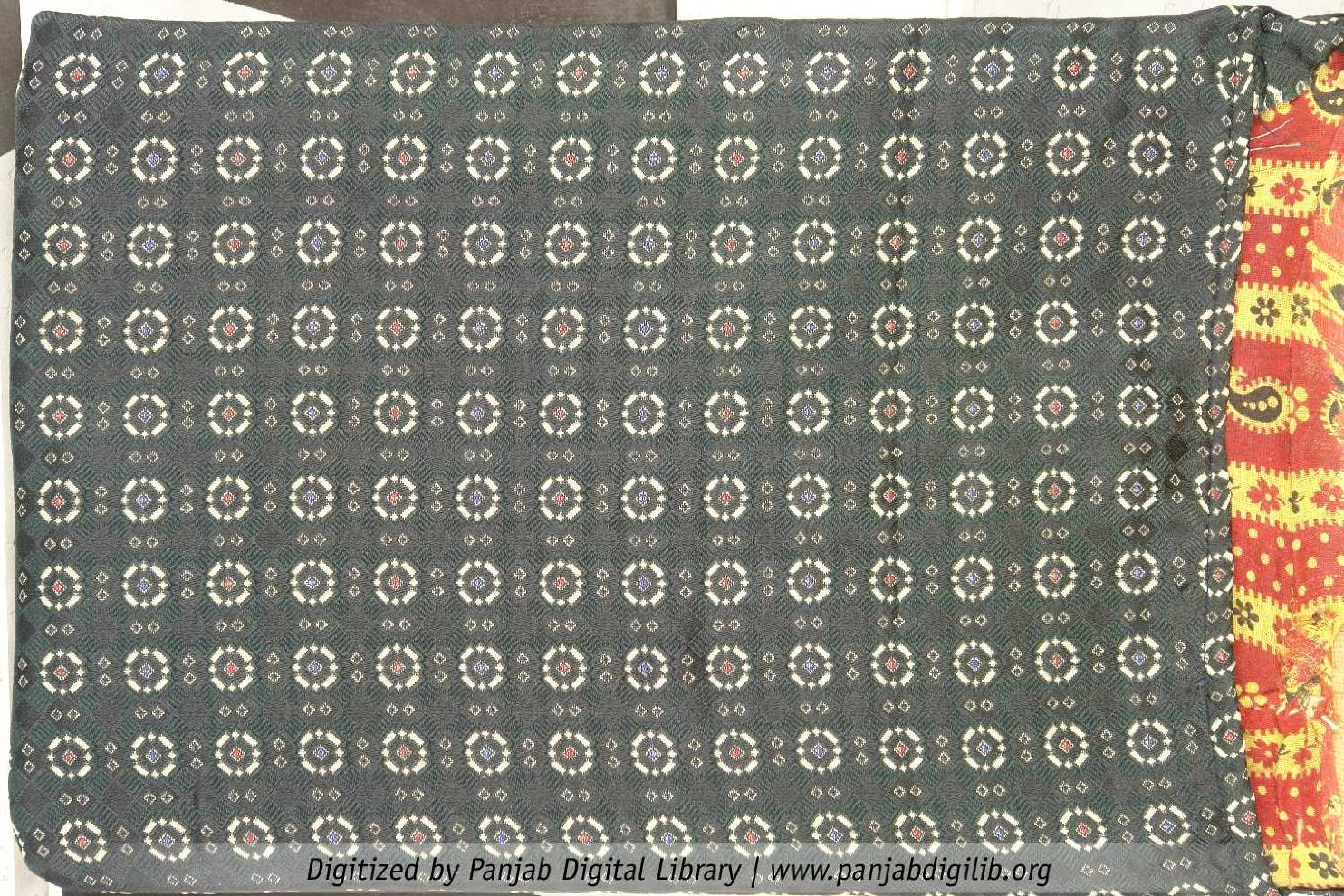

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਸਲੋਕਭੀਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇਲਿਖੇਟੁੰਡੇਅਸਰਾਜੈ
ਕੀਧੁਨੀ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏ
ਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵੈਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿ
ਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤ॥ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆ
ੜਜਿਉਸੁੰਞੇਅੰਦਰਿਖੇਤ॥ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹ॥ਫਲੀਅਹਿਫੁਲੀਅਹਿਬ
ਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਹ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦ
ਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋ
ਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿਜਿੰਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹ
ਮੰਡ॥ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰ॥ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰ॥ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾ
ਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿਲਖਕਰੋੜਿ
ਸਚੈਸਭਿਤਾਣਿਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਸਾਹ

[illegible]ਨਿਸਚੁ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥ਵ
ਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉ॥
ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆ
ਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ਮਹਲਾ੨॥ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈ
ਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨਾਭਾਣੈਕ
ਢਿਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਆਖਿਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਜੀਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿ
ਆ॥ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲੈਦੋ
ਜਕਿਚਾਲਿਆ॥ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿ
ਆ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ॥ਵਿਸਮ
ਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ॥ਵਿ

ਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ।ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ।ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਲਾਹ
ਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜੁਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹੁ।ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ।ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ।ਵੇ
ਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ।ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ।੧।ਮਃ੧।ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁ
ਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ।ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ।ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇ
ਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ।ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ।ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿ
ਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ।ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ
ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ।ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈ
ਪਾਕੁ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ।੨।ਪਉੜੀ।ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮੜਿਭ
ਉਰੁਸਿਧਾਇਆ।ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿਚਲਾਇਆ।ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀ
ਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ।ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆ।ਮਨਿ
ਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।੩।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ।ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਆ
ਉ।ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ।ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ।ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ।ਭੈਵਿ

ਚਿਰਾਜਾ।ਧਰਮੁਦੁਆਰੁ।ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ।ਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤਨਅੰਤੁ।ਭੈਵਿਚਿਸਿ
ਧਬੁਧਿਸੁਰਨਾਥ।ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ।ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ।ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ
ਪੂਰਿ।ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖੁ।ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ।੧।ਮਃ੧।ਨਾਨਕ
ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ।ਕੇਤੀਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ।ਕੇਤੇਨਚਹਿ
ਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ।ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾਜਾਰ।ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋ
ਲਹਿਆਲਪਤਾਲ।ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ।ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾ
ਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰੁ।ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ।ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐ
ਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਖੁਆਰੁ।੨।ਪਉੜੀ।ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆ।ਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸ
ਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ।ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ
ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ।੪।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨ੍ਹਗੋਪਾਲ।ਗਹਣੇ
ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ।ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲ

ਨਾਨਕਤੇਮੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ।ਪੈਰਹਲਾ
ਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ।ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ।ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ।ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾ
ਲ।ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ।ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆ।ਗਾਵਨਿਕਾਨ੍।ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ।ਨਿਰਭ
ਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ।ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ।ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ।ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨਾਮ
ਨਿਚਾਉ।ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ।ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ।ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ।ਥਲ
ਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ।ਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹ।ਪੰਖੀਭਉਦੀਆਲੈਨਿਨਸਾਹ।ਸੂਐਚਾੜਿ
ਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ।ਨਾਨਕਭਉਦਿਆਗਣਤਨਅੰਤ।ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ।ਪਇਐਕਿਰਤਿ
ਨਚੈਸਭੁਕੋਇ।ਨਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ।ਉਡਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿ।ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾ
ਚਾਉ।ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿ
ਨਜਾਈਐ।ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ।ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨ
ਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ।ਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ।ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ॥੨॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ।ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿ

ਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਾਰੁ॥ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅਰਚ
ਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁ॥ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾ
ਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾਇਆਕਾਆਕਾਰੁ॥ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥ਦੇਦੇਮੰਗਹਿ
ਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਾਰਾਬਾਵੇਕਾਰ॥ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲ
ਹਿਐਥਾਊਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰ॥ਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰ॥ਓਇਜਿਆ
ਖਹਿਸੁਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਸਦਾਅ
ਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆਪਾਛਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮ੍ਹਿਆਰ॥
ਘੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਜਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆ
ਰ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾ
ਇਓਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿਓਨੁਕਰਿਪਰਗਟੁਆਖਿਸੁਣਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਜਿਨਿਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਉਤਮੁਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈ
ਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਹਉਵਿਚਿਆ

ਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲ
ਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ਹਉ ਵਿਚਿ
ਨ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ਹਉ ਵਿ
ਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ
ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪ
ਇਆ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ
ਲੇਖੁ ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ੧ ਮਹਲਾ ੨ ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ਹਉਮੈ
ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਏਹੋ
ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆ
ਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ੨ ਪਉੜੀ
ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧ
ਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ

ਮਹਲਾ

ਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕ॥ਮਃ੧॥ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀ
ਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤਾਂਹ॥ਦੀਪਾਂਲੋਆਂਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤਜਾਂਹ
ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾਹ॥ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਹ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈ
ਕਰਣਾਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹ॥ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗੁ॥ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀ
ਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ॥ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੋ
ਵ ਗਬੇਬਾਣ॥ਲਖਸੂਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ॥ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆ
ਨਪੜੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਵਣਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕ
ਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁ
ਵਰਤਾਇਆ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੧॥ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀ

ਅਹਿਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ।ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਅਹਿਖਾਤ।ਪੜੀਅਹਿ
ਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ।ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ।ਨਾਨਕ
ਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖ।੧।ਮਃ੧ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆ।ਤੇਤਾਕੜਿਆ।ਬਹੁਤੀਰਥ
ਭਵਿਆ।ਤੇਤੋਲਵਿਆ।ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ।ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆ।ਅੰ
ਨੁਨਖਾਇਆ।ਸਾਦੁਗਵਾਇਆ।ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ।ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿਰੈ।ਅਹਿਨਿਸਿ
ਕਹਰੈ।ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾ।ਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੂਤਾ।ਪਗਉਪੇਤਾਣਾ।ਅਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ।ਅਲੁਮਲੁ
ਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ।ਮੂਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ।ਰਹੈਬੇਬ
ਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ।ਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰ
ਨਿਵਸਾਏ।ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ।ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇਵਲੁਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ।੨।
ਪਉੜੀ।ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ।ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਢੋਅਨ
ਲਹਨੀਧਾਵਦੇ।ਇਕਿਮੂਲੁਨਬੁਝਨਿਆਪਣਾਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇ।ਹਉਢਾਢੀਕਾਨੀਚ
ਜਾਤਿ।ਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇ।ਤਿਨਮੰਗਾਜਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇ।੭।ਸਲੋਕੁ।ਮਃ੧।ਕੂੜੁਰ

ਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂ
ੜੁ ਪੈਨਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖ
ਰੁ ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂ
ੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸ
ਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜ
ਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀ
ਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ
ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀ
ਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ
ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤ
ਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈ
ਐ ॥ ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਦੀਆ

ਤਾ

ਈਐਮਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਚਿਕਾਲੁਕੂੜੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾ
ਲ॥ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ॥ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ॥ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀ
ਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋਆਸਿਕਦਾਰੁ॥ਕਾਮੁਨੇ
ਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ॥ਗਿ
ਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਊਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ॥ਮੂ
ਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖ
ਦੁਆਰੁ॥ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿਬਹਹਿਘਰਬਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਪੂਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘਟਿ
ਨਕੋਈਆਖੈ॥ਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਾਪੈ॥੨॥ਮਃ੧॥ਵਦੀਸੁਵਜਗਿ
ਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ॥ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਜੋਰੁਹੈਅਗੈ
ਜੀਉਨਵੇ॥ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੇਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇ
ਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਇ

੩

ਕਨਾਨੋਤੂੰਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਧੁਆਪੁਬੁ

ਝਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਦੁਖੁਦਾਰੂਸੁਖੁਰੋਗੁਭਇਆਜਾ ੦

ਸੁਖੁਤਾਮਨਹੋਈ॥ਤੂੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀ॥ਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿ

ਜੋਤ ਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰ

ਪੂਰਰਹਿਆ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ

ਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਮ:੨॥ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸ

ਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋ

ਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਮ:੨॥ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇ

ਵਾਤਆਤਮਾ॥ਆਤਮਾਬਾਸੁਦੇਵਸਿਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥

੪॥ਮ:੧॥ਕੁੰਭੇਬਧਾਜਲੁਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ॥ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁ

ਨ ਹੋਇ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ਪੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐ॥ਜੇਹਾਘਾਲੇਘਾਲਣਾ

ਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐ॥ਐਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗਹਗਇਆਹਾਰੀਐ॥ਪੜਿਆ

ਤੈਤਮੀਆਵੀਚਾਰਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ।ਮੁਹਿਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ੧੨।ਸਲੋਕੁਮ:੧।ਨਾਨਕ
ਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇਕੁਰਥੁਇਕੁਰਥੁਵਾਹੁ।ਜੁਗੁਜੁਗੁਫੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ।ਸਤਿ
ਜੁਗਿਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ।ਤ੍ਰੇਤੈਰਥੁਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ।ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁ
ਤਪੈਕਾਸਤੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ।ਕਲਜੁਗਿਰਥੁਅਗਨਿਕਾਕੂੜੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ੧।ਮ:੧।ਸਾਮਕਹੈਸੇ
ਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿਰਹੈ।ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ।ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।
ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ।ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ।ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ।ਜੁਜਮ
ਹਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਇਆ।ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬ
ਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ।ਕਲਿਮਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ।ਨੀਲ
ਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ।ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ।ਪੜਹਿਗੁ
ਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰ।ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ।ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ੨।ਪਉ
ੜੀ।ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆ।ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁ
ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ।ਖਸਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੈਡੂਬੇਸੇਵਣ

ਜਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵਿਚਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਰਾਇਰਾ॥ਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚੁ॥ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਜਾ
ਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ॥ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤ॥ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰ
ਗਿਆਈਆਤਤੁ॥ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁ
ਗਉਰਾਹੋਇ॥ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿ
ਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਪੜਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁ
ਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀ
ਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ॥ਜੇਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚ
ਉਧਿਆਵੈ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕਪੜੁਰੂਪੁਸੁਹਾਵਣਾਛਡਿਦੁਨੀਆ
ਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ॥ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾ॥ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇ
ਰਾਹਿਭੀੜੈਅਗੈਜਾਵਣਾ॥ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵਣਾ॥ਕਰਿਅਉਗ
ਣਪਛੋਤਾਵਣਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੂਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ॥ਏਹੁਜ

ਨੇਊਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਡੇਘਤੁ।ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ।ਧੰਨੁਸੁਮਾ
ਣਸਨਾਨਕਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ।ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ।ਸਿ
ਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥਿਆ।ਓਹੁਮੁਆਓਹੁਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗਇਆ।੧
ਮਃ੧।ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖਗਾਲਿ।ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆ
ਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ।ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮ੍ਹਣੁਵਟੇਆਇ।ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨ੍ਹਿ
ਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ।ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ।ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈ
ਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ।੨।ਮਃ੧।ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ।ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾ
ਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ।੩।ਮਃ੧।ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ।ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ।
ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ।ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ।ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ।ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘ
ਤੈ।ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ।ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁ।ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ।ਮਨਿਅੰ
ਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ।੪।ਪਉੜੀ।ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ।ਸੋਸੇ
ਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ।ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁ

ਪਾਇਸੀ।ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ।ਤਾਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ
੧੫ਸਲੋਕੁਮ:੧।ਗਊਬਿਰਾਹਮਣਕਉਕਰੁਲਾਵਹੁਗੋਬਰਿਤਰਣੁਨਜਾਈ।ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜ
ਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਖਾਈ।ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਸੰਜਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈ।ਛੋਡੀਲੇ
ਪਾਖੰਡਾ।ਨਾਮਿਲਇਐਜਾਹਿਤਰੰਦਾ।੧।ਮ:੧।ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾਜ।ਛੁਰੀਵਗਾਇ
ਨਿਤਿਨਗਲਿਤਾਗ।ਤਿਨਘਰਿਬ੍ਰਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦ।ਉਨਾਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦ।ਕੂੜੀ
ਰਾਸਿਕੂੜਾਵਾਪਾਰੁ।ਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰੁ।ਸਰਮਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੂਰਿ।ਨਾਨਕਕੂੜੁ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀਕਖਾਈ।ਹਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਸਾਈ।ਨੀਲਵਸਤ੍ਰ
ਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣੁ।ਮਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ।ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾ
ਖਾਣਾ।ਚਉਕੇਉਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ।ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾਰ।ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆ
ਰ।ਮਤੁਭਿਟੈਵੇਮਤੁਭਿਟੈ।ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ।ਤਨਿਫਿਟੈਫੇੜਕਰੇਨਿ।ਮਨਿਜੂ
ਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ।ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐ।ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ।੨।ਪਉੜੀ।
ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ।ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕ

ਵਾਈਐਦਾ ॥ ਵਡਹੂਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ ॥ ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾ
ਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘ
ਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ ॥ ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਵਾਣੀਐਪਿਤਰੀਚੋਰਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲ
ਕੇਮੁਸਫੀਏਹਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖਟੇਘਾਲੇਦੇਇ ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਜਿਉਜੋਰੂਸਿਰ
ਨਾਵਣੀਆਵੈਵਾਰੋਵਾਰ ॥ ਜੂਠੇਜੂਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇਏਹਿਨਆਖੀਅ
ਹਿਬਹਨਿਜਿਪਿੰਡਾਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਰੇਪਲ
ਾਣੇਪਉਣਵੇਗਹਰਰੰਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਾਇਬੈਠੇਕਰਿਪਾਸਾਰਿਆ ॥
ਚੀਜਕਰਨਿਮਨਿਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹ
ਲਤਿਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁਆਈਜੋਬਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ ਜੇਕਰਿਸੂਤਕੁਮੰਨੀ
ਐਸਭਤੈਸੂਤਕੁਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇਅਤੈਲਕੜੀਅੰਦਰਿਕੀੜਾਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀਆਬਾਝੁ
ਨਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਖੀਐਸੂਤਕੁਪਵੈਰ
ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈਜਿਹਵਾ

ਸੂਤਕੁਕੂੜੁ।ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ।ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖ
ਾਹਿ।ਨਾਨਕਹੰਸਾਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ।੨।ਮਃ੧।ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ।
ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ।ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ।ਨਾਨ
ਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ੩।ਪਉੜੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁ
ਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈਆ।ਸਹਿਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆਈਆ।ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮਨਿਵਸਾਈ
ਆ।ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਵਿਚਹੁਮਾਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆ।ਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿ
ਪਾਈਆ੧੮।ਸਲੋਕਮਃ੧।ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿਹੋਇਸੁਚੈਬੈਠਾਆਇ।ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁ
ਕੋਇਭਿਟਿਓਜਾਇ।ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪੜਣਿਸਲੋਕੁ।ਕੁਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁ
ਏਹੁਲਗਾਦੋਖੁ।ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਲੂਣੁਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਿਰਤੁ।ਤਾਹੋਆ
ਪਾਕੁਪਵਿਤੁ।ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਡਿਆਥੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁ।ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਰਸੁਖਾਹਿ।ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ।੧।ਮਃ੧।ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀ
ਐਭੰਡਿਮੰਗਣੁਵੀਆਹੁ।ਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈਰਾਹੁ।ਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰਡਿ

ਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ॥ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁਜੰਮਹਿਰਾਜਾਨ॥ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਊਪਜੈਭੰਡੈਬਾਝੁਨਕੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਭੰਡੈਬਾਹਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੇ
ਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕਢੀਐ
ਕੀਤਾਆਪੋਆਪਣਾਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ॥ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢ
ੀਐ॥ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐ॥ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ॥ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਐਫਿਕੇਫਿਕੀਸੋਇ॥ਫਿਕਾਦਰਗਹ
ਸਟੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇ॥ਫਿਕਾਮੂਰਖੁਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈ ਐ
ਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ॥ਜਿਨਪਟੁਅੰਦ
ਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦੜੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨਨੇਹੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰਿ॥ਰੰਗਿਹਸਹਿਰੰਗਿ
ਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ॥ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾਹ॥ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗ
ਜਬੈਦੇਇਤਖਾਹਿ॥ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾਤੁਮਾਮੇਲੁ॥ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕ
ਜਿਉਤੇਲੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ॥ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕ

ਚਾਪੜੀ ਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ੨
ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ
੨ ॥ ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪ
ਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾ
ਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
ਹਲਾ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥
੧ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ
ਨਿਆਉ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ

ਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ॥ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀ
ਬਣੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕੂੜਿਕਮਾਵੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸ॥੩॥ਮਹਲਾ੨॥ਨਾਲਿਇਆ
ਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਥੇਹੁ॥੪॥ਮਹਲਾ੨॥ਹੋ
ਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ॥ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ॥੫॥ਪਉੜੀ
ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ॥ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੋਅਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ॥
ਖਸਮੈਕਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ॥
ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦ
ਸਿ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਦਾਤਿਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸ
ਹਿਬਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁਭਉਖਸਮਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁ
ਕਾਢੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰ॥ਆ
ਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਿਕਰਾਏਮਾਰ॥ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਇਕਿਤੁਰੀਚੜਹਿਬਿਸੀ
ਆਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਹੀ

ਕਰਣੀਸਾਰ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਆਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ॥ਇਕਨੀਦੁਧੁਸਮਾ
ਈਐਇਕਿਚੁਲ੍ਹੈਰਹਨਿਚੜੇ॥ਇਕਿਨਿਹਾਲੀਪੈਸਵਨਿਇਕਿਉਪਰਿਰਹਨਿਖੜੇ॥ਤਿਨ੍ਹਾਸਵਾ
ਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆਪਿ॥ਤਿ
ਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਰਿ
ਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿੰਨੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾ
ਹੀਜਾਇ॥ਸੋਕਰੇਜਿਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨੪॥੧॥ਸੁਧੁ॥ਵਾਰਮਾਝਕੀਤਥਾਸਲੋਕਮਹਲਾ੧॥ਮਲਕਮੁ
ਰੀਦਤਥਾਚੰਦ੍ਰਹੜਾਸੋਹੀਆਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ॥

ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਹਿਵੈਘਰੁਗੁਰੁਦੀਪਕੁ॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਤਿਹੁਲੋਇ॥ਅਮਰੁਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਾਮਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਪਹਿਲੈਪਿ
ਆਰਿਲਗਾਥਣਦੁਧਿ॥ਦੂਜੈਮਾਇਬਾਪਕੀਸੁਧਿ॥ਤੀਜੈਭਯਾਭਾਭੀਬੇਬ॥ਚਉਥੈਪਿਆਰਿਉ
ਪੰਨੀਖੇਡ॥ਪੰਜਵੈਖਾਣਪੀਅਣਕੀਧਾਤੁ॥ਛਿਵੈਕਾਮੁਨਪੁਛੈਜਾਤਿ॥ਸਤਵੈਸੰਜਿਕੀਆਘਰਵਾਸੁ

ਅਠਵੈਕ੍ਰੋਧੁਹੋਆਤਨਨਾਸੁ।ਨਾਵੈਧਉਲੇਉਭੇਸਾਹ।ਦਸਵੈਦਧਾਹੋਆਸੁਆਹ।ਗਏਸਿਗੀਤਪੁਕਾ
ਰੀਧਾਹ।ਉਡਿਆਹੰਸੁਦਸਾਏਰਾਹ।ਆਇਆਗਇਆਮੁਇਆਨਾਉ।ਪਿਛੈਪਤਲਿਸਦਿਹੁਕਾਵ
ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਪਿਆਰੁ।ਬਾਝੁਗੁਰੂਡੁਬਾਸੰਸਾਰੁ।੨।ਮਃ੧।ਦਸਬਾਲਤਣਿਬੀਸਰਵਣਿਤੀਸਾ
ਕਾਸੁੰਦਰੁਕਹਾਵੈ।ਚਾਲੀਸੀਪੁਰੁਹੋਇਪਚਾਸੀਪਗੁਖਿਸੈਸਠੀਕੇਬੋਢੇਪਾਆਵੈ।ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਣੁ
ਅਸੀਹਾਂਕਾਵਿਉਹਾਰੁਨਪਾਵੈ।ਨਵੈਕਾਸਿਹਜਾਸਣੀਮੂਲਿਨਜਾਣੈਅਪਬਲੁ।ਢੰਢੋਲਿਮੁਢੂ
ਢਿਡਿਠੁਮੈਨਾਨਕਜਗੁਧੂਏਕਾਧਵਲਹਰੁ।੩।ਪਉੜੀ।ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਉਪਾਤੀ।ਰੰਗਪਰੰਗਉਪਾਰਜਨਾਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ।ਤੂੰਜਾਣਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਸਭੁਖੇਲੁਤੁ
ਮਾਤੀ।ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਤੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲਿਆਰੰਗਿਹਰਿ
ਰੰਗਿਰਾਤੀ।ਸੋਸੇਵਹੁਸਤਿਨਿਰੰਜਨੋਹਰਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੀ।ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਣੁਹੈਵਡਪੁਰਖੁਵ
ਡਾਤੀ।ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇਮੇਰੇਸਚਿਆਬਲਿਬਲਿਹਉਤਿਨਜਾਤੀ।੧।ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ।ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਹਵਾਬੋਲੈਕੰਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ
ਪੈਰੀਚਲੈਹਥੀਕਰਣਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ।ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ

ਜਾ ਭੁਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤੁ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਰਾਵੈ ਦੇ ਬਾਝਹੁ ਚਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕ
ਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ
ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ
ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ
ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ
ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸ
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ
ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੨ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬ
ਵਿਣੁ

ਝਹੁਬੋਲਣਾ।ਇਉਜੀਵਤੁਮਰਣਾ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਕੈਤਉਖਸਮੈਮਿਲਿਣਾ।੧।ਮਃ੨।ਦਿ
ਸੈਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾਉਨਪਾਇਆਜਾਇ।ਰੁਹਲਾਟੁੰਡਾਅੰਧੁਲਾ।ਕਿਉਗਲਿਲਗੈਧਾਇ।ਭੈਕੇ
ਚਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੋਇਣਸੁਰਤਿਕਰੇਇ।ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ।੨
ਪਉੜੀ।ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੁਹੈਤੁਧੁਦੂਜਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆ।ਹਉਮੈਗਰਬੁਉਪਾਇਕੈਲੋਭੁਅੰਤਰਿ
ਜੰਤਾਪਾਇਆ।ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਸਭੁਕਰੇਤੇਰਾਕਰਾਇਆ।ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿ
ਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਇਆ।ਇਕਿਖੜੇਕਰਹਿਤੇਰੀਚਾਕਰੀਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਨਭਾਇਆ।ਹੋਰੁਕਾਰ ਵਿਕਾਰਹੈ
ਇਕਿਸਚੀਕਾਰੈਲਾਇਆ।ਪੁਤੁਕਲਤੁਕੁਟੰਬੁਹੈਇਕਿਅਲਿਪਤੁਰਹੈਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ।ਓਹਿਅੰ
ਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੇਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ।੩।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਸੁਇਨੇਕੈਪਰਬਤਿਗੁਫਾਕਰੀ
ਕੈਪਾਣੀਪਇਆਲਿ।ਕੈਵਿਚਿਧਰਤੀਕੈਆਕਾਸੀਉਰਧਿਰਹਾਸਿਰਿਭਾਰਿ।ਪੁਰੁਕਰਿਕਾਇਆ
ਕਪੜੁਪਹਿਰਾਧੋਵਾਸਦਾਕਾਰਿ।ਬਗਾਰਤਾਪੀਅਲਾਕਾਲਾਬੇਦਾਕਰੀਪੁਕਾਰ।ਹੋਇਕੁਚੀਲੁਰਹਾਮ
ਲੁਧਾਰੀਦੁਰਮਤਿਮਤਿਵਿਕਾਰ।ਨਾਹਉਨਾਮੈਨਾਹਉਹੋਵਾਂਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ।੧।ਮਃ੧।
ਵਸਤ੍ਰਪਖਾਲਿਪਖਾਲੈਕਾਇਆਆਪੇਸੰਜਮਿਹੋਵੈ।ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੀਨਹੀਜਾਣੈਬਾਹਰਹੁ

ਮਲੁ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿ
ਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾ
ਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ
ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ ਹਰਖਹੁ
ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿ
ਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ
ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆ
ਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ ਓਹੁ ਹ
ਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛ
ਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾ
ਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ

ਵਸਾ।ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਫਿਰਹਿਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸਾ।ਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀ
ਆਸਾ।ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਨਗਿਰਹੀਨਉਦਾਸਾ।ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾ
ਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁਨਆਵੈਨੇੜੈਜਾਹੋਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾ।ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੁਮਨਿਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੇਆਸਾਤੇਨਿਰਾਸਾ।੫।ਸਲੋਕੁ।ਮ:੧।ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪੜੈਜਾਮਾਹੋ
ਇਪਲੀਤੁ।ਜੋਰਤੁਪੀਵਹਿਮਾਣਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਰਮਲੁਚੀਤੁ।ਨਾਨਕਨਾਉਖੁਦਾਇਕਾਦਿਲਿਹ
ਛੈਮੁਖਿਲੇਹੁ।ਅਵਰਿਦਿਵਾਜੇਦੁਨੀਕੇਝੂਠੇਅਮਲਕਰੇਹੁ।੧।ਮ:੧।ਜਾਂਹਉਨਾਹੀਤਾਂਕਿਆਆਖਾਕਿ
ਹੁਨਾਹੀਕਿਆਹੋਵਾਂ।ਕੀਤਾਕਰਣਾਕਹਿਆਕਥਨਾਭਰਿਆਭਰਿਭਰਿਧੋਵਾਂ।ਆਪਿਨਬੁਝਾਲੋਕਬੁ
ਝਾਈਐਸਾਆਗੂਹੋਵਾਂ।ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਦਸੇਰਾਹੈ।ਸਭਸੁਮੁਹਾਏਸਾਥੈ।ਅਗੈਗਇਆਮੁ
ਹੇਮੁਹਿਪਾਹਿਸੁਐਸਾਆਗੂਜਾਪੈ।੨।ਪਉੜੀ।ਮਾਹਾਰੁਤੀਸਭਤੂੰਘੜੀਮੂਰਤਵੀਚਾਰਾ।ਤੂੰਗਣਤੈ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ।ਪੜਿਆਮੂਰਖੁਆਖੀਐਜਿਸੁਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ।ਨਾਉਪ ੨
ੜੀਐਨਾਉਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾ।ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ।ਨਿਰਮ
ਲੁਨਾਮੁਮੰਨਿਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਾ।ਜਿਸਦਾਜੀਉਪਰਾਣੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ।ਸਚਾਸ ੦

ਹੁਇਭੂਤੂਹੋਰੁਲਗਏਦੂਜੈਖੁਆਰਾ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਮਿਹਰਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਲੁਕੁਰ
ਾਣੁ॥ਸਰਮਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸਲਮਾਣੁ॥ਕਰਣੀਕਾਬਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾਕਰਮਨਿਵਾਜ
ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜ॥੧॥ਮਃ੧॥ਹਕੁਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੂਅਰੁਉਸੁਗਾਇ॥
ਗੁਰਪੀਰੁਹਾਮਾਤਾਭਰੇਜਾਮੁਰਦਾਰੁਨਖਾਇ॥ਗਲੀਭਿਸਤਿਨਜਾਈਐਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਇ॥ਮਾਰ
ਣਪਾਹਿਹਰਾਮਮਹਿਹੋਇਹਲਾਲੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗਲੀਕੂੜੀਈਕੂੜੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਮਃ੧॥ਪੰਜ
ਿਨਵਾਜਾਵਖਤਪੰਜਿਪੰਜਾਪੰਜੇਨਾਉ॥ਪਹਿਲਾਸਚੁਹਲਾਲਦੁਇਤੀਜਾਖੈਰਖੁਦਾਇ॥ਚਉਥੀਨੀ
ਅਤਿਰਾਸਿਮਨੁਪੰਜਵੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਕਰਣੀਕਲਮਾਆਖਿਕੈਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਸਦਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਜੇਤੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਿਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇ
ਵਾਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਅਨਿਅੰਦਰਿਰਤਨਭੰਡਾਰਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਕਿਨੈਨਲਧਿਆਅੰਧੇਭਉ
ਕਿਮੁਏਕੂੜਿਆਰਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਪਚਿਮੁਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥ਇਕਸੁਬਾਝਹੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀ
ਕਿਸੁਆਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਇਕਿਨਿਰਧਨਸਦਾਭਉਕਦੇਇਕਨਾਭਰੇਤੁਜਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਧ
ਨਨਾਹੀਹੋਰੁਬਿਖਿਆਸਭੁਛਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੭॥ਮਃ

ਸਲੋਕਮਃ੧ਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵਣੁਮੁਸਕਲੁਜਾਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥ਅਵਲਿਅਉ
ਲਿਦੀਨੁਕਰਿਮਿਠਾਮਸਕਲਾਮਾਨਾਮਾਲੁਮੁਸਾਵੈ॥ਹੋਇਮੁਸਲਿਮੁਦੀਨਮੁਹਾਣੈਮਰਣਜੀਵਣ
ਕਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਰਬਕੀਰਜਾਇਮੰਨੇਸਿਰਉਪਰਿਕਰਤਾਮੰਨੇਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਤਉਨਾਨਕਸਰਬ
ਜੀਆਮਿਹਰੰਮਤਿਹੋਇਤਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮਹਲਾ੪॥ਪਰਹਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾ
ਤਜਿਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੁਚੁਕਾਵੈ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕਾਮਿਨੀਮੋਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜਨਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈ॥ਤਜਿਮਾ ਮਾਹਿ
ਨੁਅਭਿਮਾਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਦਾਰਾਤਜਿਪਿਆਸਆਸਰਾਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾ
ਚਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਰਾਜੇਰਯਤਿਸਿਕਦਾਰਕੋਇਨਰਹਸੀਓ॥ਹਟ
ਪਟਣਬਾਜਾਰਹੁਕਮੀਢਹਸੀਓ॥ਪਕੇਬੰਕਦੁਆਰਮੂਰਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇ॥ਦਰਬਿਭਰੇਭੰਡਾਰ
ਰੀਤੇਇਕਿਖਣੇ॥ਤਾਜੀਰਥਤੁਖਾਰਹਾਥੀਪਾਖਰੇ॥ਬਾਗਮਿਲਖਘਰਬਾਰਕਿਥੈਸਿਆਪਣੇ॥
ਤੰਬੂਪਲੰਘਨਿਵਾਰਸਰਾਇਚੇਲਾਲਤੀ॥ਨਾਨਕਸਚਦਾਤਾਰੁਸਿਨਾਖਤੁਕੁਦਰਤੀ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਨਦੀਆਹੋਵਹਿਧੇਣਵਾਸੁੰਮਹੋਵਹਿਦੁਧੁਘੀਉ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਸਕਰਹੋਵੈਖੁਸੀਕਰੇਨਿਤਜੀ
ਉ॥ਪਰਬਤੁਸੁਇਨਾਰੁਪਾਹੋਵੈਹੀਰੇਲਾਲਜੜਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੧॥ਮਃ੧

੨॥ਖਾਰਅਠਾਰਹਮੇਵਾਹੋਵੈਗਰੁੜਾਹੋਇਸੁਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਫਿਰਦੇਰਖੀਅਹਿਨਿਹਚ
ਲੁਹੋਵੈਥਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੨ਮਃ੧॥ਜੇਦੇਹੈਦੁਖੁਲਾਈਐਪਾਪ
ਗਰਹਦੁਇਰਾਹੁ॥ਰਤੁਪੀਣੇਰਾਜੇਸਿਰੈਉਪਰਿਰਖੀਅਹਿਏਵੈਜਾਪੈਭਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾ
ਅਖਣਲਹੈਨਚਾਉ੩॥ਮਃ੧॥ਅਗੀਪਾਲਾਕਪੜੁਹੋਵੈਖਾਣਾਹੋਵੈਵਾਉ॥ਸੁਰਗੈਦੀਆਮੋਹਣੀ
ਆਇਸਤਰੀਆਹੋਵਨਿਨਾਨਕਸਭੋਜਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ੪॥ਪਉੜੀ
ਬਦਫੈਲੀਗੈਬਾਨਾਖਸਮੁਨਜਾਣਈ॥ਸੋਕਹੀਐਦੇਵਾਨਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈ॥ਕਲਹਿਬੁਰੀਸੰਸਾ
ਰਿਵਾਦੇਖਪੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰਿਭਰਮੇਪਚੀਐ॥ਰਾਹਦੋਵੈਇਕੁਜਾਣੈਸੋਈਸਿਝਸੀ॥ਕੁਫ
ਰਗੋਅਕੁਫਰਾਣੈਪਇਆਦਝਸੀ॥ਸਭਦੁਨੀਆਸੁਬਹਾਨੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਸਿਝੈਦਰਿਦੀ
ਵਾਨਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸੋਜੀਵਿਆਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਅਵਰੁਨਜੀਵੈਕੋਇ॥ਜੇਜੀਵੈਪਤਿਲਥੀਜਾਇ॥ਸਭੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਇ॥ਰਾਜਿਰੰਗੁ
ਮਾਲਿਰੰਗੁਰੰਗਿਰਤਾਨਚੈਨੰਗੁ॥ਨਾਨਕਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਪਤਿਗਇਆਗ
ਵਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕਿਆਖਾਧੈਕਿਆਪੈਧੈਹੋਇ॥ਜਾਮਨਿਨਾਹੀਸਚਾਸੋਇ॥ਕਿਆਮੇਵਾਕਿ

ਆਘਿਉਗੁੜੁਮਿਠਾਕਿਆਮੈਦਾਕਿਆਮਾਸੁ।ਕਿਆਕਪੜੁਕਿਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕੀਜਹਿਭੋਗ
ਬਿਲਾਸੁ।ਕਿਆਲਸਕਰਕਿਆਨੇਬਖਵਾਸੀਆਵੈਮਹਲੀਵਸੁ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਵਵਿਣੁਸਭੇ
ਟੋਲਵਿਣਾਸੁ।੨।ਪਉੜੀ।ਜਾਤੀਦੈਕਿਆਹਥਿਸਚੁਪਰਖੀਐ।ਮਹੁਰਾਹੋਵੈਹਥਿਮਰੀਐਚਖੀ
ਐ।ਸਚੇਕੀਸਿਰਕਾਰਜੁਗੁਜੁਗੁਜਾਣੀਐ।ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸਿਰਦਾਰੁਦਰਿਦੀਬਾਣੀਐ।ਫੁਰਮਾ
ਨੀਹੈਕਾਰਖਸਮਿਪਠਾਇਆ।ਤਬਲਬਾਜਬੀਚਾਰਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ।ਇਕਿਹੋਏਅਸਵਾਰ
ਇਕਨਾਸਾਖਤੀ।ਇਕਨੀਬਧੇਭਾਰਇਕਨਾਤਾਖਤੀ।੧੦।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਜਾਪਕਾਤਾਕਟਿਆਰਹੀ ਫ
ਸੁਪਲਰਿਵਾੜਿ।ਸਣੁਕੀਸਾਰਾਚਿਥਿਆਕਣੁਲਇਆਤਨੁਝਾੜਿ।ਦੁਇਪੁੜਚਕੀਜੋੜਿਕੈ
ਪੀਸਣਆਇਬਹਿਠੁ।ਜੋਦਰਿਰਹੇਸੁਉਬਰੇਨਾਨਕਅਜਬੁਡਿਠੁ।੧।ਮਃ੧।ਵੇਖੁਜਿਮਿਠਾਕ
ਟਿਆਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਪਾਇ।ਖੁੰਢਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਦੇਨਿਸੁਮਲਸਜਾਇ।ਰਸੁਕਸੁਟਟਰਿਪਾ
ਈਐਤਪੈਤੈਵਿਲਲਾਇ।ਭੀਸੋਫੋਗੁਸਮਾਲੀਐਦਿਚੈਅਗਿਜਾਲਾਇ।ਨਾਨਕਮਿਠੈਪਤਰੀ
ਐਵੇਖਹੁਲੋਕਾਆਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਇਕਨਾਮਰਣੁਨਚਿਤਿਆਸਘਣੇਰਿਆ।ਮਰਿਮਰਿਜੰਮ
ਹਿਨਿਤਕਿਸੈਨਕੇਰਿਆ।ਆਪਨੜੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹਨਿਚੰਗੇਰਿਆ।ਜਮਰਾਜੈਨਿਤਨਿਤਮਨਮੁ

ਖਹੇਰਿਆਮਨਮੁਖਭੁਲਣਹਾਰਮੁਕਿਆਨਜਾਣਿਆਆਪੇਕਰਨਿਸਲਾਮਖਸਮਨਭਾਵਿ
ਆਸਚੁਮਿਲੈਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਹਿਬਭਾਵਸੀ।ਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾਮੁਲਿਖਿਆਪਾਵਸੀ।੧੧।
ਸਲੋਕਮ:੧ਮਛੀਤਾਰੂਕਿਆਕਰੇਪੰਖੀਕਿਆਆਕਾਸੁ।ਪਥਰਪਾਲਾਕਿਆਕਰੇਖੁਸਰੇਕਿ
ਆਘਰਵਾਸੁ।ਕੁਤੇਚੰਦਨੁਲਾਈਐਭੀਸੋਕੁਤੀਧਾਤੁ।ਬੋਲਾਜੇਸਮਝਾਈਐਪੜੀਅਹਿਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠ।ਅੰਧਾਚਾਨਣਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਹਿਪਚਾਸ।ਚਉਣੇਸੁਇਨਾਪਾਈਐਚੁਣਿਚੁਣਿ
ਖਾਵੈਘਾਸੁ।ਲੋਹਾਮਾਰਣਿਪਾਈਐਢਹੈਨਹੋਇਕਪਾਸ।ਨਾਨਕਮੂਰਖਏਹਿਗੁਣਬੋਲੇਸਦ
ਵਿਣਾਸੁ।੧।ਮ:੧ਕੈਹਾਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਾਰੁ।ਅਗਨੀਗੰਢੁਪਾਏਲੋਹਾਰੁ।ਗੋਰੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਤਾਰੁ।
ਪੁਤੀਗੰਢੁਪਵੈਸੰਸਾਰੁ।ਰਾਜਾਮੰਗੈਦਿਤੈਗੰਢੁਪਾਇ।ਭੁਖਿਆਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ।ਕਾਲਾਗੰਢੁ
ਨਦੀਆਮੀਹਝੋਲ।ਗੰਢੁਪਰੀਤੀਮਿਠੇਬੋਲ।ਬੇਦਾਗੰਢੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਇ।ਮੁਇਆਗੰਢੁਨੇ
ਕੀਸਤੁਹੋਇ।ਏਤੁਗੰਢਿਵਰਤੈਸੰਸਾਰੁ।ਮੂਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਹਿਮਾਰ।ਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾ
ਰੁ।ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈਦਰਬਾਰਿ।ਪਉੜੀ।ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਆਪੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ।ਇ
ਕਿਖੋਟੇਇਕਿਖਰੇਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ।ਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਬਾਹਰਵਾਰਿ

ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹਸੁਟੀਅਹਿਕਿਸੁਆਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਭਜਿਪਵਹਿ
ਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਖੋਟਿਅਹੁਖਰੇਕਰੇਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਚੀਦਰਗਹਮੰ
ਨੀਅਹਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ॥ਗਣਤਤਿਨਾਦੀਕੋਕਿਆਕਰੇਜੋਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੧॥ਹਮਜੇਰਜਿਮੀਦੁਨੀਆਪੀਰਾਮਸਾਇਕਾਰਾਇਆ॥ਮੇਰਵਦਿਬਾਦਿਸਾਹਾਅਫ
ਜੂਖੁਦਾਇ॥ਏਕਤੂਹੀਏਕਤੁਹੀ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਦੇਵਦਾਨਵਾਨਰਾ॥ਨਸਿਧਸਾਧਿਕਾਧਰਾ॥ਅਸਤਿ
ਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਦਾਦੇਦਿਹੰਦਆਦਮੀ॥ਨਸਪਤਜੇਰਜਿਮੀ ਦਿ
ਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੩॥ਮਃ੧॥ਨਸੂਰਸਸਿਮੰਡਲੋ॥ਨਸਪਤਦੀ
ਪਨਹਜਲੋ॥ਅੰਨਪਉਣਥਿਰੁਨਕੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੪॥ਮਃ੧॥ਨਰਿਜਕੁਦਸਤਆਕ
ਸੇ॥ਹਮਾਰਾਏਕੁਆਸਵਸੇ॥ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਕੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੫॥ਮਃ੧॥ਪਰੰ
ਦਏਨਗਿਰਾਹਜਰ॥ਦਰਖਤਆਬਆਸਕਰ॥ਦਿਹੰਦਸੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੬॥ਮਃ੧
ਨਾਨਕਲਿਲਾਰਿਲਿਖਿਆਸੋਇ॥ਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ਕਲਾਧਰੈਹਿਰੈਸੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕੁ
ਤੁਈ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਸਚੁਪਛਾ ੦

ਣੀਆ॥ਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੀਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣੀਆ॥
ਮਨਮੁਖਸਦਾਕੂੜਿਆਰਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆ॥ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣੀਆ॥ਵਿ
ਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆਵਣਜਾਣੀਆ॥ਨਾਨਕਪਾਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟਾਖਰਾਪਛਾਣੀਆ॥੧੩
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ਸੀਹਾਬਾਜਾਚਰਗਾਕੁਹੀਆਏਨਾਖਵਾਲੇਘਾਹ॥ਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾਮਾਸੁਖਵਾਲੇ
ਏਹਿਚਲਾਏਰਾਹ॥ਨਦੀਆਵਿਚਿਟਿਬੇਦੇਖਾਲੇਥਲੀਕਰੇਅਸਗਾਹ॥ਕੀੜਾਥਾਪਿਦੇਇਪਾਤਿ
ਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਲੈਸਾਹਾਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਅਸਾਹ॥ਨਾਨਕ
ਜਿਉਜਿਉਸਚੇਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਰਾਹ॥੧॥ਮਃ੧॥ਇਕਿਮਾਸਹਾਰੀਇਕਿਤ੍ਰਿਣੁਖਾਹਿ॥ਇ
ਕਨਾਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਹਿ॥ਇਕਿਮਿਟੀਆਮਹਿਮਿਟੀਆਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਉਣਸੁਮਾਰੀਪਉਣ
ਸੁਮਾਰਿ॥ਇਕਿਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮਆਧਾਰਿ॥ਜੀਵੈਦਾਤਾਮਰੈਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮੁਠੇਜਾਹਿਨਾਹੀਮਨਿ
ਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰਮਿਕਮਾਈਐ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਵਿਸੁਪੈਝੈਖਾਈਐ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾ
ਹਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਨਾਹੀਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁਫਿਰਿਫਿਰਿਆਈਐ॥ਦੁਨੀਆਖੋ

ਟੀਰਾ ਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ੨੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦ
ਵਜਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ
ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾ
ਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਨਾਨਕੁ
ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ
ਹੋਈ ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ
ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ੨ ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿ
ਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ
ਕਮਾਈਐ ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ੨੫ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ
ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ

ਅੰਧੈਰੈਰਾਹੁਨਕੋਈ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਿਦੁਖੁਰੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਕਿਨਿਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਮ:
੩॥ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਟੁਚਾਨਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ
ਤਿਸੁਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੋਲੇਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਾਤੈਸੈਸਾਰੀਆਜੋੜੁਕਦੇਨਆਇ
ਆ॥ਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੁਹੈਨਭੁਲੈਕਿਸੈਦਾਭੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੋ
ਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸੈਸਾਰੀਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ॥ਚਲ
ਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁਕਰੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਨਿਹਰਿਚਾਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਓਨਾਖਸਮੈਕੈਦਰਿਮੁ
ਜ ਖਉਜਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਸਬਾਹੀਸਾਲਾਹਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮ
ਨਿ॥ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਵਖਤੈਉਪਰਿਲੜਿਮੁਏ॥ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਰਾਹਮਨਕੀਆਮਤੀਖਿੰਡੀਆ॥ਬਹੁ
ਤੁਪਏਅਸਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿ॥ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਰਾਹੁਭੁਖਤਿਖਾਦੁਇਭਉਕੀਆ॥ਖਾਧਾ
ਹੋਇਸੁਆਹਭੀਖਾਣੇਸਿਉਦੋਸਤੀ॥ਚਉਥੈਆਈਊਂਘਅਖੀਮੀਟਿਪਵਾਰਿਗਇਆ॥ਭੀਉ
ਠਿਰਚਿਓਨੁਵਾਦੁਸੈਵਰ੍ਹਿਆਕੀਪਿੜਬਧੀ॥ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕ

ਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚਾਨਾਵੈਨੂਹੋਇਆ॥੧ਮਃ੨॥ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਜਿਨੀਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅਠੀਵੇਪਰ
ਵਾਹਰਹਨਿਇਕਤੈਰੰਗਿ॥ਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਥਾਹਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿ॥ਕਰਮਿਪੂਰੈਪੂਰਾਗੁਰੂਪੂਰਾ
ਜਾਕਾਬੋਲੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਕਰੇਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਾਤੂੰਤਾਕਿਆਹੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਣਾ
ਈਐ॥ਮੁਠੀਧੰਧੈਚੋਰਿਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਏਨੈਚਿਤਿਕਠੋਰਿਸੇਵਗਵਾਈਐ॥ਜਿਤੁਘਟਿਸਚੁ
ਨਪਾਇਸੁਭੰਨਿਘੜਾਈਐ॥ਕਿਉਕਰਿਪੂਰੈਵਟਿਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ਕੋਇਨਆਖੈਘਟਿਹਉਮੈ
ਜਾਈਐ॥ਲਈਅਨਿਖਰੇਪਰਖਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ॥੧
੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲ
ਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਨਾਨਕਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥ਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿ
ਆਉਪਜੈਚਾਉ॥ਤਿਨਾਦਰੀਆਵਾਸਿਉਦੋਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ॥ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰ
ਮੀਹੋਇਪਸਾਉ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਉ॥ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਰਾਫਕੀਬਹੁੜਿ
ਨਪਾਈਤਾਉ॥ਸਤੀਪਹਰੀਸਤੁਭਲਾਬਹੀਐਪੜਿਆਪਾਸਿ॥ਓਥੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੀਐਕੂੜੈਘ
ਟੈਰਾਸਿ॥ਓਥੈਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਖਰੇਕੀਚਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ਬੋਲਣੁਫਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖੁਸੁਖੁਖਸਮੈਪਾਸਿ॥

ਸਿ॥੧॥ਮ:੨॥ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈ
ਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇ
ਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਹੋਰਕੇਤੀ
ਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਤਿਗੁਰਿਦਸਿਆ॥ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਵਿਗਸਿ
ਆ॥ਸਚੈਕੋਟਿਗਿਰਾਇਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਨਾਉਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸਿਆ॥ਸਚੈਦੈਦੀਬਾ
ਣਿਕੂੜਿਨਜਾਈਐ॥ਝੂਠੋਝੂਠੁਵਖਾਣਿਸੁਮਹਲੁਖੁਆਈਐ॥ਸਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਠਾਕਨਪਾ
ਈਐ॥ਸਚੁਸੁਣਿਬੁਝਿਵਖਾਣਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਪਹਿਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਘ
ਰੁਬਾਧਾਭੋਜਨੁਸਾਰੁਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਣੀਕਰਿਪੀਵਾਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਈ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੀ
ਅੰਬਰੁਤੋਲੀਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਈ॥ਏਵਡੁਵਧਾਮਾਵਾਨਾਹੀਸਭਸੈਨਥਿਚਲਾਈ॥ਏਤਾਤਾਣੁਹੋਵੈਮ
ਨਅੰਦਰਿਕਰੀਭਿਆਖਿਕਰਾਈ॥ਜੇਵਡੁਸਾਹਿਬੁਤੇਵਡਦਾਤੀਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿ
ਕਰੇਜਿਸੁਉਪਰਿਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮ:੨॥ਆਖਣੁਆਖਿਨਰਜਿਆਸੁਨਣਿਨਰਜੇਕੰ
ਨਾ॥ਅਖੀਦੇਖਿਨਰਜੀਆਗੁਣਗਾਹਕਇਕਵੰਨਾ॥ਭੁਖਿਆਭੁਖਿਨਉਤਰੈਗਲੀਭੁ

ਖਨੁਜਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਭੁਖਾਤਾਰਜੈਜਾਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਆ॥੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਸਭੁਕੂੜੁ
ਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਕੂੜਿਆਰੁਬੰਨਿਚਲਾਈਐ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਤਨੁਛਾਰੁਛਾਰੁਰਲਾਈਐ॥
ਵਿਣੁਸਚੇਸਭੁਭੁਖਜਿਪੈਨੈਖਾਈਐ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਦਰਬਾਰੁਕੂੜਿਨਪਾਈਐ॥ ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿ
ਮਹਲੁਖੁਆਈਐ॥ ਸਭੁਜਗੁਠਗਿਠਗਿਆਈਐਜਾਈਐ॥ ਤਨਮਹਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਈਐ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਸੰਤੋਖੁਰੁਖੁਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲਗਿਆਨੁ॥ ਰਸਿਰਸਿ
ਆਹਰਿਆਸਦਾਪਕੈਕਰਮਿਧਿਆਨਿ॥ ਪਤਿਕੇਸਾਦਖਾਦਾਲਹੈਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥੧॥ ਮ:੧॥
ਸੁਇਨੇਕਾਬਿਰਖੁਪਤਪਰਵਾਲਾਫੁਲਜਵੇਹਰਲਾਲ॥ ਤਿਤੁਫਲਰਤਨਲਗਹਿਮੁਖਿਭਾਖਿਤ
ਹਿਰਦੈਰਿਦੈਨਿਹਾਲੁ॥ ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਹੋਵੈਲੇਖੁ॥ ਅਠਿਸਠਿਤੀ
ਰਥਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪੂਜੈਸਦਾਵਿਸੇਖੁ॥ ਹੰਸੁਹੇਤੁਲੋਭੁਕੋਪੁਚਾਰੇਨਦੀਆਅਗਿ॥ ਪਵਹਿਦਝਹਿ
ਨਾਨਕਾਤਰੀਐਕਰਮੀਲਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਝੂਠਾਇਹੁ
ਸੰਸਾਰੁਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐ॥ ਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁਧੰਧੈਧਾਈਐ॥ ਕਾਲੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁਸਿਰਿ
ਦੁਨੀਆਈਐ॥ ਹੁਕਮੀਸਿਰਿਜੰਦਾਰੁਮਾਰੇਦਾਈਐ॥ ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਮੁਹ

ਤੂਨੁਚਰਸਾਦਿਲੋਂਭਰੀਐਪਾਣੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੧ਤੂੰਸੀਨੁਮਾਦਿਸੁਅਕੁਪਤੂਰਾਨਿਸਛਬੂਅਨਿਸਖਦੁਸਹਿਤੁਮੁਜਿਸੁਤੂੰਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥
ਨਾਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਹੰਢਨਿਕਰਮਾਬਾਹਰੇ॥੧॥ਮ:੧॥ਸਤਿਪਿੰਥੇਗੂਕਿਰਤੁਸਾਥਿਕਬਉਤਮਕਬ
ਨੀਚਾਗਕਬਡੇਦਾਨਿਕਵਅਕਿਡਾਲਿਕਬਉਚੀਪੀਤਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਚਲਾਈਐਸਾਹਿਬਲ
ਗੀਰੀਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕੇਤੇਕਹਹਿਵਖਾਣਕਹਿਕਹਿਜਾਵਣਾ॥ਵੇਦਕਹਹਿਵਖਿਆਣਅੰਤੁਨ
ਪਾਵਣਾ॥ਪੜਿਐਨਾਹੀਭੇਦੁਬੁਝਿਐਪਾਵਣਾ॥ਖਟਦਰਸਨਕੈਭੇਖਿਕਿਸੈਸਚਿਸਮਾਵਣਾ॥
ਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਮੰਨੈਨਾਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹਪਾਵਣਾ॥ਖਾਲਕਕਉਆ
ਦੇਸੁਢਾਢੀਗਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨॥ਮੰਤ੍ਰੀਹੋ
ਇਅਠੂਹਿਆਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣੈਦੇਕੂਚਾਆਪੇਲਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਇਆ
ਧੁਰਖਸਮਕਾਅਤੀਹੂਧਕਾਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਉਮਨਮੁਖੁਅੜੈਡੁਬੈਹਕਿਨਿਆਇ॥ਦੁਹਾਸਿ
ਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭਕਿਛੁਤਿਸਹਿਰਜਾਇ॥੧॥ਮਹ
ਲਾ੨॥ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰਖੁਜਾਣੁ॥ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁਝੈਤਾਵੈਦੁਸੁਜਾਣੁ॥ਵਾਟਨ

ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਣਿ ਲਾਹੇ ਹਾਣੁ ॥ ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸ
ਚਿ ਰਹੈ ਸੋ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥ ਆਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ
ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨ ਰਾ
ਤਿ ਨ ਰਹਨੀ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇ ਵੇਚਾ
ਰੀਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥ ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
ਮਾਰੂ ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀ ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੇ ਕਿਸੁਕ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਿਹਫਲੰ ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ਜਾਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰ
ਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ
ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥
ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕ
ਢੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾ

ਰਿਕਾਲੁਵਿਖੁਖੁਸਿਆ।ਛੁਟੀਕਥੇਅਕਥੁਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਸਿਹਰਿਜੀਉ
ਮਿਲਿਪਿਆਰਿਆ।੨੩।ਸਲੋਕਮ:੧।ਖਤਿਹੁਜੰਮੇਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿਆਵਿਚਿਪਾਹਿ।ਧੋਤੇਮੂਲਿਨ
ਉਤਰਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿ।ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀਪਾਹਿ।੧।ਮ:੧।ਨਾਨਕਬੋ
ਲਣੁਝਖਣਾਦੁਖਛਡਿਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖ।ਸੁਖਦੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖ।ਜਿ
ਥੈਬੋਲਣਿਹਾਰੀਐਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪ।੨।ਪਉੜੀ।ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆ।ਸਚੈਪੁਰਖ
ਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾਲਿਆ।ਉਝੜਿਭੁਲੇਰਾਹਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆ।ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਸਚੁਸਮਾ
ਲਿਆ।ਪਾਇਆਰਤਨੁਘਰਾਹੁਦੀਵਾਬਾਲਿਆ।ਸਚੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚਵਾਲਿਆ।ਨਿਡ
ਰਿਆਡਰੁਲਗਿਗਰਬਿਸਿਗਾਲਿਆ।ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਜਗੁਫਿਰੈਬੇਤਾਲਿਆ।੨੪।ਸਲੋਕੁਮ:੩।ਭੈਵਿ
ਚਿਜੰਮੈਭੈਮਰੈਭੀਭਉਮਨਮਹਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਭੈਵਿਚਿਜੇਮਰੈਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ।੧।ਮ:੩।ਭੈ
ਵਿਣੁਜੀਵੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਖੁਸੀਆਖੁਸੀਕਮਾਇ।ਨਾਨਕਭੈਵਿਣੁਜੇਮਰੈਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ।੨।ਪ
ਉੜੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਸਰਧਾਪੂਰੀਐ।ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਨਕਬਹੂੰਝੂਰੀਐ।
ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਦੁਖੁਨਜਾਣੀਐ।ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ।

ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਤ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖ ਦੇਹਾ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ
॥੨੫॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੧॥ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ॥ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈ
ਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ॥ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੁਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ॥ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿ
ਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ॥ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ॥ਅਠ
ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ॥ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ
ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ॥ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ
ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ॥ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ॥ਜੀ
ਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ॥ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ॥ਪਾਣੀ
ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ॥ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ॥ਨਾਇ
ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ॥ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ
ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੈ ਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ॥ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ

ਸੈ

ਵੁਠੈਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਸਭਸੈਪੜਦਾਹੋਵੈ॥ਵੁਠੈਘਾਹੁਚਰਹਿਨਿਤਿਸੁਰਹੀਸਾਧਨਦਹੀਵਿਲੋਵੈ॥
ਤਿਤੁਘਿਇਹੋਮਜਗਸਦਪੂਜਾਪਇਐਕਾਰਜੁਸੋਹੈ॥ਗੁਰੂਸਮੁੰਦੁਨਦੀਸਭਿਸਿਖੀਨਾਤੈਜਿਤੁ
ਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੇਨਾਵਨਿਨਾਹੀਤਸਤਚਟੇਸਿਰਿਛਾਈ॥੨॥ਮਃ੧॥ਅਗੀਪਾ
ਲਾਕਿਕਰੇਸੂਰਜਕੇਹੀਰਾਤਿ॥ਚੰਦਅਨੇਰਾਕਿਕਰੇਪਉਣਪਾਣੀਕਿਆਜਾਤਿ॥ਧਰਤੀਚੀਜੀਕਿਕਰੇ
ਜਿਸੁਵਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਪਤਿਰਖੈਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਸਚੇ
ਸੁਬਹਾਨੁਸਦਾਕਲਾਣਿਆ॥ਤੂੰਸਚਾਦੀਬਾਣੁਹੋਰਿਆਵਣਜਾਣਿਆ॥ਸਚੁਜਿਮੰਗਹਿਦਾਨੁ
ਧਿਆਨੁ ਸਿਤੁਧੈਜੇਹਿਆ॥ਸਚੁਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਸਬਦੇਸੋਹਿਆ॥ਮੰਨਿਐਗਿਆਨੁਤੁਧੈਤੇਪਾਇਆ॥ਕਰ
ਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥ਤੂੰਸਚਾਦਾਤਾਰੁਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ॥੨੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਦੀਖਿਆਆਖਿਬੁਝਾਇਆਸਿਫਤੀਸਚਿਸ
ਮੇਉ॥ਤਿਨਕਉਕਿਆਉਪਦੇਸੀਐਜਿਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥
ਜਿਸੁਆਪਿਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ॥ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਆਲੂਝੈ॥ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇ
ਅਕਾਰ॥ਆਪੇਜਾਣੈਸਰਬਵੀਚਾਰ॥ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓਆਪਿ॥ਲਹੈਭਰਾਤਿਹੋਵੈਜਿਸੁ

ਚਾਤਿਆਪਉੜੀ॥ਹਉਢਾਢੀਵੇਕਾਰੁਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਰਾਤਿਦਿਹੈਕੈਵਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ਢਾ
ਢੀਸਚੈਮਹਲਿਖਸਮਿਬੁਲਾਇਆ॥ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਿਕਪੜਾਪਾਇਆ॥ਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾ
ਮੁਭੋਜਨੁਆਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾਉਸਬਦੁਵਜਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਾਲਾਹਿਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੨੭॥ਸੁਧੁ॥ਵਾਰਮਲ੍ਹਾਰਕੀਮਹਲਾ੧॥ਰਾਣੇਕੈਲਾਸਤਥਾਮਾ
ਲਦੇਕੀਧੁਨਿ [illegible]॥ ਰ
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੩॥ਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਮਨੁਰਹਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰਣਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸਭਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰਭਰੇਸੁਭਰਤਾਲ॥ਅੰਦਰੁ
ਰਚੈਸਚਰੰਗਿਜਿਉਮੰਜੀਠੈਲਾਲੁ॥ਕਮਲੁਵਿਗਸੈਸਚੁਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ॥ਮਨਮੁਖਦੂ
ਜੀਤਰਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਿਦਿਸੈਜਮਕਾਲੁ॥ਖੁਧਿਆਤਿਸ
ਨਾਨਿੰਦਾਬੁਰੀਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਕਰਾਲੁ॥ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਆਵਈਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥
ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਂਚੂਕੈਆਲਜੰਜਾਲੁ॥ਮੂਲੁਰਹੈਗੁਰੁਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਿਥੁ॥ਨਾਨਕ
ਲਗੀਤਤੁਲੈਤੂੰਸਚਾਮਨਿਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਹਲਾ੧॥ਹੇਕੋਪਾਧਰੁਹੇਕੁਦਰੁਗੁਰਪਉੜੀਨਿਜ

ਬਾਨੁ ਭੂਲਾ ਉਠਿ ਜਾਵਣੁ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾ
ਣਿਆ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਥੰਮਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥
ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾ
ਰ ਨਾਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਰ
ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਗਾ ਮਿਰਗਾ ਮਛੀ
ਆ ਰਸੀਆ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰ
ਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ
ਲਾਇ ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾ
ਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿ
ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥
ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਹ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੨
ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿ

ਤੂਦਾਰੂਰੋਗਉਠਿਆਹਿਤਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ॥ਰੋਗੁਗਵਾਇਓਇਆਪਣਾਤਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੇਵਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਬੇਦਪੂਜਾਲਾਇਆ॥ਦਸੰਅਵਤਾਰੀ
ਰਾਮੁਰਾਜਾਆਇਆ॥ਦੈਤਾਮਾਰੇਧਾਇਹੁਕਮਿਸਬਾਇਆ॥ਈਸਮਹੇਸੁਰੁਸੇਵਤਿਨੀਅੰਤੁਨਪਾਇ
ਆ॥ਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਧੰਧੈਲਾਇਆਪੁਛਪਾਇਆ॥ਧਰਮੁਕਰ
ਏਕਰਮਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਕੰਤੈਚਿਤਿਕਰੇਹੁ॥ਨਾਨਕ
ਝੂਰਿਮਰਹਿਦੋਹਾਗਣੀਜਿਨਅਵਰੀਲਾਗਾਨੇਹੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਜਲਹਰੁ
ਬਰਸਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਛਿੰਝ
ਪਵਾਇਮਲਾਖਾੜਾਰਚਿਆ॥ਲਥੇਭੜਥੂਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਾਰੇਪਛਾੜਿਮੂਰਖਕ
ਚਿਆ॥ਆਪਿਭਿੜੈਮਾਰੇਆਪਿਆਪਿਕਾਰਜੁਰਚਿਆ॥ਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥
ਹੁਕਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਵਿਣੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਐ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਜਿਥੈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵ
ਖਾਣੀਐ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆ
ਅਵਰਿਕਰੇਂਦਾਵੰਨ॥ਕਿਆਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਹਸਿਉਕੇਵਰਹਸੀਰੰਗੁ॥ਰੰਗੁਰਹਿਆਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਮ

ਨਿਭਉਭਾਉਹੋਇਆ।ਨਾਨਕਤੈਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿਨਤਲਿਸੁਖਨਹੋਇਆ।੧।ਮਃ੩।ਊਨਵਿਊਨਵਿਆ
ਇਆਵਰਸੈਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ।ਨਾਨਕਦੁਖੁਲਾਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਨਿਭੰਗੁ।੨।ਪ
ਉੜੀ।ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਇਕੈਇਕੁਵਰਤਿਆ।ਬੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦੁਘਤਿਆ।ਪਰ
ਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿਰਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿਚਿਧਰਮੁਫਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ।ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨੀਨਿ
ਹਚਉਦਰਗਹਹਾਰਿਆ।ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿਸੂਰਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ।ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹ
ਲਿਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ।ਸੇਭਗਤਤੁਧੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾ
ਤਿਨਾਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆ।੫।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਲਾਇਝੜੀ।ਨਾਨਕਭਾ
ਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਣੇਸਦਾਰਲੀ।੧।ਮਃ੩।ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੜੇਇਸੁਮੇਘੈਹਥਿਕਿ
ਛੁਨਾਹਿ।ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘੁਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ।ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉ
ਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਸੋਹਰਿਸਦਾਸਰੇ
ਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਰ।ਆਡਾਣੇਆਕਾਸੁਕਰਿਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਣਹਾਰ।ਆਪੇਜਗ
ਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰ।ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਰ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿ

ਜਿਉਲੇਖਾਲਿਖਿਦੈਵਖਸੋਅਫਤਰਭੰਡਾਰਾ।ਓਥੈਹਥੁਨਅਪੜੈਕੂਕਨਸੁਣੀਐਪੁਕਾਰਾ।ਓਥੈਸਤਿ
ਗੁਰੁਬੇਲੀਹੋਵੈਕਢਿਲਏਅੰਤੀਵਾਰਾ।ਏਨਜੰਤਾਨੋਹੋਰਸੇਵਾਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਸਿਰਿਕਰਤਾਰ।੧੬।ਸ
ਲੋਕ।ਮ:੩।ਬਾਬੀਹਾਜਿਸਨੋਤੂਪੂਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋਲੋਚੈਸਭਕੋਇ।ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਕੈਵ
ਸਸੀਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਹਰਿਆਹੋਇ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ।ਬਹਦਿਆਉਠਦਿ
ਆਨਿਤਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਸਦਹੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈ
ਹਰਿਸੋਇ।੧।ਮ:੩।ਕਲਮਲਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ।ਸਚੈਸੁਣਿਆਕੰਨੁਦੇ
ਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਇੰਦ੍ਰੈਨੋਫੁਰਮਾਇਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ।ਅਨੁਧਨੁਉਪਜੈਬਹੁ ਜੈ
ਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਤੂਸਭਨਾਜੀਆਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ
ਜਿਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਉਪਜੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਤੂਸਚੇਲੈ
ਹਿਮਿਲਾਇ।ਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਫਹੈਕੂੜਿਮਿਲੈਨਮਿਲਿਆਜਾਇ।ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਐਆਪੇ
ਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ।ਮੋਹੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਹੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨ
ਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀਰਹੇਲਿਵਲਾਇ।ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਅਲਪਤਿਹੈਐਸੀਬਣਤਬਣਾਇ।

ਸੇਮੁਖੀਏਸਦਾਸੋਹਣੇਜਿਨਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਤਿਨਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਦੇਨਾਹੀਜੋਹਰਿਕੈ
ਐਕਿਸਮਾਇਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸੈਸਰੇ
ਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ
ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਸਭਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨ
ਜਾਇ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆ
ਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਵਰਸਦਾਬੂਝਨਿਬੂਝਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਿਨੀਬੁਝਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹ
ਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਵਰਸੈਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆ
ਇਆਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲੀਐਵਿਣੁਤੋਲੇਪਾਇਆਨਜਾਇ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਐਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਤੋਲਸੀਆਪੇਮਿ
ਲੈਮਿਲਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿ
ਨਿਸਚੀਬੂਝਦਿਤੀਬੁਝਾਇ॥ਜਗਤੁਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟੀਐਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨ

ਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਜਾਗੇਤਿਨੀਘਰੁਰਖਿਆਦੂਤਾਕਾਕਿਛੁ ੨੬
ਨਵਸਾਇ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹਾਨਾਬਿਲਲਾਇਨਾਤਰਸਾਇਏਹੁਮਨੁਖਸਮਕਾਹੁਕਮੁ
ਮੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਤਿਖਉਤਰੈਚੜੈਚਵਗਲਿਵੰਨੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹਾਜਲਮ
ਹਿਤੇਰਾਵਾਸੁਹੈਜਲਹੀਮਾਹਿਫਿਰਾਹਿ॥ਜਲਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਤਾਂਤੂੰਕੂਕਣਿਪਾਹਿ॥ਜਲਥ
ਲਚਹੁਦਿਸਿਵਰਸਦਾਖਾਲੀਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਏਤੈਜਲਿਵਰਸਦੈਤਿਖਮਰਹਿਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ॥ ਠ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਸੋਝੀਪਈਜਿਨਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਥਜਤੀਸਿਧਪੀਰ
ਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਝੈਸਮਾਇਆ॥ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਤਿਸੁਹੀ
ਭਾਇਆ॥ਜਲਾਬਿੰਬੁਅਸਰਾਲੁਤਿਨੈਵਰਤਾਇਆ॥ਨੀਲੁਅਨੀਲੁਅਗੰਮੁਸਰਜੀਤੁਸਬਾਇ
ਆ॥ਅਗਨਿਉਪਾਈਵਾਦੁਭੁਖਤਿਹਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰਿਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਰਖੈਰਖ
ਣਹਾਰੁਜਿਨਿਸਬਦੁਬੁਝਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਾਵਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾ ੦
ਇ॥ਸੇਬਿਰਖਾਹਰੀਆਵਲੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸੁਖੁਹੋਇਏਨਾਜੰਤਾਕਾਦੁ
ਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਚਮਕਿਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਜਿਤੁਵੁਠੈਅਨੁਧਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜੈ

ਜਾਂਸਹੁਕਰੇਰਜਾਇਅਜਿਤੁਖਪੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਜੀਅਗੁਤਿਸਮਾਇਆਇਹੁਧਨੁਕਰਤੇਕ

ਖੇਲੁਹੈਕਦੇਆਵੈਕਦੇਜਾਇਗਿਆਨੀਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨ

ਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਾਇਹੁਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀ

ਪੁਕਾਰਿ॥ਆਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਆਪਿਕਰਾਏਕਾਰਿ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਹੁਕਮੁਕਰੇਗਵਾਰੁ

ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ

ਸਭੁਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਾਰੀਐਲਗੈਸਚਿਪਿ

ਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਬਾਬੀਹਾਏਹੁਜਗਤੁ ਹੈ

ਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਇਹੁਬਾਬੀਹਾਪਸੂਹੈਇਸਨੋਬੂਝਣੁਨਾਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁ

ਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਆਤਿਨਬਹੁੜਿਨਲਾਗੀਆਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਲਾ

ਰੁਸੀਤਲਰਾਗੁਹੈਹਰਿਧਿਆਇਐਸਾਂਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਂਵਰਤੈਸਭਲੋ

ਇ॥ਵੁਠੈਜੀਆਜੁਗਤਿਹੋਇਧਰਣੀਨੋਸੀਗਾਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਜਗਤੁਸਭੁਜਲੁਹੈ॥ਜਲ

ਜਲਹੀਤੇਸਭਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਸਦਾਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਵਡਾ ਵੇਪ੍ਰਵਾਹਿ ਇਕੋ ਤੂ ਧਣੀ ॥ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜੈ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥ ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ਸ
ਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ ॥
ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ ॥ ਕਟੇ
ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇ
ਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ
ਹੈ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈ
ਣਿ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ
ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁ
ਧੈ ਗੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ
ਕੋਈ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਹਜੂਰਿ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ
ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ
ਊਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ
ਲਏ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋ
ਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿ
ਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ
ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧
॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥

ਪੌ॥ਜਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਸਚਾਰਖਵਾਲਿਆ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਬਾਲਿਆ॥ਮਨਮੁਖਵਿ
ਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਿਆ॥ਪਸੂਮਾਣਸਚੰਮਿਪਲੇਟੇਅੰਦਰਹੁਕਾਲਿਆ॥ਸਭੋਵਰ
ਤੈਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਦੇਖਾਲਿਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕ॥
ਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹੈਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੂੜ੍ਹੀਛਹਬ
ਰਲਾਇ॥ਬਾਬੀਹੇਕੂਕਪੁਕਾਰਰਹਿਗਈਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਦੇਂਦਾ
ਸਭਨਾਜੀਆਰਿਜਕੁਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਤੂਨਜਾਣਹੀਕਿਆਤੁਧੁਵਿਚਿਤਿਖਾਹੈਕਿਤੁਪੀਤੈ
ਤਿਖਜਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰੰਮਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਿ
ਵਣਖੰਡਿਬੈਸਹਿਜਾਇਸਦੁਨਦੇਵਹੀ॥ਇਕਿਪਾਲਾਕਕਰੁਭੰਨਿਸੀਤਲੁਜਲੁਹੇਂਵਹੀ॥ਇਕਿਭ
ਸਮਚੜ੍ਹਾਵਹਿਅੰਗਿਮੈਲੁਨਧੋਵਹੀ॥ਇਕਿਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲਕੁਲੁਘਰੁਖੋਵਹੀ॥ਇਕਿਨ
ਗਨਫਿਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨੀਦਨਸੋਵਹੀ॥ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵਿਗੋਵਹੀ॥ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਕਿਆਕਹਿਰੋਵਹੀ॥ਸੋਹਨਿਖਸਮਦੁਆਰਿਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੀ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥

ਬਾਬੀਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਬੋਲਿਆਤਾਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰ॥ਮੇਘੈਨੋਫੁਰਮਾਨੁਹੋਆਵਰਸਹੁਕਿਰ
ਪਾਧਾਰਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀਆ
ਵਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹਾਇਵਤੇਰੀਤਿਖਾਨਉਤਰੈਜੇਸਉਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥
ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਨਦਰੀਉਪਜੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਜਾਹਿਵਿਕਾ
ਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਿਜੈਨੀਉਝੜਪਾਇਧੁਰਹੁਖੁਆਇਆ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹੀਨਾਮੁਨਤੀਰਥਿਨਾਇ
ਆ॥ਹਥੀਸਿਰਖੋਹਾਇਨਭਦੁਕਰਾਇਆ॥ਕੁਚਿਲਰਹਹਿਦਿਨਰਾਤਿਸਬਦੁਨਭਾਇਆ॥ਤਿ
ਨਜਾਤਿਨਪਤਿਨਕਰਮੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਿਜੂਠੈਵੇਜਾਤਿਜੂਠਾਖਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਆਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰਕਾਰਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਾ
ਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩
ਸਾਵਣਿਦਝੈਗੁਣਬਾਹਰੀਜਿਸੁਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁ
ਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਅਲਖਅਭੇਉਹਠਿਨਪਤੀਜਈ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਰਾਗਪਰੀਆਰਾਗਿ
ਨਭੀਜਈ॥ਇਕਿਨਚਿਨਚਿਪੂਰਹਿਤਾਲਭਗਤਿਨਕੀਜਈ॥ਇਕਿਅੰਨੁਨਖਾਹਿਮੂਰਖਤਿਨਾ

ਕਿਆ ਕੀਜਈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਹੋਵਈ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਨ ਪੀਜਈ ॥ ਕਰਮਵੰਤ ਪਹਿ ਕੈ ਲਇਆ ਘਪਿ ਮਗੀਜਈ ॥ ਲਾ ੨੭
ਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ
੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ
ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ
ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹੁ
ਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ
ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ

ਚੂਹਾਖਤਨਮਾਵਈਤਿਕਲਿਬੰਨੈਛਜਾ।ਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਰਹਿਜਿਨਕਉਦੇਨਿਸਿਜਾਹਿ।ਨ
ਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ।ਫਸਲਿਅਹਾੜੀਏਕੁਨਾਮੁਸਾਵਣੀਸਚੁਨਾਉ।
ਮੈਮਹਦੂਦੁਲਿਖਾਇਆਖਸਮੈਕੈਦਰਿਜਾਇ।ਦੁਨੀਆਕੇਦਰਕੇਤੜੇਕੇਤੇਆਵਹਿਜਾਂਹਿ।ਕੇ
ਤੇਮੰਗਹਿਮੰਗਤੇਕੇਤੇਮੰਗਿਮੰਗਿਜਾਹਿ।੧ ਮਃ ੧।ਸਉਮਣੁਹਸਤੀਘਿਉਗੁੜੁਖਾਵੈਪੰਜਿਸੈਦਾ
ਣਾਖਾਇ।ਡਕੈਫੂਕੈਖੇਹਉਡਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾਇ।ਅੰਧੀਫੂਕਿਮੁਈਦੇਵਾਨੀ।ਖਸਮਿਮਿਟੀਫਿ
ਰਿਭਾਨੀ।ਅਧੁਗੁਲ੍ਹਾਚਿੜੀਕਾਚੁਗਣੁਗੈਣਿਚੜੀਬਿਲਲਾਇ।ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹਾਚੰਗੀਜਿਕਰੇਖੁਦਾ
ਇਖੁਦਾਇ।ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇ।ਹੋਇਸਤਾਣਾਘੁਰੈਨਮਾਵੈਸਾਹਿਗ
ਇਐਪਛੁਤਾਇ।ਅੰਧਾਕਿਸਨੋਬੁਕਿਸੁਣਾਵੈ।ਖਸਮੈਮੂਲਿਨਭਾਵੈ।ਅਕਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਅਕਤਿ
ਡਾਅਕਡਾਲੀਬਹਿਖਾਇ।ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹੋਚੰਗਾਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ।ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾ
ਰਿਦਿਹਾੜੇਸੁਖਿਕੀਤੈਦੁਖੁਹੋਈ।ਗਲਾਵਾਲੇਹੈਨਿਘਣੇਰੇਛਡਿਨਸਕੈਕੋਈ।ਮਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾ।ਜਿ
ਨਤੂਰਖਹਿਤਿਨਨੇੜਿਨਆਵੈਤਿਨਭਉਸਾਗਰੁਤਰਣਾ।੨।ਪਉੜੀ।ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੂਧਣੀਸ
ਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ।ਤੂਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਇਕੋਦੇਵਣਹਾਰੁ।ਜਿਨੀਸੇਵਿਆਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰ

ਅਤੀ ਵੀਚਾਰੁ । ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਧੁਰੈ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ । ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰ
ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ । ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ । ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ
ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ । ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਧਾਰੁ ।੧। ਸਲੋਕ
੧ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ । ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ । ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ।
ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ । ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਾ । ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ
ਫੇਰਾ । ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ । ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ । ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ । ਸੇ
ਈ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ।੧। ਮ: ੧ । ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ । ਵੰਨੁ ਗਇਆ
ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ । ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ । ਮਨਿ ਮੁ
ਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ । ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ।੨। ਪਉੜੀ । ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ । ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ । ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਈ । ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ । ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ

੩

ਨਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈਆ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈਆ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈਆ ੨੦ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨ
ਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ
ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰੁ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਦੁਖੀ
ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ਜਾਇ ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਵ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ਰੂਪੀ
੨ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ੨ ਮਃ ੧ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ
ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇ
ੜੀ ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਨਾ ਹਾਥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੇਤੇ ਡੂਬੇ ਸਾਥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ਲਖ ਮਣ ਸੁ
ਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕ
ਹਾਹ ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ੪ ਪਉੜੀ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ
ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ

ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਗਇਆਜਾਣੀਐ॥ਭਉਜਲਤਾਰਣਹਾਰੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ॥ਚੋਰਜਾਰਜੂਆ ੨੧
ਰਪੀੜੇਘਾਣੀਐ॥ਨਿੰਦਕਲਾਇਤਬਾਰਮਿਲੇਹੜ੍ਹਵਾਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇਸੁਦਰਗਹਜਾ ੦
ਣੀਐ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮ:੨॥ਨਾਉਫਕੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹੁਮੂਰਖਪੰਡਿਤੁਨਾਉ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਏਵੈ
ਕਰੇਗੁਆਉ॥ਇਲਤਿਕਾਨਾਉਚਉਧਰੀਕੂੜੀਪੂਰੇਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿ
ਆਉ॥੧॥ਮ:੧॥ਹਰਣਾਬਾਜਾਂਤੈਸਿਕਦਾਰਾਂਏਨਾਪੜ੍ਹਿਆਨਾਉ॥ਫਾਧੀਲਗੀਜਾਤਿਫਹਾਇਨਿਅ
ਗੈਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸੋਪੜ੍ਹਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ॥ਪਹਿਲੋਦੇਜੜਅੰਦਰਿਜੰਮੈਤ ੦
ਉਪਰਿਹੋਵੈਛਾਉ॥ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇ॥ਜਾਇਜਗਾਇਨਿਬੈਠੇਸੁਤੇ॥ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇ
ਨਿਘਾਉ॥ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਚਟਿਜਾਹੁ॥ਜਿਥੈਜੀਆਂਹੋਸੀਸਾਰ॥ਨਕੀਂਵਢੀਂਲਾਇਤਬਾਰ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਆਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾਰ॥ਭੈਬਿਨੁਭਰਮੁਨਕਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਊਪਜੈਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰ॥ਭੈਤੇਸਹਜੁਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰੁ
ਭੈਤੇਭੈਜਲੁਲੰਘੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਮ
ਨਮੁਖਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰ

ਮਤੀਉਰਿਧਾਰਿਆ॥੨੨॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਕੁਧੇਕੰਮੈਦੋਸਤੀਕੁਖੈਸਾਦੈਗੰਢੁ॥ਲਬੈਮਾਹੈਘੁਲਿਮਿ
ਲਿਮਿਚਲਿਊਘੈਸਉੜਿਪਲੰਘੁ॥ਭਉਕੈਕੋਪੁਖੁਆਰੁਹੋਇਫਕੜੁਪਿਟੇਅੰਧੁ॥ਚੁਪੈਚੰਗਾਨਾਨ
ਕਾਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਹਿਗੰਧੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਰੂਪੁਜਾਤਿਜੋਬਨੁਪੰਜੇਠਗ॥ਏਨੀਠਗੀਜਗੁਠਗਿ
ਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜ॥ਏਨਾਠਗਨਿਠਗਸੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਹੋਰਿ
ਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਪੜਿਆਲੇਖੇਦਾਰੁਲੇਖਾਮੰਗੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰੁਅਉਖਾਤੰ
ਗੀਐ॥ਅਉਘਟਰੁਧੇਰਾਹਗਲੀਆਰੋਕੀਆ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਬਦਿਸੰਤੋਖੀਆ॥ਗਹਿਰਗਭੀ
ਰਅਥਾਹੁਹਾਥਨਲਭਈ॥ਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਹੁਵਿਣੁਗੁਰਕੋਇਨਛੁਟਸੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੁ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਸਾਹਗਿਰਾਹਦੇਂਦਾਜਾਣੀਐ॥੨੩॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀ
ਜੀਉ॥ਤਿਨਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਪੀੜ॥ਧਰਤੀਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਇਕਿਦਰਿਰਹਨਿਵਜੀਰ॥
ਇਕਨਾਵਡੀਆਰਜਾਇਕਿਮਰਿਹੋਹਿਜਹੀਰ॥ਇਕਿਦੇਖਾਹਿਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਇਕਿਸਦਾਫਿਰਹਿਫਕੀ
ਰ॥ਹੁਕਮੀਸਾਜੇਹੁਕਮੀਢਾਹੇਏਕਚਸੇਮਹਿਲਖ॥ਸਭੁਕੋਨਥੈਨਥਿਆਬਖਸੇਤੋੜੇਨਥ॥ਵਰਨ
ਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਲੇਖੇਬਾਝੁਅਲਖੁ॥ਕਿਉਕਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐਜਾਪੈਸਚੋਸਚੁ॥ਕਰਣਾਕਥਨ

ਕਾਰਜੁਨਾਨਕਾਆਖਿਅਕਥੁ।ਅਕਥੁਕਥਾਸਣੇਇ।ਗਿਪ੍ਰਭੁਪਿਸਿਪਿਗਿਆ।ਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ੨੩

੧ਮਃ੧।ਅਜਰੁਜਰੈਤਨਉਕੁਲਬੰਧੁ।ਪੂਜੈਪ੍ਰਾਣਹੋਵੈਥਿਰੁਕੰਧੁ।ਕਹਾਂਤੇਆਇਆਕਹਾਂਏਹੁਜਾ

ਣੁ।ਜੀਵਤਮਰਤਰਹੈਪਰਵਾਣੁ।ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈ।ਇਹੁਪਰਸਾਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ।ਹੋਂਦਾ

ਫੜੀਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ।ਨਾਹਉਨਾਮੈਜੂਨੀਪਾਣੁ।੧।ਪੜੀਐਨਾਮੁਸਲਾਹਹੋਰਿਬੁਧੀ

ਮਿਥਿਆ।ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਾਰਜਨਮੁਬਿਰਥਿਆ।ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ।ਸਭੁਜਗੁ

ਗਰਬਿਗੁਬਾਰੁਤਿਨਸਚੁਨਭਾਇਆ।ਚਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਣਿਤਤਿਆ।ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁ

ਬਿਧਾਘਤਿਆ।ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਫਿਰੈਉਵਤਿਆ।ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਰਤਿਆ।੨੪।

ਸਲੋਕਮਃ੧।ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ।ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁ

ਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ।ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈ

ਅੰਦਰਿਸਾਸੁ।ਵਡਾਹੋਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸ

ਹੁਸਭੋਸਾਕੁ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਕੋਆਵੈਰਾਸਿ।ਆਪਿਛੁਟੇਨਹਛੂਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿ

ਬਿਣਾਸੁ।੧ਮਃ੧।ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ।ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉ

ਨਹਛੂਟੀ

ਨੂਸਾਧੂਕਹਾਂਦੇਹੈਕਿਸਅਹਿਪਾਪਸਮਾਣਾ।ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮੁਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੋ।ਆਸੁ
ਛੋਡਿਬੈਸਿਨਕੂਪਕਾਨੂੰਹਿਰਾਤੀਮਾਣੂਸਖਾਣੋ।ਫਨੂੰਕਰਿਲੋਕਾਂਨੋਦਿਖਲਾਵਹਿਗਿਆਨਧਿਆਨੁ
ਨਾਹੀਬੁਝੈ।ਨਾਨਕਅੰਧੇਜਿਉਕ੍ਰਿਆਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ।ਅੰਧਾਸੋਇਜਿਅੰਧੁਕਮਾਵੈਤਿ
ਸੁਰਿਦੈਸਿਲੋਚਨਨਾਹੀ।ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪੰਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਹੀ।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿ
ਮੇਲਾ।ਓਥੈਮੰਧੁਕਮਾਹੀ।ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁ
ਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਂਦੈਪਾਂਡੋ।ਬਾਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੋ।ਗਾਜੀਆਜੰਤ
ਸਭਿਮਾਸਹੂਹੋਏਜੀਇਲਇਆਵਾਸੋ।ਰਾ।ਅਭਖੁਭਖਹਿਭਖੁਤਜਿਛੋਡਹਿਅੰਧੁਗੁਰੂਜਿਨਕੇਰ
ਆ।ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ
ਆ।ਸੁਪੁਰਾਣੀਮਾਸੁਕਤੇਬੀਂਚਹੁਜੁਗਿਮਾਸੁਕਮਾਣਾ।ਜਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਹਾਵੈਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ।
ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿਪਜਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ।ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜਾਂਦੇਤਾਂਉਨਕਾਦਾਨੁ
ਨਲੈਣਾ।ਦੇਂਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਲੈਂਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਙਾਣਾ।ਆਪਿਨਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿ
ਆਣਾ।ਪਾਂਡੇਤੂੰਜਾਣੈਹੀਨਾਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸੁਉਪੰਨਾ।ਤੋਇਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਂਤੋਂਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁ
ਅ

ਗੀਨਾ ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੋ ਐਬ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸ
ਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰ
ਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚ
ਭਾਇਆ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ॥ ਸਭਿ ਕਾ
ਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾ
ਲਿ ॥ ਏਨੀ ਜਲੀਈਂ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇ
ੜੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਚਲਾਇ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥
ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜ
ਹਾੜੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥

ਰ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਘਰਿਮਹਿਘਰੁਦੇਖਾਇਦੇਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਕਾ
ਰਧੁਨਿਤਹਬਾਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਦੀਪਲੋਅਪਤਾਲਤਹਖੰਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨੁ॥ਤਾਰਘੋਰ
ਬਾਜਿੰਤ੍ਰਤਹਸਾਚਿਤਖਤਿਸੁਲਤਾਨੁ॥ਸੁਖਮਨਕੈਘਰਿਰਾਗੁਸੁਨਿਸੁੰਨਿਮੰਡਲਿਲਿਵਲਾਇ
ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ॥ਉਲਟਿਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰਿਆਇਹੁਮਨੁ
ਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ਅਜਪਾਜਾਪੁਨਵੀਸਰੈਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇ॥ਸਭਿਸਖੀਆਪੰਚੇਮਿ
ਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਸਬਦੁਖੋਜਿਇਹੁਘਰੁਲਹੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਚਿ
ਲਿਮਿਲਿਬਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਫਾਨੀ॥ਕਾਲੂਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰਨਮਾਨੀ॥ਮਨਕਮੀਨਕ
ਮਤਰੀਨਤੂਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆ॥ਏਕੁਚੀਜੁਮੁਝੈਦੇਹਿਅਵਰਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆ॥
ਪੁਰਾਬਖਾਮਕੂਜੈਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ॥ਮਨਤੁਆਨਾਤੂਕੁਦਰਤੀਆਇਆ॥ਸਗਨਾਨਕਦੀ
ਬਾਨਮਸਤਾਨਾਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕਨਾਮੁਖੁਦਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਨਵੀਮਃ੫॥ਸਭੋਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵਖਾਣਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥
ਲਥੇਸਭਿਵਿਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਭਏਨਿਕਾਣਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦ

ਤਾਰੂਸਾਹਿਰੰਗਿਮਾਣਿਆ॥ਪਰਗਟੁਹੋਇਆਸੰਸਾਰਿਮਿਹਰਛਾਵਾਣਿਆ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾ
ਏਸਦਕੁਰਬਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਲਏਮਿਲਾਇਖਸਮੈਭਾਣਿਆ॥੨੭॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਧੰਨੁ
ਸੁਕਾਗਦੁਕਲਮਧੰਨੁਧਨੁਭਾਂਡਾਧਨੁਮਸੁ॥ਧਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸ
ਚੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖੁਭਿਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇਕੂ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿਆਸ
ਮਾਈ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤੂੰਅਲਖਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹੈਗੁਰ
ਮਤਿਦਿਖਾਈ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿ
ਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਰਵਿਆਸਭਠਾਈ॥ਜਿਤੁਤੂਲਾਇ
ਹਿਸਚਿਆਤਿਤੁਕੋਲਗੈਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥੨੮॥੧॥ਸੁਧੁ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਰਸੂਹੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗਣੀਪਰਪਿਰੁਰਾਵਣ
ਜਾਇ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿ

ਆਰੋਗੁ॥ਸੁਧੁਭਤਾਰਹਰਿਛੋਡਿਆਫਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆ
ਹਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ॥ਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਵਿਆਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸ
ਦਾਸੋਹਾਗਣਿਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਸੂਹਵੀਏਨਿਮਾਣੀਏਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲੁਭੀ
ਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾ॥ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁ
ਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾ
ਤਾ ਹਿਦਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਿਰਾਲਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹਬਤਾ
ਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਹਿਸਚੁਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਨਾਇਲੈਰੂਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾ
ਹਾ ਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਤੂਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੋਹ
ਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਲੋਕਾਵੇ
ਹਉਸੂਹਵੀਸੂਹਾਵੇਸੁਕਰੀ॥ਵੇਸੀਸਹੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾ
ਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਬਿਧਿਕੰਤਮਿਲੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਭਿਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ
ਇਕਨਾਨੋਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ਜਿਸੁ
ਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਸੋਈਸਚਿਆਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨਦੁਰ
ਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਸਭੁਬਿਨਸਿਜਾਇਜਿਉਟਿਕੈਨਬਿਰਖਕੀਛਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾ
ਲੋਲਾਲੁਹੈਜਿਉਰੰਗਿਮਜੀਠਸਚੜਾਉ॥ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੂਹਾਰੰਗੁਵਿ
ਕਾਰੁਹੈਕੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀ
ਦੁੰਮਣੀਸੂਹੈਵੇਸਿਲੋੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਸਚੈਰੰਗੁਲਾਲੁਕਰਿਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋ
ਹਾਗਣੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥
ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਪਈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਰਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖ
ਠਉਰਨਪਾਇਨੀਫਿਰਿਆਵੈਜਾਈ॥ਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਕਾਮਣਿਕੁਲ
ਪ ਖਣੀਜੋਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਪਰਪੁਰਖਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁਸਦਾਝੂਠੁਬੋਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰਮਖੁਆਰੁ॥

ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐ

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿ
ਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ
ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਤਾ
ਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇ
ਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ
ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ
ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ
ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ
ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥
ਮਃ ੩ ॥ ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ ਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਬਾਵਰੀ ਐ ਗਵਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮੁ ਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜੋ ਮੜਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਨਿ ਸਾਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮ੍ਹਾਲੰਨਿ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੰਤਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥ ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥ ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥

ਰਾਤਿਕਾਰਣਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਹੋਇ॥੧
॥ਮਃ੨॥ਬਧਾਚਟੀਜੋਭਰੇਨਾਗੁਣੁਨਾਉਪਕਾਰੁ॥ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੨॥
ਮਨਹਠਿਤਰਫਨਜਿਪਈਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਣੈਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚ
ਾਰੇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਕਰਤੈਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪੇਫੁ
ਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿਖਾਲਿਆਮਨਿਤਨਿਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੨॥ਜਿਨਾਭਉਤਿ
ਨਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਵਿਆਹ॥ਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿਗਇਆਹ॥੧॥ਮਃ੨॥ਤੁਰਦੇ
ਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ॥ਜੀਵਤੇਕਉਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੂਏਕਉਮੂਆ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀ
ਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿ
ਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਗਿਪਏਗਾਵਾਰੀ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸ
ਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਸੋਬੁਝਸੀਸਚਿਆਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੧੯॥ਮਃ੩
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਕਾਮਣਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਜਾਪਹਿਲਾਂਕੰਤੁਮਨਾਇ॥ਮਤੁਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਏਵੈ

ਵਿਰਥਾਜਾਇ॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਬਣਿਆਸੀਂਗਾਰੁ॥ਕੀਆਤਉਪਰਵਾਣੁਹੈਜਾਸ
ਹੁਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਭਉਸੀਗਾਰੁਤਬੋਲਰਸੁਭੋਜਨੁਭਾਉਕਰੇਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਤਉਨਾਨ
ਕਭੋਗੁਕਰੇਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਕਾਜਲਫੂਲਤੰਬੋਲਰਸੁਲੇਧਨਕੀਆਸੀਂਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਇ
ਓਏਵੈਭਇਆਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ਮ:੩॥ਧਨਪਿਰੁਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਬਹਨਿਇਕਠੇਹੋਇ॥ਏਕਜੋਤਿ
ਦੁਇਮੂਰਤੀਧਨਪਿਰੁਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭਉਊਪਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥
ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਸੋਹਣਾਭੇਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿ॥ਭਉਭਾਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈ
ਸੰਸਾਰਿ॥੯॥ਸਲੋਕ॥ਮ:੧॥ਵਾਹੁਖਸਮਤੂਵਾਹੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਹਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿ
ਸਮੁੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ॥ਆਪਿਖੜੋਵਹਿਆਪਿਕਰਿਆਪੀਣੈਆਪਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾਹੁ॥ਮਸਕਤਿਲਹਹੁਮਜੂਰੀਆਮੰਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਹੁ॥
ਨਾਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾਹਤਉਦਰਿਊਣਾਨਾਹਿਕੋਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮਹਲਾ੧॥ਉਜਲਮੋ
ਤੀਸੋਹਣੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜੰਨਿ॥ਤਿਨਜਰੁਵੈਰੀਨਾਨਕਾਜਿਬੁਢੇਥੀਇਮਰੰਨਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹ

ਕਾ

ਰਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿ
ਰਗੰਭੀਰੁ॥ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰੁ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਗਇਆ
ਫਿਰਿਪਵੈਨਫੇਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਨਾਨਕ
ਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਪਉਦੀਜਾਇਪਰਾਲਿਪਿਛੈਹਥੁਨਅੰਬ
ੜੈਤਿਤੁਨਿਵੰਧੈਤਾਲਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਮਨਕੇਕੰਮਫਿਟਿਆ॥ਗਣਤਨਆਵਹੀ॥ਕਿਤੀਲ
੫ ਹਾਸਹੰਮਜਾਬਖਸੇਤਾਧਕਾਨਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਅਮਰੁਚਲਾਇਓਨੁਕਰਿਸਚੁਫੁਰਮ
ਾਣੁ॥ਸਦਾਨਿਹਚਲੁਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸਬਦਿ
ਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਰੰਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਣੁ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਜਾਣੁ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ਨਾਨਕਬਦਰਾਮਾਲਕਾਭੀਤਰਿਧਰਿਆਆਣਿ॥ਖੋਟੇਖਰੇ
ਪਰਖੀਅਨਿਸਾਹਿਬਕੈਦੀਬਾਣਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਨਾਵਣਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੋਟੈਤਨਿਚੋਰ॥ਇ
ਕੁਭਾਉਲਥੀਨਾਤਿਆਦੁਇਭਾਚੜੀਅਸੁਹੋਰ॥ਬਾਹਰਿਧੋਤੀਤੂਮੜੀਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਰੁ
ਸਾਧਭਲੇਅਣਨਾਤਿਆਚੋਰਸਿਚੋਰਾਚੋਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਧੰਧੈ

ਛਾਇਆ ਆਇ ਕਿਆ ਪੇਹੀਆ ਆਪਿ ਛਾਇਆਨੁ ਭਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ
ਗੁਰ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਲੋਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀ
ਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟ ਨਾਲੇ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇ
ਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਖੁਲੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥
ਮ: ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ ॥ ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ ॥ ਅੰਧੇ
ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥ ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਅਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥
ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀ
ਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸ
ਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥ ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀ

ਇ

ਐਤਦੂਜਾਕੂੜ੍ਹਾਕਮਨੂੰਕਰਣੀਐਕੂੜੁਨਪੈਨਣੁਆਵਣੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਬਾਂਗਾਬੁਰਗੂਸਿਙੀਆਨਾਲੇਮਿ
ਲੀਕਲਾਣ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉ
ਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਇਆਮੋਹੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜੋਹੋਇਗਇਆ॥ਹਉਮੈਝਗ
ੜਾਪਾਇਓਨੁਝਗੜੈਜਗੁਮੁਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਝਗੜੁਚੁਕਾਇਓਨੁਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਸਭੁਆਤ ਇ
ਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਭਉਜਲੁਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਵਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥
੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥੧॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੂੰਸੰਮ੍ਰਥੁਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀ
ਐਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਪਰਜਾਲੀਐਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਵਤਨਨਿਰ
ਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੂੰਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਇਕੋ
ਕੰਤੁਸਬਾਈਆਜਿਤੀਦਰਿਖੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਤੀਆਪੁਛਹਿਬਾਤੜੀਆਹ॥੨॥ਮਃ੧॥
ਸਭੇਕੰਤੈਰਤੀਆਮੈਦੋਹਾਗਣਿਕਿਤੁ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਏਤੜੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਤੁ॥੩॥ਮਃ੧॥
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਸਿਫਤਿਜਿਨਾਦੈਵਾਤਿ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਇਕਮੈਦੋਹਾਗਣਿਰਾਤਿ
॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਨਾਮੁਹਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ
ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੰਤਨ
ਪਾਇਓਸਾਉ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਉ॥੧॥ਮ:੧॥ਸਉਓਲਾਮੇਦਿਨੈਕੇਰਾਤੀ
ਮਿਲਨਿਸਹੰਸ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਛਡਿਕੈਕਰੰਗੀਲਗਾਹੰਸੁ॥ਫਿਟੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਜਿਤੁਖਾ
ਇਵਧਾਇਆਪੇਟੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਸਭੋਦੁਸਮਨੁਹੇਤੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਢਾਢੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿ
ਤਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾਰਿਆ॥ਘਰਦਰੁਪਾਵੈਮਹਲੁਨਾਮਿਪਿ
ਆਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥ਤੂਆਪਿਸਵਾਰਹਿਆਪਿਸਿਰਜਨ
ਹਾਰਿਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ॥ਉਗਵੈ
ਸੂਰੁਨਜਾਪੈਚੰਦੁ॥ਜਹਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ॥ਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰ॥
ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਹੋਇਖੁਆਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ
॥੧॥ਮ:੧॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇ
ਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲ

ਹੈਆਪਣਾਸੋਸੋਭਾਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਦੂਰਿਕਰਿਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈ
ਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਲੁਭਈਆਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਾਏ॥ਮਨੁਮੈਲਾਇਵਸੁ
ਧੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਕਾਇਆਕੂਮਲੁਫੁਲੁਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾ
ਲਾਏਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਕਿਚੁਣੀਅਹਿਡਾਲਾ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈ
ਜਿਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ॥ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿਜਲੰਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਣਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚ
ਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਹੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪ
ਨੀ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਪਹਿਲਬਸੰ
ਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁ
ਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿ
ਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੨॥ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੇਹੋਇ॥ਅੰਤ
ਰਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕ

ਰਕਮਾਵੈ। ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ। ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ੧
੯। ਸਲੋਕ ਮਃ ੩। ਕਿਸ ਹੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ। ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ
ਨ ਆਵਹੀ।੧॥ ਮਃ ੩। ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ। ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆ
ਣੀਏ ਇਉ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ।੨ ਪਉੜੀ। ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆ
ਈ। ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ। ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਅੰ
ਤਿ ਸਖਾਈ। ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ। ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ
੨੦।੧ ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩। ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਿਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਉਣੀ

ਤਿ ਤੂ

ੴ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩। ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁਆ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹਿ। ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚ
ਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ। ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀਵਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ। ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ੧॥ ਮਃ ੩। ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਆਪੈ ਸਿਰਿ ਧੰ

ਪੈਮਾਰ।ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ।ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀ ੪
ਚਾਰਹਿ।ਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕ
ਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ।੨।ਪਉੜੀ।ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓਨੁਤਦਹੁਹੋਰੁਨਕੋਈ।ਮਤਾਮਸੂ
ਰਤਿਆਪਿਕਰੇਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ।ਤਦਹੁਅਕਾਸੁਨਪਤਾਲੁਹੈਨਾਤ੍ਰੈਲੋਈ।ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿ
ਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਓਪਤਿਹੋਈ।ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ।੧।ਸਲੋਕਮਃ
੩।ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ।ਓਹੁਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ।ਸ
ਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵੀਐਜੋਸਭੁਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ।ਅਵਰੁਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ।
ਨਿਹਫਲੁਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜਿਖਸਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ।ਨਾਨਕ
ਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ।੧।ਮਃ੩।ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ।
ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਰਵਾਣੁਹੋਇਤਾਫਲੁਪਾਵੈਸਚੁ।ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿਰੈਹੁਕਮੈਮੂਲਿ
ਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚੁ।੨।ਪਉੜੀ।ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਓਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਕਾਮੂਲੁਰਚਾ
ਇਆ।ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ।ਜੋਤੀਹੂੰਸਭੁਚਾਨਣਾਸਤਿਗੁ

ਰਿਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਕਾਮੂਲੁ ੪੧
ਰਚਾਇਓਨੁਤੁਰੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਵਡਿਆਈਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਆਪੁਛੋਡਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਕੀਸਿ
ਖੁਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿ
ਆਨੁਹੈਬਿਖਮੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ਪਥਰਪਾਪਬਹੁਲਦਿਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗ
ਤੀਰਤਿਆਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਛਡਿਵਿਕਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈਦਸਵੈਂਭਾ ਰਾ
ਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਾਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕਰਿਜਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕ
ਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰ ੦
ਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ॥ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹਜੇਰਹਿਆਸ
ਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਸਿਆਪਣੈਕੀਤਾ॥ਗਣਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈਐਦੂਜੈ

ਹ

ਭੁਰਮੀਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮੀਤਾ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈਐਹ
ਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਤਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀਤਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁ
ਰਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਓਨਾਮੁਨਵਸਿਓਮਨਿਆਇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਕਿਆਜੁਗਮਹਿ
ਪਾਇਆਆਇ॥ਮਾਇਆਖੋਟੀਰਾਸਿਹੈਏਕਚਸੇਮਹਿਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ॥ਹਥਹੁਛੁੜਕੀਤਨੁਸਿ
ਆਹੁਹੋਇਬਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿ
ਆਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੋਧਨੁਸਉ
ਪਿਆਜਿਜੀਅਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰੰਗੁਤਿਸੈਕਉਅਗਲਾਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਮਾਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਇਸਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਤਿਸਹੀਕਉਫਿਰਿਖਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰੜੂਤਿਨਿਮਲਿਦਲਿਲਾਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਸਚਿਰਹੇਲਿ
ਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਢਾਢੀਕਰੇਪੁਕਾਰਪ੍ਰਭੂਸੁਣਾਇਸੀ॥ਅੰਦਰਿਧੀਰਕਹੋਇਪੂਰਾਪਾਇਸੀ॥
ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੇਕਰਮਕਮਾਇਸੀ॥ਜਾਹੋਵੈਖਸਮੁਦਇਆਲੁਤਾਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਸੀ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅਤਿਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਇਸੀ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਭਨਾਕਾਸਹੁਏਕੁਹੈਸਦਹੀਰ

ਹੈਸਬੂਰਿਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਮੰਨਨੀਇਤੁਘਰਿਹੀਅੰਦਰਿਹਦੂਰਿ॥ਹੁਕਮੁਭੀਤਿਨਾਮਨਾਇਸੀਜਿਨ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰੇਮਸੁਹਾਗਣਿਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਰੈਣਿਸਬਾਈਜਲਿ
ਮੁਈਕੰਤਨਲਾਇਓਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸਨਿਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਹਰਿਰਾਉ॥੨
ਪਉੜੀ॥ਸਭੁਜਗੁਫਿਰਿਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾ॥ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਈਐਹਰਿਕਰਮਬਿ
ਧਾਤਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਰਿਸਹਜੇਜਾਤਾ॥ਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਹਰਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਤਾ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਾਤਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਕਾਇਆਹੰਸਕਿ
ਆਪ੍ਰੀਤਿਹੈਜਿਪਇਆਹੀਛਡਿਜਾਇ॥ਏਸਨੋਕੂੜੁਬੋਲਿਕਿਖਵਾਲੀਐਜਿਚਲਦਿਆਨਾ
ਲਿਨਜਾਇ॥ਕਾਇਆਮਿਟੀਅੰਧੁਹੈਪਉਣੈਪੁਛਹੁਜਾਇ॥ਹਉਤਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਆਵਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਤੋਖਸਮਕਾਜਿਰਹਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਏਕੋਨਿਹਚਲਨਾਮ
ਧਨੁਹੋਰੁਧਨੁਆਵੈਜਾਇ॥ਇਸੁਧਨਕਉਤਸਕਰੁਜੋਹਿਨਸਕਈਨਾਓਚਕਾਲੈਜਾਇ॥ਇਹੁਹਰਿ
ਧਨੁਜੀਐਸੇਤੀਰਵਿਰਹਿਆਜੀਐਨਾਲੇਜਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਪਲੈਨਪਾਇ॥
ਧਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਸਚੁ

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ । ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ । ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ
ਧਨੁ ਧੀਰਾ । ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ । ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚ
ਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ।੭। ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ । ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ
ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ । ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ । ਹ
ਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ । ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹ
ਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ । ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ।੧। ਮਃ ੩
ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ । ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ
ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ । ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰ
ਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ । ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ।੨। ਪਉੜੀ । ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ । ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ । ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ
ਗਵਾਈ । ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ । ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿ

ਰਚੈਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਤਿਸਨੋਪੂਜੇਸਭੁਕੋਇ॥ ਸਭਨਾ
ਉਪਾਵਾਸਿਰਿਉਪਾਉਹੈਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਅੰਤਰਿਸੀਤਲਸਾਤਿਵਸੈਜਪਿਹਿਰਦੈਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਮੁਵਡਾਈਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿ ਖਾਣਾ
ਹਰਿਪਾਵਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਗੁਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐ
ਤਾਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਧਿਆਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਭੁਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤਾ॥ ਅੰਦਰ
ਹੁਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਗਇਆਮਨੁਸਹਜੇਜਿਤਾ॥ ਤਹਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨੰਦਰਸੁਅਗਿਆਨੁਗਵਿ
ਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਗੁਣਪਰਗਟੁਕਿਤਾ॥ ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਇਕੋਹਰਿਮਿਤਾ॥੫॥ ਸ
ਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਛੈ
ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਹਉਮੈਰੋਗੁਤਿਸੁਜਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥
ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਕੋਵਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਸਨੋਮਿਲਿਆ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਨਮੁਖਅਗਿ
ਆਨੀਰਸਨਾਝੂਠੁਬੋਲਾਇ॥ ਕਪਟਿਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਭੀਜੈਨਿਤਵੇਖੈਸੁਣੈਸੁਭਾਇ॥ ਦੂਜੈ

ਭਾਇਜਾਇਜਗੁਪਰਬੋਧੈਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਸੁਆਇ।ਇਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵੈਜੰਮੈਮਰੈ
ਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ।ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਵਿਚਿਵਿਸਟਾਪਚੈਪਚਾਇ।ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇ
ਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ।ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਨਾਮੋਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿ
ਛਡਾਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਜਿਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰਿ।ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਪੂ
ਰੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ।ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸਚੈਸਬਦਿਪਿਆਰਿ।ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿਨੀਪਾਇਆ
ਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਜਪਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰਿ।੧੦।ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩।ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿ
ਨੁਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਵੇਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਹਜਿਰੰਗੁਲਾਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਤਿਮਰਅਗਿ
ਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ।ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆ।੧।ਮਃ੩।ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ।ਸਹਜੇਨਾਮੁਨਧਿ
ਆਇਆਕਿਤੁਆਇਆਸੰਸਾਰਿ।ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਈਐਵਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਰੁ।ਕੂ

ਹੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਊਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕ
ਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉ
ਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥
ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿ
ਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ
ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਭੁਲੇ ਓਨਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ

ਨਾਮੁ ਗਵਾਇਆ ਆਇ ਕੇਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋਜਨ ਸੁਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨੦॥ ਪਉੜੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਮਮ
ਗਿ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨਾ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁ
ਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ
ਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ
ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ
ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ
ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋ
ਗੀ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ॥

ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗੀ।੧੩।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।ਵਾਹੁਵਾਹੁਆਪਿਅਖਾ
ਇਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀ
ਸਚੁਹੈਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ।ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।੧।ਮਃ
੩।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ।ਪੂਰੈਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਈ।ਵਡਭਾਗੀਆਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਮੁਹਹੁਕਢਾਈ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਈਜਨਸੋਹਣੇਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੂਜਣਆਈ।ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ।੨।ਪਉੜੀ।ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਇਆਗੜ੍ਹ
ਭੀਤਰਿਕੂੜੁਕੁਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ।ਭਰਮਿਭੂਲੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨੀ।ਉ
ਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਨੀਕਰਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਨੀ।ਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਨੀ
ਹਰਿਜੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਜਿਨਪੀਆਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ।੧੪।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆ
ਰੈਣਿਸੁਖਿਵਿਹਾਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਮੇਰੀਮਾਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿ
ਸਿਉਲਿਵਲਾਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਬੋਲੈਬੋਲਾਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸੋਭਾਪਾਇ।ਨਾਨਕਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਸਤਿਰਜਾਇ।੧।ਮਃ੩।ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਧੀਭਾਲਿ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇਉਚਰੈ

ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਨਾਲਿ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜੇਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲਿਆ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀ
ਨਾਨਕਾਹਰਿਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਏਮਨਾਅਤਿਲੋਭੀਆਨਿਤਲੋਭੇਰਾਤਾ॥ਮਾਇਆ
ਮਨਸਾਮੋਹਣੀਦਹਦਿਸਫਿਰਾਤਾ॥ਅਗੈਨਾਉਜਾਤਿਨਜਾਇਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਖਾਤਾ॥ਰਸ
ਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਫੀਕਾਬੋਲਾਤਾ॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ॥੨੧॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿ
ਗੁਣਦਾਤਾਮਤਿਧੀਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋ
ਆਖੀਐਜਿਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾਹਿ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਇਕੋਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆ
ਦਿਖਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਕਰਹਿਮਨਮੁਖਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ਓਨਾਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਨਭਾਵਈਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਗੁਰਮਿਲੈਸੇਵਾਭ
ਗਤਿਬਨੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਸੁਪੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਲਾਹਾ
ਨਿਤਲੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਤਖਤਿਬਹਾਲੀਐਨਿਜਘਰਿਸਦਾਵਸੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਤਿਨੀਮੰਨਿਆ

ਜਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲੀਐਸੋਇ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨਸਦਾਕਰਹਿਜਿਨਕਉਆਪੇਦੇਇ
ਬੁਝਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖੁ
ਜੋਨਿਤਕਰੇਸੋਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੋਹਣੇਹਰਿਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿ
ਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖਹੁਭੀਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਉ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਕਰਹਿਹਉਤਨੁ
ਮਨੁਤਿਨਕਉਦੇਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿ
ਨਿਫਲੁਪਾਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਖਾਇ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਲਿਥਲਿਭਰਪੂਰੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਨਿਤਸਭਕਰ
ਹੁਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਮਨਿਚਿਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆ
ਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਹੈਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛਾਣੀਐਸ
ਚਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰ
ਸੁਚਾਖਿਆਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣੀ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮਅਥਾਹੁ

ਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚਾਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈਐਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਇ॥੨॥ਮ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆ
ਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮੈਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨ੍ਹਾਅੰਤਰਿਲੋ
ਭੁਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਜਿਨ੍ਹਾਸ
ਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖ
ਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਢਾਢੀਤਿਸਨੋਆਖੀਐ
ਜਿਖਸਮੈਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਦਰਿਖੜਾਸੇਵਾਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਢਾਢੀਦਰੁਘਰੁਪਾਇਸੀ
ਸਚੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥ਢਾਢੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਢਾਢੀਕੀਸੇਵਾਚਾਕ
ਰੀਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ੩॥ਗੂਜਰੀਜਾਤਿਗਵਾਰਿਜਾਸਹੁਪਾਏਆਪਣਾ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁਜਪੁਜਾਪਣਾ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਭਉਪਵੈਸਾਕੁ
ਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਕੰਤਕਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਓਹੁਕੁਚਜੀਕੁਲਖਣੀ

ਹਰਿ

ਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ।ਭੈਪਇਐਮਲੁਕਟੀਐਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸਰੀਰੁ।ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਤਿ
ਊਤਮਹੋਵੈਹਰਿਜਪਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ।ਭੈਵਿਚਿਬੈਸੈਭੈਰਹੈਭੈਵਿਚਿਕਮਾਵੈਕਾਰ।ਐਥੈਸੁਖੁਵਡਿਆ
ਈਆਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰੁ।ਨਾਨਕਖ
ਸਮੈਭਾਵੈਸਾਭਲੀਜਿਸਨੋਆਪੇਬਖਸੇਕਰਤਾਰੁ।੨।ਮਃ੩।ਸਦਾਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੇਕਉ
ਬਲਿਜਾਉ।ਨਾਨਕਏਕੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੈਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਉ।੨।ਪਉੜੀ।ਅੰਸਾਅਉਤਾਰੁਉ
ਪਾਇਓਨੁਭਾਉਦੂਜਾਕੀਆ।ਜਿਉਰਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿੜੀਆ।ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਸੇਵਦੇ
ਅੰਤੁਤਿਨੀਨਲਹੀਆ।ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੀਆ।ਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁ
ਨਵਿਆਪਈਅਸਥਿਰੁਜਗਿਥੀਆ।੧੪।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।ਏਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆਵਣਜਾਣੁਹੈਜੇਤਾ
ਹੈਆਕਾਰੁ।ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸੋਹੋਆਪਰਵਾਣੁ।ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੁਗਣਾਇਦਾਸੋਮੂਰਖੁ
ਗਾਵਾਰੁ।੧।ਮਃ੩।ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਪੀਲਕੁਗੁਰੂਗਿਆਨੁਕੁੰਡਾਜਹਖਿੰਚੇਤਹਜਾਇ।ਨਾਨਕਹਸਤੀ
ਕੁੰਡੇਬਾਹਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਉਝੜਿਪਾਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਤਿਸੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉਪਾਇਆ।ਸ
ਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸੇਵਿਸਭਫਲਪਾਇਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉਸਦਾਧਿਆਇਆ।ਸੰਤਜਨਾ

ਕੈਸੀ ਕਿਛੁ ਖੁਸਿ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਜਿਨੈ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥
ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥
ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ
ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ ਤੂ ਰ
ਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ
ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸ
ਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥
ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇ
ਵਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿ

ਲਦਿਖਕਾਫੂ॥੨੩੧ ੧ੴ ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ
ਸੁਧ
੩॥ਜੋਧੈਵੀਰੈਪੂਰਬਾਣੀਕੀਧੁਨੀ॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜੈਦਾਖੇਤੁਹੈਜਿਸਨੋਲਾਏਭਾਉ॥
ਨਾਉਬੀਜੇਨਾਉਉਗਵੈਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਹਉਮੈਏਹੋਬੀਜੁਹੈਸਹਸਾਗਇਆਵਿਲਾਇ॥
ਨਾਕਿਛੁਬੀਜੇਨਉਗਵੈਜੋਬਖਸੇਸੋਖਾਇ॥ਅੰਭੈਸੇਤੀਅੰਭੁਰਲਿਆਬਹੁੜਿਨਨਿਕਸਿਆ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਹੈਵੇਖਹੁਲੋਕਾਆਇ॥ਲੋਕੁਕਿਵੇਖੈਬਪੁੜਾਜਿਸਨੋਸੋਝੀਨਾ
ਹਿ॥ਜਿਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖੁਦੁਖਕਾਖੇਤੁਹੈਦੁਖੁਬੀ
ਜੇਦੁਖੁਖਾਇ॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਹਉਮੈਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਅੰ
ਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣਈਦਿਤੇਕਉਲਪਟਾਇ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕ
ਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੨॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾਸੁਖੁਜਿਸਨੋਆਪੇਮੇ
ਲੇਸੋਇ॥ਸੁਖੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਹੈਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਅਗਿਆਨਕਾਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਗਿਆਨੁ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕੋਨਦਰੀਆਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੈਤਖਤੁਰ
ਚਾਇਆਬੈਸਣਕਉਜਾਂਈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣਾਈ॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿ

ਸਾਜੀਅਨੁਕਰਿਮਹਲਸਰਾਈ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਚਾਨਣੇਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਆਪੇਵੇ
ਖੈਸੁਣੇਆਪਿਗੁਰਸਬਦਿਧਿਆਈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਤੂਸਚੀਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਲੋਕੁ॥ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੂਛੀਆ
ਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥
ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏਇ॥ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈ
ਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਵੇਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਆਵੈਜਾਇਸਮਾਹੀ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿ
ਗਸਦਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਸਭਨਾਤੇਰਾਜੋਰੁਹੈਜਿਉਭਾ
ਵੈਤਿਵੈਚਲਾਹੀ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਨਾਹਿਕੋਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਈ
ਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਫਾਵੀਹੋਈਭਾਲਿ॥ਸੋਸਹੁਸਾਂਤਿਨਦੇਵਈਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਹਰਿਧਿਆਈਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਘਰਿਬੈਠਿਆਸਹੁਪਾਇਆਜਾਕਿ
ਰਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਦਿਨੁਗਇਆਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿ
ਬਿਖੁਖਾਇਆਮਨਮੁਖਿਚਲਿਆਰੋਇ॥ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਡੰਡੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਇ॥ਹਰਿਨ

ਮੁਕਤੇਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗੈਕੋਇ
ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਿਆਪਣੀਸਿਫਤੀਲਾਇਓਨੁਦੇਸਤਿਗੁ
ਰਮਤੀ॥ਇਕਨਾਨੋਨਾਉਬਖਸਿਓਨੁਅਸਥਿਰੁਹਰਿਸਤੀ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਹੁਕਮਿਕਰਹਿ
ਭਗਤੀ॥ਏਨਾਨੋਭਉਅਗਲਾਪੂਰੀਬਣਤਬਣਤੀ॥ਸਭੁਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈ
੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਜੀਵਾਹੋਇ
੧॥ਮਃ੩॥ਕਿਉਕਰਿਇਹੁਮਨੁਮਾਰੀਐਕਿਉਕਰਿਮਿਰਤਕੁਹੋਇ॥ਕਹਿਆਸਬਦੁਨਮਾਨਈਹਉਮੈ
ਛਡੈਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਉਮੈਛੁਟੈਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈ
ਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ਮਃ੩॥ਜੀਵਤਮਰਣਾਸਭੁਕੋਕਹੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ॥ਭੈਕਾ
ਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਰੂਭਾਉਲਾਏਇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਬਿਖੁਭਵਜਲੁਨਾਮਿਤਰੇ
ਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਦੂਜਾਭਾਉਰਚਾਇਓਨੁਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਵਰਤਾਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਇਅਨੁਹੁਕਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋ
ਤਕੀਨਾਬੂਝਹਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖ

ਸਲੈਹਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਮਨਕਾਝੂਠਾਝੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈ
ਤਪਾਸਦਾਵੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਭਿਤੀਰਥਗਹੈ॥ਓਹੁਤਪਾਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲਹੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਕੋਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਮੋਖੰਤਰੁਪਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੋਤਪਾਜਿਇਹੁਤਪੁਘਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਨੋਮਿਲੈਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਹੁਤਪੁਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਦਰਗਹਿਪਾਵੈ
ਮਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਰਾਤਿਦਿਨਸੁਉਪਾਇਅਨੁਸੰਸਾਰਕੀਵਰਤਣਿ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਆ
ਨੇਰੁਬਿਨਾਸਣਿ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਭਸਾਜੀਅਨੁਰਵਿਆਸਭਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਭਣਿ॥ਸਬਦੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਆਪਿਬੁਝਾਈ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਅਭਿ
ਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਿਕੈਚਿਤਮਹਿਭਰਮੁ॥ਤਿਸਦੈਦਿਤੈਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁ॥
ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮੁਪਦੁਤਾਕਾਭੂਖਾਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੧॥ਮ
ਃ੩॥ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਪਰਘਰਿਭੋਜਨੁਕਰੇਨਿ॥ਉਦਰੈਕਾਰਣਿਆਪ
ਣੈਬਹਲੇਭੇਖਕਰੇਨਿ॥ਅਭਿਆਗਤਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਆਤਮਗਉਣੁਕਰੇਨਿ॥ਭਾਲਿਲਹ
ਨਿਸਹੁਆਪਣਾਨਿਜਘਰਿਰਹਣੁਕਰੇਨਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਵਿਚਿ

ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ॥ ਘਰਿ ਦਰੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰ
ਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ
ਜਾਇ॥ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪ
ਲੈ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ
ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ॥
ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ॥ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ
ਉਦਾਸੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਨੀ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਮਤਿ
ਦੀਨੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਨੀ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ

ਸਿਸਚੈਸਬਦਿਪਤੀਣੀਆਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈਆ॥੨॥ਸਲੋਕ ੫
ਮਃ੩॥ਇਹੁਤਨੁਸਭੋਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁਤੰਨੁਨਹੋਇ॥ਜੋਸਹਿਰਤੇਆਪਣੈਤਿਨਤਨਿਲੋਭਰਤੁਨ
ਹੋਇ॥ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣੁਹੋਇਲੋਭਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਿਧਾਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿ
ਉਹਰਿਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜੋਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਮਃ
੩॥ਰਾਮਕਲੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸਿਆ ੦
ਤਾਸਉਪਿਆਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ॥ਭਰਮੁਗਇਆਤਾਜਾਗਿਆਚੂਕਾਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰੁ॥ਤਿ
ਸਨੋਰੂਪੁਅਤਿਅਗਲਾਜਿਸੁਹਰਿਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਰਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ
ਮਨਮੁਖਿਸੀਗਾਰੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੀਗਾਰੁਕਰ
ਹਿਨਿਤਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸੈਸਾਰੈਵਿਚਿਸੋਭਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕਰੇਸੁਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ
ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਦੁਹੁਵਿਚਿਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਚੰਗੈਮੰਦੈਆਪਿਲਾਇਅਨੁਸੋਕਰਨਿਜਿਆਪਿ
ਕਰਾਏਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਬਹੁ
ਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ

ਤਿਨਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ
ਸੋਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪਿਅਲਿਪਤੁਸਦਾਰਹੈਹੋਰਿਧੰਧੈਸਭਿਧਾ ਹੇ
ਵਹਿ॥ਆਪਿਨਿਹਚਲੁਅਚਲੁਹੈਹੋਰਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐਸਚਿਸਿਫਤਿਸਮਾਵਹਿ॥ਸਚਾਗਹਿਰਗੰ
ਭੀਰੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੮॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾ
ਨਕਹੁਕਮੁਜੋਬੁਝੈਸੋਫਲੁਪਾਏਸਚੁ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿਰੈਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਸਚੁ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਭਗਤੁਹੋਇਵਿਣੁਮੰਨੇਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨ
ਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਉਨਅੰਤਰਿਲੋਭੁ
ਵਿਕਾਰੁ॥ਓਇਆਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਿਗਲਾਕਰਹਿਓਨਾਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੁ॥ਅਗੈਦ
ਰਗਹਲੇਖੈਮੰਗਿਐਮਾਰਿਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਕੂੜਿਆਰ॥ਏਹਕੂੜੈਕੀਮਲੁਕਿਉਉਤਰੈਕੋਈ
ਕਢਹੁਇਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁਦਿੜਾਏਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟਣਹਾਰੁ॥ਨਾਮੁ

ਜਪੇਨਾਮੋਆਰਧੇਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁ।ਮਲੁਕੂੜੀਨਾਮਿਉਤਾਰੀਅਨੁਜਪਿ
ਨਾਮੁਹੋਆਸਚਿਆਰੁ।ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੇਏਹਿਚਲਤਹਹਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਣਹਾਰੁ।੭।ਪਉ
ੜੀ।ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਨਾਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਥਹੁਹਉਮੈਜਾਈ
ਐ।ਰਸਕਸਸਾਦਾਬਾਹਰਾਸਚੀਵਡਿਆਈਐ।ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਆਪਿਲਏਮਿ
ਲਾਈਐ।ਘਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ।੯।ਸਲੋਕੁਮ:੧।ਬਾਬਾਣੀ
ਆਕਹਾਣੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ।ਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਸੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸੇਈਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਜਾਇ
ਪੁਛਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬਿਆਸਸੁਕਨਾਰਦਬਚਨਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਨਿ।ਸਚੈਲਾਏਸ
ਚਿਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇਨਿ।ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਭਏਜਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਨਿ।੧।ਮ:੩।
ਗੁਰੂਜਿਨਾਕਾਅੰਧੁਲਾਸਿਖਭੀਅੰਧੇਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਓਇਭਾਣੈਚਲਨਿਆਪਣੈਨਿਤਝੂਠੋਝੂਠੁਬੋ
ਲੇਨਿ।ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਕਮਾਵਦੇਪਰਨਿੰਦਾਸਦਾਕਰੇਨਿ।ਓਇਆਪਿਡੁਬੇਪਰਨਿੰਦਕਸਗਲੇਕੁ
ਲਡੋਬੇਨਿ।ਨਾਨਕਜਿਤੁਓਇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇਓਇਬਪੁੜੇਕਿਆਕਰੇਨਿ।੨।ਪਉੜੀ।
ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਰਖਦਾਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਕੀਤੀ।ਇਕਿਕੂੜਿਕੁਸਤਿਲਾਇਓਨੁ

ਕੂੜੇ

ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ
ਤਿਨ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਮਿਠ ਤਿਸ ਨਾਈ।੧੦। ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ। ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ। ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ
ਭਾਉ। ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ। ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ। ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ। ਕਾਜੀ
ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ। ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ। ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ। ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ
ਸੁਣਾਏ। ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ। ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ। ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ
ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ। ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ। ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ। ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ। ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ। ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ। ਆ
ਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ।੧। ਮਃ ੧। ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ। ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ। ਸੂ
ਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ। ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ। ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ। ਵਿਣੁ ਗੁ
ਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ। ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ। ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ। ਜੋਗੀ
ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ। ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ। ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ। ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ

ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਟਾਊ॥ ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ॥ ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿ
ਞਾਣੈ॥ ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ
ਕੋਇ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆ
ਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸ
ਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕ
ੜੁ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ
ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁੜਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇ
ਸ ਫਿਰਹਿ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬ
ਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆ
ਇ ਮਿਲੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭ
ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉ
ਣੁ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਣੁ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ॥

ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਤੀਖਿਆਕਰੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੇਸਰੀਰੁ॥ਸੋਗਿਰਹੀਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁ॥ਬੋਲੈ
ਈਸਰੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੨॥ਮਃ੧॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਜੋਧੂਪੈਆਪੁ॥ਭਿਖਿ
ਆਭੋਜਨੁਕਰੈਸੰਤਾਪੁ॥ਅਉਹਠਪਟਣਮਹਿਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੜੈ॥
ਬੋਲੈਗੋਰਖੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੩॥ਮਃ੧॥ਸੋਉਦਾਸੀਜਿਪਾਲੇਉਦ
ਸੁ॥ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਰੰਜਨਵਾਸੁ॥ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਪਾਏਗੰਢਿ॥ਤਿਸੁਉਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨਕੰਧੁ॥
ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੪॥ਮਃ੧॥ਸੋਪਾਖੰਡੀਜਿਕਾਇਆਪ
ਖਾਲੇ॥ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਝਰਣਾ॥ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀ
ਜਰਾਨਮਰਣਾ॥ਬੋਲੈਚਰਪਟੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੫॥ਮਃ੧॥ਸੋਬੈ
ਰਾਗੀਜਿਉਲਟੇਬ੍ਰਹਮੁ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਧਿਆਨਿ॥
ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨਿ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰਿਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੬॥ਮਃ
੧॥ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ॥ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗਤਿ॥ਆਸਤਿਨਾਸਤਿ
ਏਕੋਨਾਉ॥ਕਉਣੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆਉ॥ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਸਹੈ॥ਤਾਨਾਨਕੁਆ

ਖੈਗੁਰੂਕੇਕਹੇਹੋਇਕਿਆਵਰਤਾਰੇਵਰਤਹਿਸੂਤਾਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਉਠੂਤਾ।ਨਿਰੰਕਾਰਿਜੋਰਹੈਸਮ
ਇਕਾਹੇਭੀਖਿਆਮੰਗਣਿਜਾਇ।੧।ਪਉੜੀ।ਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਥਹੁਹਰਿਜਾਤ
।ਮਾਨਸਦੇਹਗੁਰਬਚਨੀਪਾਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਤਾ।ਬਾਹਰਿਮੂਲਿਨਖੋਜੀਐ
ਘਰਮਾਹਿਬਿਧਾਤਾ।ਮਨਮੁਖਹਰਿਮੰਦਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਤਾ।ਸਭਮ
ਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇਆਜਾਈ।੧੨।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੋਸੁਣੈਮੂ
ਰਖਕਾਕਹਣਾ।ਮੂਰਖਕੇਕਿਆਲਖਣਹੈਕਿਆਮੂਰਖਕਾਕਰਣਾ।ਮੂਰਖੁਓਹੁਜਿਮੁਗਧੁਹੈ
ਅਹੰਕਾਰੇਮਰਣਾ।ਏਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਦੁਖਹੀਮਹਿਰਹਣਾ।ਅਤਿਪਿਆਰਾਪਵੈਖੂਹਿ
ਕਿਹੁਸੰਜਮੁਕਰਣਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁਓਸੁਅਲਿਪਤੋਰਹਣਾ।ਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪੈਆਪਿਉਧਰੈਓਸੁਪਿਛੈਡੁਬਦੇਭੀਤਰਣਾ।ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜੋਦੇਇਸੁਸਹਣਾ
੧।।ਮਃ੧।ਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇਮਨਾਸੁਣੀਐਸਿਖਸਹੀ।ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਬੈਠਾਕਢਿਵ
ਹੀ।ਤਲਬਾਪਉਸਨਿਆਕੀਆਬਾਕੀਜਿਨਾਰਹੀ।ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਹੋਸੀਆਇ
ਤਈ।ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਭੀੜੀਗਲੀਫਹੀ।ਕੂੜਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾਓੜਕਿਸਚਿਰਹੀ।

ਤਾ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਿ
ਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੧ ॥ ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਰੋਆਇਆ ॥ ਪਰਸ ਰਾਮੁ ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ਭੀ
ਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ
ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥ ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਡਉਰੂ ਵਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਾਂ
ਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ॥ ਏਕੀ ਕਾਰਣਿ
ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥ ਰੋਵਹਿ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਮਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀੜ ॥ ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੰਨ
ਪੜਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਨ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਰੋਵ
ਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀ ਰੋਵੈ ਨਾਹਿ ਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋ
ਈ ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਰੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿ ਕ
ਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਤਾ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ

ਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਸਭਮਹਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵੈਗੁ
ਣਉਚਰੈਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਆਪੇਆਪਿਹੈਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਰਤਨਾ
ਪਰਖਣਜਾਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਆਵੈਆਪੁਲਖਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਰਤਨਾਕੇਰੀਗੁ
ਥਲੀਰਤਨੀਖੋਲੀਆਇ॥ਵਖਰਤੈਵਣਜਾਰਿਆਦੁਹਾਂਰਹੀਸਮਾਇ॥ਜਿਨਗੁਣੁਪਲੈਨ
ਨਕਾਮਾਣਕਵਣਜਹਿਸੇਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਤਹਿਲੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਉ
ਦਰਵਾਜੇਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਨਖੁਲਨੀਗੁਰਸਬਦਿਖੁਲੀ
ਜੈ॥ਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣੀਜੈ॥ਤਿਤੁਘਟਿਅੰਤਰਿਚਾਨਣਾਕਰਿਭਗ
ਤਿਮਿਲੀਜੈ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਿਨਿਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥
ਅੰਧੇਕੈਰਾਹਿਦਸਿਐਅੰਧਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹੋਇਸੁਜਾਖਾਨਾਨਕਾਸੋਕਿਉਉਝੜਿਪਾਇ
ਅੰਧੇਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਮੁਖਿਲੋਇਣਨਾਹਿ॥ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਹੁਘੁਥੇ
ਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸਾਹਿਬਿਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਹੋਇ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਜੇਸਉ

ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਥੈ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲ
ਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋ
ਟੁ ਹੈ ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥ ਲਬੁ ਵਤ੍ਰ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ ॥ ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣ ਹੁਕ
ਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿ
ਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥ ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ੍ਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾ
ਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵ
ਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥ ਅੰ

ਤਰਿਪਰਗਾਸੁਪਾਇਆਤਿਨਾਨਾਉਹਰਿਲਧਾਟੋਲੈ॥ਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥
੧੭॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤਿਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੇਇ॥ਜਲਮਹਿਜੰਤਉਪਾਇਅ
ਨੁਤਿਨਾਭਿਰੋਜੀਦੇਇ॥ਓਥੈਹਟੁਨਚਲਈਨਾਕੋਕਿਰਸਕਰੇਇ॥ਸਉਦਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈ
ਨਾਕੋਲਏਨਦੇਇ॥ਜੀਆਕਾਆਹਾਰੁਜੀਆਖਾਣਾਏਹੁਕਰੇਇ॥ਵਿਚਿਉਪਾਏਸਾਇਰਾਤਿ
ਨਾਭਿਸਾਰਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੇਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਇਹੁਜੀ
ਉਮਛੁਲੀਝੀਵਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲੁ॥ਮਨੂਆਅੰਧੁਨਚੇਤਈਪੜੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲੁ॥ਨਾਨਕ
ਚਿਤੁਅਚੇਤੁਹੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਦਾਸਦਾਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁ
ਸਉਦਾਕੀਤਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਘਰਹੀਮਾਹਿਹੈਵਡਭਾਗੀਲੀਤਾ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਰਿਗਈਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵੀਤਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥
ਵੇਲਿਪਿੰਞਾਇਆਕਤਿਵੁਣਾਇਆ॥ਕਟਿਕੁਟਿਕਰਿਖੁੰਬਿਚੜਾਇਆ॥ਲੋਹਾਵਢੇਦਰਜੀ
ਪਾੜੈਸੂਈਧਾਗਾਸੀਵੈ॥ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿਫਤੀਸੀਪੈਨਾਨਕਜੀਵਤਜੀਵੈ॥ਹੋਇਪੁਰ

ਣਾਕਪੜੁਪਾਟੈਸੂਈਧਾਗਾਗੰਢੈ॥ਮਾਹੁਪਖੁਕਿਹੁਚਲੈਨਾਹੀਘੜੀਮੁਹਤੁਕਿਛੁਹੰਢੈ॥ਸਚੁਪੁ
ਰਾਣਾਹੋਵੈਨਾਹੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਟੈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਚੋਸਚਾਤਿਚਰੁਜਾਪੀਜਾਪੈ॥੧॥ਮ:੧॥
ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁ॥ਘਾੜਤਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥ਸਬਦੇਸਾਣਰਖਾਈਲਾਇ॥
ਗੁਣਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਦਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ॥ਲੋਹੂਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਲਾਲੁ
ਲਗੈਹਕਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮ:੧॥ਕਮਰਿਕਟਾਰਾਬੰਕੁੜਾਬੰਕੇਕਾ
ਅਸਵਾਰੁ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਨਾਨਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਸਤਿਸੰਗਤਿਸਬ
ਦਿਮਿਲੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਜਿਨਹਰਿਖਰਚੁਧਨੁਪਲੈ॥ਭਗਤਸੋ
ਹਨਿਗੁਣਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿਅਚਲੈ॥ਰਤਨਬੀਚਾਰੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਲੈ॥ਆ
ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇਨਿ
ਰਾਸਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਨਾਕਿਛੁਆਸ
ਹਥਿਹੈਕੇਉਨਿਰਾਸਾਹੋਇ॥ਕਿਆਕਰੇਏਹੁਬਪੁੜੀਜਾਂਭੋਲਾਏਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆ

ਰਾਪੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਿਨਾਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸੁਨਾਇਕੁਭੁਨਾ।ਗਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਿ
ਨਾਨਕੁਬਖਸਿੰਦੁਈ।੨੬।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਸਰਵਰਹੰਸਧੁਰੇਹੀਮੇਲਾਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ।ਸਰ
ਵਰਅੰਦਰਿਹੀਰਾਮੋਤੀਸੋਹੰਸਾਕਾਖਾਣਾ।ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਹਈਸਰਵਰਿਜੇਹੋਵੈਅਤਿਸਿਆ
ਣਾ।ਓਨਾਰਿਜਕੁਨਪਇਓਓਥੈਓਨਾਹੋਰੋਖਾਣਾ।ਸਚਿਕਮਾਣੈਸਚੋਪਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਮਾਣਾ।
ਨਾਨਕਤਿਨਕੌਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪੈਯਾਪਰਵਾਣਾ।੧।ਮਃ੧।ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜ
ਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ।ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇਇ।ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀ
ਐਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦੁਖੁਜਾਇ।ਅਵਗੁਣਵੰਞਨਿਗੁਣਰਵਹਿਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ।੨।ਪ
ਉੜੀ।ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁ।ਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਤੀਆਈਅਨੁ।ਇਕਿਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀਲਾਇਅਨੁ।ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ
ਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚੀਵਡਿਆਈ।੨੭।੧।ਸੁਧੁ
ਮਾਝੂਵਾਰਮਹਲਾ੧ਸੁਧੁ।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਸਲੋਕਮਃ੧।ਦਿਨੁਰਾਹੁਕਗੁ

ਢੂੰਢੇਦੀਐਤਉਗੁਣੁਸਹਘੋਜਾਇ।ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣੁਲਾਖਵਿਕਾਇ।ਗੁਣਤੇਗੁ
ਣਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ।ਮੋਲਿਅਮੋਲੁਨਪਾਈਐਵਣਜਿਨਲੀਜੈਹ
ਟਿ।ਨਾਨਕਪੂਰਾਤੋਲੁਹੈਕਬਹੁਨਹੋਵੈਘਾਟਿ॥੧॥ਮਃ੪।ਨਾਮੁਵਿਹੂਣੇਭਰਮਸਹਿਆਵਹਿਜਾ
ਵਹਿਨੀਤ।ਇਕਿਬਾਂਧੇਇਕਿਢੀਲਿਆ।ਇਕਿਸੁਖੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ।ਨਾਨਕਸਚਾਮੰਨਿਲੈਸ
ਚੁਕਰਣੀਸਚੁਰੀਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ।ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਾਰਾ।ਦੂਜਾਭ੍ਰ
ਮੁਗੜੁਕਟਿਆਮੋਹੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ।ਸ
ਚਸੰਜਮਿਮਤਿਊਤਮਾਹਰਿਲਗਾਪਿਆਰਾ।ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ
੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩।ਕੇਦਾਰਾਰਾਗਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕਰੇਪਿਆਰੁ।ਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਿਉਮਿਲਦੋਰਹੈਸਚੇਧਰੇਪਿਆਰੁ।ਵਿਚਹੁਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਾਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ।ਗੁਣਾ
ਕੀਰਾਸਿਸੰਗ੍ਰਹੈਅਵਗਣਕਢੈਵਿਡਾਰਿ।ਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੋਜਾਣੀਐਗੁਰੂਨਛੋਡੈਆਪਣਾ
ਦੂਜੈਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੪।ਸਾਗਰੁਦੇਖਉਡਰਿਮਰਉਭੈਤੇਰੈਡਰੁਨਾਹਿ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰ
ਤੋਖੀਆਨਾਨਕਬਿਗਸਾਂਇ॥੨॥ਮਃ੪।ਚੜਿਬੋਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾਗਰੁਲਹਰੀਦੇਇ।ਠ
ਨ

ਕਨਸਚੈਭੋਹਿਥੈਜੇਗੁਰੁਪੀਰਕਦੇਇ॥ਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਾਰੀਆਗੁਰੂਦਿਸੈਸਾਵ
ਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਦਰਗਹਚਲੈਮਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਿਹਕੰਟਕੁਰਾਜੁਭੁੰਚਿ
ਤੂਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਈ॥ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆਉਕਰਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥
ਸਚਾਉਪਦੇਸੁਹਰਿਜਾਪਣਾਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਐਥੈਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਅੰਤਿਹੋ
ਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੀਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੧॥ਭੁਲੀਭੁਲੀ
ਮੈਫਿਰੀਪਾਧਰੁਕਹੈਨਕੋਇ॥ਪੂਛਹੁਜਾਇਸਿਆਣਿਆਦੁਖੁਕਾਟੈਮੇਰਾਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਜਨੁਉਤਹੀਠਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐਸਿਫਤੀਸਾਚੈਨਾਇ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਾਰਆਪਿਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਬਖਸਿਲਏਆਪੇਕਾ
ਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਚਾਨਣੁਗੁਰਮਿਲੇਦੁਖਬਿਖੁਜਾਲੀਨਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਾਇਆਵੇਖਿ
ਨਭੁਲੁਤੂਮਨਮੁਖਮੂਰਖਾ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਸਭੁਝੂਠੁਦਰਬੁਲਖਾ॥ਅ
ਗਿਆਨੀਅੰਧੁਨਬੂਝਈਸਿਰਊਪਰਿਜਮਖੜਗੁਕਲਖਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਹ
ਰਿਰਸੁਚਖਾ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਹਰਿਰਖਾ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਜਿਨਾਗੁਰੁਕ

ਜੀਭੇਟਿਆਭੈਕੀਨਾਹੀਬਿੰਦ।ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਦੁਖੁਘਣਾਕਦੇਨਚੂਕੈਚਿੰਦ।ਕਾਪੜੁਜਿ
ਵੈਪਛੋੜੀਐਘੜੀਮੁਹਤਘੜੀਆਲੁ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਸਿਰਹੁਨਚੁਕੈਜੰਜਾਲੁ।
੧ਮਃ੩।ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਢੂੰਢੀਸਜਣਾਹਉਮੈਬੁਰੀਜਗਤਿ।ਨਾਝੁਰਿਹੀਅੜੇਸਚੁਚਉਨਾਨਕਸਚੋ
ਸਚੁ।੨।ਪਉੜੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ।ਆਪੇਭਗਤੀਲਾਇਓਨੁ
ਗੁਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣੇ।ਸਨਮੁਖਸਦਾਸੋਹਣੇਸਚੈਦਰਿਜਾਣੇ।ਐਥੈਓਥੈਮੁਕਤਿਹੈਜਿਨਰ
ਾਮਪਛਾਣੇ।ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਜਨਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣੇ।੧੨।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਮਹਲ
ਕੁਚਜੀਮੜਵੜੀਕਾਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧ।ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਤਾਪਿਰੁਰਵੈਨਾਨਕਅਵਗੁਣਮੁੰਧ
੧।ਮਃ੧।ਸਾਚੁਸੀਲਸਚੁਸੰਜਮੀਸਾਪੂਰੀਪਰਵਾਰਿ।ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਭਲੀਪਿਰਕੈ
ਹੇਤਿਪਿਆਰਿ।੨।ਪਉੜੀ।ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆ।ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈ
ਆਪਣੀਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ।ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਿਰਮਲੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆ।ਹਰਿਰਸੁ
ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਅਨਰਸਠਾਕਿਰਹਾਇਆ।ਹਰਿਰਸੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁ
ਖਗਵਾਇਆ।੧੩।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਪਿਰਖੁਸੀਏਧਨਰਾਵੀਏਧਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਰੁ।ਨਾਨਕ

ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸਿਖ ਵਿੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤੁ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ
ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾ
ਇਕ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ ਏਹਿ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸ
ਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਿਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿ
ਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕੇ
ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਮ
ਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ
ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ
ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ

ਚੀਰਿ॥ਨਾਨਕਬੁਰਦਫੂਏਕੁਹੈਇਕੋਫੁਲੁਤਿਰੰਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਜਨਲੂਝਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਸੂਰੇ
ਪਰਧਾਨਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਨਾ॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਇਹੁਮਹਤੁਹੈ
ਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਿਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੀ
ਖਿਆਲੇਉ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁਦੇਉ॥ਭਿਖਿਆਨਾਮੁਸੰਤੋਖੁਮਹੀ
ਸਦਾਸਚੁਹੈਨਾਲਿ॥ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਧੀਆਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗਲਾਝੂਠੀਆ
ਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਤੁਦਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸੋਦਰੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੂਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਇ॥ਸ
ਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁਦ੍ਰਿੜੁਸਚਾਓਹੁਸਬਦੁਦੇਇ॥ਹਿਰਦੈਜਿਸਦੈਸਚੁਹੈਤਨੁਮਨੁਭੀਸਚਾਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਸਚੈਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸਚੀਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਵਸੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੂਰੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਅੰਧੇਆਪੁਨਪਛਾ
ਣਨੀਦੂਜੈਪਚਿਜਾਵਹਿ॥ਅਤਿਕਰੋਧਸਿਉਲੂਝਦੇਅਗੈਪਿਛੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਹਰਿਜੀਉਅਹੰ

ਕਾ

ਕਾਰੂਨਲਾਵਣੀਵਦੂਕਿਨੈਨਵਾਹਿਆਅਹੰਕਾਰਿਮੂਏਸੇਵਿਗੁਤੀਗਏਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਆ
ਵਹਿਆ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਕਾਗਉਹੋਇਨਊਜਲਾਲੋਹੇਨਾਵਨਪਾਰੁ॥ਪਿਰਮਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿ
ਲੈਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਊਜਲਾ[illegible]ਸਿਰਿਕਾਸਟਲੋਹਾਪਾਰਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਛੋਡੈਭੈਵ
ਸੈਨਾਨਕਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਾਰੂਮਾਰਣਜੋਗਏਮਾਰਿਨਸਕਹਿਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਜੇਇਹੁਮ
ਾਰੀਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਏਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਨਾਮਰੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀ
ਕਉਮਨੁਮਾਰਸੀਜੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਈਓਨੁਵਿਚਿਸਕਤਿਸਿ
ਵਵਾਸਾ॥ਸਕਤੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਜਨਮਿਬਿਨਾਸਾ॥ਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਾਤਿਪਾਈਐਜਪਿ
ਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਦੇਖੁਊਤਮਹਰਿਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਥਿਰੁ
ਨਾਹੀਨਾਮੇਬਲਿਜਾਸਾ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਹੋਵਾਪੰਡਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿ॥
ਨਵਾਖੰਡਮਧੇਪੂਜੀਆਅਪਣੈਚਜਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਭੁਲਿਜਾਇਚਉਕੈਭਿਟੈਨ
ਕੋਇ॥ਝੂਠੇਚਉਕੇਨਾਨਕਾਸਚਾਏਕੋਸੋਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਆਪਿਉਪਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਨ
ਦਰਿਕਰੇਇ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਕਹੁਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕੰਟਕੁਕਾਲੁਏਕੁ

ਹੈ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਬੁਝਿ ਨ ਬੁਝੈ । ਅੰਧਿਆਰਿਓ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੀ ਸਿਉ ਲੂਝੈ । ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੇਦੀ
ਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੂਝੈ । ਸੋ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੂਟੀਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝੈ । ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜ
ਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ।੧੨। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ । ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ
। ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ । ਦਿਲ ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ
। ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ।੧। ਮਃ ੧ । ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ਸਾਰੰਗਪ
ਣਿ ਸਬਾਇ । ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ।੨। ਪਉੜੀ । ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪ
ਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗਾ । ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜਸੀ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ । ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗਾ । ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ । ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡ
ਾਵਣੀ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਗੇ ।੧੩। ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ । ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ ਆਥਿ
। ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ।੧। ਮਃ ੧ । ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅ
ਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ । ਨਾਨਕ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ।੨। ਮਃ ੧ । ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਣਿ । ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ।੩। ਪਉੜੀ

ਆਪੇਪਿੜੁਸਵਾਰਿਓਨੁਵਿਚਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁ।ਇਕਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਅਨੁਤਿਨੁਨਿਹਫ
ਲਕਾਮੁ।ਇਕਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁ।ਇਕਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਰਿਊਤ
ਮਕਾਮੁ।ਅੰਤਰਿਹਰਿਰੰਗੁਉਪਜਿਆਗਾਇਆਹਰਿਗੁਣਨਾਮੁ।੧੩।ਸਲੋਕੁਮ:੧।ਭੋਲਤ
ਣਿਭੈਮਨਿਵਸੈਹੇਕੈਪਾਧਰਹੀਡੁ।ਅਤਿਡਾਹਪਣਿਦੁਖੁਘਣੋਤੀਨੇਥਾਵਭਰੀਡੁ।੧ਮ:੧।
ਮਾਂਦਲੁਬੇਦਿਸਿਬਾਜਣੋਘਣੋਧੜੀਐਜੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਬੀਜਉਅਵਰੁਨ
ਕੋਇ।੨ਮ:੧।ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਆਥਾਹੁਕਿਨਿਹਾਥਾਲਾਦੇਖੀਐ।ਵਡਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲੈਤਪਾਰਿਪਵਾ।ਮਝਭਰਿਦੁਖਬਦੁਖ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ।੩।ਪ
ਉੜੀ।ਜਿਨੀਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ।ਜੋਇਛਨਿਸੋਪਾਇਦੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਵੈ।ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ।ਧਰਮਰਾਇਤਿਨਕਾਮਿਤੁਹੈਜ
ਮਮਗਿਨਪਾਵੈ।ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ।੧੪।ਸਲੋਕੁ
ਮ:੧।ਸੁਣੀਐਏਕੁਵਖਾਣੀਐਸੁਰਗਿਮਿਰਤਿਪਇਆਲਿ।ਹੁਕਮੁਨਜਾਈਮੇਟਿਆ
ਜੋਲਿਖਿਆਸੋਨਾਲਿ।ਕਉਣੁਮੂਆਕਉਣੁਮਾਰਸੀਕਉਣੁਆਵੈਜਾਇ।ਕਉਣ

ਤ

ਰਹਸੀ ਨਾਨਕ ਕਾਕਿ ਸਕੀ ਨੁ ਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭ ਰ
ਸਾਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ
ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥ ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾ
ਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖ ਸਿਉ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ਬਾਹਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇਦੇ ਮਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
ਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦੁਖੁ
ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏ
ਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਬਿਨੁ ਨ

ਧਮਨਮਧਰਿ

ਵੇੜਿਪਤਿਨਾਹੀ॥ਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹੌਮੈਦੁਖੁਪਾਹੀ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੂਨਪਾਈਐਜੇਬਹੁ
ਤੁਲੋਚਾਹੀ॥ਆਵੈਜਾਇਜੰਮੈਮਰੈਗੁਰਸਬਦਿਛੁਟਾਹੀ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਦੂਜਾਕੋਈ
ਨਾਹੀ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਸੰਤੀਧਨੁਖਟਿਆਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਇਤੁਧਨਿਪਾਇਐ
ਭੁਖਲਥੀਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਾਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਪਾਇਆਆਇ॥ਮਨ
ਮੁਖੁਜਗਤੁਨਿਰਧਨੁਹੈਮਾਇਆਨੋਬਿਲਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਦਾਸਦਾਰਹੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾ
ਇ॥ਸਾਤਿਨਕਦੇਆਵਈਨਹਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਚਿੰਤਚਿਤਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾਕਦੇ
ਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਵੀਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਤਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਸੁਖਮਹਿਰਹੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਏਕੋਸਿਮ
ਰਹੁਭਾਇਰਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਖਾਣਾਸਬਦੁਚੰਗਿਆਈਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋ
ਇ॥ਪੈਨਣੁਸਿਫਤਿਸਨਾਇਹੈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਊਜਲਾਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ਸਹਜੇਸਚੁਧਨੁਖਟਿ
ਆਥੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਨ

ਬੂਝੀਐਜਿਸਨੋਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਉਮੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ॥ਅੰਦਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਪੂਰੁਹੈਚਾਖਿਆ
ਸਾਦੁਜਾਪੈ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਭਏਸੇਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਇਆ
ਫਿਰਿਕਾਲੁਨਵਿਆਪੈ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਲੋਕੁਅਵਗਣਾਕੀਬੰਨੈਗੰਠੜੀਗੁਣਨਵਿਹਾਝੈਕੋ
ਇ॥ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਕੋਈਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿਜਿਸਨੋਨਦ
ਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਣਅਵਗੁਣਸਮਾਨਿਹਹਿਜਿਆਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿ
ਐਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਦਰਿਰਾਜਾਤਖਤੁਹੈਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉ
ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜਾਣੀਐਅੰਦਰਿਮਹਲੁਅਸਰਾਉ॥ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿ
ਆਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਆਇਆਮ
ਨਿਵਸਿਆਨਾਉ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਂਤੂਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿਹਉਨਾਹਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿਆ
ਨੀਬੂਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਾਮਨਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲਖੁਵਸੈਸਭਮਾਹਿ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਜਾਣੀਐਜਾਂਸਬਦੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਆਪੁਗਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆਜਨਮ

ਮਰਣਦੂਖਜਾਹਿ।ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐਉਤਮਮਤਿਤਰਾਹਿ।ਨਾਨਕਸੋਹੰਹੰਸਾਜਪੁਜਾਪ
ਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣਤਿਸੈਸਮਾਹਿ।੧।ਮਃ੩।ਮਨੁਮਾਣਕੁਜਿਨਿਪਰਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ।ਸੇਜਨ
ਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਕਲਜੁਗਵਿਚਿਸੰਸਾਰਿ।ਆਪੈਨੋਆਪੁਮਿਲਿਰਹਿਆਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦੁਤਰੁਤਰੇਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁ।੨।ਪਉੜੀ।ਮਨਮੁਖਅੰਦਰੁਨਭਾਲਨੀ
ਮੁਠੇਅਹੰਮਤੇ।ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਭਵਿਥਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖਤਤੇ।ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਨਸੋਧਨੀਮਨਮੁਖਿ
ਵਿਗੁਤੇ।ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੇ।ਤਤੁਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਆਹਰਿਜਪਿਹ
ਰਿਗਤੇ।੧੯।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਆਣੈਰਾਸਿ।ਤਿਸੈਅਗੈਨਾਨਕਾਖ
ਲਿਇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ।੧।ਮਃ੧।ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ।ਕਿਸਨੋਕਹੀ
ਐਨਾਨਕਾਜਾਘਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਸਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਇਕੋਮਿਤੁਕਰਿ।ਮਨੁਤ
ਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਦਹੈਹਰਿ।ਆਵਣਜਾਣਾਚੁਕੈਜਨਮਿਨਜਾਹਿਮਰਿ।ਸਚੁਨਾਮੁਆ
ਧਾਰੁਸੋਗਿਨਮੋਹਿਜਰਿ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਮਹਿਸੰਜਿਧਰਿ।੨੦।ਸਲੋਕੁਮਃ੫।
ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਂਗੈਦੰਮਾਦੰਮਾ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੰਮਾ।੧।

੨ ਮਃ ੪ ਆਇਆਸਾਥਿਨਚਲਈਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਅੰਧਾਗੁਰਚਰਣਧਿਆਇਤੂਤੂਟਹਿਮ
ਇਆਬੰਧਾ੨ ਪਉੜੀ।ਭਾਣੈਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁ
ਭਾਣੈਸਚੁਧਿਆਇਆ।ਭਾਣੈਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਸਚੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ।ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਤਿਨਸਚੁਕਮਾਇਆ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਜਗਤੁਉਪਾਇਆ੨੧।ਸਲੋਕ
ਮਃ੩।।ਜਿਨਕਉਅੰਦਰਿਗਿਆਨੁਨਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਬਿੰਦ।ਨਾਨਕਮੁਇਆਕਾਕਿਆਮਾਰਣਾਜਿ
ਆਪਿਮਾਰੇਗੋਵਿੰਦ।੧ਮਃ੩।ਮਨਕੀਪਤ੍ਰੀਵਾਚਣੀਸੁਖੀਹੂਸੁਖੁਸਾਰੁ।ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਭਲਾਆਖੀ
ਐਜਿਬੂਝੈਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁ।ਹਰਿਸਾਲਾਹੇਹਰਿਪੜੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ।ਆਇਆਸੋਪਰ ੦
ਵਾਣੁਹੈਜਿਕੁਲੁਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ।ਆਗੈਜਾਤਿਨਪੁਛੀਐਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ।ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾ
ਕੂੜੁਕਮਾਵਣਾਬਿਖਿਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ।ਅੰਦਰਿਸੁਖੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖੁਆਰੁ।ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ੨ ਪਉੜੀ।ਆਪੇਕਰਿਵੇਖਦਾਆਪੇਸਭੁਸਚੁ। ਠਾਹਿ
ਜੋਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਖਸਮਕਾਸੋਈਨਰੁਕਚੁ।ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚੁ।ਸਭ
ਨਾਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਭਿਤਿਸਦੇਜਚੁ।ਜਿਉ

ਨਾਨਕਆਖਿਨਚਾਇਦਾਤਿਦੁਹੀਕੋਨਥਾਉ੨੨॥੧॥੭ਸੁਧੁ॥੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਰਾਗਾਵਿਚਿਸ੍ਰੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਚਿਧ
ਰੇਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਹਰਿਸਚੁਮਨਿਵਸੈਨਿਹਚਲਮਤਿਅਪਾਰੁ॥ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਆਗੁ
ਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਜਿਹਵਾਸਚੀਮਨੁਸਚਾਸਚਾਸਰੀਰੁਅਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
ਐਸਦਾਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹੋਰੁਬਿਰਹਾਸਭਧਾਤੁਹੈਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਵੇਖਣੁਸੁਨਣੁਨਹੋਇ॥ਸਹਦੇਖੇਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਅੰਧਾਕਿਆਕ
ਰੇਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਆਸੋਈਸਚਾਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇ
ਕੋਦੀਬਾਣੁਹਰਿ॥ਹਰਿਇਕਸੈਦਾਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ॥ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਡ
ਰੁਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਰਿਕਰਿ॥ਹਰਿਤਿਸੈਨੋਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਧੁਰਖੈਬਾਹਰਿਘਰਿ॥ਹਰਿਜਿਸਨੋਹੋਇਦ
ਇਆਲੁਸੋਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰਿ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈ
ਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਿਦਕੁਸਬੂਰਿ
ਸਾਦਕਾਸਬਰੁਤੋਸਾਮਲਾਇਕਾਂ॥ਦੀਦਾਰੁਪੂਰੇਪਾਇਸਾਥਾਉਨਾਹੀਖਾਇਕਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭ

ਆਪੇਤੁਧੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਕਾਰੈਲਾਈ॥ਤੂੰਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਆਪਣੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿ
ਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੂੰਸਚਾਸਾਂਈ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਥਾਈ॥ਹਰਿਤਿ
ਸੈਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੋਲਏਛਡਾਈ॥੨੪॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ਫਕੜਜਾਤੀਫਕੜੁਨਾਉ॥
ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾਛਾਉ॥ਆਪਹੁਜੇਕੋਭਲਾਕਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਪਰੁਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੈਪ
ਾਏ॥੧॥ਮ:੨॥ਜਿਸੁਪਿਆਰੇਸਿਉਨੇਹੁਤਿਸੁਆਗੈਮਰਿਚਲੀਐ॥ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿਤਾ
ਕੈਪਾਛੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਵੇ॥ਦਸਚਾਰਿ
ਹਟਤੁਧੁਸਾਜਿਆਵਾਪਾਰੁਕਰੀਵੇ॥ਇਕਨਾਨੋਹਰਿਲਾਭੁਦੇਇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਥੀਵੇ॥ਤਿਨਜਮਕਾ
ਲੁਨਵਿਆਪਈਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗ
ਤੁਛੁਟੀਵੇ॥੨੫॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਵਸਿਆਸੋਇ॥ਵਖਤੁਵੀਚਾਰੇਸੁਬੰਦਾਹੋਇ॥ਕੁ
ਦਰਤਿਹੈਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥
ਬਿਨੁਬੂਝੇਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰੁ॥ਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜਦਾਮਨੁਕਰਿਮਖਸੂਦੁ॥ਜਿਹਧਿਰਿਦੇਖਾਤਿਹਧਿ
ਰਿਮਉਜੂਦੁ॥੧॥ਮ:੩॥ਗੁਰਸਭਾਏਵਨਪਾਈਐਨਾਨੇੜੈਨਾਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਲੈ

ਜਾਣਨੁਰਹੈਹਦੂਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਾਗਰਨਵਖੰਡਚਾਰਿਵੇਦਦਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾ
ਹਰਿਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂੰਵਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਭਾਣਾ॥ਸਭਿਤੁਝੈਧਿਆਵਹਿਜੀਅਜੰਤਹਰਿਸਾਰਗ
ਪਾਣਾ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਿਚੋਜ
ਵਿਡਾਣਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਕਿਆਸਦਾਈਐਹਿਰਦੈਹੀਲਿਖਿਲੇਹੁ॥ਸਦਾ
ਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਕਬਹੂੰਨਤੂਟਸਿਨੇਹੁ॥ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਆਭੀਨਾਲੇਜਾਇ
ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੋਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਦਰੀਆਵਦਾਨਾਲਿਨਚਲਈ
ਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੀਸ
ਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੂੰਤੂੰਜਾਣਹਿਭੇਤੁ॥ਜੋਕੀਚੈਸੋ
ਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤੁ॥ਸੋਡਰੈਜਿਪਾਪਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿਗਸੇਤੁ॥ਤੂੰਸਚਾਆਪਿਨਿ
ਆਉਸਚੁਤਾਡਰੀਐਕੇਤੁ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੩॥ਕਲਮਜਲਉਸਣੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ॥ਲਿਖਣਵਾਲਾਜਲਿਬਲਉ
ਜਿਨਿਲਿਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩

੩॥ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾਕੂੜੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਥਿਰੁਨਾਹੀਪ
ੜਿਪੜਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾ॥ਹਰਿਕੀ
ਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਿਆਉਹੈਧਰਮਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਫਲੁਹੈਜੀਅਕਾ॥
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਸੁਣਈਕਹਿਆਚੁਗਲਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਅ
ਪੁਛਿਆਦਾਨੁਦੇਵਕਾ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਸੰਪਉਕਿਸੈਨਨਾਲਿ॥ਦੂ
ਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਇਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧
॥ਮਃ੧॥ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟ
ਵੀਆਹ॥ਰੀਸਾਕਰਿਹਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜੀਆਹ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾ
ਣਹਿਸੁਖਿਰਲੀਆਹ॥ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰਹਹਿਨਿਮਾਨਣੀਆਹ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾ
ਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਆਪੇਜਲੁਮੀਨਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਿਜਾਲੁ॥
ਤੂੰਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਆਪੇਵਿਚਿਸੇਵਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿਗੁ
ਲਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਘੜੀਕਰਿਖਿਆਲੁ॥ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨ

ਹੀਗੁਰਸਬਦੀਦੇਖਿਨਿਹਾਲੁ।੭ ਸਲੋਕ ਮ:੩ ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੋਵੈ।ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀ
ਦਨਸੋਵੈ।ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ।ਦਰਿਘਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ।ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹ
ਮਤਿਪਾਈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ।੧ ਮ:੩ ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆ।ਰੰਗੁਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿ
ਨਭੁਲੁ।ਇਸਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ।ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੂਰਖਅੰਧਗ
ਵਾਰ।ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇਪਚਹਿਵਾਰੋਵਾਰ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਇ।ਭਗਤੀਰੰਗੁਨਉਤਰੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ।੨ ਪਉੜੀ।ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭਤੁਧੁ
ਆਪੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ।ਇਕਿਵਲੁਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਢਾਹਿਆ।ਤੁ
ਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇਆ।ਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟ
ਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆ।ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਥਤਡਾਇਆ।੮ ਸਲੋਕ ਮ:੩
ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਬੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ।ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮ
ਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ।ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੂੰਨਚੇਤੈਜੋਦੇਂਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾ
ਹਿ।ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ।ਮਨਮੁਖਿਕਿਛੂਨਸੂਝੈਅੰਧੁ

ਲੇਖੁਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਣਾ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੁਖੁ
ਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਨਾਉਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੋ
ਭਾਪਾਇ॥੧ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾ ੦
ਣਿਆਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿ
ਸਕਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁ
ਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਨਾਨਕੁਤੇਰਾਦਾਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਸੁਦਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁ
ਧੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਇਕਨਾਦੂਰਿਹੈਪਾਸਿ॥
ਤੁਧੁਬਾਝਹੁਥਾਉਕੋਨਾਹੀਜਿਸੁਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਸਾਲਾਹ
ਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਗਾਸਿ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਪੜਿਉਚਾਕੂਕਦਾਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਪਿਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਈਮਨਿਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਰਬੋਧਦਾਨਾਬੂਝੈ
ਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆ

ਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਬੂਝਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਚੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਆਪੈ
ਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਜੀ
ਉਹੇਤਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ॥ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਇ॥ਮਨਿਹਠਿਕਿ
ਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾਇ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਰਾਵਰੀਆਮੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਦੁਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਆਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਸੋਹਨਿਸ
ਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਿਆ॥ਸਭੋਵਰਤੈ
ਹੁਕਮੁਕਿਆਕਰਹਿਵਿਚਾਰਿਆ॥ਆਪਹੁਦੂਜੈਲਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਤਿਨਿਵਿਚਹੁਭ
ਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਕਰਿਚਾਨਣੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਏ
ਕਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ

ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦੈਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਖਿਨੁਮਰਿਜਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀਬਾਣਸਿਉਸੋਸਭਨੀਦੀਬਾਣੀਮਿ
ਲਿਆ॥ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਸੁਰਖਰੂਉਸਕੈਮੁਹਿਡਿਠੈਸਭਪਾਪੀਤਰਿਆ॥ਓਸੁਅੰਤਰਿਨਾ
ਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਵਰਿਆ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿਖਸਭਹਿਰਿਆ॥ਜਿ
ਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਸੇਅਸਥਿਰੁਜਗਿਰਹਿਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਆ
ਤਮਾਦੇਉਪੂਜੀਐਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਆਤਮੈਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਇਤਾਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇ॥ਆ ਨੋਆਤਮੇ
ਤਮਾਅਡੋਲੁਨਡੋਲਈਗੁਰਕੈਭਾਇਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਵਿਣੁਸਹਜੁਨਆਵਈਲੋਭੁਮੈਲੁਨਵਿਚਹੁਜਾ
ਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਭੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਸਚੈਮੈਲੁਨਲਗਈਮਲੁਲਾ
ਗੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਧੋਤੀਮੂਲਿਨਉਤਰੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅਹੰਕਾਰੀ
ਸਭੁਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮੈਲਾਊਜਲੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਮ
ਨਮੁਖੁਲੋਕੁਸਮਝਾਈਐਕਦਹੁਸਮਝਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈਪਇਐ
ਕਿਰਤਿਫਿਰਾਇ॥ਲਿਵਧਾਤੁਦੁਇਰਾਹਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆ

ਸਚੁ ਦੇਕ ਸਦਟੀ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥
ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾ ੦
ਇ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ
ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ
ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇ
ਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸ
ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰ
ਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਜੋ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ

ਜਪਤੁਪੁਰਸੰਜਨਭਾਗਵਡਾਸਤਿਗੁਰੂਕਾਕਰਮਿਮਿਲਿਲੈਆਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿਤਿਨਾਆਵਣੀਜੋਹਰਿ
ਭਾਵੈਸੋਕਰਾਇਪਾਇ॥੧੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਮੁਖਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਭਾਗੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸਾਚੈਹਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਤੀ॥੧੩॥ਸਲੋਕ
ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਆਇਓਮਿਰਤਕੁਹੈ
ਸੰਸਾਰਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸ
ਨੋਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਸ
ਬਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਲਿਵਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਮੇਲੇਨਵਿਛੁੜੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਸੋਭਗਉਤੀਜੋਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਇਕਤੁਘਰਿਆ
ਣੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਐਸਾਭਗਉਤੀਉਤਮੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥
॥ਮਃ੩॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਭਗਉਤੀਕਹਾਏ॥ਪਾਖੰਡਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਦੇਨਪਾਏ॥ਪਰਨਿੰਦਾਕਰੇਅੰਤਰਿ

ਮਲੁਲਾਏ॥ਬਾਹਰਿਮਲੁਧੋਵੈਮਨਕੀਜੂਠਿਨਜਾਏ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਿਉਬਾਦੁਰਚਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਇਰਚਾਏ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨ
ਜਾਏ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੋਖੁਨਪਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਕੜਿਨ
ਸਵਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਿਨਜ
ਮਡਰੁਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਹੋਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਹੀ॥ਤਿਨਐਥੈਓਥੈਮੁਖਉਜਲੇ
ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹੀ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਦੀਜੈਡਾਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਜਿਸੁਪਿੰਜਰਮਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪਿੰਜਰੁਲੈਜਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸੁ॥ਕਸਤੂਰੀਕੈਭੋਲੜੈਗੰਦੇਡੁੰਮਿਪਈਆਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਨਾਉਪਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮ
ਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੁਮਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਸਭਭੁਖਗਵਾਏ॥ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਿਆਵਡਭਾਗੀਤਿਨਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਪੈਰੀਪਾਏ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਸਭਿਨਾਵੈਅਗੈਆਣਿਨਿਵਾਏ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਵੇਸਕ

ਸਾਨ

ਰੇਕੂਰੂਮਿਕੁਲਖੈਣੀਆਨਿਖੋਟੇਛੂਟਿਆਰਿ।ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਨਚਲੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰਿ।ਗੁਰਕੈਭਾਣੈ
ਜੋਚਲੈਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ।ਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ।ਮ
ਨੁਤਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਸਬਦੇਧਰੇਪਿਆਰੁ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇਆਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ।
ਨਾਨਕਸਾਸੁਆਲਿਓਸੁਲਖਣੀਜਿਰਾਵੀਸਿਰਜਨਹਾਰਿ।੧।ਮਃ੩।ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈ
ਤਿਸੁਦਾਨਦਿਸੈਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ।ਮਨਮੁਖਾਅਗਿਆਨੀਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਦੇਡੁਬੇਹਰਿਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰੁ।ਭਲਕੇਉਠਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਉਜ
ਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ।੨।ਪਉੜੀ।ਹਰਿਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ।ਹਰਿਆਪਿਬਹਿਕਰੇਨਿਆਉਕੂੜਿਆਰ ਸਭ
ਮਾਰਿਕਢੋਇ।ਸਚਿਆਰਾਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਧਰਮਨਿਆਉਕੀਓਇ।ਸਭਿਹਰਿਕੀਕਰ
ਹੁਉਸਤਤਿਜਿਨਿਗਰੀਬਅਨਾਥਰਾਖਿਲੀਓਇ।ਜੈਕਾਰੁਕੀਓਧਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉਡੰਡੁ
ਦੀਓਇ।੧੬।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ।ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆ ੮
ਪਣਾਪਰਪੁਰਖੈਨਾਲਿਪਿਆਰੁ।ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਪੂਕਾਰ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਨ ੦

ਦੇਹ ਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਾਵਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋ
ਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ
ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹ
ਜੀ ਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾ
ਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭਾ
ਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰ
ਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜ
ਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭਿ ਅਉਗਣ

ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੂ ਅਮੇਖ ਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥ ਕਾੜ੍ਹਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨ
ਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ
ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰ
ਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿ
ਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ
ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥ ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ
ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥ ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚ
ਲਿਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਬੁਧਿ
ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ ॥ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ

ਜੰਚਾਰੇਬੈਠੀਆਨਾਲਿ।ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਾਰਾਂਨਾਵਣੁਨਾਉਜਪੇਹੀ।ਨਾਨਕਆਵੈਉਤਮ ੭
ਸੇਈਜਿਪਾਪੀਵਿਨਦੇਹਾ।੧।ਮ:੧।ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਕੀਤਾਲੋੜੀਐਕੰਮੁਸੁਹਰਿਪਹਿਆਖੀਐ।ਕਾਰ
ਜੁਦੇਇਸਵਾਰਿਸਤਿਗੁਰੂਸਚੁਸਾਖੀਐ।ਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੀਐ।ਭੈਭੰਜਨਮਿ
ਹਰਵਾਨਦਾਸਕੀਰਾਖੀਐ।ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਲਾਖੀਐ।੨੦।ਸਲੋਕੁਮ:੩
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭੁਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ।ਹ
ਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਓਨਾਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਓਨਾਨੋਸਭੁ
ਜਗਤੁਕਰੇਨਮਸਕਾਰੁ।੧।ਮ:੩।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਨਵਨਿਧਿਖਰਚਿਉਖਾਉ।ਅ
ਠਾਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਨਿਨਿਜਘਰਿਵਸੈਨਿਜਥਾਇ।ਅਨਹਦਧੁਨੀਸਦਵਜਦੇਉ
ਨਮਨਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ।ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਤਿਨਾਕੈਮਨਿਵਸੈਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ।
੨।ਪਉੜੀ।ਹਉਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਹਰਿਕੈਦਰਿਆਇਆ।ਹਰਿਅੰਦਰਿਸੁਣੀਪੂਕਾਰਢਾ
ਢੀਮੁਖਿਲਾਇਆ।ਹਰਿਪੁਛਿਆਢਾਢੀਸਦਿਕੈਕਿਤੁਅਰਥਿਤੂੰਆਇਆ।ਨਿਤਦੇਵਹੁਦਾਨੁ

ਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਹਰਿਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਨਕੁਪੈਨਾਇਆ।
੪।੧ ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪॥
ਜੁਪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਸਲੋਕਮ:੪।ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰ
ਖੁਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤਸਭੁਕੋਇ।ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਭਾਵਨੀਤੇਸਿਧਿਹੋਇ।
ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਸੋਇ।ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਵੈਕੋਇ।੧।ਮ:੪।ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭੁਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੰਸਾਰਿ।ਲਾਹਾਹਰਿਧਨੁ
ਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ।ਹਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਉਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ।ਸਭਿ ਸੋਮਿਲ
ਕਾਰਜਤਿਨਕੇਸਿਧਿਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ।ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਿਮਿਲੈਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜ
ਣਹਾਰਿ।੨।ਪਉੜੀ।ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚਾਗੋਸਾਈ।ਤੁਧੁਨੋਸਭੁਧਿਆਇਦੀਸਭਲਗੈ ਹੈ
ਤੇਰੀਪਾਈ।ਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਓਸਰੂਪਹੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਘਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਾਨੋ
ਫਲੁਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈ।ਵਡੇਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।੧।ਸਲੋਕਮ:
੪।ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਸਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋਲਣੁਫਿਕਾਸਾਦੁ।ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇਹਉਮੈ

ਅਮਨਿ ਭਾਵਦਾ॥ ਜਿਨ ਸਉ ਲਾਗਹਿ ਨਿਸੇਮ ਰਹਿ ਖਪ ਜਾਂਦੇ ਸਭੁ ਆਪ ਵਡਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉ
ਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਮਾਨਾ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕ
ਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ
ਆ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ
ਤੂੰ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪॥
ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾ
ਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰ
ਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ
ਹੋਇਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲ

ਹਰਿ

ਸੀਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਸੁਖਿਵਸੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰ
ਮਕੀਜਿਉਬੋਲਨਿਤਿਵੈਸੋਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨਿ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੁਹੈਭੁਲਣਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ਤੂਕਰਹਿਸੁਸਚੇਭਲਾਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾ
ਹੀ॥ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁ
ਧਿਆਹੀ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸਦਾਤੂਸਭਛਡਾਹੀ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਪ੍ਰੇ
ਮਸੰਦੇਸਰਾਅਖੀਤਾਰਲਗੰਨਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਜਣੁਮੇਲਿਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਨਿ॥੧॥ਮਃ
੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਦਇਆਸਦਾਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਦਰਹੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਸ
ਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਸੋਇ॥ਨਿਰਵੈਰਾਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਚਲਾਇਦੇਤਿਨਵਿਚਹੁਤਿਸਟਿਆਨਕੋਇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਦਾਭਲਾਮਨਾਇਦਾਤਿਸਦਾਬੁਰਾਕਿਉਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਜੇਹਾਕੋਇਛਦਾਤੇਹਾਫ
ਲੁਪਾਏਕੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸਨੋ
ਸਾਹਿਬੁਵਡਾਕਰੇਸੋਈਵਡਜਾਣੀ॥ਜਿਸੁਸਾਹਿਬਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲਏਸੋਸਾਹਿਬਮਨਿਭਾਣੀ
ਜੇਕੋਓਸਦੀਰੀਸਕਰੇਸੋਮੂੜਅਜਾਣੀ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੁਗੁਣਰਵੈਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੈ

ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੁਹੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਣੀ।੫।ਸਲੋਕਮਃ੪।ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨਅਮਰੁਹੈਨਿਰ
ਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਜਿਨਜਪਿਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਤਿਨਲਥਾਹਉਮੈਭਾਰੁ।ਜਿਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੁ।ਕੋਈਨਿੰਦਾਕਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸਨੋ
ਰ ਫਿਟੁਫਿਟੁਕਹੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ।ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ।ਧਨੁਧੰ
ਨੁਗੁਰੂਗੁਣਗਾਵਦਾਤਿਸਨੋਸਦਾਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ।ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆਜਿਨ
ਜਪਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ।੧।ਮਃ੪।ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਆਕਾਸੁ।ਵਿਚਿਆਪੇਜੰਤ
ਉਪਾਇਅਨੁਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਗਿਰਾਸੁ।ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਗੁਣਤਾਸੁ।
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟੇਤਾਸੁ।੨।ਪਉੜੀ।ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸ
ਚੁਹੈਸਚੁਸਚੇਭਾਵੈ।ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਸਲਾਹਿਦੇਤਿਨਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ।ਤਿਨਕੇਮੁਖ
ਦਰਿਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸਚਾਭਾਵੈ।ਕੂੜਿਆਰੁਪਿਛਾਹਾਸਟੀਅਨਿਕੂੜੁਹਿਰਦੈਕ
ਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ।ਮੁਹਕਾਲੇਕੂੜਿਆਰੀਆਕੂੜਿਆਰਕੂੜੋਹੋਇਜਾਵੈ।੬।ਸਲੋਕਮਃ
੪।ਸਤਿਗੁਰੁਧਰਤੀਧਰਮਹੈਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ।ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿ

ਤੂਬੀਜਿਆਤਿਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਪਾਇਆ॥ਓਨਾਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਓਇਹਰਿਦਰਗ
ਹਸਚੀਪੈਨਾਇਆ॥ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਖੋਟੁਨਿਤਖੋਟੁਕਮਾਵਹਿਓਹੁਜੇਹਾਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਖਾਇਆ॥ਜਾਸ
ਤਿਗੁਰਸਰਾਫੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਉਘੜਿਆਇਆ॥ਓਇਜੇਹਾਚਿਤਵਹਿਨਿਤਤੇ
ਹਾਪਾਇਨਿਓਇਤੇਹੋਜੇਹੇਦਯਿਵਜਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇਵਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇ
ਖੈਚਲਤਸਬਾਇਆ॥੧੨॥ਮਃ੪॥ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥ਕੋਈਗਲਾਕਰੇਘ
ਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸਾਈਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਾਪਵੈਅਹੰਕਾਰੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਅ
ਹੰਕਾਰੀਆਨੋਦੁਖਭੁਖਹੈਹਥੁਤਡਹਿਘਰਿਘਰਿਮੰਗਾਇ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁ
ਲਹਿਜਾਇ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਜਿਉਲੋਹਾਪਾਰਸਿ
ਭੇਟੀਐਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੁਵਰਨੁਹੋਇਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੂਧਣੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ
॥੧॥ਮਃ੪॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸੇਵਿਆਤਿਨਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁਣਕੀਸਾਝਿਤਿਨਸਿ
ਉਕਰੀਸਭਿਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਅਉਗਣਵਿਕਣਿਪਲਰੀਅਹਿਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਸਚੇਪਾਇਆ॥
ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਅਉਗਣਮੇਟਿਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡੇਕੀ

ਗੁਰਮੁਖਿਆਲਾਏ॥੧॥ਸਲੋਕਮ:੪॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਮਤਸੁਚਸੰਜਮੁਹਰਿਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਾਣੁਹ
ਰਿਨਾਮੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਨਾਮੋਰਖਕਰਾਵੈ॥ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪੂਜੇਗੁਰਮੂਰਤਿਸੋਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵੈ॥
ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਤਿਸੁਕਰਤਾਮਾਰਦਿਵਾਵੈ॥ਫੇਰਿਓਹਵੇਲਾਓਸੁਹਥਿਨਆਵੈਓ
ਹੁਆਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪੇਖਾਵੈ॥ਨਰਕਿਘੋਰਿਮੁਹਿਕਾਲੈਖੜਿਆਜਿਉਤਸਕਰੁਪਾਇਗਲਾ
ਵੈ॥ਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਾਉਬਰੈਜਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਬਾਤਾਆਖਿਸੁ
ਣਾਏਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥੧॥ਮ:੪॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਹੁਕਮੁਨਮੰਨੈਓਹੁਮਨਮੁਖੁਅਗਿ
ਆਨੁਮੁਠਾਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਓਸੁਅੰਦਰਿਕੂੜੁਕੂੜੋਕਰਿਬੁਝੈਅਣਹੋਦੇਝਗੜੇਦਯਿਓਸਦੈ
ਗਲਿਪਾਇਆ॥ਓਹੁਗਲਫਰੋਸੀਕਰੇਬਹੁਤੇਰੀਓਸਦਾਬੋਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ॥ਓਹੁਘ
ਰਿਘਰਿਹੰਢੈਜਿਉਰੰਨਦੋਹਾਗਣਿਓਸੁਨਾਲਿਮੁਹੁਜੋੜੇਓਸੁਭੀਲਛਣੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਓਸਦਾਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇਆ॥ਜੋਗੁਰੁਗੋਪੇਆਪਣਾ
ਸੁਭਲਾਨਾਹੀਪੰਚਹੁਓਨਿਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹਿਲਾਆਗਮੁਨਿਗਮੁਨਾਨਕੁਆ

ਜਿਨ ਕਉ ਆਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਤੁਧੁ ਪਰਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖ ੦
ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੇ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰ
ਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ ॥ ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਫਿਕੇ
ਫਿਕੇ ॥ ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗ ਨ
ਵਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਬੀਜਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰ
ਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਆ
ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆ ੦
ਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗ
ਲਾ ॥ ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ

ਭੁਲਾ॥ਜੋਰਾਂਦਾਂਆਖਿਆਪੁਰਖਕਮਾਵਦੇਸੇਪਵਿਤ੍ਰਅਮੇਧਖਲਾ॥ਕਾਮਿਵਿਆਪੇਕੂਮੁਤ੍ਰਪਨ
ਕਮਸੇਜੋਰੰਪੁਛਿਚਲਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਆਖਿਐਜੋਚਲੈਸੋਸਤਿਪੁਰਖੁਭਲਭੁਲਾ॥ਜੋਰਾਪੁਰ
ਖਸਭੁਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਹਰਿਖੇਲਸਭੁਖਿਲਾ॥ਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀਨਾਨਕਭੁਲ
ਭੁਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਵੇਪਰਵਾਹੁਅਥਾਹੁਹੈਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲੀਐ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਤੁਧੁ
ਧਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਰੂਪੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਬਣੀਐ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੀਸੈਹੋਰਿਕਚੁਪਿਚੁਬੋਲਦੇਸੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਝੜਿਪੜੀਐ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿ
ਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਹੈਬਿਖੁਮਾਇਆਨੋਝਖਿਮਰਦੇਕੜੀਐ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਰ
ਨਿਰਮਲ ਮਲੀਨਿਰਮਲਜਨੁਹੋਇਸੁਸੇਵਾਘਾਲੇ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਝੂਠੁਓਇਆਪੇਸਚੈਵਖਿਕਢੇਜਜ
ਮਾਲੇ॥ਸਚਿਆਰਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਘਾਲਨਿਕੂੜਿਆਰਨਲਭਨੀਕਿਤੈਥਾਇਭਾਲੇ॥
ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕਾਆਖਿਆਸੁਖਾਵੈਨਾਹੀਤਿਨਾਮੁਹਭਲੇਰੇਫਿਰਹਿਦਯਿਗਾਲੇ॥ਜਿਨਅੰਦ
ਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਕੇਰੀਸੇਕਿਚਰਕੁਵੇਰਾਈਅਨਿਮਨਮੁਖਬੇਤਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਸੁਆ
ਪਣਾਮਨੁਥਾਇਰਖੈਓਹੁਆਪਿਵਰਤੈਆਪਣੀਵਥੁਨਾਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਇਕਨਾਗੁਰੁਮੇਲਿ

ਸਚੁਖਰੇਦੇਵੈਇਕਿਆਪੇਵਡਿਕਢੈਠਗਵਾੜੋ॥੨॥ਮ:੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇ
ਕਾਜਦਇਆਦਿਰਾਸਿ॥ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਪਾਸਿ॥ਜਾਂਕਰ
ਤਾਵਲਿਤਾਸਭੁਕੋਵਲਿਸਭਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕਰਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਭੁਹਰਿਕਾਕੀਆ ੦
ਸਭਿਜਨਕਉਆਇਕਰਹਿਰਹਰਾਸਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਵਡਾਸੇਵਿਅਤੁਲੁਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੈਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਨਿਤਬਖਸੇਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਵਡਿ
ਆਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈਕਰਤੇਕੇਭਗਤਾਨੋਸਦਾ
ਰਖਦਾਆਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਵਡਦਾਤਾਦਾਣਾ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈ
ਹੋਰੁਕੋਦਿਸਿਨਆਵਈਤੂਹੈਸੁਘੜੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਦਿਸਿਆਵਦਾਸਭੁਚਲਣਹ ੦
ਾਰਾਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜੋਬਿਨੁਸਚੇਹੋਰਤੁਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜਾਤਿਨਮਾਣਾ॥ਨਾਨ
ਕਸਚੁਧਿਆਇਤੂਬਿਨੁਸਚੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਅਗੋਦੇਸਤਭ ੦
ਉਨਦਿਚੈਪਿਛੋਦੇਆਖਿਆਕੰਮਿਨਆਵੈ॥ਅਧਵਿਚਿਫਿਰੈਮਨਮੁਖੁਵੇਚਾਰਾਗਲੀਕਿਉਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੂੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈ॥ਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰ

ਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਆਪਿ ਓਪੀਵੈ ਸਚ ਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾਨੂੰ ਆਂ
ਦਿਸ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥
ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭ
ਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨ
ਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰ
ਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ
ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥ ਤੁਧੁ ਨੋ
ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਲੋੜੇ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ ਪੈਨਦੇ ਸੇ ਮੁਏ
ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜੇ ॥ ਓਇ ਹਾਜਰੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਯਿ
ਵਿਛੋੜੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਲੁ ਜੂਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲੜਾ ਤਿਨਿ ਵੇਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇ

ਵੇਮੁਖ [illegible]

ਆਪਾਆਪਿਨਦੇਖਈਕਿਵੈਥੀਗਹਣਿਜਗਤਿਆਪਿਗੁਰੂਪਾਹਿਸਗਾਵੀਮਨਭੁਲਾਇਅਨਮੁਖੁਆਇ
ਆਪਣਾਈਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓਥੈਠੀਅਹੁਕਾਲਾਦੂਜਾਵੇਮੁਖਾਦ
ਕਰਾਇਆਨਠੁਸੁਕਿਆਸਭੁਜਗਤੁਵਿਰਿਤਾਈਵੇਮੁਖੁਸਣੈਨਫਰੈਪਉਲੀਪਉਦੀਫਿਰ
ਹੋਇਇਕੈਬੁਠਿਘਰਿਆਇਆ॥ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੂੜੁਮੀਦਿਵੇਮੁਖੁਰਲਣਾਨਮਿਲੈਤਵਹੁਟੀਭਤੀਜ
ਫਿਰਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾਕੂਕੇਤਿਹਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁ
ਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਿਕਰਾਇਆ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁ ਠ
ਪੂਰੇਕੀਸੋਸਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆਜਿਨਿਜਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ॥
੧॥ਮਃ੪॥ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਕਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥਹੁਰਜਿਖਾਏ॥ਜਿਸਾਹਿਬਕੈ
ਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੈਹਥਿਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾਏ॥ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਫਿਰਿਲੇਖ
ਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਹਰਿਗੁਰਸਫਲਦਰਸਨਕੀਫਿਰਿਲੇ
ਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋ ਪ
ਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰ

ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇਆ ॥ ਓਇ ਲੋਭਲਿ ਓਨਾ ਗੂੜੇ ਨੋ ਓਇਆ ਹੰਕਾਰਿ ਸਣੰਦੇ ॥ ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕ
ਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ
ਨਾਲਿ ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿ
ਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ
ਵਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਸਭ ਲੋਕਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾ
ਈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆ
ਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ
ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੂ ਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ॥ ਨਿਤ
ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ
ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ
ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ॥ ਓਸੁ ਆਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ

ਜੇਸੁਇਨੇਨੋਓਹੁਹਥੁਪਾਏਤਾਖੇਹੂਸੇਤੀਰਲਿਗਇਆ॥ਜੇਗੁਰਕੀਸਰਣੀਫਿਰਿਓਹੁਆਵੈਤਾਪੁ
ਰਬਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲ
ਵਿਖਪਾਪਗਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਹੈਸਚਾਸਚੁਤੂਸਭਦੂਉਪਰਿਤੂਦੀਬਾਣੁ॥ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇ
ਸਚੁਸੇਵਨਿਸਚੇਤੇਰਾਮਾਣੁ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖਉਜਲੇਸਚੁਬੋਲਨਿਸਚੇਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਸੇਭ
ਗਤਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਿਆਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੁਜਿਸਚੇਸੇਵਦੇਤਿਨਵਾਰੀਸਦਕੁ
ਰਬਾਣੁ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮ:੪॥ਧੁਰਿਮਾਰੇਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਸੇਈਹੁਣਿਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇ॥ਜੇਮੇਲਣਨੋ
ਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਨਦੇਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਢੋਈਨਾਲਹਨਿਵਿਚਿਸੰਗਤਿਗੁਰਵੀ
ਚਾਰੇ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਹੁਣਿਓਨਾਨੋਤਿਸੁਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੇ॥ਗੁਰਿਬਾਬੈਫਿਟਕੇਸੇਫਿਟੇਗੁਰਿ
ਅੰਗਦਿਕੀਤੇਕੂੜਿਆਰੇ॥ਗੁਰਿਤੀਜੀਪੀੜੀਵੀਚਾਰਿਆਕਿਆਹਥਿਏਨਾਵੇਚਾਰੇ॥ਗੁਰੁਚਉ
ਥੀਪੀੜੀਟਿਕਿਆਤਿਨਿਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਤਾਰੇ॥ਕੋਈਪੁਤੁਸਿਖੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿ
ਸੁਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਪੁਤੁਧਨੁਲਖਮੀਖੜਿਮੇਲੇਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ
ਸਭਿਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੂਵਿਚਿਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਸੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਲਿ

ਖਿਆਲਿਪਤੂਲਿਲਿਲਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੂਆਗੈਪੂਰਿਤਿਨ੍ਹਜੋਗੁਰਸਿਖਮਿਤਪਿਆਰੇ॥੨॥੧੪॥
ਜਿਨਕਉਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਜਗਤੁਭੀਆਪੇਆਣਿਤਿਨਕਉਪੈਰੀਪਾਏ॥ਡਰੀਐਤਾਜੇਕਿ
ਛੁਆਪਦੂਕੀਚੈਸਭੁਕਰਤਾਆਪਣੀਕਲਾਵਧਾਏ॥ਦੇਖਹੁਭਾਈਏਹੁਅਖਾੜਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇ
ਪ ਕਾਜਿਨਿਆਪਣੈਜੋਰਿਸਭਿਆਣਿਨਿਵਾਏ॥ਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਰਖਕਰੇਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰਦਕ ੦
ਦੁਸਟਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਨਿ
ਤਆਪਿਕਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਘਰੀਵਸਾਏ॥ਸਤਿ
ਸਤਿ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਕਰਿਜਾਣਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਆਪਿਮੁਹਹੁਕਢਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇ
ਮੁਹਉਜਲੇਕਰੇਹਰਿਪਿਆਰਾਗੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁਸੰਸਾਰਿਸਭਤੁਕਰਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕ ੦
ਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਹੈਸਚੁਸਾਹ
ਹਮਾਰੇ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਪ੍ਰਭਵਣਜਾਰੇਥਾਰੇ॥ਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਵਣੰਜਿਲੈਹਿ
ਗੁਣਕਥਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਲ
ਖੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਲਖਾਰੇ੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਾਤਿਪਰਾਈਹੋਵੈਤਿਸਦਾਕ

ਦੇਨਹੋਵੀਭਲਾ।ਓਸਦੈਆਖਿਐਕੋਈਨਲਗੈਨਿਤਓਜਾੜੀਪੂਕਾਰੈਖਲਾ।ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁ
ਗਲੀਚੁਗਲੀਚੁਗਲੋਵਜੈਕੀਤਾਕਰਤਿਆਓਸਦਾਸਭੁਗਇਆ।ਨਿਤਚੁਗਲੀਕਰੇਅਣਹੋਦੀ
ਪਰਾਈਮੁਹੁਕਢਿਨਸਕੈਓਸਦਾਕਾਲਾਭਇਆ।ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਕਲਿਜੁਗਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀ
ਜੇਤੇਹਾਕੋਖਾਏ।ਗਲਾਉਪਰਿਤਪਾਵਸੁਨਹੋਈਵਿਸੁਖਾਧੀਤਤਕਾਲਮਰਿਜਾਏ।ਭਾਈਵੇਖਹੁਨਿ
ਆਉਸਚੁਕਰਤੇਕਾਜੇਹਾਕੋਈਕਰੇਤੇਹਾਕੋਈਪਾਏ।ਜਨਨਾਨਕਕਉਸਭਸੋਝੀਪਾਈਹਰਿਦਰ
ਕੀਆਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏ੧ਮਃ੪।ਹੋਦੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਜੋਵਿਛੁੜੇਤਿਨਕਉਦਰਿਢੋਈਨਾਹੀ ਥੁਕਮੁਹੇ
ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਤਿਨਨਿੰਦਕਾਮੁਹਫਿਕੇਥੁਕਮੁਹਿਪਾਹੀ।ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਫਿਟਕੇਸੇਸਭਜ
ਗਤਿਫਿਟਕੇਨਿਤਭੰਭਲਭੂਸੇਖਾਹੀ।ਜਿਨਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਸੇਲੈਦੇਢਹਾਫਿਰਾਹੀ।ਤਿ
ਨਕੀਭੁਖਕਦੇਨਉਤਰੈਨਿਤਭੁਖਾਭੁਖਕੂਕਾਹੀ।ਓਨਾਦਾਆਖਿਆਕੋਨਾਸੁਣੈਨਿਤਹਉਲੇਹ
ਉਲਿਮਰਾਹੀ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨੀਓਨਾਅਗੈਪਿਛੈਥਾਉਨਾਹੀ।ਜੋਸਤਿਗੁ ਹੈ
ਰਿਮਾਰੇਤਿਨਜਾਇਮਿਲਹਿਰਹਦੀਖੁਹਦੀਸਭਪਤਿਗਵਾਹੀ।ਓਇਅਗੈਕੁਸਟੀਗੁਰਕੇਫਿਟਕੇ
ਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਕੁਸਟੁਉਠਾਹੀ।ਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਜੋਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਹੀ।

ਧੁਰਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਹੁਚਾਰਾਨਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਤੂਤਿ
ਸੁਅਪੜਿਕੋਨਸਕਾਹੀ॥ਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਨਿਤਸਵਾਈਚੜੈਚੜਾਹੀ॥੨॥ਮਃ੪॥ਜਿ
ਹੋਂਦੈਗੁਰੂਬਹਿਟਿਕਿਆਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਈ॥ਤਿਸੁਕਉਜਗਤੁਨਿਵਿਆਸਭੁਪੈਰੀ
ਪਇਆਜਸੁਵਰਤਿਆਲੋਈ॥ਤਿਸਕਉਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹਿਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿ
ਹਥੁਧਰਿਆਗੁਰਿਪੂਰੈਸੋਪੂਰਾਹੋਈ॥ਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਅਪੜਿਕੋਨਸ
ਕੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਬਹਿਟਿਕਿਆਆਪੇਪੈਜਰਖੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੩॥ਪਉੜੀ॥
ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਅੰਦਰਿਹਟਨਾਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੋਕਰੇਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਣਜੀਐਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ॥ਵਿਣੁਕਾਇਆਜਿਹੋਰਥੈਧਨੁਖੋਜਦੇਸੇਮੂੜ
ਬੇਤਾਲੇ॥ਸੇਉਝੜਿਭਰਮਿਭਵਾਈਅਹਿਜਿਉਝਾੜਮਿਰਗੁਭਾਲੇ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਜੋਨਿੰ
ਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੁਅਉਖਾਜਗਮਹਿਹੋਇਆ॥ਨਰਕਘੋਰੁਦੁਖਖੂਹੁਹੈਓਥੈਪਕ
ੜਿਓਹੁਢੋਇਆ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਕੋਨਸੁਣੇਓਹੁਅਉਖਾਹੋਇਹੋਇਰੋਇਆ॥ਓਨਿਹਲਤੁਪ
ਲਤੁਸਭੁਗਵਾਇਆਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਖੋਇਆ॥ਓਹੁਤੇਲੀਸੰਦਾਬਲਦੁਕਰਿਨਿਤਭਲਕੇਉ

ਠਿਪ੍ਰਭਿਜੋਇਆ।ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨੇੜੈਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੁਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇਆ।ਜੈਸਾਬੀਜੇਸੋਲੁ
ਣੇਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਿਨੈਬੋਇਆ।ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਆ।
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਤਰਿਗਇਆਜਿਉਲੋਹਾਕਾਠਸੰਗੋਇਆ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਤੂਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇਆ੧ਮਃ੪ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿ
ਲਿਆਹਰਿਰਾਇ।ਅੰਤਰਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ੨ਪਉੜੀ।ਇਹੁਸਰੀ
ਰੁਸਭੁਧਰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਚੇਕੀਵਿਚਿਜੋਤਿ।ਗੁਹਜਰਤਨਵਿਚਿਲੁਕਿਰਹੇਕੋਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੇਵਕੁਕਢੈਖੋਤਿ।ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਾਇਕੁਰਵਿਆਇਕੋਓਤਿਪੋਤਿ।ਇ
ਕੁਦੇਖਿਆਇਕੁਮੰਨਿਆਇਕੋਸੁਣਿਆਸ੍ਰਵਣਸਰੋਤਿ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਚੁਸ
ਚੇਸੇਵਕਤੇਰੀਹੋਤਿ੧੬ਸਲੋਕਮਃ੪ਸਭਿਰਸਤਿਨਕੈਰਿਦੈਹਹਿਜਿਨਹਰਿਵਸਿਆਮਨ ਹਿ
ਮਾਹਿ।ਹਰਿਦਰਗਹਿਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਨਕਉਸਭਿਦੇਖਣਜਾਹਿ।ਜਿਨਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਤਿਨਕਉਭਉਕੋਈਨਾਹਿ।ਹਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸਰੇਵਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆ ੦
ਆਹਿ।ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਮਨਮਾਹਿ।ਓਇਆਪਿਤਰੇਸਭ

ਕੂੜੁ ਵਸਿਓ ਤਿਨੀ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇ
ਖਿ ਹਮ ਜੀਵਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾ ਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥
ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ
ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ
ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾ
ਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਤਾ ਅੰਦਰਹੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓ
ਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵ
ਸਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਰਖਣ ਕ
ਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇਸੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹ

ਲਤਿਪਲਤਿਛੋਡਾਇਸੀ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆ
ਈ॥ਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੂਕੀਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਆਣਿਨਿਵਾਈ॥ਜਿਨੀਡਿ
ਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋਭਾ
ਪਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਆਖਿਸ
ਲਾਹੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸਚਾਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਸੇ
ਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੂੰਗੈਮਿਠਿਆਈਖਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਮਨਿਵਜੀਵਾਧਾਈ
॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਉਮਰਥਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੂਲੀਆ॥ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇ
ਈਬਿਰਹੁਹਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਿਘੋਲੀਆ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣੁਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨ
ਵਿਟਹੁਤਲਰੋਲੀਆ॥ਜੋਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵਹਿਹਉਗੁਲਮੁਤਿਨਾਕਾਗੋਲੀਆ॥ਹਰਿਰੰ
ਗਿਚਲੂਲੈਜੋਰਤੇਤਿਨਭਿਨੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿ

ਵਿਛੋੜਿਆਮੇਲੀਅਨੁ ੨ ਮਃ ੩ ਮਾਇਆਉਗਣੀਭਰਿਆਸਰੀਰੁਹੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਗੁਣਵੇਹਾਝੀਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ॥
ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਲਾਹਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣੰਜਿਆਜਿਨਾਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਆਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ੨ ਪਉੜੀ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲੇ॥ਸਚੁ
ਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿਰਖਵਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇਜਾਇਰ
ਲੇਸਚੁਨਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬੇਤਾਲੇ॥ਓਹਆਲੁਪਤਾਲੁ
ਮੁਹਹੁਬੋਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਮਤਵਾਲੇ ੧੦ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੩ ॥ਗਉੜੀਰਾਗਿਸੁਲਖ
ਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇ॥ਸਚਾਸਬਦ
ਭਤਾਰੁਹੈਸਦਾਸਦਾਰਾਵੇਇ॥ਜਿਉਉਬਲੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਗਹਗਹਾਤਿਉਸਚੇਨੋਜੀਉਦੇਇ॥
ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਅਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਕੂੜੁਮੁਲੰਮਾਪਲੇ
ਟਿਧਰੇਹੁ॥ਕੂੜੀਕਰਨਿਵਡਾਈਆਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿਹੈਆਪੇ
ਨਦਰਿਕਰੇਇ ੧ ਮਃ ੪ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾਧੂਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ॥

ਤਇਪੁਰਖੁਪ੍ਰਾਣੀਐਂਜਿਨਿਜਨਤੁਪਰਹਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪ੍ਰਉਪਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾ
ਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਨਵਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿ
ਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁਆਪੇਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ॥ਤੂਆਪੇਪੂਜਕਰਾ ਪੂਜਹਿ
ਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਕੋਈਵਿਛੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁ
ਹੁਜਮਿਮਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂ
ਮਿਲੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹਹੁਹ
ਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਮਹਲਾ੩॥ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿ
ਆਬਿਕਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਆਰ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇ
ਲਿਲਏਜਿਸਨੋਸਬਦਿਲਾਏਪਿਆਰੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਸੋਕਰੇ
ਜਿਸੁਅੰਦਰੁਭਿਜੈ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਬਹੂਛਿਜੈ॥ਧਨੁਧ
ਨੁਪੁਰਖਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮ
ਨਿਸਚੀਦਰਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥ਧ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮਨਿ ਖੋਟੈਂ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਜਾ ਗੁਰੁ ਕ
ਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚੁ
ਣਿ ਕਢੇ ਲਧੋਵਾਰੇ ॥ ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹੁ ਛਪਾਇਨਿ ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇਆਰੇ ॥ ਓਨਾ ਦਾ
ਭਖੁ ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਨਿ ਭੇਡਾਰੇ ॥ ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾਈਐ ਲੋਚੀਐ ਬਿਖੁ
ਕਢੈ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿ
ਸ ਕਾ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਸੋਈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਅ
ਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ
ਵਿਡਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭਿ ਉਬਾਰਿਆ
॥ ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸੋ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰ
ਗਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿ
ਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥ ਹਉ ਬ

ਲਿਆ ॥ ਗੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਬੋਲਵੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ
ਗਾਵੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਕਿਆ ਸ
ਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ
ਪਰਧਾਨ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ
ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਅ
ਪਾਰੁ ॥ ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਹ ਹੈ ਜਿ ਨ
ਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਦਣੁ ਹਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ਸਚੁ ਸ
ਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡ
ਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨॥

॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖੁਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧੁਹੈਨਾਮਹੀਣਭਰਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੂਆਨਾ
ਟਿਕੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਦਇਆਲਹੋਹਿਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆ
ਇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪ
ਣਾਬਹੁਬਿਧਿਰੰਗਿਸੁਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ॥ਜਿਹਵਾਸਾ
ਲਾਹਿਨਰਜਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਭੁਖਹੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਰਸੁ
ਖਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚਾਕੁਦਰਤਿਜਾਣੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਜਿਨਿਬਣਾਈਆ॥ਸੋਸਚੁ
ਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹੁਸਚੁਸਚੁਕੀ
ਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਆ॥ਸਚੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਮੈਮਨੁਤ
ਨੁਖੋਜਿਖੋਜੇਦਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲਧਾਲੋੜਿ॥ਵਿਸਟੁਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾਜੋ
ੜਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਅਤਿਅੰਨਾਬੋਲਾ॥ਸਬਦੁਨਸੁਣਈਬਹੁਰੋਲਘਚੋਲਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ

ਸੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੈ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ
ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ ॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵ
ਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ
ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ॥ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ
ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖ
ਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥ ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ ਮ
ਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥
ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ ॥ ਇਹ
ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿ

ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ
ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦ
ਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ ਮ
ਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉ
ਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਸਚੁ ਵ
ਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ॥ ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿ
ਆਰਾ ਪਾਸਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾ
ਇ ਰਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿਦਕ ਮਾਰਿਅ
ਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ
ਤੇ ਕਿਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥ ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਲੈ ਫਾਹੇ

ਫਹੇਰਾਤੀਰੂਰਹਿਖਰੂਜਾਣੈਪਾਣੀਆ ॥ ਤਕਹਿਨਾਰਿਪਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣੀਆ ॥ ਸੰਨੀਦੇ
ਨਿਵਿਖੰਮਥਾਇਮਿਠਾਮਦੁਮਾਣੀਆ ॥ ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁਫ
ਰੇਸਤਾਤਿਲਪੀੜੇਘਾਣੀਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ ਸੇਵਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰਵਾਣੁ ॥ ਦੂਜਾਸੇਵਨਿ
ਨਾਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਪ੍ਰਭਮੇਟਣਾਨਜਾਇ ॥ ਰਾ
ਮਨਾਮੁਧਨੁਵਖਰੋਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਃ੫ ॥ ਨਾਰਾਇਣਿਲਇਆਨਾਠੂੰ
ਗੜਾਪੈਰੁਕਿਥੈਰਖੈ ॥ ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਵਿਸੋਚਖੈ ॥ ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਆਵਿ
ਚਿਦੇਹੀਭਖੈ ॥ ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸਨੋਰਖੈ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁ
ਅਲਖੈ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ ਨਰਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਥਾਨੁ ॥ ਤਿਨਿ
ਪ੍ਰਭਿਮਾਰੇਨਾਨਕਾਹੋਇਹੋਇਮੁਏਹਰਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਾ
ਰੂਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿਪਚਿਜੋਨੀਪਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਃ੫ ॥ ਤੁਸਿਦਿਤਾਪੂਰੈਸ
ਤਿਗੁਰੂਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟੁ ॥ ਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਛੁਟੁ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆ
ਈਆਂਸੰਗਿਸਾਧੂਤੁਟੁ ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਦੂਜਾਸੇਵਦੇਹੁਇਮਰਸਨਿਬੁਟੁ ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਬਖਸਿ

ਆਨਾਮੈਸੀਗਿਜੂਊ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮ:੪॥ਤਪਾਨਹੋਵੈਅੰਦ੍ਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈ
ਜਜਮਾਲਿਆ॥ਅਗੋਦੇਸਦਿਆਸਤੈਦੀਭਿਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾਇਕੈਆਣਿ
ਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿਬਹਾਲਿਆ॥ਪੰਚਲੋਕਸਭਿਹਸਣਲਗੇਤਪਾਲੋਭਿਲਹਰਿਹੈਗਾਲਿਆ॥
ਜਿਥੈਥੋੜਾਧਨੁਵੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਭਿਟੈਨਾਹੀਧਨਿਬਹੁਤੈਡਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਹਾਰਿਆ॥ਭਾਈਏਹੁਤ
ਪਾਨਹੋਵੀਬਗੁਲਾਹੈਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਿਪੁਰਖਕੀਤਪਾਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀ
ਉਸਤਤੀਵਿਚਿਹੋਵੈਏਤੁਦੋਖੈਤਪਾਦਯਿਮਾਰਿਆ॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਕੀਨਿੰਦਾਕਾਵੇਖੁਜਿਤਪੇਨੋ
ਫਲੁਲਗਾਸਭੁਗਇਆਤਪੇਕਾਘਾਲਿਆ॥ਬਾਹਰਿਬੈਹੈਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏ॥ਅੰਦਰਿ
ਬੈਹੈਤਪਾਪਾਪਕਮਾਏ॥ਹਰਿਅੰਦਰਲਾਪਾਪੁਪੰਚਾਨੋਉਘਾਕਰਿਵੇਖਾਲਿਆ॥ਧਰਮਰਾਇਜ
ਮਕੰਕਰਾਨੋਆਖਿਛਡਿਆਏਸੁਤਪੇਨੋਤਿਥੈਖੜਿਪਾਇਹੁਜਿਥੈਮਹਾਮਹਾਹਤਿਆਰਿ
ਆ॥ਫਿਰਿਏਸੁਤਪੇਦੈਮੁਹਿਕੋਈਲਗਹੁਨਾਹੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਹੈਫਿਟਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਕੈਦ
ਰਿਵਰਤਿਆਸੁਨਾਨਕਿਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਸੋਬੂਝੈਸੁਦਯਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਮ:੪॥ਹਰਿਭਗਤਾ
ਹਰਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਿਨਿਤਗਾਂਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾਈ॥

ਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਨਿਤਨਵੀਚੜੀਵਡਿਆਈਬਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ।ਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਥਿਰੁ
ਘਰੀਬਹਾਲਿਅਨੁਅਪਣੀਪੈਜਰਖਾਈ।ਨਿੰਦਕਾਪਾਸਹੁਹਰਿਲੇਖਾਮੰਗਸੀਬਹੁਦੇਇਸਜਾ
ਈ।ਜੇਹਾਨਿੰਦਕਅਪਣੈਜੀਇਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਫਲੁਪਾਈ।ਅੰਦਰਿਕਮਾਣਾਸਰਪਰਉਘੜੈਭਾ
ਵੈਕੋਈਬਹਿਧਰਤੀਵਿਚਿਕਮਾਈ।ਜਨਨਾਨਕੁਦੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ।੧੨।ਪ ਮ:੫
ਉੜੀ।ਭਗਤਜਨਾਂਕਾਰਾਖਾਹਰਿਆਪਿਹੈਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐ।ਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੂੜ੍ਹਗੁਮਾਨੀਆ
ਵਿਸੁਖਾਧੀਮਰੀਐ।ਆਇਲਗੇਨੀਦਿਹਥੋੜੜੇਜਿਉਪਕਾਖੇਤੁਲੁਣੀਐ।ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇ
ਤੇਵੇਹੋਭਣੀਐ।ਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸਮੁਵਡਾਹੈਸਭਨਾਦਾਧਣੀਐ।੧੩।ਸਲੋਕਮ:੪।ਮਨਮੁ
ਖਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ।ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿ
ਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ।ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਸਭਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ।ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋ
ਖੀਅਹਿਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲੋਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ।੧।ਮ:੪।ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਦੂਜਾਭਾਉਹੈਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ।ਓ
ਹੁਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇ।ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਉਚਰੈਕੂੜਿਲਗਿਆਕੂੜੁਹੋਇ

ਆਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋ ਨਾ ਆਵਈ ਜੇ
ਲੈਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫
ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥
ਪਰਗਟ ਪਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ ਓ
ਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰ
ਦੇ ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ
ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ
॥੩੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ
ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ
ਕੁਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇ
ਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥ ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥ ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅ
ਮਲ ਤੇ ॥ ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿ

ਵਿਚੋਜੋਨੀਚਫਿਰਤੇਸੰਤੇਪਿਰਾਨਿਖੁਟੀਆਸੁਹਿਰਿਲਈਆਸੁਪਰਤੇ॥ਵਿਸ੍ਨਿਕਲਹਨਰੇਵਰਤੇ
ਲਾਇਆਕਰਤੇ॥ਜੋਜੋਕਰਤੇਅਹੰਮੇਉਸੁਨਿਪਰਤੀਮਨੂੰਤੇ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆ
ਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਿਰਦੈਹਾਰੁਪਰੋਇ॥ਪਵਿਤੁਪਾਵਨੁਪਰਮਬੀਚਾਰੀ॥ਜਿ
ਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਮਹਾਉਤਮ
ਬਾਣੀ॥ਜਿਪੁਰਖੁਸੁਣੈਸੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਾਇਆਨਾਮੁਧਨੁਮਾ ਨਾ
ਲੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਪੈਕਿਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸ
ਤਿਗੁਰੂਵਰਤੈਜੋਸਿਖਾਨੋਲੋਚੈਸੋਗੁਰਖੁਸੀਆਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵਨਿਸੁਜ
ਪੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਸਿਖਾਕੀਘਾਲਸਚਾਥਾਇਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਹੁਕਮੈਜਿਗੁਰਸਿਖਾਂ
ਪਾਸਹੁਕੰਮੁਕਰਾਇਆਲੋੜੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖੁਫਿਰਿਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਗੈ
ਕੋਜੀਉਲਾਇਘਾਲੈਤਿਸੁਅਗੈਗੁਰਸਿਖੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਜਿਠਗੀਆਵੈਠਗੀਉਠਿਜਾਇਤਿ
ਸੁਨੇੜੈਗੁਰਸਿਖੁਮੂਲਿਨਆਵੈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਜਿਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰ
ਕੇਮਨੁਮੰਨੇਕੰਮੁਕਰਾਏਸੋਜੰਤੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਤੁ

ਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡਾ ।ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡਾ ।ਜਿਸ
ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗੁਰ ਗਡਾ ।ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਹਡਾ ।ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡਾ ।੨ ੨। ਸੁਧੁ
ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ।

ੴ ।ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ।

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ।ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਲਿ ।ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ।੧। ਮਃ ੩ ।ਸਿਫਤਿ
ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ।ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਭ ਥਕੇ
ਕਰਮ ਕਮਾਇ ।ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਧਨਹੀਣੁ ਹੈ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ।੨। ਪਉੜੀ ।ਸਭ ਤੇਰੀ
ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ।ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ।ਤਿਸ ਦੀ
ਤੂ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ।ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭਿ ਕਰਨਿ ਤੇਰਾ
ਕਰਾਇਆ ।ਸਲਾਹਿਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ।੧।

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੈ ਸਹ
ਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਅਚਲੁ ਹੈ ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕ
ਰੁ ਕਰੇ ਕਾਰਜੁ ਸੁਹਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ
ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀਆ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਨ ਭਉ ਸੰਸਾ ਕਿ
ਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖ
ਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ

ਨੋਦੂ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕ
ਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈ
ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁ
ਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਅ
ਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ
ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਪ
ਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ
ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ
ਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂ

ਕ੍ਰੋਧਿ ਨ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏਦਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏਦਾ ॥ ਚਰ
ਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏਦਾ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਏਦਾ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏਦਾ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕ
ਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ
ਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏਦਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ
ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ
ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਨਿ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ
ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜ
ਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆ
ਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ

ਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਭਗਤੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਹ
ਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ ॥ ਹਰਿਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਏਆਪੇਹਰਿਇਕ
ਨਾਉਝੜਿਪਾਏ ॥ ਹਰਿਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿਵੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕ
ਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ ॥੭॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀਕੋਜਾਣਸੀਵਿਰਲਾਕੋਦਰਵੇ
ਸੁ ॥ ਜੇਘਰਿਘਰਿਹੰਢੈਮੰਗਦਾਧਿਗੁਜੀਵਣੁਧਿਗੁਵੇਸੁ ॥ ਜੇਆਸਾਅੰਦੇਸਾਤਜਿਰਹੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਭਿਖਿਆਨਾਉ ॥ ਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੀਅਹਿਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨ
ਕਤਰਵਰੁਏਕੁਫਲੁਦੁਇਪੰਖੇਰੂਆਹਿ ॥ ਆਵਤਜਾਤਨਦੀਸਹੀਨਾਪਰਪੰਖੀਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁਰੰ
ਗੀਰਸਭੋਗਿਆਸਬਦਿਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਹਰਿਰਸਿਫਲਿਰਾਤੇਨਾਨਕਾਕਰਮਿਸਚਾਨੀਸਾਣੁ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਧਰਤੀਆਪੇਹੈਰਾਹਕੁਆਪਿਜੰਮਾਇਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿਪਕਾਵੈਆਪਿਭਾ
ਡੇਦੇਇਪਰੋਸੈਆਪੇਹੀਬਹਿਖਾਵੈ ॥ ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਦੇਛਿੰਗਾਆਪੇਚੁਲੀਭਰਾਵੈ ॥ ਆ
ਪੇਸੰਗਤਿਸਦਿਬਹਾਲੇਆਪੇਵਿਦਾਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿਆਪੇਤਿਸਨੋਹੁਕਮੁ
ਮਨਾਵੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਬੰਧਨਾਪਾਪਪੁੰਨਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮਮਤਾਮੋਹੁ

ਧੀਪ ਨਾ ਪੂਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਸੁ ਪੰਧੁ ਨਾ ਜਹਰਦੇ ਪਾਤ ਹਜੇ ਵੜੀਆ ਇਆ ਕਾਜਨ ਬੈਧੁ ਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ
ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧ
ਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕ
ਰਤੈ ਤਦਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥ ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀ
ਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅ
ਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ
॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ
ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕ
ਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਹਿ
ਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ
ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ

ਪਾਈਐਆਪੇਮੇਲਿਲਏਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਵੇਦਪੁਰਾਣਸਭਿਸਾਸਤਆਪਿਕਥੈਆ
ਪਿਭੀਜੈ ॥ ਆਪੇਹੀਬਹਿਪੂਜੇਕਰਤਾਆਪਿਪਰਪੰਚੁਕਰੀਜੈ ॥ ਆਪਿਪਰਵਿਰਤਿਆਪਿਨਿਰ
ਵਿਰਤੀਆਪੇਅਕਥੁਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇਪੁੰਨੁਸਭੁਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀਜੈ ॥ ਆ
ਪੇਸੁਖੁਦੁਖੁਦੇਵੈਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ ਸੇਖਾਅੰਦਰਹੁਜੋਰੁਛਡਿ
ਤੂਭਉਕਰਿਝਲੁਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈਭੈਕੇਤੇਨਿਸਤਰੇਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਇ ॥ ਮਨੁਕਠੋਰੁਸਬ
ਦਿਭੇਦਿਤੂੰਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ਸਾਂਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਾਖਸਮੁਪਾਏਥਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈ
ਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕੂੜੁਕਰੈਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁਸੰ
ਚਿਮਰਹਿਅੰਤੇਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨ
ਕਜਿਮਨਮੁਖੁਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਵੈਦਰਗਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਖਾਣੀ
ਆਪੇਬਾਣੀਆਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ ॥ ਆਪਿਸਮੁੰਦੁਆਪਿਹੈਸਾਗਰੁਆਪੇਹੀਵਿਚਿਰਤਨ
ਧਰੇ ॥ ਆਪਿਲਹਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਹਰੇ ॥ ਆਪੇਭਉਜਲੁਆਪਿ

ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇਵੀ
॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ
ਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ ਉਤਮ ਪਦ
ਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ
ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥
ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ
ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥ ਆਪਿ ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾ
ਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆ
ਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸ

ਦੀ
ਤਿਵ ਹਰ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਭਾਗੀ ਆਹਿ ਓਹਿ ਕਾਲੈ ਛੁਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ
ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ
ਉਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਚਟਸਾਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ ਆਣੇ ॥
ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇਕ
ਥੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਿ
ਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥
ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕ ੦
ਰੁ ॥ ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤਿ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ
ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ
ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ ਮ
ਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕ ੦
ਰ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆ ੦

ਧਾਰੁ॥੨॥ਕਾਯਾਲਾਹਣਿਆਪੁਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਧਾਰ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲਾਪੁਹੋਇ
ਲਿਵਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀਪੀਪੀਕਟਹਿਵਿਕਾਰ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਾ
ਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਬਾਣੀ॥ਆਪੇਸਿਵਸੰਕਰਮਹੇਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥
ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੰਨਿਆਸੀਫਿਰੈਬਿਬਾਣੀ॥ਆਪੈਨਾਲਿਗੋਸਟਿਆਪਿਉਪਦੇ
ਸੈਆਪੇਸੁਘੜੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣੀ॥ਆਪਣਾਚੋਜੁਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇਆਪੇਸਭਨਾਜੀਆਕਾਹੈਜਾ
ਣੀ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਇਹਾਸੰਧਿਆਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਊਪਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਸੰਧਿਆਕਰੇਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਧਿਆਕਰੈਮਨਮੁਖੀਜੀਉਨਟਿਕੈਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿ
ਉਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਮੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮੇਰੀਪਿਆਸਗ
ਈਪਿਰੁਪਾਇਆਘਰਿਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰੁਦਾ
ਸੁਭਇਆ॥ਆਪੇਦਸਅਠਵਰਨਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਬ੍ਰਹਮੁਆਪਿਰਾਜੁਲਇਆ॥ਆਪੇਮ
ਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਇਆ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲੈਕਬਹੀਸਭੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁ

ਸਚੁਵੀਚਾਰਿਆ॥ਆਪੇਜਿਨਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਰਹੁਦੂਜਾਭਰਮੁਗਇਆ॥੧੩॥ਸਲ
ਕੁਮਃ੫॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਰਹਿਸਾਧਸੰਗਿਤੈਤਨਿਉਡੈਖੇਹਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨ
ਕਫਿਟੁਅਲੂਣੀਦੇਹਾ॥੧॥ਮਃ੫॥ਘਟਿਵਸਹਿਚਰਣਾਰਬਿੰਦਰਸਨਾਜਪੈਗੁਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕੂ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥੁਕਰਤਾਆਪਿਕਰੇ
ਇਸਨਾਨੁ॥ਆਪੇਸੰਜਮਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਆਪਿਜਪਾਇਹਿਨਾਮੁ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇ
ਭਉਖੰਡਨੁਆਪਿਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁ॥ਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਸਦਹੀਦਰਗਹਿਪਾਏ
ਮਾਨੁ॥ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਸਚਾਹਰਿਜਾਨੁ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਨਾਨਕਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗੁਅੰਧੁਹੈਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖੁ
ਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਮਸਿਲਗਾਸਦਾਫਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਜਲਤੁਬਿਹਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਥੀਐਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਫੁਰਮਾਇਆਕਾਰੀਏਹਕਰੇਹੁ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੋ
ਇਕੈਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲੇਹੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਜੂਰਿਹੈਭਰਮੈਕੇਛਉੜਕਟਿਕੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇ
ਹੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਦਾਰੂਏਹੁਲਾਏਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਰਖਹੁਸੰਜਮੁਸਚ ੦

ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਭਾਰ
ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ
ਮ: ੩ ॥ ਮਾਣਸ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰ
ਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖ
ਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਸ
ਥਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਤਿਨਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸਵਿ
ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ
ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਤੁ
ਤਾ

ਧਨੋਸਾਲਾਹੇਸੁਸਭੁਕਿਛੁਪਾਵੈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਰੀ॥ਸੋਈਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਰਾ
ਜਿਨਿਵਖਰੁਲਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਤੇਰੀ॥ਸਭਿਤਿਸੈਨੋਸਾਲਾਹਿਹੁਸੰਤਹੁਜਿਨਿਦੂਜੇਭਾਵ
ਕੀਮਾਰਿਵਿਡਾਰੀਢੇਰੀ॥੧੬॥ਸਲੋਕ॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭਿਨਜਾਨੈਕੋ
ਇ॥ਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੋਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਵਮਰਹਗੇਕੈਸਾ
ਮਰਣਾਹੋਇ॥ਜੇਕਰਿਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਤਾਸਹਿਲਾਮਰਣਾਹੋਇ॥ਮਰਣੈਤੇਜਗਤੁਡ
ਰੈਜੀਵਿਆਲੋੜੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸੀ
ਮਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾਸਦਜੀਵਣੁਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਾਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿਸੁਆਮੀਤਾਆ
ਪਣਾਨਾਉਹਰਿਆਪਿਜਪਾਵੈ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵੈਆਪਣਾਸੇਵਕੁਆਪਿਹਰਿਭਾਵੈ॥
ਆਪਣਿਆਸੇਵਕਾਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖੈਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਪੈਰੀਪਾਵੈ॥ਧਰਮਰਾਇਹੈਹਰਿ
ਕਾਕੀਆਹਰਿਜਨਸੇਵਕਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜੋਹਰਿਕਾਪਿਆਰਾਸੋਸਭਨਾਕਾਪਿਆਰਾਹੋਰਕੇਤੀ
ਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਰਾਮੁਰਾਮੁਕਰਤਾਸਭੁਜਗੁਫਿਰੈਰਾਮੁਨਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਤਿਵਡਾਅਤੁਲੁਨਤੁਲਿਆਜਾਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਿਤੈਨ

ਲਾਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਿਦਿਆਇਨਬਿਧਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਆਖਿਆ
ਸੋਉਹੈਗੁਰਰੂਪਾਤੇਰਹਿਆਜਸਮਾਇ॥ਆਪੇਮਿਲਿਆਮਿਲਿਰਹਿਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆ
ਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਏਮਨਇਹੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਲ
ਾਹਾਸਦਹੀਹੋਇ॥ਖਾਧੈਖਰਚਿਐਤੋਟਿਨਆਵਈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਦੇਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋ
ਵਈਹਾਣਤਕਦੇਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਸਭੁਘਟਾਅੰਦਰੇਆਪੇਹੀਬਾਹਰਿ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਜਾਹਰਿ॥ਜੁਗਛਤੀ
ਹਗੁਬਾਰੁਕਰਿਵਰਤਿਸੁੰਨਾਹਰਿ॥ਓਥੈਵੇਦਪੁਰਾਨਨਸਾਸਤਾਆਪੇਹਰਿਨਰਹਰਿ॥ਬੈਠਾਤਾੜੀ
ਲਾਇਆਪਿਸਭੂਦੂਹੀਬਾਹਰਿ॥ਆਪਣੀਮਿਤਿਆਪਿਜਾਣਦਾਆਪੇਹੀਗਉਹਰੁ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗਤੁਮੁਆਮਰਦੋਮਰਦਾਜਾਇ॥ਜਿਚਰੁਵਿਚਿਦੰਮੁਹੈਤਿਚਰੁਨਚੇਤਈ
ਕਿਕਰੇਗੁਅਗੈਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਹੋਇਸੁਚੇਤੰਨੁਹੋਇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਏਥੈ
ਕਮਾਵੈਸੋਮਿਲੈਅਗੈਪਾਏਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਧੁਰਿਖਸਮੈਕਾਹੁਕਮੁਪਇਆਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਚੇ
ਤਿਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਦਾਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਦਮਿਦ

ਮਾ

ਮਿਸਦਾਸਮਾਲੁਦਾਤੇਂਮਨਬਿਰਥਾਜਾਇਜਨਮਮਰਨਕਾਭਉਗਇਆਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥
ਨਾਨਕਇਹੁਮਰਤਬਾਤਿਸਨੋਦੇਇਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਦਾਨਾਂਬੀਨਿ
ਆਆਪੇਪਰਧਾਨੁ॥ਆਪੇਰੂਪਦਿਖਾਲਦਾਆਪੇਲਾਇਧਿਆਨੁ॥ਆਪੇਮੋਨੀਵਰਤਦਾ
ਆਪੇਕਥੈਗਿਆਨੁ॥ਕਉੜਾਕਿਸੈਨਲਗਈਸਭਨਾਹੀਭਾਨਾ॥ਉਸਤਤਿਬਰਨਿਨਸਕੀਐਸ
ਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਕਲੀਅੰਦਰਿਨਾਨਕਾਜਿੰਨਾਂਦਾਅਉਤਾਰੁ॥ਪੁਤੁਜਿਨੂ
ਰਾਧੀਅਜਿਨੂਰੀਜੋਰੂਜਿੰਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਿੰਦੂਮੂਲੇਭੂਲੇਅਖੁਟੀਜਾਂਹੀ॥ਨਾਰਦਿਕ
ਹਿਆਸਿਪੂਜਕਰਾਂਹੀ॥ਅੰਧੇਗੁੰਗੇਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥ਪਾਥਰੁਲੇਪੂਜਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਓਹਿ
੮ ਜਾਆਪਿਡੁਬੇਤੁਮਕਹਾਤਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੁਕਿਹੁਤੇਰੈਵਸਿਹੈਤੂਸਚਾਸਾਹੁ॥ਭ
ਗਤਰਤੇਰੰਗਿਏਕਕੈਪੂਰਾਵੇਸਾਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਜਿਜਨਖਾਹੁ॥ਸਭਿਪਦਾਰ
ਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਣੁਸਚੁਲਾਹੁ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹੁ॥
੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਆਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਜਾਇ॥ਜੇਕੋਮੂਰਖੁਆਪਹੁ
ਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥

੩॥ਸੋਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗਰੀਸਭੁ
ਕੋਵਸੈਭੇਖੀਜੋਗੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸਾਵਿਰਲਾਕੋਜੋਗੀਜਿਸੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਆਪੇਆਧਾਰੁ॥ਆਪੇਸੂਖਮੁਭਾਲੀਐਆਪਿਪਾਸਾਰੁ॥ਆਪਿਇ
ਕਾਤੀਹੋਇਰਹੈਆਪੇਵਡਪਰਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਸੰਤਾਰੇਨਾਰੁ॥ਹੋਰੁਦਾਤਾਰੁਨਸੁਝ
ਈਤੂਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨੧॥ ੴਵਡਹੰਸਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ਲਲਾਂਬਹਲੀਮਾਕੀਧੁਨਿ
ਗਾਵਣੀ॥ ਸਿਰਕੇ [illegible] ਸੁਧ ਸੁਧ ੴਸ
ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸਹੈਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਚੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਸਦਸਚਿਰਹਹਿ
ਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਗਈਨਦਰਿਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਉ
ਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮੈਜਾਨਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀ
ਆਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਤਜਨਮਿਨਦੇਦੀਅੰਗੁ॥੨॥ਮਃ੩॥ਹੰਸਾਵੇਖਿਤਰੰਦਿਆ
ਬਗਾਂਭਿਆਯਾਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਆਪੇਹੀ
ਆਪਿਆਪਿਹੈਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਕੋਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਤੂਕਰ

ਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥ ਤੂ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ॥ ਸ
ਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ
ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥
ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ
ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋ
ਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ
ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ

ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰ
ਸਾ ॥ ਐਥੈ ਦੂਖੋ ਦੂਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾ
ਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਮਪੁ ਨਿ
ਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿ
ਵਾਸੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮ
ਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰ
ਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ
ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ

ਤੇਮੰਗਣਵਾਲੇਦੁਖੁਨਪਾਇਆਇਸੁਭੇਖੈਥਾਵਹੁਗਿਰਹੋਭਲਾਜਿਥਹੁਕੋਵਰਸਾਇ॥ਸਬਦਿ
ਰਤੇਤਿਨਾਸੋਝੀਪਈਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵਹਿਥਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦ
ਸੁਖੁਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿ
ਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁਹੈਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਮੈਲੁਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ
ਤੀਰਥਿਨਾਇ॥ਸਜਣਮਿਲੇਸਜਣਾਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਜਮਕਾਲੁਨਛੋਡਈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉ
ਬਰੇਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਤੁਜਾਇਬਹਹੁਸਤਸੰਗਤੀਜਿਥੈਹਰਿਕਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਬਿਲੋਈਐ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਹਰਿਤਤੁਨਖੋਈਐ॥ਨਿਤਜਪਿਅਹੁਹਰਿਹਰਿ
ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਐ॥ਸੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਗੁਰੂਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿ
ਲਿਖੋਈਐ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੰਉਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹੁਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲਗਲੋਈਐ
॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਜਣਮਿਲੇਸਜਣਾਜਿਨਿਸਤਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਤਿ

ਨੀਪਿਆਈਐਆਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰੁ।ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ।ਏਹਿ
ਸਜਣਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ।ਇਕਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈ
ਆਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ।ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਵਿਛੁੜੈਜਿਨਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ।ਮਨਮੁ
ਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿ।ਇਸੁਪਰੀਤੀਤੁਟਦੀਵਿਲਮੁਨਹੋਵਈਇਤੁਦੋਸਤੀ
ਚਲਨਿਵਿਕਾਰ।ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚੇਕਾਭਉਨਾਹੀਨਾਮਿਨਕਰਹਿਪਿਆਰੁ।ਨਾਨਕਤਿਨਸਿ
ਉਕਿਆਕੀਚੈਦੋਸਤੀਜਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕਰਤਾਰਿ।੧।ਮਃ੩।ਇਕਿਸਦਾਇਕਤੈਰੰਗਿਰਹਹਿਤਿ
ਨਕੈਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਤਿਨਕਉਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇ।ਤਿ
ਨਮਿਲਿਆਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੇਸਿ
ਉਲਿਵਲਾਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਈ।
ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਬਣਤਬਣਾਈ।ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਰੈ
ਨਾਲਿਹੈਜਿਥੈਕਿਥੈਮੈਨੋਲਏਛਡਾਈ।ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਰਿਸੋਝੀਪਾਈ।ਨਾਨ
ਕੁਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ।੫।ਸਲੋਕਮਃ੩

ਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਧੀਜਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਸੀਤਲਜੇਮਿਲੈਫਿਰਿਜਲੈਨ
ਦੂਜੀਵਾਰ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕੋਨਹੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਪਿਆਰਿ॥੧ ਮਃ੩॥ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਬੁ
ਝਈ॥ਚਿੰਤਾਹੈਮਨਮਾਹਿ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਾਮਰੈਤਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਮਨਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਇ
ਸੁਖਾਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਜਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਦਾਸੀਸੋਕਰੇਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਰਿਨਾਮਿਰਜਾਆਘਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਨਹਛੂਟੀਐਹਉ
ਮੈਪਚਹਿਪਚਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨੀਪਾਇਅੜੇਸਰਬਸੁ
ਖਾ॥ਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਾਕਾਸਫਲੁਹੈਜਿਨਾਹਰਿਕੇਨਾਮਨਿਲਾਗੀਭੁਖਾ॥ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬਚਨਿਆ
ਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਵਿਸਰਿਗਏਸਭਿਦੁਖਾ॥ਤੇਸੰਤਭਲੇਗੁਰਸਿਖਹੈਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਚੁਖਾ
ਧਨੁਧੰਨੁਤਿਨਾਕਾਗੁਰੂਹੈਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਕਲਿਮ
ਹਿਜਮੁਜੰਦਾਰੁਹੈਹੁਕਮੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ॥ਜਮਕਾ
ਲੈਵਸਿਜਗੁਬਾਧਿਆਤਿਸਦਾਫਰੂਨਕੋਇ॥ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੋਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਨਹੋਇ

ਰੀਮ

ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਨਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਹਕਾਇਆਰੋਗਭਰੀਬਿਨੁ
ਸਬਦੈਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਨਿਰਮਲਹੋਵੈਹਰਿਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖੁਵਿਸਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਿਜਗਜੀ
ਵਨੁਉਪਦੇਸਿਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਖੰਨੀਐਜਿਨਿਮਧੁ
ਸੂਦਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਣੈਜਿਨਿਹਉਮੈਬਿਖੁਸਭੁਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥
ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਵਡਪੁੰਨੁਹੈਜਿਨਿਅਵਗਣਕਟਿਗੁਣੀਸਮਝਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਕਉ
ਭੇਟਿਆਜਿਨਕੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮਰਿਜੀਵਦੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਾਹੋਇ॥ਓਨਾਕਉਧੁਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨੁਮਨਿਪਾਇਆਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਫਿਰਿਵਿਛੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ
॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਕਿਆਓਹੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਰਨਜਾਣਈਬਿਖੁ
ਭੂਲਾਗਾਵਾਰੁ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾ
ਇਦੇਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਤਿਨਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥

੭॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥ਜਿਸੁਤੂਭਾਵੈਤਿਸੁਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿ
ਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਪਿਆ
ਰਿਆਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਮੇਰਾਹਰਿਅਲ
ਖੁਲਖਾਰੇ॥੭॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਰਤਨਾਪਾਰਖੁਜੋਹੋਵੈਸੁਰਤਨਾਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣ
ਈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰੁ॥ਰਤਨੁਗੁਰੂਕਾਸਬਦੁਹੈਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾਰੁ॥ਮੂਰਖਆਪੁਗਣਾ
ਇਦੇਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਰਤਨਾਸੋਲਹੈਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾ
ਸਦਾਨਾਮੁਉਚਰੈਹਰਿਨਾਮੋਨਿਤਬਿਉਹਾਰੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਹਰਿਰਖਾਉਰਧਾਰਿ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਮਤੁਤੁਮਜਾਣਹੁਓਇਜੀਵਦੇ
ਓਇਆਪਿਮਾਰੇਕਰਤਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿ
ਜੀਵਦਿਆਮੁਏਹਰਿਵਿਸਰਿਆਦੁਖੁਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰੁਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਤਿਸੁ
ਜਨਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਰੀ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਸੁਜਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਿ
ਸੁਅੰਦਰਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸਭਤਿਸਹਿਪਿ

ਆਰੀ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥੭॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵੇਜੀਆਕੇਬੰਧਨਾਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉਰਨਪਾਵਹੀਮਰਿਜੰਮ
ਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮਹਲਾ੧॥ਜਾਲਉਐਸੀਰੀ
ਤਿਜਿਤੁਮੈਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈ॥ਨਾਨਕਸਾਈਭਲੀਪਰੀਤਿਜਿਤੁਸਾਹਿਬਸੇਤੀਪਤਿਰਹੈ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਸੇਵੀਐਹਰਿਇਕੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾ
ਈਐ॥ਜੇਦੂਜੇਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਤਾਲਾਜਮਰਾਈਐ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁ
ਜਨਕੀਸਭਭੁਖਗਵਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਆਪਿਤੁਠਾਮੇਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇਲਇਅਨੁ
ਜਨਲਾਇ॥ਪਾਤਿਸਾਹੀਭਗਤਜਨਾਕਉਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿਛਤੁਸਚਾਹਰਿਬਣਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੀ
ਏਨਿਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਰਾਜੇਓਇਨਆਖੀਅਹਿਭਿੜਿਮਰਹਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ
ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਕੀਂਵਢੀਂਫਿਰਹਿਸੋਭਾਮੂਲਿਨਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੁਣਿਸਿਖਿਐਸਾਦੁਨਆ

ਇਉਜਿਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਲਾਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉ
ਭਾਗੈ॥ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰਨੋਜਾਣੈਤੇਹੋਹੋਵੈਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਆਗੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਂਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਗੁਰੁਪੂਜਣ
ਆਵਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਵਹਿ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉ
ਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਲੁਹਰਿਨਾਮਕਾਵਡਭਾਗੀਸਿਖਗੁਣਸੰਝਕ
ਰਾਵਹਿ॥ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜੋਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ
॥੨੧॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਘਰਿਹੋਂ
ਦੀਵਥੁਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲੀਜੋ
ਸਚਿਨਾਮਿਸਚਿਲਾਗੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੀ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਗੁਰਸਿਖਧਨੁ
ਧੰਨੁਹੈਜਿਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹਰਿਕੰਨੀ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਤਿਨਿ
ਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਭੰਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਮਿਤ੍ਰੁਨਾਹੀਵੀਚਾਰਿਡਿਠਾਹਰਿਜੰਨੀ॥ਜਿਨਾਗੁਰੂ

ਸਿਖਾਕਉਹਰਿਸੰਤੁਸਟੁਹੈਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨੀ
ਚੜੀਚਵਗਣਿਵੰਨੀ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖੁਕਾਇਰੁਕਰੂਪੁਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਕੁਨਾਹਿ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਧੰਧੈਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਉਬਰਹਿਨਾ
ਤਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹਣੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ਅੰਤਰਿ
ਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਚਿ
ਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਜਪਿਹਰਿਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨ
ਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਸਿਸਟਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਕਿਨੈਪ
ਇਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਆਪਿਲਹਾਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਓਸਨੋਸੁਖੁਨਉਪਜੈਭਾਵੈਸਉਗੇੜਾਆ
ਵਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲੈਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਏਮਨਐਸਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਖੋਜਿਲਹੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਉ
ਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਕੂੜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਸਚੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਸ

ਤੇ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ । ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ੨ ਪਉੜੀ । ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗ
ਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ । ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ
। ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ
। ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅ
ਗੈ ਖਲਵਾਇਆ । ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿ
ਆਇਆ ੧੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ । ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ । ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂ
ਨੀ ਪਾਇ । ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ੧ ਮਃ ੩ । ਇਸੁ ਜਗ
ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ । ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ
ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ । ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ । ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖੁ
ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ । ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ । ਨਿ

ਹਚਲੁਰਾਜੁਹੈਸਦਾਤਿਸੁਕੇਰਾਨਾਆਵੈਨਜਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਹਰਿਸਚੇਕੇ
ਗੁਣਗਾਈ॥ਨਾਨਕੁਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਕੈਹਰਿਨਾ
ਮੁਵਸਿਆਸਦਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੋਤਿਨਕਉਰਖਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਤਾਹਰਿਨਾਮੋਮਾਤਾਹ
ਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਮਿਤ੍ਰੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਗਲਾਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਮਸਲਤਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਹਮਾਰੀਕਰਦਾਨਿਤਸਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸੰਗਤਿਅਤਿਪਿਆਰੀਹਰਿਨਾਮੁਕੁਲੁਹਰਿ
ਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਸਦਾਕਰੇਨਿ
ਸਤਾਰਾ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਹਰਿਕੀਰਤਿਸਦਾਕਮਾਹਿ॥ਅਚਿੰ
ਤੁਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਮੋਖਪਦਵੀਆ
ਪੇਪਾਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਕਉਸੰਤੁਸਟੁਭਇਆਜੋਗੁਰਚਰਨੀਜਨਪਾਹਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿ
ਕਾਦਾਸੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਲਾਜਰਖਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਉਮੈਅੰਦਰਿਖੜਕੁਹੈਖੜਕੇਖੜਕਿਵਿਹਾ
ਇ॥ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿ
ਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁ

ਹਮਾਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਸ੍ਰੇਵਹਹਰਿਨਾਮੁਹ ੧੦
ਮਪੂਜਹਹਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੈਜੇਵਡੁਕੋਈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛਡਾਤਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਗੁਰਿਪਰਉਪਕਾਰੀਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਕਾਪਿਤਾਮਾਤਾ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਅਪੁਣੇਕਉਸਦਾ
ਨਮਸਕਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਨਾਮੁਮੈਜਾਤਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਨਕੀਨੀਆਹ
ਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਨਚੇ
ਤਈਕਿਤੁਆਇਆਸੈਸਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਸੇਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਪਾਰਿ॥੧॥ਮ:੩
ਇਕੋਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੋਰੁਜਗੁਸੂਤਾਮੋਹਿਪਿਆਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਜਾਗੰਨਿਸੇਜੋਰਤੇਸ
ਚਿਨਾਮਿਗੁਣਤਾਸਿ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਨਚੇਤਨੀਜਨਮਿਮਰਿਹੋਹਿਬਿਨਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿ
ਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਭੋਜ
ਨੁਛਤੀਹਪਰਕਾਰਜਿਤੁਖਾਇਐਹਮਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਪੈਨਣੁਜਿਤੁਫਿਰਿਨੰ
ਗੇਨਹੋਵਹਹੋਰਪੈਨਣਕੀਹਮਬਿਰਥਾਗਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਵਣਜੁਹਰਿਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁਹ
ਰਿਨਾਮੈਕੀਹਮਕਉਸਤਿਗੁਰਿਕਾਰਕੁਨੀਦੀਈ॥ਹਰਿਨਾਮੈਕਾਹਮਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸਭਜਮਕੀ

ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕ
ਰਮਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਾਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆ
ਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗ
ਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸ ਠਾ
ਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹ
ਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ
ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ
੨ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰ
ਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀ
ਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ

ਨ

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਧਿਆਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕਉਹਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜੋਗੁਰ
ਕੈਭਾਣੈਗੁਰਸਿਖੁਚਲਿਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ
ਮਨਹਠਿਭੇਖਕਰਿਭ੍ਰਮਦੇਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭੁਮੋਹੁਹੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮ
ਨਿਆਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਘਰਿਪ
ਰਗਟੁਹੋਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿ
ਆਰੁ॥ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤਿਪਇਐਕਮਾਵਣਾ
ਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਮਕ
ਜਤਿ ਉਸਾਂਤਿਆਈ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਮਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈ
ਧਨੁਧਨੁਹਰਿਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਸਕੀਸੇਵਾਤੇਹਮਿਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਧਨੁ
ਧਨੁਹਰਿਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਨਿਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰੁਹਮਕਉਸਭਸਮਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਈ॥ਧ
ਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੂਮਿਤ੍ਰੁਹਮਾਰਾਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮਸਿਉਹਮਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿਬਣਾਈ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ
੧॥ਘਰਹੀਮੁੰਧਿਵਿਦੇਸਿਪਿਰੁਨਿਤਝੂਰੇਸੰਮਾਲੇ॥ਮਿਲਦਿਆਢਿਲਨਹੋਵਈਜੇਨੀਅ

ਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਗਾਲੀਕੂੜੀਆਬਾਝੁਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਇ॥ਤਿਚਰੁਜਾਣੈਭਲਾਕਰਿਜਿ
ਚਰੁਲੇਵੈਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਜੀਅਤਿਨਿਹਰਿਰਾਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਨਾਉਭੋਜਨੁ
ਚਾਖਿਆ॥ਤਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇਮਿਟੀਭਭਾਖਿਆ॥ਸਭਅੰਦਰਿਇਕੁਵਰਤੈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਖਿ
ਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਇਆਨਿਹਾਲੁਪ੍ਰਭਕੀਪਾਖਿਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਸਭੁਕੋਵੇਖਦਾ
ਜੇਤਾਜਗਤੁਸੰਸਾਰੁ॥ਡਿਠੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਨਚੁ
ਕਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਇਕਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਦੁਬਿਧਾਤਜਿਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨ
ਕਇਕਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਰਿਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇਵਿਓਮੂਰਖਅੰ ਵਿ
ਧਗਵਾਰਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਲਾਗਾਜਲਤਾਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਜਿਨਿਕਾਰਣਿਗੁਰੂਵਿਸਾਰਿਆਸੇ
ਨਉਪਕਰੇਅੰਤੀਵਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂ
ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭੁਕਰਤਾਕੋਈਦੂਜਾਹੋਇਸੁਅਵਰੋਕਹੀਐ॥ਹਰਿਆਪੇਬੋਲੈਆਪਿਬੁ
ਲਾਵੈਹਰਿਆਪੇਜਲਿਥਲਿਰਵਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਆਪੇਮਾਰੇਹਰਿਆਪੇਛੋਡੈਮਨਹਰਿਸਰਣੀ
ਪੜਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਈਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਕੈਮਨਹੋਇਨਿਚਿੰਦਨਿਸਲੁਹੋਇਰਹੀਐ

ਉਠਦਿਆਬਹਦਿਆਸੁਤਿਆਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲ
ਹੀਐ॥੪॥੧॥੧੨॥ ॥ਸੁਧੁ॥ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਵਾਰਮਹਲੇ੪ਕੀ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧

ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੋਇ॥ਦੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ॥ਸਸੁਰੈਪੇ
ਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗ॥ਪਰਹਰਿਕਪੜੁਜੇਪਿਰਮਿਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ॥ਸਦ
ਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੂਕਾਡਰੁਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰਭਾਵੈ
ਨਾਨਕਾਕਰਮਅਣੀਸਭੁਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ॥ਗੁ
ਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹ
ਰਿਰੰਗਿਚੋਲੇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾ
ਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲਗੋ
ਲੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਧੁਆ
ਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵਣ

ਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਹਉਮੈਜਲਮੁਏ
ਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦ ਰਿ
ਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥੧॥ਮ:੩
ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਵਿਸ
ਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾ
ਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿ ਗੋ
ਸਮਾਈਐ॥ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈਐ॥ਹਉਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁਫੁਰ
ਮਾਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿਸਮਝਾਈਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਕਮਾਵਣਾਜਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਵਿਸਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ॥
ਮਤੁਜਾਣਹੁਜਗੁਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬ
ਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥ਦੁਖੁਲਾਗਾਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪੁਤੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ॥ਲੋ

ਕਾਵਿਚਿਮਹੁਕਾਲੁਹੋਆਅੰਦਰਿਉਤ੍ਰਿਸਾਸਾਮਨਮੁਖਾਨੋਕੋਨਵਿਸਹੀਚੁਕਿਗਇਆਵੇਸਾਸੁ

ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸੁਖੁਅਗਲਾਜਿਨਾਅੰਤਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ੧ਮਃ੩ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿ

ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇਦੂਜੈ

ਭਾਇਲਗੇਸਜਣਨਆਖੀਅਹਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਵੇਕਾਰਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰਥੀਕਾ

ਰਜੁਨਸਕਹਿਸਵਾਰਿਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ੨ਪਉੜੀ

ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁ

ਵਧਾਇਆਵਿਚਿਹਉਮੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇਆਜਿਨਾਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ

ਸੇਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁਮਾਇਆ੩ਸਲੋਕੁਮਃ੩

ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿਵਿਣੁਦੰਤਾਜਗੁਖਾਇਆਮਨਮੁਖਖਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀ

ਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਜਗੁਕਮਲਾਫਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਧੰਧਾਕ

ਰਤਿਆਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਵਸਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉ

ਮਿਲਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ੧ਮਃ੩ਘਰਹੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਪੂਰੁਹੈਮਨਮੁਖਾਸ

ਉਨਪਾਇਆ।ਜਿਉਕਸਤੂਰੀਮਿਰਗੁਨਜਾਣੈਭ੍ਰਮਦਾਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਜਿਬਿਖੁ
ਸੰਗ੍ਰਹੈਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਸੋਝੀਪਈਤਿਨਾਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ। ਰ
ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ।ਸਬਦੇਹੀਨਾਉਊਪਜੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਇਆ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੋਸਬਦੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ।੨।ਪਉੜੀ।ਸੋਹਰਿਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ।ਤਿਸੁ
ਰੂਪੁਨਰੇਖਅਦ੍ਰਿਸਟੁਕਹੁਜਨਕਿਉਧਿਆਈਐ।ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮੁਕਿਆ
ਕਹਿਗੁਣਗਾਈਐ।ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪਿਸੁਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਈਐ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿ
ਆਗੁਰਸੇਵਾਪਾਈਐ।੪।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਜਿਉਤਨੁਕੋਲੂਪੀੜੀਐਰਤੁਨਭੋਰੀਡੇਹਿ।ਜੀਉ
ਵੰਞੈਚਉਖੰਨੀਐਸਚੇਸੰਦੜੈਨੇਹਿ।ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕਈਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹ।੧।ਮਃ੩।ਸਜ
ਣੁਮੈਡਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੁਲਾਏਮਨੁਲੇਇ।ਜਿਉਮਾਜੀਠੈਕਪੜੇਰੰਗੇਭੀਪਾਹੇਹਿ।ਨਾਨਕਰੰਗੁਨ
ਉਤਰੈਬਿਆਨਲਗੈਕੇਹ।੨।ਪਉੜੀ।ਹਰਿਆਪਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਇਦਾ।ਹਰਿ
ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ।ਇਕਨਾਭਗਤੀਲਾਇਇਕਿਆਪਿਖੁਆਇਦਾ।

ਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਇਇਕਿਉਝੜਿਪਾਇਦਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇ
ਦਾ॥੫॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫ
ਲੁਪਾਵਣਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈਮੁਕਤਿਹੋਇਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿ
ਨਾਮੁਅਲਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਜੋਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾ
ਰੈਜਾਉ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਨਮੁਖਮੰਨੁਅਜਿਤੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਤਿਸਨੋਸੁਖੁਸੁਪਨੈਨਹੀਦੁਖੇ
ਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਪੜਿਪੜਿਪੰਡਤਥਕੇਸਿਧਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਵਸਿਨਆ
ਮਨ ਕੀਸਾਰ ਨ
ਵਈਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਭੇਖਧਾਰੀਭੇਖਕਰਿਥਕੇਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਜਾਣਨੀਹਉਮੈਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਉਪਇਆਵਡਭਾਗਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਭੈਪਇਐਮਨੁਵਸਿਹੋਆਹ
ਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾ
ਇਆਨਾਨਕਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਏਹਭੂਪਤਿਰਾਣੇਰੰਗਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਏਹੁਮਾ
ਇਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਵਣਾ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸਿਰਿਪਾਪਲੈਜਾਵ
ਣਾ॥ਜਾਂਪਕੜਿਚਲਾਇਆਕਾਲਿਤਾਂਖਰਾਡਰਾਵਣਾ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਣਾ

੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫਿਰੇਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਿਲਣੁਨਪਾਇਨੀਜੰ
ਮਹਿਤੈਮਰਿਜਾਹਿ॥ਸਹਸਾਰੋਗੁਨਛੋਡਈਦੁਖਹੀਮਹਿਦੁਖਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਖਸਿਲੇਹਿ
ਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਹਫਿਰੇਤਿਨਾਠਉਰਨਠਾਉ॥ਜਿਉਛੁਟੜਿਘ
ਰਿਘਰਿਫਿਰੈਦੁਹਚਾਰਣਿਬਦਨਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸੀਅਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਸੇਵਹਿਸਤਿਮੁਰਾਰਿਸੇਭਵਜਲਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਉਤਿਨਜ
ਮੁਛਡਿਗਇਆ॥ਸੇਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹਿਜਿਨਾਹਰਿਜਪਿਲਇਆ॥ਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾ
ਹਰਿਤੁਧੁਮਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵਾਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭਉਗਇਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਥਾਲੈ
ਵਿਚਿਤੈਵਸਤੂਪਈਓਹਰਿਭੋਜਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ
॥ਇਹੁਭੋਜਨੁਅਲਭੁਹੈਸੰਤਹੁਲਭੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਹਮੁਦਾਵਣੀਕਿਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਸਦਾਰਖੀ
ਐਉਰਿਧਾਰਿ॥ਏਹਮੁਦਾਵਣੀਸਤਿਗੁਰੂਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਧੀਭਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੁਬੁ
ਝਸੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜੋਧੁਰਿਮੇਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇ॥ਆਪਿਵਿਛੋੜੇਨੁਸੇਵਿਛੁੜੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੂਰਬਿ

ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ
ਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਦੇ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉ
ਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ
ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ
ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾ
ਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ

ਅੰਧਾ

ਸਉਦਾਹਟੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰ।ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਾਈਅਨਿਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ।ਸਚਾ
ਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਟਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ।ਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਗਟਿਆਕਰਮਿਪੀਆਵਣ
ਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਐਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ੨।ਪਉੜੀ।ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕੂੜੁਵਰਤੈ
ਸਚੁਨਭਾਵਈ।ਜੇਕੋਬੋਲੈਸਚੁਕੂੜਾਜਲਿਜਾਵਈ।ਕੂੜਿਆਰੀਰਜੈਕੂੜਿਜਿਉਵਿਸਟਾ
ਕਾਗੁਖਾਵਈ।ਜਿਸੁਹਰਿਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੋਨਾਮੁਧਿਆਵਈ।ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿ
ਕੂੜੁਪਾਪੁਲਹਿਜਾਵਈ ੧੫।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।ਸੇਖਾਚਉਚਕਿਆਚਉਵਾਇਆਏਹੁਮਨੁਇ
ਕਤੁਘਰਿਆਣਿ।ਏਹੜੁਤੇਹੜੁਛਡਿਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਣੁ।ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਢਹਿਪਉ
ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁ।ਆਸਾਮਨਸਾਜਲਾਇਤੂਹੋਇਰਹੁਮਿਹਮਾਣੁ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ
ਭੀਚਲਹਿਤਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ।ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਤਿਨਧਿਗੁਪੈਨਣੁਧਿਗੁਖਾ
ਣੁ।੧।ਮਃ੩।ਹਰਿਗੁਣੁਤੋਟਿਨਆਵਈਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁ
ਣਰਵਹਿਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ ੨।ਪਉੜੀ।ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਸਵਾਰੀਕਢਿਪੈਧੀਭਗਤਿ
ਕਰਿ।ਹਰਿਪਾਟੁਲਗਾਅਧਿਕਾਈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤਿਕਰਿ।ਕੋਈਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾਰਾ

ਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਕਰਿ॥ਸੋਬੂਝੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਹਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਤਿਧਰਿ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਹਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਝੀਸਗਲਜ
ਹਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਭਉਕਰੇਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮਨਹੀ
ਤੇਮਨੁਮਾਨੈ॥ਜਿਨਕਉਮਨਕੀਪ੍ਰਤੀਤਿਨਾਹੀਨਾਨਕਸੇਕਿਆਕਥਹਿਗਿਆਨੈ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਮਨ ਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਓਅੰਤਿਦੁਖੁਪਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਅੰਧਿਆਸੁਧਿਨਕਾਈ
ਪਾਇ॥ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀਸਭੁਜਗਤੁਖਾਇਜੋਰਤੇਹਰਿਨਾਇ॥ਜਿਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸ
ਲਾਹਿਆਹਰਿਸਿਉਰਹੇਸਮਾਇ॥ਪੰਡਿਤਦੂਜੈਭਾਇਬਰਕਤਿਨਹੋਵਈਨਾਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥
ਪੜਿਥਕੇਸੰਤੋਖੁਨਆਇਓਅਨਦਿਨੁਜਲਤਵਿਹਾਇ॥ਕੂਕਪੂਕਾਰਨਚੁਕਈਨਾਸੰਸਾਵਿ
ਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਸਜਣਮੇਲਿਪਿ
ਆਰੇਮਿਲਿਪੰਥੁਦਸਾਈ॥ਜੋਹਰਿਦਸੇਮਿਤੁਤਿਸੁਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਣਸਾਝੀਤਿਨਸਿ
ਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਤਸੇਵਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪ

ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਕਾਰਿ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ । ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾ
ਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ । ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰ । ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ
ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ । ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ।੧। ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ । ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ
ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ । ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ
ਜਾਇ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ।੨। ਪਉੜੀ ਬੋਲੈ ਸਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ । ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ । ਜੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ । ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵ
ਣੀ । ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ।੧੩। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਹਾ
ਥੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ । ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਊਭੀ ਸੇਵ
ਕਰੇਇ । ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਬੂਝੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤੇਪਰ
ਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੁਲਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀ
ਆਸਿਖਗੁਰੂਮੇਲਾਈਆ॥ਇਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਾਸਿਇਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ॥ਜਿਨਾ
ਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਾਭਾਉਗੁਰੂਦੇਵਾਈਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਰੁਗੁਰਮਿਤਾਪੁ
ਤਾਭਾਈਆ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁਸਭਿਗੁਰੁਆਖਿਗੁਰੂਜੀਵਾਈਆ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ
੩॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਅਵਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇ
ਮਾਰੀਅਹਿਫਿਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾ
ਸੇਜਨਸਚੇਪਰਵਾਣੁ॥ਹਰਿਕੈਨਾਇਸਮਾਇਰਹੇਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਧਨੁ
ਸੰਪੈਮਾਇਆਸੰਚੀਐਅੰਤੇਦੁਖਦਾਈਆ॥ਘਰਮੰਦਰਮਹਲਸਵਾਰੀਅਹਿਕਿਛੁਸਾਥਿ
ਨਜਾਈਆ॥ਹਰਿਰੰਗੀਤੁਰੇਨਿਤਪਾਲੀਅਹਿਕਿਤੈਕਮਿਨਆਈਆ॥ਜਨਲਾਵਹੁਚਿਤੁਹ
ਰਿਨਾਮਸਿਉਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ
ਆ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਾਉਨਪਾਈਐਪੂਰੈਕਰਮਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕ

ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਇਕਦਝਹਿਇਕਦਬੀ
ਅਹਿਇਕਨਾਕੁਤੇਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਾਣੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿਭੀਫਿਰਿਹਸਣਿਪਾਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਨਕਾਖਾਧਾਪੈਧਾਮਾਇਆਸ
ਭੁਪਵਿਤੁਹੈਜੋਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਘਰਮੰਦਰਮਹਲਸਰਾਈਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿ
ਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਸਿਖਅਭਿਆਗਤਜਾਇਵਰਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਰਸਭਿ
ਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਧਸੰਤਚੜਿਜਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮਕਾਰਜਸ
ਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਸੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਿਖਗੁਰੂਪਹਿਜਾਤੇ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਘੁਥਿਆਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁ
ਜਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਹਿਰਿਲਇਆਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅ
ਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਮਾਵਦੇਦੁਸਟਾਨਾ
ਲਿਮੋਹੁਪਿਆਰੁ॥ਅਗੈਪਿਛੈਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਬੁਝ
ਈਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮ

ਵਿਹੂਣਿਆ ਨਾਉ ਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰ
ਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ
ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ
ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥੧
ਮਃ ੩ ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੂਰਖ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹ
ਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੈ
ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕ
ਹਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ

ਤਿਨ੍ਹਾਸਾਧਜਨਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਗੁਣੀਜਨਬਣਤਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖ ੨੦੯
ਜੋਗੁਰਸਿਖਲੈਮਨੁਜਿਣਤਿਆ॥ਸਭਦੂਵਡੇਭਾਗਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੋਗੁਰਚਰਣੀਸਿਖਪੜਤਿ
ਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੈਤਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮਤੁਰਹੈਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਵਨਿ
ਧੀਅਠਾਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਫਿਰਹਿਜੋਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਾਵਸਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾ ਆ
ਈਐਬੁਝਹੁਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਏਜੁਗਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩
ਕਿਆਗਭਰੂਕਿਆਬਿਰਧਿਹੈਮਨਮੁਖਤ੍ਰਿਸਨਭੁਖਨਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਰਤਿਆਸੀਤ
ਲੁਹੋਏਆਪੁਗਵਾਇ॥ਅੰਦਰੁਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਆਫਿਰਿਭੁਖਨਲਗੈਆਇ॥ਨਾਨਕਜਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਰਹਿਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜੋਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉ
ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਾ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਣ
ਰਵਾਹਰਿਜਸੁਮਨਿਲਿਖਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਰੰਗਸਿਉਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕ੍ਰਿਖਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁ
ਸੁਹਾਵਾਸੋਸਰੀਰੁਥਾਨੁਹੈਜਿਥੈਮੇਰਾਗੁਰੁਧਰੇਵਿਖਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁ
ਨਹੋਵਈਨਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣੇਮਨਮੁਖੀਜਾਸਨਿਜਨਮਿਗਵਾ

ਇ।੧।ਮਃ੩।ਸਿਧਸਾਧਿਕਨਾਵੈਨੋਸਭਿਖੋਜਦੇਥਕਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿ
ਨੈਨਪਾਇਓਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਪੈਨਣੁਖਾਣੁਸਭੁਬਾਦਿਹੈਧਿਗੁਸਿਧੀਧਿ
ਗੁਕਰਮਾਤਿ।ਸਾਸਿਧਿਸਾਕਰਮਾਤਿਹੈਅਚਿੰਤੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਮਨਿਵਸੈਏਹਾਸਿਧਿਏਹਾਕਰਮਾਤਿ।੨।ਪਉੜੀ।ਹਮਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕੇਨਿਤਗਾਵਹਹ
ਰਿਗੁਣਛੰਤਾ।ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਹਰਿਜਸੁਸੁਣਹਤਿਸੁਕਵਲਾਕੰਤਾ।ਹਰਿਦਾਤਾਸਭੁਜਗ
ਤੁਭਿਖਾਰੀਆਮੰਗਤਜਨਜੰਤਾ।ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਹੋਇਵਿਚਿਪਾਥਰਕ੍ਰਿਮਜੰਤਾ।ਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਧਨਵੰਤਾ।੨੦।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।ਪੜਣਾਗੁੜਣਾਸੰਸਾ
ਰਕੀਕਾਰਹੈਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ।ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਿਪੜਿਥਕੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਰੁ।
ਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ।ਅੰਦਰੁਖੋਜੈਤਤੁਲਹੈਪਾਏਮੋਖਦੁ
ਆਰੁ।ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ।ਧੰਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾ।ਜਿਸੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ।੧।ਮਃ੩।ਵਿਣੁਮਨੁਮਾਰੇਕੋਇਨਸਿਝਈਦੇਖਹੁਕੋਲਿਵਲਾਇ।ਭੇਖਧਾਰੀਤੀ
ਰਥੀਭਵਿਥਕੇਨਾਏਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਜਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਮਨੁਜੀਵਤੁਮਰੈਸਚਿਰਹੈਲਿ

ਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਕੀਮਲੁਇਉਉਤਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਸੰਤਿਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਇਕਕਿਨਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸੀਗਾਰੁਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿਜਨ
ਹਰਿਕਾਪੜੁਪਹਿਰਹੁਖਿਮਕਾ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਹਰਿਲਾਗੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਿਮਕਾ॥ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਟੈਇਕਪਲਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹੋਵੈ
ਜਿਸੁਉਪਰਿਸੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਜਿਣਕਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਇਸੁਮਨ
ਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕਾਲਾਹੋਇਆਸਿਆਹੁ॥ਖੰਨਲੀਧੋਤੀਉਜਲੀਨਹੋਵਈਜੇਸਉਧੋਵਣਿਪਾ
ਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਉਲਟੀਹੋਵੈਮਤਿਬਦਲਾਹੁ॥ਨਾਨਕਮੈਲੁਨਲਗਈਨਾਫਿਰਿ ਜੋਨੀ
ਪਾਹੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਚਹੁਜੁਗੀਕਲਿਕਾਲੀਕਾਂਢੀਇਕੁਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਜੁਗਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਫਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਹਰਿਲਿਖਿਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
ਹਰਿਉਚਰਹਿਹਰਿਭਗਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿ
ਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿਭਲੀਬਾਣਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹਰਿਨਿਤਚਵਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਮਾਣਿ॥
ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਅਉਖਧਖਾਧਿਆਸਭਿਰੋਗਗਵਾਤੇਦੁਖਾਘਾਣਿ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿ

ਤੇ

ਸਰੈਹਁਰਿਜਨਪੂਰੇਸਹੀਜਾਣਿਆ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਚੂਕੀਜਮਕੀਜਗਾਤਕਾਣਿ
॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਰੈਜਨਉਬਾਰੇਦਸਿਓਹੁਸੁਤਿਆਗਈਵਿਹਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦਿਸੁਣਿ
ਨਜਾਗਿਓਅੰਤਰਿਨਉਪਜਿਓਚਾਉ॥ਸਰੀਰੁਜਲਉਗੁਣਬਾਹਰਾਜੋਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ॥ਜ
ਗਤੁਜਲੰਦਾਡਿਠੁਮੈਹਉਮੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸਬਦਿਧਿਆ
ਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਉਮੈਗਈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਨਿਆਸੀ
ਗਾਰੁ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖੁਲਾਗੈਸ
ਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਗੁ
ਰੂਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਆ
ਰੀ॥ਓਹਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਕੁਸੁਧਮਨਿਜਿਉਧਰਕਟਨਾਰੀ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਗੁਰ
ਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗੈਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾਕਿਛੁਨ
ਬਸਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉ

ਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੂਧੁਨਹੋਵਈਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਰ॥ਪਿਰਕੀਸਾ
ਰਨਜਾਣਈਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਾਕੁਸੁਧਸਾਕੁਲਖਣੀਨਾਨਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕੁਨਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿਬੋਲੀਬੈਣੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਹਰਿਉਚਰਾਹਰਿਲਾਹਾਲੈਣੀ
ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਹਉਕੁਰਬੈਣੀ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਅਰਾਧਿਆ
ਤਿਨਜਨਦੇਖਾਨੈਣੀ॥ਹਉਵਾਰਿਆਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਿਨਿਮੇਰਾਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਿਆਸੈਣੀ॥੨੪॥ਸ ਅ
ਲੋਕੁਮਃ੪॥ਹਰਿਦਾਸਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੋਮਿਤੁ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੈਵਸਿਹੈਜਿਉਜੰਤੀ
ਕੈਵਸਿਜੰਤੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਧਿਆਇਦੇਕਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਨੇਹੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਸ
ਭਜਗਮਹਿਵਰਸੈਮੇਹੁ॥ਜੋਹਰਿਦਾਸਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿ
ਆਈਭਾਂਵਦੀਜਨਕਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾਈ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਹਰਿਹਰਿਜਨੁਇਕਸਮਾਨਿ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਪੈਜਰਖਹੁਭਗਵਾਨ॥੧॥ਮਃ੪॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਸਾਚੈਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਪਰਭਾਤਿਤੂਹੈਹੀਗਾਵਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਰਬਤਨਾਉਤੇਰਾਧਿਆਵਣਾ॥ਤੂਦਾਤਾਦਾ

ਤਾ ਵੁਠੇ ਰਾਮ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀ
ਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਦੁ
ਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ
ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿ

ਆਨਾ ਮੋਏ ਪਛੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ
ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕੜੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨਿਤ ਝਗੂ ਸੁ
ਟਦਾ ਮੁਆ ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ਜਾ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾ
ਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੈ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਵੇਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ
ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ
ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਥੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ
ਰਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ
ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥ ਮਃ
੨ ॥ ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥ ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ
ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆ
ਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੂ

ਸੇ

ਜਾਜਾਲਿਰਤਨਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਏਮਨਹਰਿਜੀਧਿਆਇਤੂਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਭਾਇ॥ ਹਰਿ
ਕੀਆਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇ॥ ਹਉਹਰਿਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਤੁਸੇਵਿਐ
ਸੁਖੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਆਪੇਵਿਦਾਇਅਨੁਆਪੇ
ਬਖਸਕਰੇਇ॥ ਸਭਨਾਕਾਪਿਤੂਆਪਿਹੈਆਪੇਸਾਰਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਤਿਨ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਹੈਜੁਗੁਜੁਗੁਸੋਭਾਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹਹਿਕਰਤੈਮੈਤੁਝਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਿਰਜੀਆਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਾਜੋ
ਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਆਰਾਧਿਆਸਭਿ
ਆਖਹੁਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਸੋਈ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ॥ ਬਿਲਾਵਲਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪
ਹ,ਰੀ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆਕਰਿਨਾਦੁਬਿਲਾਵਲੁਰਾਗੁ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ ਸਭਦਿਨਸੁਰੈਣਿਗੁਣਉਚਰੈਹਰਿਹਰਿਉਰਿਲਿ
ਵਲਾਗੁ॥ ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਮਨੁਖਿੜਿਆਹਰਿਆਬਾਗੁ॥ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗ
ਇਆਗੁਰਚਾਨਣੁਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਦੇਖਿਹਰਿਇਕਨਿਮਖਘੜੀਮੁਖਿਲਾਗੁ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦ ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ
ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀ
ਐ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਾਖੰ
ਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵ
ਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿ
ਆਰਿਹੋ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੋ

ਜੋਤੀ

ਭਗਤਾਕਾਮਿਤੁਹਰਿ॥ਸਭੁਕੋਈਹਰਿਕੈਵਸਿਭਗਤਾਕੈਅਨੰਦੁਘਰਿ॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਮੇਲੀਸਰਬ
ਤਜਉਨਿਸੁਲਜਨਟੰਗਪਰਿ॥ਹਰਿਸਭਨਾਕਾਹੈਖਸਮੁਸੋਭਗਤਜਨਚਿਤਿਕਰਿ॥ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋ
ਇਨਸਕੈਸਭਝਖਿਝਖਿਪਵੈਝੜਿ॥੩॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਜੇਚਲਹਿਸਤ
ਗੁਰਭਾਇ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੈਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇ॥ਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
ਲਾਇ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਿਰਲੇਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿ
ਸਚਾਸੇਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਬਦਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਹਉਮੈ
ਰੋਗੁਕਮਾਵਣਾਅਤਿਦੀਰਘੁਬਹੁਸੁਆਉ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁਹੈਜਿਸਨੋਆਪੇਲਏ[illegible]॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਨੁਪਲੈਪਾ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭਵਡਿਆਈਆਹਰਿਨਾਮਵਿਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਈਐ॥ਜਿਵਸਤੁਮੰਗੀ
ਮਲਾਇ
ਐਸੋਈਪਾਈਐਜੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਹਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਿਤਾਸਰਬ
ਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭਭੁਖਲਹਿਜਾਈਐ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿ
ਆਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੩॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੋਨਹੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥

ਨਦਰਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਆ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪ
ਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥ ਸਚੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਸਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਅੰ
ਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਜਨ ਛਪਹਿ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਚੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੈ ਕੀ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਜੀਵਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰ
ਦੈ ਭਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਓਨਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ ਕਿਆ ਹੋ
ਵੈ ਕਿਸ ਹੀ ਕੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਜਿ ਗਲ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ
ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹ ਆਸਾ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ
ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ
ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰ

ਮੁਹੋਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ।ਨਾਮਿਹੀਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨ
ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਏ।੧।ਮਃ੩ ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੰਸਾਰੁ।ਸਭੁ
ਕੋਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਹੈਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਰੁ।ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਬਰੈਜਿਸੁਬਖਸੈਕਰ
ਤਾਰੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਇਹੁਮਨੁਤਾਂਤਰੈਜਾਛੋਡੈਅਹੰਕਾਰੁ।ਆਸਾਮਨਸਾਮਾਰੇਨਿਰਾਸੁਹੋ
ਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ।੨।ਪਉੜੀ।ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ।ਅਗੈਸਭੁਆ
ਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿਆਈ।ਕੂੜਿਆਰਾਕੇਮੁਹਿਫਿਟਕੀਅਹਿਸਚੁਭਗਤਿਵਡਿਆਈ।
ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਹੈਸਿਰਿਨਿੰਦਕਛਾਈ।ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁ
ਪਾਈ।੫।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਖਸਕਰੇਇ।ਓਪਾਵਾਸਿਰਿ
ਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।ਅੰਦਰਿਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾ
ਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋਇ।੧।ਮਃ੩।ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਿਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ
ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ
।੨।ਪਉੜੀ।ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ

ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਹੋਇਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੋਅਰਥੀਐ।ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਵਲਿਹੈਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣ
ਕਉਦਿਤੀਐ।ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁ
ਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਢੀਐ।ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪ
ਕਰਿਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀਐ।੯।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁਖਿਧਿਆਨਨਲਾ
ਗੈ।ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖਵਰਤੈਦੁਖੁਆਗੈ।ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿ
ਲਿਵਲਾਗੈ।ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਹੋਇਅੰਦਰਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ।੧।ਮਃ੩।ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁ
ਹੈਹਰਿਕਾਨਾਉਮਨਿਭਾਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣੁਬੋਲਣੁਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ।੨।ਮਃ੩।ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮ
ਰਹਿਗਵਾਰ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ।ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈ।ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਹਉਮੈਮਲੁਜਾਈ।ਅੰਦਰਿਸੰਸਾਦੂਖੁਵਿਆਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਰ।ਦੂਜੈਭਾਇ
ਸੂਤੇਕਬਹੁਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ।ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖ

ਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਭਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰਾ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਜਿਸਨੋਹਰਿਭਗਤਿਸਚੁਬਖਸੀਅਨੁਸੋਸਚਾਸਾਹੁ॥ਤਿਸਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕੁਕਢਦਾਹੋ
ਰਤੁਹਟਿਨਵਥੁਨਵੇਸਾਹੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈਸੁਹਰਿਰਾਸਿਲਏਵੇਮੁਖਭਸੁਪਾਹੁ॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਕੇਵਾਪਾਰੀਹਰਿਭਗਤਹਹਿਜਮੁਜਾਗਾਤੀਤਿਨਾਨੇੜਿਨਜਾਹੁ॥ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਨਾਮਧ
ਨੁਲਦਿਆਸਦਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੭॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਭਗਤੀਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਹੋਰੁ
ਸਭੁਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥
ਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਉਧਰੇਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾ
ਇਆ॥ਸਦਾਸਹਜਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਭੁਲੇਹਉਮੈਮੋਹਿਵਧਾਇਆ॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਮੋਨੀਭੁਲੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜੋਗੀ
ਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਵਿਣੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਦੁਖੀਏਸਦਾਭ੍ਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨੀਬਿਰ
ਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਜਨਸਮਧੇਜਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਮਃ
੩॥ਨਾਨਕਸੋਸਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵ

ਵੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿਵਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਨੁਨਖਟਿਓਸੇਦੇਵਾਲੀਏਜੁਗਮਾਹਿ॥ਓਇਮੰਗਦੇਫਿਰਹਿਸਭੁਜਗਤਮਹਿਕੋਈਮੁਹਿਥੁ
ਕਨਤਿਨਕਉਪਾਹਿ॥ਪਰਾਈਬਖੀਲੀਕਰਹਿਆਪਣੀਪਤੀਤਿਖੋਵਨਿਸਗਵੀਆਪੁਲਖਾਹਿ
ਜਿਸੁਧਨਕਾਰਣਿਚੁਗਲੀਕਰਹਿਸੋਧਨੁਚੁਗਲੀਹਥਿਨਆਵੈਓਇਭਾਵੈਤਿਥੈਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੇਵਕਭਾਇਹਰਿਧਨੁਮਿਲੈਤਿਥਹੁਕਰਮਹੀਣਲੈਨਸਕਹਿਹੋਰਥੈਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁ
ਨਾਹਿ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁ
ਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ
॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕਦੇਨਸੋ
ਵੈਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਆਉ॥ਮੀਠਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸ
ਸਦਾਸੋਹਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਂਪਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨਜਵੇਹਰੀਸੋਗੁਰਿਹਰਿਧਨੁ ਸੁਖੁ
ਹਰਿਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆ॥ਜੇਕਿਸੈਕਿਹੁਦਿਸਿਆਵੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਮੰਗਿਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦੇਵਾ
ਏਏਹੁਹਰਿਧਨੁਜੋਰਿਕੀਤੈਕਿਸੈਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਹਰਿਸਰ

J

ਧਾਲਏਤਿਸੁਹਰਿਧਨਕੀਵੰਡੁਹਥਿਆਵੈਜਿਸਨੋਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾ
ਕੋਈਸਰੀਕੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੰਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇਕੋਹਰਿਧਨਕੀਬਖੀਲੀਕ
ਰੇਤਿਸਕਾਮੁਹੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਆ॥ਹਰਿਕੇਦਿਤੇਨਾਲਿਕਿਸੈਜੋਰੁਬਖੀਲੀਨ
ਚਲਈਦਿਹੁਦਿਹੁਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥੨੮॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆਪਣੀ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਹੁਉਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝਈਹਰਿਬਿਨੁਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਣੀ
ਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹਮਾਰੀਨਮਰੈਨਾਇਹਹਟਿਵਿਕਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾ
ਇਹਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁ
ਸਬਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਧੁਰ
ਹੁਹੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੁਤੀਭਾਤੀਈਜਾਵਾਈਸਕੀਅਗਹੁਪਿਛਹੁਟੋਲਿਡਿਠਾਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾ
ਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜਿਥੈਕੋਵੇਖੈਤਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਬਖਸਿਓਸੁਸਭੁਜਹਾਨੁ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰ
ਨੋਮਿਲਿਮੰਨੇਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਸਿਝੈਜਿਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਸੁਫਿਰੈਭਰਿਸਟਥਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈਵ

ਜਿਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿਐ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿ ਤਿਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਆ ਹੁਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖ
ਲਿਹਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾ
ਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾ
ਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂ
ੜੇ ਕਹਣ ਕਹੰਨਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨਿ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਨ ਜਾਣੰਨਿ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨਿ ॥ ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ
ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾ
ਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ਤਿਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ
ਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥ ਹਰਿ
ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ

ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਰਸੁਸੰਤਜਨਾਸਿਉਤਿਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਬੋਲੇਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਪਰਮੇ
ਸਰਿਸੁਣਿਆ॥ਸੋਈਵਰਤਿਆਜਗਤਮਹਿਘਟਿਘਟਿਮੁਖਿਭਣਿਆ॥ਬਹੁਤੁਵਡਿਆਈਆਸ
ਹਿਬੈਨਹਜਾਹੀਗਣੀਆ॥ਸਚੁਸਹਜੁਅਨਦੁਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਿਸਚੀਗੁਰਮਣੀਆ॥ਨਾਨਕਸੰਤ
ਸਵਾਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਚੇਜਿਉਬਣਿਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾ
ਤਾਦੂਰਿ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਵਿਸਰੀਕਿਉਮਨੁਰਹੈਹਜੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਝੂਠੈਲਾਲਚਿਕੂੜਿ
ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸਚੈਸਬਦਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਗੋਵਿੰਦੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮਨਿਆਨੰਦੁ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨੁ
ਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁੜਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕੋਈਨਿੰਦਕੁ
ਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਕਾਫਿਰਿਸਰਣਿਗੁਰਆਵੈ॥ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਤਿਗੁਰੁਬਖਸਿਲਏਸਤਸੰਗਤਿਨਾਲਿ
ਰਲਾਵੈ॥ਜਿਉਮੀਹਿਵੁਠੈਗਲੀਆਨਾਲਿਆਟੋਭਿਆਕਾਜਲੁਜਾਇਪਵੈਵਿਚਿਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਪਵਿਤ੍ਰ
ਪਾਵਨੁਹੋਇਜਾਵੈ॥ਏਹਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰਵਿਚਿਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਉਤਰੈਹਰਿ
ਸਾਂਤਿਤੜਆਵੈ॥ਨਾਨਕਇਹੁਅਚਰਜੁਦੇਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਸਚੇਸਾਹਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮੰਨੇਸੁਸ
ਵਿ ਸੁਰਸ੍ਰੀ

ਭਨਭਾਵੈ॥੪੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ਸਾਰੰਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ਰਾਇਮਹਮੇਹਸਨੇਕੀਧੁਨਿ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ੨ ਗੁਰੁਕੁੰਜੀਪਾਹੂਨਿਵਲੁਮਨੁਕੋਠਾਤਨੁਛਤਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾ
ਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਨਕੁੰਜੀਹਥਿ॥੧॥ ਮਹਲਾ੧॥ ਨਭੀਜੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦਿ॥ ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀ
ਜੋਗਿ॥ ਨਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜਿ॥ ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗਿ॥ ਨਭੀਜੈਤੀਰਥਿਭਵਿਐਨੰਗਿ॥ ਨਭੀ
ਜੈਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁੰਨਿ॥ ਨਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨਿ॥ ਨਭੀਜੈਭੇੜਿਮਰਹਿਭਿੜਿਸੂਰ॥ ਨਭੀਜੈਕੇ
ਹਿ ਤੇਹੋਵਹਿਧੂੜਿ॥ ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ ਮਹਲਾ੧॥ ਨਵਛਿਅਖਟਕਾ ੦
ਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਿਸਿਦਿਨਉਚਰੈਭਾਰਅਠਾਰ॥ ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੋਹਿ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਣਮੁਕਤਿਕਿ
ਉਹੋਇ॥ ਨਾਭਿਵਸਤਬ੍ਰਹਮੈਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ ਨਾਨ
ਕਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ੨॥ ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾਆਪੇਰਖੈ
ਵੇਕ॥ ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਂਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁ॥ ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਵੇਖੈਧੰਧੈਲਾਇ॥ ਕਿ

ਸੈਥੋਨਾਕਿਸੈਅਗਲਾਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨੰਗੇਵਿਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਕਾਰ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਆਂਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿ
ਲੈਜਾਵੈ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਾਵੈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਉਧੂਤੀਆਪੇਭਿਖਿ
ਆਪਾਵੈ॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਲੇਖੈਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੇ॥ਮੂਲੁਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਹੋਨਾਨਕੁਆਖਿ
ਸੁਣਾਏ॥ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਇਤਪਾਵਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਨੁ
ਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਕਤਿਗਈਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆ
ਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹ
ਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੭॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੨॥ਸਾਹਚਲੇਵਣਜਾਰਿਆਲਿਖਿਆਦੇਵੈਨਾਲਿ॥ਲਿ
ਖੇਉਪਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਲਈਐਵਸਤੁਸਮਾਲਿ॥ਵਸਤੁਲਈਵਣਜਾਰਈਵਖਰੁਬਧਾਪਾਇ॥
ਕੇਈਲਾਹਾਲੈਚਲੇਇਕਿਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ॥ਥੋੜਾਕਿਨੈਨਮੰਗਿਓਕਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਦ
ਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਾਜਿਸਾਬਤੁਲਾਏਰਾਸਿ॥੧॥ਮਹਲਾ੧॥ਜੁੜਿਜੁੜਿਵਿਛੁੜੇਵਿਛੁੜਿਜੁੜੇ॥ਜੀਵਿ
ਜੀਵਿਮੁਏਮੁਏਜੀਵੇ॥ਕੇਤਿਆਕੇਬਾਪੁਕੇਤਿਆਕੇਬੇਟੇਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਹੂਏ॥ਆਗੈਪਾਛੈਗਣਤਨਆਂ

ਵੇਕਿਆਜਾਤੀਕਿਆਹੁਣਿਹੂਏ।ਸਭੁਕਰਣਾਕਿਰਤੁਕਰਿਲਿਖੀਐਕਰਿਕਰਤਾਕਰੇਕਰੇ।ਮਨਮੁਖਿਮ
ਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਨਮੁਖਿਦੂਜਾਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲੋਭਾ
ਇਆ।ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੋਆਲਾਇਆ।ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮੋਹੁਹੇਤੁਹੈਸਭੁਦੁਖੁਸਬਾਇਆ।ਜਮਦ
ਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਭਰਮਹਿਭਰਮਾਇਆ।ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋ
ਕਮਹਲਾ੨॥ਜਿਨਵਡਿਆਈਤੇਰੇਨਾਮਕੀਤੇਰਤੇਮਨਮਾਹਿ।ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾ
ਹਿ।ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨੈਮਾਹਿਪਾਈਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ।ਤਿਨੀਪੀਤਾਰੰਗਸਿਉਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਆ
ਦਿ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰੇਸੋਇਸਲਾਹਿ।ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਦਾਤਾਨ
ਹਿ।ਕਰਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕੀਤਾਅਕਾਰੁ।ਦਾਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ।ਨਾਨਕ
ਆਪਿਸਦੀਵਹੈਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ।ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈ।ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਉਚਰਾਂਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਂਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾ
ਮੁਹੈਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਈ।ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਵਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਈ।ਨਾਨਕਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇ
ਨਾਮੇਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੨॥ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾਬੋਲਣਾਜਿਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੁ।ਚੀਰੀਜਾਕੀ

ਲਹੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ
ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਹਥਿ ਤਿਨਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ
ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨
ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥ ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਹ
ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਬ
ਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ
ਪਾਈਐ ॥ ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥ ਹੋਰ ਹਉਲੀ
ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥ ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤਕ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥ ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ ਸਬਦੁ

ਨਾਮੇ

ਵਹਿਆਰਬਪੂਰਪਚਿਨਬਾਤਿ।ਜੇਕਿਹੁਹੋਇਤਕਿਹੁਦਿਸੈਜਾਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿ।ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕ
ਰੇਘਟਅਉਘਟਘਟਥਾਪਿ।ਆਖਣਿਅਉਖਾਨਾਨਕਾਆਖਿਨਜਾਪੈਆਖਿ।੨।ਪਉੜੀ।ਨਾਇਸੁਣਿ
ਐਮਨੁਰਹਸੀਐਨਾਮੇਸਾਂਤਿਆਈ।ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਸਭੁਦੁਖਗਵਾਈ।ਨਾਇਸੁਣਿ
ਐਨਾਉਊਪਜੈਨਾਮੇਵਡਿਆਈ।ਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਐਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ।੬।ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧।ਜੂਠਿਨਰਾਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ।ਜੂਠਿਨਚੰਦਸੂਰਜ
ਕੀਭੇਦੀ।ਜੂਠਿਨਅੰਨੀਜੂਠਿਨਨਾਈ।ਜੂਠਿਨਮੀਹੁਵਰਿਐਸਭਥਾਈ।ਜੂਠਿਨਧਰਤੀਜੂਠਿਨ
ਪਾਣੀ।ਜੂਠਿਨਪਉਣੈਮਾਹਿਸਮਾਣੀ।ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ।ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁ
ਜੂਠਾਹੋਇ।੧।ਮਹਲਾ੧।ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿਜਾਣੈਕੋਇ।ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆ
ਨਕੀਜੋਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇ।ਬ੍ਰਹਮਣਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨੁ।ਰਾਜੇਚੁਲੀਨਿਆ
ਉਕੀਪੜਿਆਸਚੁਧਿਆਨੁ।ਪਾਣੀਚਿਤੁਨਧੋਪਈਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ।ਪਾਣੀਪਿਤਾਜਗ
ਤਕਾਫਿਰਿਪਾਣੀਸਭੁਖਾਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਭਸਿਧਿਹੈਰਿਧਿਪਿਛੈਆਵੈ।ਨਾਇ
ਸੁਣਿਐਨਉਨਿਧਿਮਿਲੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ।ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੰਤੋਖੁਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਧਿ

ਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਮਂਨੀਐਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈ॥
੩ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮਣੁਦੁਖਿਮਰਣੁਦੁਖਿਵਰਤਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਦੁਖਦੁਖਅਗੈਆਖੀ
ਐਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਲੀਆਸੁਖੁਨਨਿਕਲਿਓਕੋਇ॥ਦੁਖਿਵਿਚਿਜੀ
ਉਜਲਾਇਆਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਦੁਖ
ਕੀਆਅਗੀਮਾਰੀਅਹਿਭੀਦੁਖੁਦਾਰੂਹੋਇ੧॥ਮਹਲਾ੧॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੂਹੂਭ
ਸੁਖੇਹ॥ਭਸੋਭਸੁਕਮਾਵਣੀਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇਹ॥ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਭਸੂਭਰਿਆਜਾਇ
ਅਗੈਲੇਖੈਮੰਗਿਐਹੋਰਦਸੂਣੀਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੁਚਿਸੰਜਮੋਜਮੁਨੇੜਿਨ
ਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਘਟਿਚਾਨਣੁਆਨੇਰੁਗਵਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਆਪੁਬੁਝੀਐਲਾਹਾਨਾ
ਉਪਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿਰਮਲਸਚੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਇਸੁਣਿਐਮੁਖਉਜ
ਲੇਨਾਉਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥੪॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧॥ਘਰਿਨਾਰਾਇਣੁਸਭਾਨਾਲਿ॥ਪੂਜਕਰੇਰਖੈ
ਨਾਵਾਲਿ॥ਕੁੰਗੂਚੰਨਣੁਫੁਲਚੜਾਏ॥ਪੈਰੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁਮਨਾਏ॥ਮਾਣੂਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨੈਖਾ
ਇ॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ਭੁਖਿਆਦੇਇਨਮਰਦਿਆਰਖੈ॥ਅੰਧਾਝਗੜਾਅੰਧੀਸਥੈ॥

੧ ਮਹਲਾ ੧ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦੁ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭਿ ਗੀਤ ਗਿ
ਆਨ ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀ
ਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀ
ਅ ਜਹਾਨ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ
ਸਭਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ
ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ
ਸੋਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ
ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕੈ ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ
ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੈ ਹੈ ਆ
ਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ
ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਲਉਧਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ।ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿਉਧਰੈਜਿਨਿਰਿਦੈ
ਵਸਾਇਆ।ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਉਧਰੇਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ।ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਖਭੁਖਗਈ
ਜਿਨਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਲਾਹਿਆਜਿਨਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ।੧੯।ਸ
ਲੋਕਮਃ੧।ਸਭੇਰਾਤੀਸਭਿਦਿਹਸਭਿਥਿਤੀਸਭਿਵਾਰ।ਸਭੇਰੁਤੀਮਾਹਸਭਿਸਭਿਧਰਤੀ
ਸਭਿਭਾਰ।ਸਭੇਪਾਣੀ ਪਉਣਸਭਿਸਭਿਅਗਨੀਪਾਤਾਲ।ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿ
ਸਭਿਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ।ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਕਹਿਨਸਕੀਜੈਕਾਰ।ਆਖਹਿਥਕਹਿਆ
ਖਿਆਖਿਕਰਿਸਿਫਤੀਵੀਚਾਰ।ਤ੍ਰਿਣੁਨਪਾਇਓਬਪੁੜੀਨਾਨਕੁਕਹੈਗਵਾਰ।੧।ਮਃ੧।ਅਖੀ
ਪਰਣੈਜੇਫਿਰਾਂਦੇਖਾਂਸਭੁਆਕਾਰੁ।ਪੁਛਾਂਗਿਆਨੀਪੰਡਿਤਾਂਪੁਛਾਂਬੇਦਬੀਚਾਰ।ਪੁਛਾਂਦੇਵਾਂਮਾਣ
ਸਾਂਜੋਧਕਰਹਿਅਵਤਾਰ।ਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖਾਂਦਰਬਾਰੁ।ਅਗੈਸਚਾਸਚਿ
ਨਾਇਨਿਰਭਉਭੈਵਿਣੁਸਾਰੁ।ਹੋਰਕਚੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਅੰਧਿਆਅੰਧੁਬੀਚਾਰੁ।ਨਾਨਕਕ
ਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿਲੰਘਾਏਪਾਰਿ।੨।ਪਉੜੀ।ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਮਤਿਪਰਗ
ਟੀਆਇਆ।ਨਾਉਮੰਨਿਐਹਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆ।ਨਾਇਮੰਨਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈ

ਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਂਤਿਊਪਜੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਕੋਈਤੇਰਾਤਿਸੁਅਗੈਤੁਧੁਆਖਾਂ।ਤੁ
ਧੁਅਗੈਤੁਧੈਸਾਲਾਹੀਮੈਅੰਧੇਨਾਉਸੁਜਾਖਾ।ਜੇਤਾਆਖਣੁਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਆਭਾਇਸੁਭਾ ੧
ਈ।ਨਾਨਕਬਹੁਤਾਏਹੋਆਖਣੁਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਾਂਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀਜਾਂਜੰਮੇ
ਕਿਆਕਾਰ।ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਦੇਖੈਵਾਰੋਵਾਰ।ਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗਿਐਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ।ਇਕੁ
ਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਫਿਰਿਦੇਖਹਿਆਕਾਰੁ।ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਜੀਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਰਤਿਊਪਜੈਨਾਮੇਮਤਿਹੋਈ।ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁਣਉਚਰੈਨਾਮੇਸੁਖਿਸੋਈ।ਨਾ
ਇਮੰਨਿਐਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਈ।ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਲਾਹੀਐਪਾਪਾਂਮਤਿਧੋਈ।ਨਾਨਕ
ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜ੍ਹੰਤਾ।ਪੂਕਾਰੰਤਾਅ
ਜਾਣੰਤਾ।ਜਾਂਬੂਝੈਤਾਂਸੂਝੈਸੋਈ।ਨਾਨਕੁਆਖੈਕੂਕਨਹੋਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਾਂਹਉਤੇਰਾਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁ
ਮੇਰਾਹਉਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿ।ਆਪੇਸਕਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ।ਆਪੇਭੇਜੇਆਪੇ
ਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਵੇਖੈ।ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਂਈਸਚੁਪਵੈਧੁਰਿਲੇਖੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਮੁਨਿ

ਰੰਜਨੁਅਲਖੁਹੈਕਿਉਲਖਿਆਜਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਾਲਿਹੈਕਿਉਪਾਈਐਭਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਵਰਤਦਾਰਵਿਆਸਭਠਾਂਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਹਿਰਦੈਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕ
ਰਮੁਹੋਇਗੁਰਮਿਲੀਐਭਾਈ॥੨੩॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਕਲਿਹੋਈਕੁਤੇਮੁਹੀਖਾਜੁਹੋਆਮੁਰਦਾਰੁ॥ਕੂੜੁ
ਬੋਲਿਬੋਲਿਭਉਕਣਾਚੂਕਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਨਜੀਵੰਦਿਆਪਤਿਨਹੀਮੁਇਆਮੰਦੀਸੋਇ॥
ਲਿਖਿਆਹੋਵੈਨਾਨਕਾਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਰੰਨਾਹੋਈਆਬੋਧੀਆਪੁਰਸਹੋਏਸਈਆ
ਦ॥ਸੀਲੁਸੰਜਮੁਸੁਚਭੰਨੀਖਾਣਾਖਾਜੁਅਹਾਜੁ॥ਸਰਮੁਗਇਆਘਰਿਆਪਣੈਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾ
ਲਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਅਉਰੁਨਸਚਾਭਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਾਹਰਿਭਸਮਲੇਪਨਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁ
ਬਾਰੀ॥ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਬਹੁਭੇਖਕਰੇਦੁਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਹਿਬਸਬਦੁਨਊਚਰੈਮਾਇਆਮੋਹਪ
ਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਲਾਲਚੁਭਰਮੁਹੈਭਰਮੈਗਾਵਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੨੪॥
ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਲਖਜੀਵਣੁਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਚਾਉ॥ਵਿਛੁੜਿਆਵਿਸੁਹੋ
ਇਵਿਛੋੜਾਏਕਘੜੀਮਹਿਜਾਇ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਮਿਠਾਖਾਜੈਭੀਫਿਰਿਕਉੜਾਖਾਇ॥ਮਿਠਾਖਾਧਾਚਿਤਿ
ਨਆਵੈਕਉੜਤਣੁਧਾਇਜਾਇ॥ਮਿਠਾਕਉੜਾਦੋਵੈਰੋਗ॥ਨਾਨਕਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇਭੋਗ॥ਝਖਿਝਖਿਝਖਣਾ

ਝਾਖਿ

ਧਨੁਸਾਧਾਂਨਰਖਿਰਖਿਜਾਹਿਨਰਖਹਿਤਿਨਪਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕਾਪੜੁਕਾਠੁਰੰਗਾਇਆਰਾਂਗਿ॥ਘਰਗਚ
ਕੀਤੇਬਾਗੇਬਾਗ॥ਸਾਦਸਹਜਕਰਿਮਨੁਖੇਲਾਇਆ॥ਤੈਸਹਪਾਸਹੁਕਹਣੁਕਹਾਇਆ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈ
ਕਉੜਾਖਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਉੜੈਤਨਿਰੋਗੁਜਮਾਇਆ॥ਜੇਫਿਰਿਮਿਠਾਪੇੜੈਪਾਇ॥ਤਉਕਉੜਤਣੁਚੂ
ਕਸਿਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਪ੍ਰਾਪਤਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਕੈ
ਹਿਰਦੈਮੈਲੁਕਪਟੁਹੈਬਾਹਰੁਧੋਵਾਇਆ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੁਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਅੰਦਰਿ
ਹੋਇਸੁਨਿਕਲੈਨਹਛੁਪੈਛਪਾਇਆ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਆਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋ
ਬੀਜੈਸੋਖਾਵਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੨॥ਕਥਾਕਹਾਣੀਬੇਦੀਆਣੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀ
ਚਾਰ॥ਦੇਦੇਲੈਣਾਲੈਲੈਦੇਣਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰ॥ਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰ
ਸਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਤਤੁਵਖਾਣੀਗਿਆਨਧਿਆਨਵਿਚਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ ਸੁਰਤੀ
ਕਰਮਿਧਿਆਈ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਅਗਹੁਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਂਕੋ
ਲਿਖੀਐਲੇਖੈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗਿਨਰਕਕਾਬੀਉ॥ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੈਖਾਂਦਾਜ
ਾਣੈਜੀਉ॥ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵਡਾਕਰਿਸਚੋਸਚਾਨਾਉ॥ਸਚੁਬੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ॥

ਵੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆ
ਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫ
ਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਮਰਣਿ ਨ ਮੂ
ਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥ ਇਕਨੀ ਲਦਿਆ ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਹੋ
ਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥ ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾਰੁ
ਕੀ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ ॥ ਭੀਤਰਿ ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟੁ ਵੇ ਜੀ
ਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ
ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖ
ਸਮ ਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ

ਆਪੇ

ਧਿਆਈਐ ਜਹਿ ਲਾਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ
ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉਗ
ਵਿਆ ਇਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ
ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਹ
ਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਆ
ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆ
ਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਦਰਸ
ਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥ ਖੇਤੀ
ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ

ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਅ
ਕਲੀ ਪੜਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ ਮ:੨
ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰ
ਤਿ ॥ ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰ
ਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ
ਚਲੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿ
ਲਾਇਅਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮ:੧ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁਰਤਿ
ਚਉਕਾ ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ:੩ ॥ ਨਉਮੀ ਨੇਮੁ
ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਚਰੈ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥
ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਡੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ
ਸਿਖ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇ

ਮਹਲਾ ੩

ਦੇਪਰਦਰ ਬੁਝੁਰਾਇਆ॥ ਖੁੜਕਲਦ ਨ ਵਿਸਹਿ ਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ॥ ਦੇਖਿਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ
ਮੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ॥ ਭੁਖੇ ਮੁਲਾ ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ॥ ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ॥ ਫਕਰੁ ਕ
ਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ॥ ਤਾ ਕੈ ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ॥ ਘਾਲਿ ਖਾਇ
ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ
ਜਾਣਨੀ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘ
ੜ ਸਰੂਪ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ॥ ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸ
ਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨ
ਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡ
ਭਾਗੀ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ

ਰਤੇਸੇਸਚੇਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ਮਃ੩॥ਗਣਤੈਸੇਵਨਹੋਵਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓ
ਸਚਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਨਲਗਈਮਨਹਠਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜੇਇਕਵਿਖਅਗਾਹਾਂਭ
ਰੇਤਾਂਦਸਵਿਖਾਂਪਿਛਾਹਾਂਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਆਪੁਗ
ਵਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨ੍ਹਾਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਦੇਕੋਰਹਣੁਨਪਾਈ॥ਗੜ੍ਹਮੰਦਰਗਚਗੀਰੀਆਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾ
ਈ॥ਸੋਇਨਸਾਖਤਿਪਉਣਵੇਗਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿਬਹੁਮੈਲੁ
ਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਜੋਦੇਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨ੍ਹੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੰ
ਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੇਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁਲਾਗਾਅਤਿਭਾ
ਰੀ॥ਮੂਰਖਅੰਧੇਤ੍ਰੈਗੁਣਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੈਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਉਦਰੁਭਰਣਕੈਤਾਈਪਾਠੁਪ
ੜਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਪੜਣਾਗੁਨਣਾਇ
ਕੁਨਾਉਹੈਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਂਗੇਆਵਣਾਨਾਂਗੇਜਾਣਾਹਰਿਹੁਕਮੁਪਾਇਆਕਿਆਕੀਜੈ॥
ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਈਲੈਜਾਇਗਾਰੋਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਾਣਾਮੰਨੇਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁ

ਪੀਜੈ।ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ੨੩।ਪਉੜੀ।ਗੜ੍ਹਿਕਾਇਆਸੀ
ਗਾਰਬਹੁਭਾਂਤਿਬਣਾਈ।ਰੰਗਪਰੰਗਕਤੀਫਿਆਪਹਿਰਹਿਧਰਮਾਈ।ਲਾਲਸੁਪੇਦਦੁਲੀਚਿ
ਆਬਹੁਸਭਾਬਣਾਈ।ਦੁਖੁਖਾਣਾਦੁਖੁਭੋਗਣਾਗਰਬੈਗਰਬਾਈ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰਤਿ ਲ
ਏਛਡਾਈ੨੪।ਸਲੋਕਮ:੩।ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦਿਸਮਾਇ।ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿ
ਲਾਇ।ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ।ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਭੰ
ਨਿਘੜਾਇ।ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁਣਿਆਣਿਮਿਲਾਇ੧।ਮ:੩।ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿ
ਆਜਪੁਜਾਪਹਿਹੋਰਿ।ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧੰਧੈਚੋਰਿ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਝੂਠੇਲਾਲ
ਚਹੋਰਿ੨।ਪਉੜੀ।ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਅਸਥਿਰੁਜਗਿਸੋਈ।ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈ
ਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ।ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰ
ਮਲੁਮਲੁਖੋਈ।ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਅਮਰਾਪਦੁਹੋਈ੨੫।ਸਲੋਕਮ:੩।ਜਿ
ਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹੋਰਿ।ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪ
ਰਿਚੋਰ੧।ਮ:੫।ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ।ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆ °

ਤਿਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿਕਾਉ ॥੨੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਭਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ਓਇ
ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਨੀ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਭ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਓਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਪਾਸਾ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ
ਸਾਦੁ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ
ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪਤੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ੦
ਨ ਵੈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ
ਫਾ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਾ
ਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀਐ
ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁ
ਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰ

ਪਸਾਰੀਓਨੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਅੰ
ਤਰਿ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਧੰ
ਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਅੰਦਰਿ ਦੂਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੁਛਿ ਨ
ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ
ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੧੯॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾ
ਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ
ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾ
ਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀ
ਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਸੁਤਿਆ ਆ
ਪਿ ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦ

ਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਖਾਉਕੁਖਾਉਨਜਾਣਨੀਸਦਾਚਿਤਵਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀ
ਐਓਥੈਹੋਹਿਕੂੜਿਆਰਾ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋ
ਆਖੀਐਸਭੁਵਰਤੈਆਪਿਸਚਿਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਿਨਕਰਮਿ
ਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਆਸਕਰੇਸਭੁਲੋਕੁਬਹੁਜੀਵਣੁਜਾਣਿਆ॥ਨਿਤਜੀਵਣਕਉਚਿਤੁਗੜ੍ਹਮੰਡਪਸਵਾਰਿਆ॥ਵ
ਲਵੰਚਕਰਿਉਪਾਵਮਾਇਆਹਿਰਿਆਣਿਆ॥ਜਮਕਾਲੁਨਿਹਾਲੇਸਾਸਆਵਘਟੈਬੇਤਾਲਿਆ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਹਰਿਗੁਰਰਖਵਾਲਿਆ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤ
ਵਾਦੁਵਖਾਣਦੇਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾ
ਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਸੇਵਨੀਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਮਾਇ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਆਵਹਿਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਾਆਇ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੇਵਦੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਪੈ
ਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲਹਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਸਾਵਿਚਿਅ

ਤਿਨ੍ਹ ਦੂਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਵਿਚੇ ਗਿਰ
ਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ॥ ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ॥ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ॥੩੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ
ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ਹੋਰ ਥੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਅੰਨੇ ਵਸਿ
ਮਾਣਕੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ॥ ਓਨਾ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਅਢੁ ਨ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਜੇ ਆ
ਪਿ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਤਾਂ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਇਓ ਪਰਖਾਇ॥ ਜੇ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾਂ ਵ
ਥੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਘਰਿ ਹੋਂਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ॥
ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂਰ
ਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ
ਭਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ
ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸਬ

ਵਿਸਵਾਰੇਓਨਾਦੀਆਧਿਪਾਤਰਖਸੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸਰਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਕੀਏਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰੇ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੈਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਿ
ਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਿਤਵੇਖੈਵਿਗਸੈਮੋਹਿਮਾਇਆ॥ਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਧਨੁਚੋਰਾਇ
ਆਣਿਮੁਹਿਪਾਇਆ॥ਅੰਤਿਹੋਵੈਵੈਰਵਿਰੋਧੁਕੋਸਕੈਨਛਡਾਇਆ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਮੋ
ਹੁਜਿਤੁਲਗਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭਭੁਖ
ਜਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਿਹੋਰੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੋਗੁਲਗੈ
ਤਨਿਧਾਇ॥ਨਾਨਕਰਸਕਸਸਬਦੁਸਲਾਹਣਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀ
ਉਸਬਦੁਹੈਜਿਤੁਸਹੁਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਿਆਨੇਰੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਪੰਡਿ
ਤਮੋਨੀਪੜਿਪੜਿਥਕੇਭੇਖਥਕੇਤਨੁਧੋਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇਹੁਬਹਿਮੰਦੁ
ਪਕਾਇਆ॥ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚਲਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਕਿਉਰਹੀਐਥਿਰੁਜਗਿਕੋਕਢ
ਹੁਉਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਥਿਰੁਕੰਧੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਹ

ਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਗੁਰਕਾਭਉਹੇਤੁਅਪਾਰੁ॥
ਲੋਭਿਲਹਰਿਸੁਧਿਮਤਿਗਈਸਚਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈਦਰਗ
ਹਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁ
ਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸਰੇਸਰੈਨਬਿੰਦ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦ॥੨
ਮਃ੪॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਝਿਮਝਿਮਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਦੁਖਭੁਖਕਾੜਾਸਭੁਚੁਕ
ਇਸੀਮੀਹੁਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਸਭਧਰਤਿਭਈਹਰੀਆਵਲੀਅੰਨੁਜੰਮਿਆਬੋਹਲਲਾ
ਇ॥ਹਰਿਅਚਿੰਤੁਬੁਲਾਵੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇ॥ਹਰਿਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨ
ਹੁਜੁਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਅਨੰਦੁਹੈਸਦਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਭੁਖਲਹਿਜਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾ
ਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਈਆ॥ਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁ
ਨਛਪੈਛਪਾਈਆ॥ਹਿਰਦੈਕਵਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਉਨਮਨਿਲਿਵਲਾਈਆ॥ਜੇਕੋਕਰੇਉਸਦੀਰੀਸ
ਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ॥ਨਾਨਕਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਆ॥੨੩॥

॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਆਣਪਨਚਲਈਨਹੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਈ
ਆਪੁਛੋਡਿਸਰਣਾਇਪਵੈਮੰਨਿਲਏਰਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਹਉਮੈਵਿਚਹੁ
ਜਾਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਦਾਤਿਜੋਤਿਸਭਸੂਰਤਿ
ਤੇਰੀ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਹਉਮੈਮੇਰੀ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਲੋਭਿਮੋਹਿਵਿਆਪੇਹਉਮੈਕਦੇ
ਨਚੂਕੈਫੇਰੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਾਈਗਲਚੰਗੇਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀਮਃ੫॥ਸਚੁ
ਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਪ੍ਰਭੁਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਭਾਗੁਪੂਰਾਤਿ
ਨਜਾਗਿਆਜਪਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਲਗਿਆਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਲਾ
ਹਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕਾਰੁ॥੩੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਸਭੇਜੀਅਸਮਾਲਿਅਪਣੀਮਿਹਰਕਰੁ॥ਅੰਨੁ
ਪਾਣੀਮੁਚਉਪਾਇਦੁਖਦਾਲਦੁਭੰਨਿਤਰੁ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਹੋਈਸਿਸਟਿਠਰੁ॥
ਲੇਵਹੁਕੰਠਿਲਗਾਇਅਪਦਾਸਭਹਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਾਸਫਲੁਘਰੁ॥੧॥ਮਃ੫
ਵੁਠੇਮੇਘਸੁਹਾਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕਰਤਾਰਿ॥ਰਿਜਕੁਉਪਾਇਓਨੁਅਗਲਾਠਾਂਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ
ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਸਿਮਰਤਅਗਮਅਪਾਰ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਸਚੇਸਿਰਜਣ

ਹਾਰਾ।੨।ਪਉੜੀ।ਵਡਾਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਵਡੀਵ
ਡਿਆਈ।ਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈ।ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੈਭਾ
ਈ।ਆਪਿਨਾਥੁਸਭਨਥੀਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਚਲਾਈ।ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਵੈਸੋਕਰੇਸਭਚਲੈਰਜਾਈ। ਸੁਧੁ
੨੬।।੧।ਕਾਨੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ਮੂਸੇਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀ।

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਸਲੋਕਮਃ੪

ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗੁਰਮਤਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ।ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਰਿ।ਜ
ਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਆਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ।ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾ।ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁ
ਸਾਰਿ।੧।ਮਃ੪।ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ।ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈ ਗੋਵਿਦ
ਐਤਾਂਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ।ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਜਪਿਮੁਖੁਊਜਲਾਪਰਧਾਨੁ।ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋ
ਵਿੰਦੁਹਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਮੁ।੨।ਪਉੜੀ।ਤੂੰਆਪੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੋਤੂਆਪੇਹੀਜੁਗ
ਜੋਗੀਆ।ਤੂਆਪੇਹੀਰਸਰਸੀਅੜਾਤੂਆਪੇਹੀਭੋਗਭੋਗੀਆ।ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਤੂਆਪੇਕ
ਰਹਿਸੁਹੋਗੀਆ।ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਧੰਨੁਧਨੋਧੰਨਧੰਨਧਨੋਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਬੁਲ

ਹਰਿ

ਗਾਵਣ ਲਗੀਆ । ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹਿ ਗਈਆ

੧ । ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ । ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰ

ਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ । ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ । ੧ ਮਃ ੪ । ਹਰਿ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ । ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵ

ਰੁ ਨ ਕੋਇ । ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ । ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਬੇਅੰ

ਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ । ੨ । ਪਉੜੀ । ਸਭਿ

ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ । ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ

ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ । ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰ

ਗ ਚੰਗਨਾ । ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ

੨ । ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ । ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ

ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ । ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ । ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ

ਹਰਿਨਾਮੁ॥੧ ਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਆ ਖਿ
ਤਿਨਮਨਿਵਸਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਨਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥ਆਪਣੈ
ਭਾਣੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਪਤੀਆਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸਨਦਾਸੁਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾ
ਗੇਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਥਾਨਥਨੰਤਰਿਭਰਪੂਰੁਹਹਿਕਰਤੇਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀ॥ਰੰਗ
ਪਰੰਗਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਤਿਉਪਾਵਣੀ॥ਸਭਤੇਰੀਜੋਤਿਜੋਤੀਵਿਚਿਵਰਤਹਿ
ਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਵਣੀ॥ਜਿਨਹੋਹਿਦਇਆਲੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਮ
ਝਾਵਣੀ॥ਸਭਿਬੋਲਹੁਰਾਮਰਮੋਸ੍ਰੀਰਾਮਰਮੋਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਵਣੀ॥੩॥ਸਲੋ
ਕਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਰ
ਤਦਾਬੁਝਹੁਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਕਢੀਮਾਰਿ॥ਜਿਨ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਤਿਨਜੂਐਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਚੇਤਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉ
ਰਧਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈ
ਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਹਾਰੁ॥ਵਡਭ

ਕੀਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿਆਹਰਿਭੰਡਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਹ
ਉਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਜਲਿਹਸਤੀਮਲਿਨਾਵਾਲੀਐਸਿਰਿਭੀਫਿਰਿਪਾਵੈਛਾਰੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਦਇਆਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈ
ਕਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਰਾਮਨਾਮੁਵਖਰੁਹੈਊਤਮੁਹਰਿਨਾਇਕੁਪੁਰਖੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਖੇਲੁਕੀਆਹਰਿ
ਆਪੇਵਰਤੈਸਭੁਜਗਤੁਕੀਆਵਣਜਾਰਾ॥ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਕਰਤੇਸਭੁਸਚੁਤੇਰਾਪਸ
ਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਸਫਲਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਭਿਚਵਹੁਮੁਖਹੁਜਗੰਨ
ਥੁਜਗੰਨਥੁਜਗਜੀਵਨੋਜਿਤੁਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਹਮਰੀਜਿਹਬਾਏਕਪ੍ਰ
ਭਹਰਿਕੇਗੁਣਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਹਮਕਿਉਕਰਿਜਪਹੁਇਆਣਿਆਹਰਿਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗ
ਾਹਾ॥ਹਰਿਦੇਹੁਪ੍ਰਭੂਮਤਿਊਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਗਿਪਾਹਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁਹਮਪਾਪੀ
ਸੰਗਤਰਾਹਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੈਹੁਹਰਿਤੁਠੈਮੇਲਿਮਿਲਾਹਿ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸੁਣਿ
ਬੇਨਤੀਹਮਪਾਪੀਕ੍ਰਿਮਤਰਾਹਾ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਮੇਲਿਦਇ
ਆਲੁ॥ਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਹਮਭਾਈਆਹਰਿਹੋਆਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਵਿਸਰੀਮਨਿਚੂ

(ਵਡੇ)
ਕਾਅਲਜੀ ਜਾਲੁ। ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ। ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ
ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ।੩। ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵ
ਡੌਨਾ। ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ। ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜ ਹਰਿ
ਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ। ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾ
ਗ ਵਡੋਨਾ। ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸੋਨਾ।੫। ਸਲੋਕ ਮ: ੪। ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ। ਹਰਿ
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤਾ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ। ਹਰਿ ਆਪੇ
ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤਾ। ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂ
ਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤਾ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ।੧। ਮ: ੪। ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਿ। ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ
ਹਰਿ ਧੀਰ।੨। ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ। ਜੋ ਜਪਦੇ

ਹਰਿਹਰਿਚਿਨਮੁਗਤਿਤਿਨਸੈਵੈਚਰਨਨਿਤਕਉਨਾ॥ਨਿਤਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲੇਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਵ
ਸੈਨਿਕਟਿਸਭੁਜਉਨਾ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸਉਨਾ॥
ਸਭਿਧਾਵਹੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿਦਹਰੇਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਨਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕ
ਮ:੪॥ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੇਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉ
ਮਨਿਗੁਰੁਤੁਠਾਮੇਲੇਮਾਇ॥੧॥ਮ:੪॥ਹਰਿਇਕਸੁਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਹਰਿਇਕੋਮੇਰੈਚਿਤਿ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਇਕੁਅਧਾਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਕਸਤੇਗਤਿਪਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਪੰਚੇਸਬਦਵਜੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਵਡਭਾਗੀਅਨਹਦੁਵਜਿਆ॥ਆਨਦਮੂਲੁਰਾਮੁਸਭੁਦੇਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਗੋਵਿੰਦੁਗਜਿਆ॥
ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਵੇਸੁਹਰਿਏਕੋਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਜਿਆ॥ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਪ੍ਰ
ਭਜਨਰਾਖਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਜਿਆ॥ਸਭਿਧੰਨੁਕਹਹੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਜਿਤੁਮਿਲਿ
ਹਰਿਪੜਦਾਕਜਿਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੪॥ਭਗਤਿਸਰੋਵਰੁਉਛਲੈਸੁਭਰਭਰੇਵਹੰਨਿ॥ਜਿਨਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਵਡਭਾਗਲਹੰਨਿ॥੧॥ਮ:੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਸੰਖਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਨ
ਕਥਨੁਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮੁਅਗਾਧਿਹਰਿਜਨਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਹਿਮਿਲਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿ

ਜਸੁਜਪਤਜਪੰਤਜਨਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇ
ਲਿਲੈਹੁਗਲਿਲਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿ
ਖਾ॥ਕਿਛੁਵਖਰੁਹੋਇਸੁਵਰਨੀਐਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰਿਖਾ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਬੁਝਾਇਦੇਇਸੋਈਜ
ਨੁਦਿਖਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਚਟਸਾਲਹੈਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਸਿਖਾ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੁਰਸਨਾਧੰਨੁਕਰ
ਧੰਨੁਸੁਪਾਧਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾਲਿਖਾ॥੭॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਹੈਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈਹਰਿਜਪਤਸੁਨਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾ
ਮੁਤਿਨੀਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ॥ਹਰਿਦਰਗਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿ
ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਆਇ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿਸੁਣਿਆਮਨਿਭਾਇ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁ
ਰੂਮਿਲਿਆਆਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਸਾਂਤਿਵਸੀਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉ
ਦਿਆਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿਨਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇ

ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਰਲਿ ਇਕੁ ਕੀਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ
ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ
ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ
ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ
ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁ
ਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ
ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁ
ਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ

ਸੰਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਜਮਾਇਆ॥ਨਾਮੁਚਿਤਵੈਨਾਮੋਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰ
ਥੁਪਾਇਆਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਵਸਗ
ਤਿਕੀਤਾ॥ਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਾਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੇਲਿਗੁਰੂਤਿਨਾਜੀਤਾ॥ਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਹੈਗੁਰਬਚਨਿਸਭਾਗੈਲੀਤਾ॥ਦੁਖੁਦਾਲਦੁਸਭੋਲਹਿਗਇਆਜਾਂਨਾਉਗੁਰੂਹਰਿਦੀਤਾ
ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੋਹਨੋਮਨਮੋਹਨੋਜਗਮੋਹਨੋਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਸਭੋਵਸਿਕੀਤਾ॥੧੧॥ਸਲੋ
ਕਮਃ੪॥ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਵਞਾਇਮਿਲਿਸ
ਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ਮਃ੪॥ਮਨੁਤਨੁਤਾਮਿਸਗਾਰਵਾਜਾਂਦੇਖਾਹਰਿਨੈਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਮੈਮਿ
ਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੁਸੁਣੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋਲੁ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥ਜਿਨਧਿਆਇਆਹਿਰ
ਦੈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤੇਮਿਲੇਨਹੀਹਰਿਰੋਲੁ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਬੋਲੁ॥
ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਨਰਨਾਰਾਇਣੋਨਾਰਾਇਣੋਜਿਤੁਚੂਕਾਜਮਝਗੜੁਝਗੋਲੁ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੪

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿ
ਨ ਸੰਧਿਆ ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨਿ ॥ ਜੇ
ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ
ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਤਿ
ਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਪਹੁ
ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਤੂਹੈ
ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾ
ਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਢਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾ
ਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਫਾ
ਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ ॥ ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਹ

ਜੀਬਿਨੁਸੇਵੇਦੁਖਦਾਗਣੁ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਹਉਢੂਢੇਂਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੈਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਅ
ਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਹਿਦਿਖਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹ
ਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋ
ਸੁਣੈਕੋਉਚਰਿਸੁਨਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟੀਐ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗੀਤਰਾਹਿਸਭੁਕੁਟੰਬੁਤਰਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈ
ਜੋਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥੧੫॥ਸੁਧੁ॥ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫ਰਾਇਕਮਾਲਦੀਮੋਜਦੀਕੀਵਾਰ
ਕੀਧੁਨਿਉਪਰਿਗਾਵਣੀ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜ
ਪੈਸੋਆਇਆਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਭਜਿਆਪ੍ਰਭੁਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿਭੇਟਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸੰਤਸੰਗਿਸਾਗਰੁਤਰੇਜਨਨਾਨਕਸਚਾਤਾਣੁ॥੧॥
ਮਃ੫॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਰਾਹੁਣਾਮੇਰੈਘਰਿਆਵਉ॥ਪਾਉਪਖਾਲਾਤਿਸਕੇਮਨਿਤਨਿਨਿਤਭਾਵਉ॥ਨਾ
ਮੁਸੁਣੇਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਲਿਵਲਾਵਉ॥ਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਸਭੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁ

ਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਵਡਭਾਗੀਪਾਵਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾ॥ਸਚੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਤੂਸਭਮ
ਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜੀਅਅੰਦਰਿਜਾਣਾ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਮਿਲਿਪਾਈਐਮਨਿਸਚੇਭਾਣਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਸ
ਲੋਕਮਃ੫॥ਚੇਤਾਈਤਾਚੇਤਿਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਧਣੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਚੜਿਬੋਹਿਥਿਭਉਜ
ਲੁਪਾਰਿਪਉ॥੧॥ਮਃ੫॥ਵਾਊਸੰਦੇਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਗਰਬਿਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜ
ਲਿਬਲਿਹੋਏਛਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਉਬਰੇਜਗਵਿਚਿਜੋਸਚੈਰਖੇ॥ਮੁਹਿਡਿਠੈਤਿਨਕੈਜੀ
ਵੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੇ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਸੰਗਿਸਾਧਾਭਖੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਹਰਿਆ
ਪਿਪਰਖੇ॥ਨਾਨਕਚਲਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੇ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਨਾਨਕਸੋਈਦਿਨਸੁਸੁਹ
ਵੜਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਆਵੈਚਿਤਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਫਿਟੁਭਲੇਰੀਰੁਤਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਮਿ
ਤ੍ਰਾਈਤਿਸੁਸਿਉਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੈਹਾਥਿ॥ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਈਕਾਂਢੀਅਹਿਇਕਵਿਖਨਚਲਹਿਸਾਥਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁ
ਝਾਈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭੁਖਰਹੈਨਕਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁੰਨਿਆਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ

ਤੂਪ੍ਰਭੁਜੇਵਡੁਤੂਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ੩।ਸਲੋਕਮਃ੫।ਡਿਠੜੋਹਭੁਠਾਇਊਣਨਕਾਈ
ਜਾਇ।ਨਾਨਕਲਧਾਤਿਨਸੁਆਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ੧।ਮਃ੫।ਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਤਿ
ਉਵਰਤਾਰਾਜਗਖੇ।ਵਥੁਸੁਹਾਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਧਣੀ।੨।ਪਉੜੀ।ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ।ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ।ਸਚੁਨਾ
ਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਹਰਤਨਾਖਾਣੀ।ਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ।ਤੋਸਾਦਿ
ਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ।੪।ਸਲੋਕਮਃ੫।ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੈਣੀਸੁਖੀਮੂਲਿਨਉਤਰੈਭੁਖ
ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੋਦੁਖੁ।੧।ਮਃ੫।ਮੁਠੜੇਸੇਈਸਾਥਜਿਨੀਸਚੁਨਲਦਿਆ
ਨਾਨਕਸੇਸਾਬਾਸਿਜਿਨੀਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾਣਿਆ।੨।ਪਉੜੀ।ਜਿਥੈਬੈਸਨਿਸਾਧਜਨਸੋ
ਥਾਨੁਸੁਹੰਦਾ।ਓਇਸੇਵਨਿਸੰਮ੍ਰਿਥੁਆਪਣਾਬਿਨਸੈਸਭੁਮੰਦਾ।ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਸੰਤਬੇਦੁਕਹੰਦਾ।ਭਗਤਿਵਛਲੁਬਿਰਦੁਹੈਜੁਗਿਜੁਗਿਵਰਤੰਦਾ।ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿ ਤੇਰਾ
ਤਨਿਭਾਵੰਦਾ।੫।ਸਲੋਕਮਃ੫।ਚਿੜੀਚੁਹਕੀਪਹੁਫੁਟੀਵਗਨਿਬਹੁਤੁਤਰੰਗ।ਅਚਰਜਰੂਪ
ਸੰਤਨਰਚੇਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ।੧।ਮਃ੫।ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਆਤਹੀਜਹਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿ

ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਸਭਿਕੂੜਿਮਿਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਰਾਸਿਹੈਕਿ
ਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਇਰਹੁਜਿਸੁਦੇਇਬਿਧਾਤਾ॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਮਉਲਿਆਹ
ਰਿਰੰਗਿਜਨੁਰਾਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਹਖਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਜੀਵਿਆਜਿਨਿ
ਇਕੁਪਛਾਤਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮ:੫॥ਖਖੜੀਆਸੁਹਾਵੀਆਲਗੜੀਆਅਕਕੰਠਿ॥ਬਿਰਹਵਿਛੋ
ੜਾਧਣੀਸਿਉਨਾਨਕਸਹਸੈਗੰਠਿ॥੧॥ਮ:੫॥ਵਿਸਾਰੇਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਭਿਨਸਕਹਿਮੂਲਿ॥ਵੇਮੁ
ਖਹੋਏਰਾਮਤੇਜਿਉਤਸਕਰਉਪਰਿਸੂਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਅਬਿਨਾਸੀਸੁ
ਣਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਣਿਆ॥ਊਚਨੀਚਸਭਇਕਸਮਾਨਿ
ਕੀਟਹਸਤੀਬਣਿਆ॥ਮੀਤਸਖਾਸੁਤਬੰਧਿਪੋਸਭਿਤਿਸਦੇਜਣਿਆ॥ਤੁਸਿਨਾਨਕੁਦੇਵੈਜਿਸੁ
ਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਰੰਗੁਮਣਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮ:੫॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਮੰ
ਤੁ॥ਧੰਨਿਸਿਸੇਈਨਾਨਕਾਪੂਰਨੁਸੋਈਸੰਤੁ॥੧॥ਮ:੫॥ਅਠੇਪਹਰਭਉਦਾਫਿਰੈਖਾਵਣਸੰਦੜੈਸੂ
ਲਿ॥ਦੋਜਕਿਪਉਦਾਕਿਉਰਹੈਜਾਚਿਤਿਨਹੋਇਰਸੂਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਜਿਸੁ
ਦੈਨਾਉਪਲੈ॥ਐਥੈਰਹਹੁਸੁਹੇਲਿਆਅਗੈਨਾਲਿਚਲੈ॥ਘਰੁਬੰਧਹੁਸਚਧਰਮਕਾਗਡਿਥੰਮੁ

ਹ

ਅਹਲੈ॥ ਓਹਿ ਲੈਹੁ ਨ ਗਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਸੁਹੇਲੈ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੇ
੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ॥ ਨਿ
ਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ॥੧
ਮਃ ੫॥ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਟੇਕ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ
ਏਕ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ
ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚ
ਲਹਿ ਝਰਣੇ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਜਿਸੁ ਸਿ
ਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾ
ਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ॥ ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਛੁਟੈ
ਬਧਾ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ
ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ

ਆਪਣਾਫਿਰਹਿਅਵਤਾਲੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸੁਖੁਕਿਨੇਹਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਵਿਖੈਕਉ
ੜਤਣਿਸਗਲਮਾਹਿਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਿਵੀਚਾਰਿਆਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਾਉ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਇਹਨੀਸਾਣੀਸਾਧਕੀਜਿਸੁਭੇਟਤਤਰੀਐ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨ
ਮਰੀਐ॥ਭਵਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਸੋਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ਹਰਿਗੁਣਗੁੰਫਹੁਮਨਿਮਾਲਹਰਿਸਤਮਲੁਪ
ਰਹਰੀਐ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਰਹਰੀਐ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਨਾਨਕਆਏ
ਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਚਿਤਿ॥ਗਾਲੀਅਲਪਲਾਲੀਆਕੰਮਿਨਆਵਹਿਮਿਤ॥੧॥ਮਃ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਪੂਰਨਅਗਮਬਿਸਮਾਦ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਕੀਤਾਪੂਰੇਗੁ
ਰਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਧੋਹੁਨਚਲੀਖਸਮਨਾਲਿਲਬਿਮੋਹਿਵਿਗੁਤੇ॥ਕਰਤਬਕਰਨਿਭਲੇ
ਰਿਆਮਦਿਮਾਇਆਸੁਤੇ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨਿਭਵਾਈਅਨਿਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ਕੀਤਾਪਾਇਨਿ
ਆਪਣਾਦੁਖਸੇਤੀਜੁਤੇ॥ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸਭਮੰਦੀਰੁਤੇ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਉਠੰ
ਦਿਆਬਹੰਦਿਆਸਵੰਦਿਆਸੁਖੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਲਾਹਿਐਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੧॥
ਮਃ੫॥ਲਾਲਚਿਅਟਿਆਨਿਤਫਿਰੈਸੁਆਰਥੁਕਰੇਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵ

ਜਿਆਸੋਇ॥੧੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੇਵਸਤੂਕਉੜੀਆਸਚੇਨਉਮਿਠਾ॥ਸਾਦੂਆਇਆਤਿਨਹਰਿ
ਜਨਾਂਚਖਿਸਾਧੀਡਿਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮਨਿਤਿਸੈਵੁਠਾ॥ਇਕੁਨਿਰੰਜਨੁਰਵਿਰਹਿ
ਆਭਾਉਦੂਜਾਕੁਠਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕੁਮੰਗੈਜੋੜਿਕਰਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਤੁਠਾ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਜਾਚੜੀ
ਸਾਸਾਰੁਜੋਜਾਚੰਦੀਹੇਕੜੋ॥ਗਾਲੀਬਿਆਵਿਕਾਰਨਾਨਕਧਣੀਵਿਹੂਣੀਆ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨੀਹਿਜਿ
ਵਿਧਾਮੰਨੁਪਛਾਣੂਵਿਰਲੋਥਿਓ॥ਜੋੜਣਹਾਰਾਸੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਧਰੋ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਈਸੇ
ਵਿਹੁਜੀਅੜੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ॥ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸੁਹੋਨਿਸਿਮਰਤਗੋਵਿੰਦੁ॥ਹਰਿਮਾਰਗੁਸ
ਧੂਦਸਿਆਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤੁ॥ਮਾਇਆਸੁਆਦਸਭਿਫਿਕਿਆਹਰਿਮਨਿਭਾਵੰਦੁ॥ਧਿਆਇ
ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜਿੰਦੁ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਵਤਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੇਸੋ
ਖਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸਨੋਲਿਖਿਆਆਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੰਗਣਾਤਸਚੁਇਕੁਜਿਸੁ
ਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਲਾਹਾਜਗ
ਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁ
ਸਰੇਵਿਆਹੋਰੁਸਭਵਿਣਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ॥ਕੰਠਿਲਾਇਜਨਰਖਿ

ਨਾਨਕਬਲਿਜਾਸਾ।੨੫।ਸਲੋਕੁਮ:੫।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫੁਰਮਾਇਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇ।ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿਥਮੀਰਜੀਤਿਪਤਿਅਘਾਇ।ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈ
ਦੁਖੁਦਾਲਦੁਗਇਆਬਿਲਾਇ।ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ।ਪਰਮੇ
ਸਰਿਜੀਵਾਲਿਆਨਾਨਕਤਿਸੈਧਿਆਇ।੧ ਮ:੫।ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ
ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇਕਿਨਿਬਿਧਿਧੀਰੀਐ।ਡਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਨਾਮਬਿਨੁ।ਤਨੁਧਨੁਹੋਸ
ਛਾਰੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ।ਰੰਗਰੂਪਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆ।ਜਿਸੁਭੁਲਾਏਆਪਿਤਿਸੁਕ
ਲਨਹੀਜਾਣੀਆ।ਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਾਗਾਵਹੀ।ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵ
ਹੀ।੨।ਪਉੜੀ।ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਲੜਿਲਾਗੇ।ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏ
ਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੇ।ਸਾਧਸੰਗੁਜਿਨਪਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੇ।ਨਾਇਵਿਸਰਿਐਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਣਾਤੂਟੇਕਚਧਾਗੇ।ਨਾਨਕਧੂੜਿਪੁਨੀਤਸਾਧਲਖਕੋਟਿਪਿਰਾਗੇ।੨੬।ਸਲੋਕੁਮ:੫
ਧਰਣਿਸੁਵੰਨੀਖੜਰਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵੁਠਾ।ਸਭੇਕਾਜਸੁਹੇਲੜੇਥੀਏ
ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ।੧ ਮ:੫।ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਦਹਦਿਸਾਜਲਪਰਬਤਬਨਰਾਇ

ਜੇਥੈਂ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ਸੋ ਸ
ਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗ
ਸਮਾਵਉ ॥ ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਵਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨ
ਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਦੋਹਾ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੁ ਜਿ ਸਾਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਹਮਾ
ਰਾ ਖੰਨੀਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦੜੀ ਵਥੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਕਰੁ ਗਹਹਿ ਪਿਆਰੜੇ ਤੁਧੁ ਨ ਛੋਡਾ ਮੂਲਿ ॥ ਹ
ਰਿ ਛੋਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪੜਹਿ ਦੋਜਕ ਕੈ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸ ਦੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋ
ਵੈ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ॥
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਮਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ
॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣਾ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਰੀ ਭਰਮੁ ਵਞਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥ ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਜਾਇ ਤਿਥਾ
ਊ ਮਉਜੂਦੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚੜਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੂੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉ
ਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥

ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਉਧਰੇਬਿਖਿਆਗੜੁਜਿਤਾ॥ਨਾਨਕਲੜਿਲਾਇਉਧਾਰਿਅਨੁਦਯਿਸੇਵਿਆਅਮਿ
ਤਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਧੰਧੜੇਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਆਵੈਹੇਕੜੋ॥ਨਾਨਕਸੇਈਤੰਨਫੁਟੰਨਿਜਿਨਾ
ਸਾਂਈਵਿਸਰੈ॥ਮਃ੫॥ਪਰੇਤਹੁਕੀਤੋਨੁਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਣੈਹਾਰੇ॥ਸਭੇਸਿਖਉਬਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕ
ਾਜਸਵਾਰੇ॥ਨਿੰਦਕਪਕੜਿਪਛਾੜਿਅਨੁਝੂਠੇਦਰਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਵਡਾਹੈਆਪਿਸਾਜਿਸਵਾਰੇ॥

ਘ

ਪਉੜੀ॥ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਜੀਆਂਕਾ
ਪਰਣਾ॥ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਰਣਪੋਖਣੁਕਰਣਾ॥ਮਿਹਰਵਾਨੁਬਖਸਿੰਦੁਆਪਿਜਪਿ
ਸਚੇਤਰਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਤਿੰਨਾਭੁਖਨਕਾਰਹੀ
ਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਗਿਆਉਧਰੈਸਭੋਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈਨਿਤਨਾਮੁ
ਸਾਹਿਬੁਕਰੇਕਬੂਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਜਮਾਨੁਤਿਸਹਿਭੁਖਨਮੂਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਨੁਰਤਾ
ਗੋਵਿੰਦਸੰਗਿਸਚੁਭੋਜਨੁਜੋੜੇ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿਉਏਹਸਤੀਘੋੜੇ॥ਰਾਜਮਿਲਖ
ਖੁਸੀਆਘਣੀਧਿਆਇਮੁਖੁਨਮੋੜੇ॥ਢਾਢੀਦਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗਣਾਦਰੁਕਦੇਨਛੋੜੇ॥ਨਾਨਕਮਨਿ
ਤਨਿਚਾਉਏਹੁਨਿਤਪ੍ਰਭਕਉਲੋੜੇ॥੨੧॥੧॥ਸੁਧੁਕੀਚੇ॥ ਆਰੂਵਾਰਮਹਲਾ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਡਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂਚਉਸਜਣਮੈਡਿਆਡੇਈਸਿਸੁਉਤਾਰਿ॥ਨੈਣਮਹਿਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਦੀਦਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨੀ
ਹੁਮਹਿੰਜਾਤਊਨਾਲਿਬਿਆਨੇਹਕੂੜਾਵੇਡੇਖੁ॥ਕਪੜਭੋਗਡਰਾਵਣੇਜਿਚਰੁਪਿਰੀਨਡੇਖੁ॥੨॥ਮਃ੫॥
ਉਠੀਝਾਲੂਕੰਤੜੇਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਰੁ॥ਕਾਜਲੁਹਾਰੁਤੰਬੋਲਰਸੁਬਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸਛਾਰੁ॥੩॥ਪ
ਉੜੀ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਧਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੋਥਾਟੁਸਿਰਜਿਸੰਸਾਰਿਆ॥ਹ
ਰਿਆਗਿਆਹੋਏਬੇਦਪਾਪੁਪੁੰਨੁਵੀਚਾਰਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰਿਆ॥ਨਵ
ਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿਰੰਗਸਵਾਰਿਆ॥ਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਇਅੰਤਰਿਕਲਧਾਰਿਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾ
ਣੈਕੋਇਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੂਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੧॥ਡਖਣੇ
ਮਃ੫॥ਜੇਤੂਮਿਤ੍ਰੁਅਸਾਡੜਾਹਿਕਭੋਰੀਨਵਿਛੋੜਿ॥ਜੀਉਮਹਿੰਜਾਤਉਮੋਹਿਆਕਦਿਪਸੀਜਾਨੀਤੋਹਿ
॥੧॥ਮਃ੫॥ਦੁਰਜਨਤੂਜਲੁਭਾਹੜੀਵਿਛੋੜੇਮਰਿਜਾਹਿ॥ਕੰਤਾਤੂਸਉਸੇਜੜੀਮੈਡਾਹਭੋਦੁਖੁਉਲਾਹਿ
॥੨॥ਮਃ੫॥ਦੁਰਜਨੁਦੂਜਾਭਾਉਹੈਵੇਛੋੜਾਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ਸਜਣੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸੁਮਿਲਿਕੀਚੈਭੋ
ਗੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਅਗਮਦਇਆਲੁਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹੈਕਉਣੁ॥ਤੁਧੁਸਿਰਜਿਆਸ

ਭੁਸੰਸਾਰੁਤੂਨਾਇਕੁਸਗਲਭਉਣਾ॥ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਗਲਰਉਣਾ॥ਤੁਧੁ ੧੪
ਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤੂਅਬਿਨਾਸੀਜਗਉਧਰਣਾ॥ਤੁਧੁਥਾਪੇਚਾਰੇਜੁਗਤੂਕਰਤਾਸਗਲਧਰਣਾ॥
ਤੁਧੁਆਵਣਜਾਣਾਕੀਆਤੁਧੁਲੇਪਨਲਗੈਤ੍ਰਿਣਾ॥ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਲਾਵ
ਹਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ਤੂਹੋਰਤੁਉਪਾਇਨਲਭਹੀਅਬਿਨਾਸੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਣਾ॥੭॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਜੇ
ਤੂਵਤਹਿਅੰਙਣੇਹਭਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਹੋਇ॥ਹਿਕਸੁਕੰਤੈਬਾਹਰੀਮੈਡੀਵਾਤਨਪੁਛੈਕੋਇ॥੧॥ਮ
ਃ੫॥ਹਭੇਟੋਲਸੁਹਾਵਣੇਸਹੁਬੈਠਾਅੰਙਣਿਮਲਿ॥ਪਹੀਨਵੰਞੈਬਿਰਥੜਾਜੋਘਰਿਆਵੈਚਲਿ॥
੨॥ਮਃ੫॥ਸੇਜਵਿਛਾਈਕੰਤਕੂਕੀਆਹਭੁਸੀਗਾਰੁ॥ਇਤੀਮੰਝਿਨਸਮਾਵਈਜੇਗਲਿਪਹਿਰਾ
ਹਾਰੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਜੋਨਿਨਆਵਹੀ॥ਤੂਹੁਕਮੀਸਾਜਹਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾ
ਜਿਸਮਾਵਹੀ॥ਤੇਰਾਰੂਪੁਨਜਾਈਲਖਿਆਕਿਉਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੀ॥ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਆਪਿ
ਕੁਦਰਤਿਦੇਖਾਵਹੀ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਤੋਟਿਨਆਵਹੀ॥ਏਹਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਕੀ
ਮਨਪਾਵਹੀ॥ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਵਹੀ॥ਤਿਸੁਕਦੇਨਆਵੈ
ਤੋਟਿਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੀ॥੮॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਜਾਮੂਪਸੀਹਠਮੈਪਿਰੀਮਹਿਜੈਨਾਲਿ॥ਹਭੇਡੁਖ

ਉਲਾਹਿਆਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖ
ੜਾ॥ ਪਿਰੀਏ ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਮੇਲੁ ਕਰਾਇ ਹਿਕ ਨੂ॥੨॥ ਮਃ ੫॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲ ਨ
ਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੂ॥ ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਘੜੁ
ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ
ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਿਵੰਤਾ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ॥ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿ
ਓ ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ॥ ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾ
ਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ॥੪॥ ਡਖ
ਣੇ ਮਃ ੫॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰੁ॥ ਵੇਖੇ ਛਿਟੀ ਥੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ
ਪੇਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿੜੋ ਤੂ ਆਘੂ ਆਘੇ ਸਲਵੇ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈ
ਣੁ ਬੁਝੀ ਆ ਫੁਲਿਪ ਬਣਿ ਜਿਉ ਜੁਮਿਓ॥੨॥ ਮਃ ੫॥ ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ॥ ਮੁਦਤ
ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕਡੂ ਆਵੈ ਰੁਤਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾ
ਹਰਾ॥ ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ॥ ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲ

ਹਰਾ॥ਤੂਪੁਰਖੁਅਲਿਖੀਅਲਿਤਸਭੁਜੋਤਸਮਾਹਰਾ॥ਤੂਸਭਿਦੇਵਾਮਹਿਦੇਵਬਿਧਾਤੇਨਰਿ
ਹਰਾ॥ਕਿਆਅਰਾਧੇਜਿਹਵਾਇਕਤੂਅਬਿਨਾਸੀਅਪਰਪਰਾ॥ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰ
ਆਪਿਤਿਸਕੇਸਭਿਕੁਲਤਰਾ॥ਸੇਵਕਸਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿਨਾਨਕਜਨੁਤੇਰਾ॥ਡਖਣੇਮਃ੫
॥ਗਹਡੜੜਾਤ੍ਰਿਣਿਛਾਇਆਗਾਫਲਿਜਲਿਓਹੁਭਾਹਿ॥ਜਿਨਾਭਾਗਮਥਾਹੜੈਤਿਨਉਸ
ਤਾਦਪਨਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਆਧਰਿਆਆਣਿਮਉਜੂਦੁ॥ਬਾਝਹੁਸ
ਤਿਗੁਰਆਪਣੇਬੈਠਾਝਾਕੁਦਰੂਦ॥੨॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਲੈਮਾਹਿ॥ਜਿ
ਜਿਨੀਗੁਰੂਮਨਾਇਆਰਜਿਰਜਿਸੇਈਖਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆ
ਵਿਚਿਹਉਮੈਪਾਈਆ॥ਏਕੁਮੰਦਰੁਪੰਚਚੋਰਹਹਿਨਿਤਕਰਹਿਬੁਰਿਆਈਆ॥ਦਸਨਾਰੀ
ਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਲੁੋਭਾਈਆ॥ਏਨਿਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹੀਆਨਿਤਫਿਰਹਿਭਰ
ਮਾਈਆ॥ਹਾਠਾਦੋਵੈਕੀਤੀਓਸਿਵਸਕਤਿਵਰਤਾਈਆ॥ਸਿਵਅਗੈਸਕਤੀਹਾਰਿਆਏਵੈਹਰਿ
ਭਾਈਆ॥ਇਕਿਵਿਚਹੁਹੀਤੁਧੁਰਖਿਆਜੋਸਤਿਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਜਲਵਿਚਹੁਬਿੰਬੁਉਠਾ
ਲਿਓਜਲਮਾਹਿਸਮਾਈਆ॥੧੬॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਆਗਾਹਾਕੂਤ੍ਰਾਘਿਪਿਛਾਫੇਰਿਨਮੁਹਡੜਾ॥ਨਾ

ਤਾ

ਨਕਮਿਠੀਆਇਹਵੇਹਾਵਾਰਬਹੁੜਿਨਹੋਵੀਜਨਮੜਾ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਜਣੁਮੈਡਾਚਾਈਆਹਭਕਹੀ
ਦਾਮਿਤ੍ਰੁ॥ਹਭੇਜਾਣਨਿਆਪਣਾਕਹੀਨਠਾਹੇਚਿਤੁ॥੨॥ਮਃ੫॥ਗੁਝੜਾਲਧਮੁਲਾਲੁਮਥੈਹੀਪਰਗਟੁ ਝ
ਥਿਆ॥ਸੋਈਸੁਹਾਵਾਥਾਨੁਜਿਥੈਪਿਰੀਏਜੀਤੂਵੁਠਿਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਜਾਤੂਮੇਰੈਵਲਿਹੈਤਾਕਿਆਮੁਹ ਨਾਨਕ
ਛੰਦਾ॥ਤੁਧੁਸਭਕਿਛੁਮੈਨੋਸਉਪਿਆਜਾਤੇਰਾਬੰਦਾ॥ਲਖਮੀਤੋਟਿਨਆਵਈਖਾਇਖਰਚਿਰਹੰ
ਦਾ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਸੇਵਕਰੰਦਾ॥ਇਹਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਤਿਆਨਹਮੰਗਹਿਮੰ
ਦਾ॥ਲੇਖਾਕੋਇਨਪੁਛਈਜਾਹਰਿਬਖਸੰਦਾ॥ਅਨੰਦੁਭਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ
ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਐਜਾਤੁਧੁਭਾਵੰਦਾ॥੭॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਡੇਖਣਕੂਮੁਸਤਾਕੁਮੁਖੁਕਿਜੇਹਾਤਉਧ
ਣੀ॥ਫਿਰਦਾਕਿਤੈਹਾਲਿਜਾਡਿਠਮੁਤਾਮਨੁਧ੍ਰਾਪਿਆ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦੁਖੀਆਦਰਦਘਣੇਵੇਦਨਜਾ
ਣੇਤੂਧਣੀ॥ਜਾਣਾਲਖਭਵੇਪਿਰੀਡਿਖੰਦੋਤਾਜੀਵਸਾ॥੨॥ਮਃ੫॥ਢਹਦੀਜਾਇਕਰਾਰਿਵਹਣਿਵ
ਹੰਦੇਮੈਡਿਠਿਆ॥ਸੇਈਰਹੇਅਮਾਣਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਜਨਤੇਰੀ
ਭੁਖਹੈਤਿਸੁਦੁਖੁਨਵਿਆਪੈ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਸੁਚਹੁਕੁੰਡੀਜਾਪੈ॥ਜੋਨਰੁਉਸਕੀ
ਸਰਣੀਪਰੈਤਿਸੁਕੰਬਹਿਪਾਪੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਗੁਰਧੂੜੀਨਾਪੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਭਾਣਾ

ਮੰਨਿਆਤਿਸਸੇਗੁਨਮੰਤਾਪੈ॥ਹਰਿਜੀਉਤੂਸਭਨਾਕਾਮਿਤ੍ਰੁਹੈਸਭੁਜਾਣਹਿਆਪੈ॥ਐਸੀਸੋਭਾਜ
ਨੈਕੀਜੇਵਡੁਹਰਿਪਰਤਾਪੈ॥ਸਭੁਅੰਤਰਿਜਨਵਰਤਾਇਆਹਰਿਜਨਤੇਜਾਪੈ॥੬॥ਡਖਣੇਮਃ੫
ਜਿਨਾਪਿਛੈਹਉਗਈਸੇਮੈਪਿਛੈਭੀਗਦਿਆਸੁ॥ਜਿਨਾਕੀਮੈਆਸੜੀਤਿਨਾਮਹਿੰਜੀਆਸੁ॥੧
ਡ ॥ਮਃ੫॥ਗਿਲੀਗਿਲੀਰੋੜੀਭਉਦੀਭਵਿਭਵਿਆਇ॥ਜੋਬੈਠੇਸੇਫਾਥਿਆਉਬਰੇਭਾਗਮਥਾਇ
੨॥ਮਃ੫॥ਡਿਠਾਹਭਿਮਝਾਹਿਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਣੀਐ॥ਤੈਸਖੀਭਾਗਮਥਾਹਿਜਿਨੀਮੇਰਾਸਜਣੁ
ਰਾਵਿਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਢਾਢੀਦਰਿਗੁਣਗਾਵਦਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਥਿਰਥਾਵਰੀ
ਹੋਰਆਵੈਜਾਵੈ॥ਸੋਮੰਗਾਦਾਨੁਗੁਸਾਈਆਜਿਤੁਭੁਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਦੇਵਹੁਦਰਸਨੁ
ਆਪਣਾਜਿਤੁਢਾਢੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿਢਾਢੀਕਉਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਖ ਭਦੇਖਦਿਆਦੁਖਗਈਢਾਢੀਕਉਮੰਗਣੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਲਗਿਪ੍ਰਭਕੈਪਾ
ਵੈ॥ਹਉਨਿਰਗੁਣੁਢਾਢੀਬਖਸਿਓਨੁਪ੍ਰਭਿਪੁਰਖਿਵੇਦਾਵੈ॥੭॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਜਾਛੁਟੇਤਾਖਾਕੁਤੂ
ਸੁੰਞੀਕੰਤੁਨਜਾਣਹੀ॥ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਤੂਕੈਗੁਣਿਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਹੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਜਿ
ਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸਰੇਸਰੈਨਬਿੰਦਾ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰ

ਵਾਰ ਮਃ੫ ॥ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ
ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ ਜਿਨੀ ਠਗੀ
ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿ ਆ
ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈਅ
ਨਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ ॥ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥ ਡਖਣੇ ਮਃ੫ ॥ ਜਾ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲ
ਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ
ਹੀ ਛਾਰ ॥ ਖਾਕੁ ਲੋੜੇਦਾ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅ
ੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾ
ਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ ॥ ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤ
ਗੈ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ
ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥ ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ

ਤੋ

ਜਿਚਰੁਸਹਿਬੁਮਿਉਅਨਿਭੰਰੈ।ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਿਰਗੁਰਮਖਿਸੇਵਿਆਤਿਸੁਘਰਿਦੀ[illegible]ਣਅਭਰੋ
ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀ[illegible]ਡਖਣੇਮਃ੫।ਲੋੜੀਦੋਹਭੁਜਾਇ
ਸੋਮੀਰਾਮੀਰੰਨਸਿਰਿ।ਹਠਮਝਾਹੂਸੋਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਆਲਾਇ।੧ਮਃ੫।ਮਾਣਿਕੂਮੋਹਿ
ਮਾਉਡਿੰਨਾਧਣੀਅਪਾਹਿ।ਹਿਆਉਮਹਿਜਾਠੰਢੜਾਮੁਖਹੁਸਚੁਅਲਾਇ।੨ਮਃ੫।ਮੂਥੀਆ
ਊਸੇਜਨੈਣਾਪਿਰੀਵਿਛਾਵਣਾ।ਜੇਡੇਖੈਹਿਕਵਾਰਤਾਸੁਖਕੀਮਾਹੂਬਾਹਰੇ।੩।ਪਉੜੀ।
ਮਨੁਲੋਚੈਹਰਿਮਿਲਣਕਉਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਈਆ।ਮੈਲਖਵਿੜਤੇਸਾਹਿਬਾਜੇਬਿੰਦਬੋ
ਲਾਈਆ।ਮੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਤੁਧੁਜੇਵਡੁਨਸਾਈਆ।ਮੈਦਸਿਹੁਮਾਰਗੁਸੰਤਹੋਕਿਉਪ੍ਰ
ਭੂਮਿਲਾਈਆ।ਮਨੁਅਰਪਿਹੁਹਉਮੈਤਜਹੁਇਤੁਪੰਥਿਜੁਲਾਈਆ।ਨਿਤਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬੁਆਪ ਣਾ
ਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ।ਸਭੇਆਸਾਪੂਰੀਆਗੁਰ ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆ।ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋ
ਰੁਨਸੁਝਈਮੇਰੇਮਿਤ੍ਰਗੁਸਾਈਆ।੧੮ਮਃ੫।ਮੂਥੀਆਉਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿੰਜੇਪਾਤਿਸਾਹਿ
ਪਾਵਮਿਲਾਵੇਕੋਲਿਕਵਲਜਿਵੈਬਿਗਸਾਵਦੋ।੧ਮਃ੫।ਪਿਰੀਆਸੰਦੜੀਭੁਖਮੂਲਾਵਣ
ਥੀਵਿਥਰਾ।ਜਾਣੁਮਿਠਾਈਇਖਬੇਈਪੀੜੇਨਹੁਟੈ।੨ਮਃ੫।ਠਗਾਨੀਹੁਮਤ੍ਰੋੜਿਜਾਣ

ਤੁਖੇਣ

ਕੀਧਰਬਾਨਗਾਰੀ।ਸੁਖਪਾਇਆਤੂਧਿਆਇਸੁਪਧਿ।ਪ੍ਰਭੂਪਾਰਿਆਨੇ੧੨।ਪਉੜੀ।ਅਕਲਕਲਾਨਹਿ
ਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਲਖਅਲੇਖੰ।ਖਟੁਦਰਸਨੁਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਹਿਨਹਿਮਿਲੀਐਭੇਖੰ।ਵ੍ਰਤ
ਕਰਹਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾਸੇਕਿਤੈਨਲੇਖੰ।ਬੇਦਪੜਹਿਸੰਪੂਰਨਾਤਤੁਸਾਰਨਪੇਖੰ।ਤਿਲਕੁਕਢਹਿ
ਇਸਨਾਨੁਕਰਿਅੰਤਰਿਕਾਲੇਖੰ।ਭੇਖੀਪ੍ਰਭੂਨਲਭਈਵਿਣੁਸਚੀਸਿਖੀ।ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਸੋਪਵੈ
੩ ਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੰ।ਤਿਨਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰੁਅਖੀਦੇਖੰ।੧੩।ਡਖਣੇ
ਮਃ੫।ਸੋਨਿਵਾਹੂਗਡਿਜੋਚਲਾਊਨਥੀਐ।ਕਾਰਕੂੜਾਵੀਛਡਿਸੰਮਲੁਸਚੁਧਣੀ।੧।ਮਃ੫।ਹਭ
ਸਮਾਣੀਜੋਤਿਜਿਉਜਲਿਘਟਾਊਚੰਦ੍ਰਮਾ।ਪ੍ਰਗਟਿਥੀਆਆਪਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ।
੨ਮਃ੫।ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨਾਮਚਉਆਠਪਹਰਿਗੁਣਗਾਉ।ਨਾਨਕਦਰਗਹਿਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿ
ਥਾਵੇਥਾਉ।੩।ਪਉੜੀ।ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਇਕਸੁਹਰਿਜੀਉਬਾਹਰੀਸ
ਭੁਫਿਰੈਨਿਕਾਮੀ।ਮਨੁਰਤਾਕੁਟੰਬਸਿਉਨਿਤਗਰਬਿਫਿਰਾਮੀ।ਫਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿ
ਆਗਰਬਹਿਦਾਮੀ।ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਖਿਨਜਾਇਬਿਲਾਮੀ।ਬਿਚਰਦੇਫਿਰਹਿਸੰ
ਸਾਰਮਹਿਹਰਿਜੀਹੁਕਾਮੀ।ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ।ਜੋਜਨੁਹਰਿ

ਖੁਸੇਵੁਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੪॥ਡਖਣੇ॥ਮ:੫॥ਮੁਖਹੁਅਲਾਏਹਭੁਮਰਣੁਪਛਾਣੰਦੋਕੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਖਾਕੁਜਿਨਾਜਕੀਨਾਹਿਕਸਿਉ॥੧॥ਮ:੫॥ਜਾਣੂਵਸੰਦੋਮੰਝਿਪਛਾਣੂਕੋਹੇਕੜੋ॥
ਤੈਤਨਿਪੜਦਾਨਾਹਿਨਾਨਕਜੈਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੨॥ਮ:੫॥ਮਤੜੀਕਾਂਢਕੁਆਹਿਪਾਵਧੋਵੰਦੋਪੀਵ
ਸਾ॥ਮੂਤਨਿਪ੍ਰੇਮਅਥਾਹਿਪਸਣਕੂਸਚੁਧਣੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਨਿਧਰਿਉਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਲਿ
ਮਾਇਆਰਚਾ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਬਹੁਜੋਨੀਨਚਾ॥ਬਚਨੁਕਰੈਤੈਖਿਸਕਜਾਇਬੋਲੇ
ਸਭੁਕਚਾ॥ਅੰਦਰਹੁਥੋਥਾਕੂੜਿਆਰੁਕੂੜੀਸਭਖਚਾ॥ਵੈਰੁਕਰੈਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਝੂਠੇਲਾਲ
ਚਾ॥ਮਾਰਿਆਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਵੇਖਿਧੁਰਿਕਰਮਚਾ॥ਜਮਦੂਤੀਹੈਹੇਰਿਆਦੁਖਹੀਮਾਹਿਪਚਾ॥ਹੋ
ਆਤਪਾਵਸੁਧਰਮਕਾਨਾਨਕਦਰਿਸਚਾ॥੧੫॥ਡਖਣੇ॥ਮ:੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੇਪ੍ਰਭਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਕੇਚਰਣ
ਧਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਣਮਲੁਉਤਰੈਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮ:੫॥ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧਸੁੰਞੀਨਾਮ
ਵਿਹੂਣੀਆ॥ਨਾਨਕਸਫਲਜਨੰਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ਮ:੫॥ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠਪਿ
ਆਸਨਬੁਝੈਮੂਘਣੀ॥ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਂਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਡਿਸੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਿ
ਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਈ॥ਓਹੁਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਸਭੁਜ

ਸਭ

[illegible] ਸਜਣ ਮੁਖੁ ਅਨੂਪੁ ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ
ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥ ਮ: ੫

ਗਤੁ ਤਰਾਈਐ ॥ ਓਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਓਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁ
ਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਓਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈਐ ॥ ਓਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ
ਸਮ ਕੀਤਿਆ ਸਭ ਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈਐ ॥ ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈਐ ॥ ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈਐ ॥੧੬॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇਆ
ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਜਣੁ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁ
ਖਿ ਅਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ ॥ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਰਤਿ ਆਕਾ
ਸੁ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ ਰੰਗ
ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ
ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ॥੧੭॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋਲਿ ਹਿਕਸੁ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲ
ਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਆਸਕੁ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ॥ ਆਸ ਨਿ

ਰਾਮਾ।ਹਿਕਤੂਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਵਾਣੀਆਸਾ।੭ਮਃ੫ ਵਿਛੋੜਾਸੁਣੇਡੁਖੁਵਿਣੁਡਿਠੇਮ
ਰਿਓਦਿ।ਬਾਝੁਪਿਆਰੇਆਪਣੇਬਿਰਹੀਨਧੀਰੋਦਿ।੧।ਪਉੜੀ।ਤਟਿਤੀਰਥਦੇਵਦੇਵਾਲਿ
ਆਕੇਦਾਰੁਮਥੁਰਾਕਾਸੀ।ਕੋਟਤੇਤੀਸਾਦੇਵਤੇਸਣੁਇੰਦ੍ਰੈਜਾਸੀ।ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਚ
ਰਿਖਟਦਰਸਸਮਾਸੀ।ਪੋਥੀਪੰਡਤਗੀਤਕਵਿਤਕਵਤੇਭੀਜਾਸੀ।ਜਤੀਸਤੀਸੰਨਿਆਸ
ਆਸਭਿਕਾਲੈਵਾਸੀ।ਮੁਨਿਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਾਜਮੈਸਣੁਜਾਸੀ।ਜੋਦੀਸੈਸੋਵਿਣਸਣਾਸਭ
ਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੀ।ਥਿਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸੇਵਕੁਥਿਰੁਹੋਸੀ।੮।ਡਖਣੇਮਃ੫।ਸੇ ਸਲੋਕ
ਨੈਣਨਹਿਨੈਰਾਭੁਖੇਲਖਨਭੁਖਿਆ।ਡੁਖੇਕੋੜਿਨਡੁਖਨਾਨਕਪਿਖੰਦੋਸੁਖਿਦਿਸਟਿ।੧।ਮਃ ਪਿਰੀ
੫।ਸੁਖਸਮੂਹਾਭੋਗਭੂਮਿਸਬਾਈਕੇਧਣੀ।ਨਾਨਕਹਭੋਰੋਗਮਿਰਤਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆ।੨।ਮਃ
੫।ਹਿਕਸਭੂਤੂਆਹਿਪਛਾਣੂਭੀਹਿਕੁਕਰਿ।ਨਾਨਕਆਸੜੀਨਿਬਾਹਿਮਾਨੁਖਪਰਥਾਈਲ
ਜੀਵਦੋ।੩।ਪਉੜੀ।ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣੋਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਾ।ਨਿਹਚਲੁਨਾਮੁਨਿਧ
ਨੁਹੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਹਰਿਲਧਾ।ਨਿਹਚਲੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਧਾ।ਸਚ
ਧਰਮੁਤਪੁਨਿਹਚਲੋਜਿਤੁਕਰਮਲਿਖਧਾ।ਨਿਹਚਲੁਮਸਤਕਿਲੇਖਿ ਲਿਖਿਆਸੋ
।ਦਿਨੁਰੈਣਿਆਰਾਧਾ ਦ[illegible]ਤੇ
ਦਇਆਧਰਮਤਪੁਨਿਹਚਲੋ

ਸਲੋਕ

ਟਲੇ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਜੰਗਤਿ ਸਾਧਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੮॥ ਡਖਣੇ ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ ਖੇ
ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿ
ਰੀ ॥ ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀਏ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਣੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰ
ਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿ
ਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਪੰਥਾ ॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰ
ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ ਨਾਮੁ
ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲ
ਥਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ
ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ
ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ

ਸਲੋਕ ਮਃ

ਗੁਰ

ਅਕਾਸਪੂਰਨਹਭਘਟਾ॥ਨਾਨਕਪੇਖੈਇਕੁਤੂਸੁਤਿਪਰੋਤੀਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜੀਮਾਤਾ
ਹਰਿਜੀਪਿਤਾਹਰਿਜੀਉਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ॥ਹਰਿਜੀਮੇਰੀਸਾਰਿਕਰੇਹਮਹਰਿਕੇਬਾਲਕਾ॥ਸਹ
ਜੇਸਹਜਿਖਿਲਾਇਦਾਨਹੀਕਰਦਾਆਲਕਾ॥ਅਉਗੁਣੁਕੋਨਚਿਤਾਰਦਾਗਲਿਸੇਤੀਲਾਇਕਾ
ਮੁਹਿਮੰਗਾਂਸੋਈਦੇਵਦਾਹਰਿਪਿਤਾਸੁਖਦਾਇਕਾ॥ਗਿਆਨਰਾਸਿਧਨਿਸਉਪਿਓਨਿਇਸਸ ਨਾਮੁ
ਉਦੇਲਾਇਕਾ॥ਸਾਝੀਗੁਰਨਾਲਿਬਹਾਲਿਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਕਾ॥ਮੈਨਾਲਹੁਕਦੇਨ
ਵਿਛੁੜੈਹਰਿਪਿਤਾਸਭਨਾਗਲਾਲਾਇਕਾ॥੨੧॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਨਾਨਕਕਚੜਿਆਸਿਉਤੋੜਿਢੂ ਸਲੋਕ
ਢਿਸਜਣਸੰਤਪਕਿਆ॥ਓਇਜੀਵੰਦੇਵਿਛੁੜਹਿਓਇਮੁਇਆਨਜਾਹੀਛੋੜਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾ
ਨਕਬਿਜੁਲੀਆਚਮਕੰਨਿਘੁਰਨਿਘਟਾਅਤਿਕਾਲੀਆ॥ਬਰਸਨਿਮੇਘਅਪਾਰਨਾਨਕਸੰ
ਗਮਿਪਿਰੀਸੁਹੰਦੀਆ॥੨॥ਮਃ੫॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸੀਤਲਪਵਣਝੁਲਾਰਦੇ॥ਸੇਜੜੀ
ਆਸੋਇੰਨਹੀਰੇਲਾਲਜੜੰਦੀਆ॥ਸੁਭਰਕਪੜਭੋਗਨਾਨਕਪਿਰੀਵਿਹੂਣੀਤਤੀਆ
੩॥ਪਉੜੀ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੈਜੋਕੀਆਸੋਈਹੈਕਰਣਾ॥ਜੇਸਉਧਾਵਹਿਪ੍ਰਾਣੀਆਪਾਵਹਿਧੁਰਿਲਿ
ਖਣਾ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੂਨਲਭਈਜੇਫਿਰਹਿਸਭਧਰਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਗੋਵਿੰਦਕਾਭੈ

ਰਦੂਰਿਕਰਣਾ।ਭੇਟਤਬੈਰਾਗੁਉਪਜੈਹਰਿਖੋਜਤਫਿਰਣਾ।ਖੋਜਤਖੋਜਤਸਹਜੁਉਪਜੈਆਫਿ
ਰਿਜਨਮਨਮਰਣਾ।ਹਿਆਇਕਮਾਇਧਿਆਇਆਸਾਧਸਰਣਾ।ਬੋਹਥਨਾਨਕਦੇਉਗੁ
ਰੁਜਿਸੁਹਰਿਚੜਾਇਤਿਸੁਭਉਜਲੁਤਰਣਾ।੨੧।ਸਲੋਕ ਮਃ੫।ਪਹਿਲਾਮਰਣੁਕਬੂ
ਲਿਜੀਵਣਕੀਛਡਿਆਸ।ਹੋਹੁਸਭਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾਤਉਆਉਹਮਾਰੈਪਾਸਿ।੧।ਮਃ੫।ਮੁਆ
ਜੀਵੰਦਾਪੇਖੁਜੀਵਦੇਮਰਿਜਾਨਿ।ਜਿਨਾਮੁਹਬਤਿਇਕਸਿਉਤੇਮਾਣਸਪਰਧਾਨਿ।੨।ਮਃ
੫।ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੀਰ। ਭੁਖਤਿਖਤਿਸੁਨਵਿਆਪਈਜ
ਮੁਨਹੀਆਵੈਨੀਰ।੩।ਪਉੜੀ।ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਚੁਸਾਹਅਡੋਲੈ।ਸਿਧਸ
ਾ ਧਿਕਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਕਉਣੁਤੁਧੁਨੋਤੋਲੈ।ਭੰਨਣਘੜਨਸਮਰਥੁਹੈਓਪਤਿਸਭਪਰਲੈ।
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਘਟਿਘਟਿਸਭਬੋਲੈ।ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਸਭਸੈਕਿਆਮਾਨਸਡੋਲੈ।
ਗਹਿਰਗਭੀਰੁਅਥਾਹਿਤੂਗੁਣਗਿਆਨਅਮੋਲੈ।ਸੋਈਕੰਮਕਮਾਵਣਾਕੀਆਧੁਰਿਮਉ
ਲੈ।ਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈ।੨੨।੩।੨।।੨੬।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫ ।ਸਲੋਕਮਃ੫। ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰਸੁਣੀਦਾਤੈਸੋਹੀਮੈਡੀਠਾ ਵਿਛੁ
ੜਿਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦਰਗਹਿਕਾਬਸੀਠੁ ।ਹਰਿਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇਹਉਮੈਰੋਗੁ ।ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ ।੧।ਮਃ੫। ਇਕੁਸਜਣੁਸਭਿਸਜਣਾਇਕੁ
ਵੈਰੀਸਭੁਵਾਦਿ ।ਗੁਰਪੂਰੈਦਿਖਾਲਿਆਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁਬਾਦਿ ।ਸਾਕਤਦੁਰਜਨਭ੍ਰਮਿਆਜੋ
ਲਗੇਦੂਜੈਸਾਦਿ ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰਸਾਦਿ ।੨।ਪਉੜੀ। ਥਟਣ
ਹਾਰੈਥਾਟਿਆਪੇਹੀਥਟਿਆ ।ਆਪੇਪੂਰਾਸਾਹੁਆਪੇਹੀਖਟਿਆ ।ਆਪੇਕਰਿਪਸਾਰਿਆਪੇਰੰ
ਗਰਟਿਆ ।ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਖਬ੍ਰਹਮਟਿਆ ।ਅਗਮਅਥਾਹਿਬੇਅੰਤਿਪਰੈਪਰਟਿਆ
ਆਪੇਵਡਪਾਤਿਸਾਹਿਆਪਿਵਜੀਰਟਿਆ ।ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਵਡੁਮਟਿਆ ।ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਿਆ ।੧।ਸਲੋਕਮਃ੫। ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੈਸਤਿਗੁਰੁਦੇਹਿਦਿਖਾਲਿ
ਹਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ ।ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ
ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਜਿਨਸਦਹੀਵਰਤੈਨਾਲਿ ।੧।ਮਃ੫। ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣ
ਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭਤੋਹਿ ।ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਜੋਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿ ।ਗੁਰਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਜਤ

ਦੇਖਾਂਤ ਤੁਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਵ
ਣਹਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਲਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿ
ਸਹੀ ਵਸਿ ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥ ਪਾਲੇ ਬਾਲਕ ਵਾਗਿ ਦੇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰ ॥ ਕਰਦਾ ਅਨਦਿ ਨੁ ਬ
ਨੋਦ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥ ਗਾਈਐ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰ
ਗਾ ਤੁਵਣ ਜੋਗਿਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਭੀੜਹੁ ਮੋ ਜੋ
ਕਲਾਈ ਕੀਤੀਅਨੁ ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੰਬੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ਅ
ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਹਰਿ
ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾਂ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀ ਕੈ ਦੁਖ
ਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥ ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁਖ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿ ਭ
ਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ॥ ਤਿਸ

ਹੀਮਿਠਿਆਸਚੁਮੰਤ੍ਰਗੁਰਮਨਿ ਧਰੈ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮ:੫॥ਧਨੁਸੁਰਾਗਸੁਰੰਗੜੇਆਲਾਪਤਿ
ਸਭਤਿਖਜਾਇ॥ਧਨਿਸੁਜੰਤਸੁਹਾਵੜੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਾਉ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਆਰਾਧਿ
ਆ ਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਹਰਿਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁਰਾਇ॥ਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੂਪੁਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ
॥੧॥ਮ:੫॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਘੜੀਧੰਨੁਧਨੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਰੁ॥ਧੰਨੁਸੁਦਿਨਸੁਸੰਜੋਗੜਾਜਿਤੁਡਿਠਾ
ਗੁਰਦਰਸਾਰੁ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਹਰਿਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਹਉਮੈਤੁਟਾਮੋਹੜਾਇਕੁਸਚੁ
ਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਲਗਾਸੇਵਹਰਿਉਧਰਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹ
ਣੁਭਗਤਿਵਿਰਲੇਦਿਤੀਅਨੁ॥ਸਉਪੇਜਿਸੁਭੰਡਾਰਫਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅਨੁ॥ਜਿਸਨੋਲਗਾ
ਰੰਗੁਸੇਰੰਗਿਰਤਿਆ॥ਓਨਾਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁਇਕਾਉਨਭਤਿਆ॥ਓਨਾਪਿਛੈਜਗੁਭੁੰਚੈਭੋਗਈ॥
ਓਨਾਪਿਆਰਾਰਬੁਓਨਾਹਾਜੋਗਈ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਤਿਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆ॥ਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀਤਿਨਜਿਖਸਮੈਭਾਣਿਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮ:੫॥ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਦੋਸਤੀਹਰਿਇਕਸੈਨਾ
ਲਿਮੈਰੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਣੋਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਸੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਗੋਸਟੇ
॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਹਮਬਾਛਦੇਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ਜੋਰਤੇਰੰਗਿਗੋਵਿਦਕੈਹਉ
ਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥

ਹੰਮੈਲਕਰੈਨਰੰਗੁ॥ਝੜਨੈਬਿਰਖਾਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੋੜੇਰੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਮਲਤ੍ਰੀਭਵਣਪਛਣਸ
ਮਰਥੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਦਾਤਾਰਹੈਸਿਰਦਾਤਿਆਜਗਹਥੁ॥ਹਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਹੈਜੋਸਿਰਸਭਨਾਸ
ਮਰਥੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਤਿਮਿਲਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁ॥ਵਡਾਸਾਹਬੁਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆਜਿਨ
ਤਾਰਿਆਸਗਲਿਜਗਤੁ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਧੁਰਿਸੰਜੋਗ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਚੁਨਾ
ਮੁਸਦਹੀਭੋਗੇਭੋਗ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮਨਮੁਖਾਕੇਰੀਦੋਸਤੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ॥ਵੇਖਦਿਆਹੀਭਜਿ
ਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਨਿਬੰਧੁ॥ਜਿਚਰੁਪੈਨਨਿਖਾਵਨੇਤਿਚਰੁਰਖਨਿਗੰਢੁ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਕਿਛੁਨਹੋਵਈ
ਦਿਨਿ ਤਿਤੁਬੋਲਨਿਗੰਧੁ॥ਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁ॥ਕੂੜਾਗੰਢੁਨਚਲ
ਈਚਿਕੜਿਪਥਰੁਬੰਧੁ॥ਅੰਧੇਆਪਿਨਜਾਣਨੀਫਕੜੁਪਿਟਨਿਧੰਧੁ॥ਝੂਠੈਮੋਹਿਲਪਟਾਇ
ਆਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹੰਧੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਪੂਰਾਕਰਮੁਕਰੇਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਉ
ਬਰੇਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰਸੇਈਸਚੁਹਾਕੁ॥ਜਿਨੀਜਾਤਾਖਸਮਕਿ
ਉਲਭੈਤਿਨਖਾਕੁ॥ਮਨੁਮੈਲਾਵੇਕਾਰੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਕੁ॥ਦਿਸੈਸਚਾਮਹਲੁਖੁਲੈਭ੍ਰਮਤਾਕੁ॥ਜਿਸਹਿ ਰ
ਦਿਖਾਲੇਮਹਲੁਤਿਸੁਨਮਿਲੈਧਾਕੁ॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਬਿੰਦਕਨਦਰਿਨਾਕੁ॥ਨਉਨਿਧਿਨ

ਮਨਿਪਿਆਰੁਗੁਰੂਕੇਸਬਦਲਾਗਾ॥ਤਿਸੈਮੇਲੇਸੀਤਿਖਾਕੁਮਸਤਕਿਜਿਸੈਭਾਗਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਪਹਰਣੁ
ਕੀਤੂਸਭੁਵੇਣੁਸੁਣਾਈਜੇਤਉਕਰੇਉਧਾਰਣਾ॥ਸੁੰਦਰਬਚਨਤੁਮਸੁਣਹੁਛਬੀਲੀਪਿਰੁਤੈਡਾਮਨਸ
ਧਾਰਣਾ॥ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਰਚਾਇਓਦਸਿਵਿਖਾਮੈਕਾਰਣਾ॥ਊਣੀਨਾਹੀਝੂਣੀਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਸੈ
ਵਿਹੂਣੀ॥ਪਿਰੁਛੈਲੁਛਬੀਲਾਛਡਿਗਵਾਇਓਦੁਰਮਤਿਕਰਮਿਵਿਹੂਣੀ॥ਨਾਹਉਭੁਲੀਨਾਹਉ
ਚੁਕੀਨਾਮੈਨਾਹੀਦੋਸਾ॥ਜਿਤੁਹਉਲਾਈਤਿਤੁਹਉਲਾਗੀਤੂਸੁਣਿਸਚੁਸੰਦੇਸਾ॥ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿ
ਸਾਈਭਾਗਣਿਜੈਪਿਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ਪਿਰਿਅਉਗਣਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਿਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀ॥ ਸ
ਕਰਮਹੀਣਧਨਕਰੈਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਾਨਕਆਵੈਵਾਰੀ॥ਸਭਿਸੁਹਾਗਣਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਇਕਦੇ
ਵਹੁਰਾਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਮ:੫॥ਕਾਹੇਮਨਤੂਡੋਲਤਾਹਰਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆ
ਇਤੂਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਆਰਾਧਿਮਨਾਸਭਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਵਿਕਾਰੁ॥ਜਿਨਕ
ਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਰੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰ॥ਓਨੀਛਡਿਆਮਾਇਆਸੁਆਵੜਾਧਨੁਸੰਚਿਆ
ਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਅਠੇਪਹਰਇਕਤੈਲਿਵੈਮੰਨੇਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕੁਦੇ
ਹੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸਨੋਸਦਾਸੁਖ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿ

ਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹਿਦੁਖ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਆਕਾੜਿਆ॥ਜਿਸਦਾਕਰਤਾਮਿਤ੍ਰੁਸਭਿਕ
ਜ ਸਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਪਰਵਾਣੁਜਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਬਹੁਤਾਤਿਸੁ
ਧਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਵਡਪਰਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲਉਧਾਰਿਆ
੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੫ ਅੰਦਰਹੁਅੰਨਾਬਾਹਰਹੁਅੰਨਾਕੂੜੀਕੂੜੀਗਾਵੈ॥ਦੇਹੀਧੋਵੈਚਕ੍ਰਬਣਾਏਮਾ
ਇਆਨੋਬਹੁਧਾਵੈ॥ਅੰਦਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਨੀਦਵਿਆਪਿਆ
ਕਾਮਸੰਤਾਪਿਆਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਕਹਾਵੈ॥ਬੈਸਨੋਨਾਮੁਕਰਮਹਉਜੁਗਤਾਤੁਹਕੁਟੇਕਿਆਫਲੁ
ਪਾਵੈ॥ਹੰਸਾਵਿਚਿਬੈਠਾਬਗੁਨਬਣਈਨਿਤਬੈਠਾਮਛੀਨੋਤਾਰਲਾਵੈ॥ਜਾਹੰਸਸਭਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿ
ਦੇਖਨਿਤਾਬਗਾਨਾਲਿਜੋੜੁਕਦੇਨਆਵੈ॥ਹੰਸਾਹੀਰਾਮੋਤੀਚੁਗਣਾਬਗੁਡਡਾਭਾਲਣਜਾਵੈ॥ਉ
ਡਰਿਆਵੇਚਾਰਾਬਗੁਲਾਮਤੁਹੋਵੈਮੰਞੁਲਖਾਵੈ॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤੁਹੀਲਾਗਾਕਿਸੁਦੋਸੁਦਿ
ਚੈਜਾਹਰਿਏਵੈਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਸਿਖਹੰਸਸਰ
ਵਰਿਇਕਠੇਹੋਏਸਤਿਗੁਰਕੈਹੁਕਮਾਵੈ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਸਰਵਰਿਭਰਪੂਰੇਖਾਇਖਰ
ਚਿਰਹੇਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਸਰਵਰਹੰਸੁਦੂਰਿਨਹੋਈਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੈਮਸਤ

ਕਿਉਗੁਰੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਸਿਖੁਗੁਰੂਪਹਿਆਵੈ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬੁਸਭਿਤਾਰੇਸਭਾਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਛਡਾਵੈ॥੧॥ਮ:੪॥ਪਾਪੀਦੈਚਿਤੁਆਖਾਣੈਬਹੁਤੀਰਾਹੀਕੋਰੜੁਮੋਠਿਜਿਨੇਹਾ॥ਅੰਦਰਿਮੋਹੁਨਿਤਭ੍ਰਮਿ
ਵਿਆਪਿਆਤਿਸਟਸਿਨਾਹੀਦੇਹਾ॥ਕੂੜੁਆਵੈਕੂੜੋਜਾਵੈਆਇਆਕੀਨਿਤਜੋਹਾ॥ਸਚੁਕਹੈ
ਤਾਛੋਹੀਆਵੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤਾਰੋਹਾ॥ਵਿਆਪਿਆਦੁਰਮਤਿਕੁਬੁਧਿਕੁਮੂੜਾਮਨਿਲਾਗਾਤਿਸੁਮੋਹਾ॥
ਠਗੈਸੇਤੀਠਗੁਰਲਿਆਇਆਸਾਥੁਭਿਇਕੋਜੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰੀਵਿਚਦੋਕਢੈਤਾਉਘ
ੜਿਆਇਆਲੋਹਾ॥ਬਹੁਤੇਰੀਥਾਈਰਲਾਇਰਲਾਇਦਿਤਾਉਘੜਿਆਪੜਦਾਅਗੈਆਇਖਲੋਹਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਜੇਸਰਣੀਆਵੈਫਿਰਿਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੁਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਾਨੇ
ਅਉਗਣਕਟੇਕਰੇਸੁਧੁਦੇਹਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਸ
ਨੇਹਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਜਿਸੁਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਹਾ॥ਆਵਣਜਾਣ
ਤਿਸਕਾਕਟੀਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਹਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੋਤੁਧੁਬੁਝਈ॥ਜੋਤੁ
ਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੁਦਰਗਹਿਸਿਝਈ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ॥ਜਿਸਨੋਤੂਸੰਤੁ
ਸਟੁਕਲਮਲਤਿਸੁਖਈ॥ਜਿਸਕੈਸੁਆਮੀਵਲਿਨਿਰਭਉਸੋਭਈ॥ਜਿਸਨੋਤੂਕਿਰਪਾਲੁਸ

ਾਸੋਬਿਆਣੀ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਿਹਰਪੌਹੈਅਗਣੀ ॥ ਤਿਸਨੋਸਦਾਦਿਆਲੁਜਿਨਗੁਰਤੇਮਤਿਲ
ੀਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਲਆਪੇਬਖਸਲੈ ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਤੇਰਾਨਾਮਸਤਿਗੁਰਪਾਇ
ਪੈ ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਸਿਦੂਖਾਨਾਸੁਹੋਇ ॥ ਹਥਦੇਆਪਰਖਵਿਆਪੈਭਉਨਕੋਇ ॥ ਗੁਣਗਾਵਾਦਿ
ਨਰੈਣਏਤੈਕੰਮਲਾਇ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਹਉਮੈਰੋਗਜਾਇ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਖਸਮਏਕੋਰਵਿ
ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚੁਸਚੋਸਚੁਲਹਿਆ ॥ ਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਅਪਣੀਸਿਫਤਿਦੇਹੁ ॥
ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰੀਤਿਏਹੁ ॥੧ ਮਃ੫ ॥ ਏਕੋਜਪੀਐਮਨੈਮਾਹਿਇਕਸਕੀਸਰਣਾ ਨਾਨਕ
ਇ ॥ ਇਕਸਸਿਉਕਰਿਪਿਰਹੜੀਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ॥ ਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ ॥ ਮਨਿ
ਤਨਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਪ੍ਰਭੁਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾ
ਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀਤੇਸੰਤਜਨਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਇ ॥ ਜਲਥਲਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆ ॥ ਦੂਜਾ
ਕੋਈਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਈਨਾਮਉਚਰਾਨਾਨਕਖਸਮਰਜਾਇ ॥੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਵਾਲਾ
ਮਾਰੇਤਿਸੁਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਵਾਲਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭਉਣੁ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਤਿਸਮੁਖਉਜਲਾ ॥ ਜਿ
ਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀਹੂਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਖੁ

ਜੀਤਿਨਨਉਨਿਧਕੂੜਿਐ॥ਜਿਸਨੋਤੂਪ੍ਰਭਵੁਠਾਤਿਸਕਿਆਮੁਹਛੰਦਗੀ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਿਹ
ਰਸੁਤੇਰੀਬੰਦਗੀ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸੰਤਾਂਸੰਗਿਵਿਹਾਵੇ॥ਤੁਧਹੁਭੁ
ਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿਹਾਵੇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਆਪਣਾਘਟਿਅ
ਵਘਟਿਘਟਘਾਟ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕੋਇਨਬੰਧੈਵਾਟ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਥੈਤੂਸਮਰਥੁ
ਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹਿ॥ਓਥੈਤੇਰੀਰਖਅਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ॥ਸੁਣਿਕੈਜਮਕੇਦੂਤਿਨਾਇਤੇਰੈਛਡਿਜਾਹਿ॥
ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਪਾਹਿ॥ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਇਖਾਹਿ॥
ਕਲਿਮਹਿਏਹੁਪੁੰਨੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਹਿ॥ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਾਲੁਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾਹਿਸਾਹਿ॥ਬਿਰਥਾਕੋਇ
ਨਜਾਇਜਿਆਵੈਤੁਧੁਆਹਿ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਦੂਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝਾਇਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਮੁਦੇਹੁਆ
ਧਾਰੁ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਸਮਰਥੁਸਚੁਦਾਤਾਰੁ॥ਤੂਨਿਹਚਲੁਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਾਤੁ
ਧੁਦਰਬਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਭੁਬਿ
ਖਿਆਰਸਛਾਰੁ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜਿਨਾਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮ
ਸਹਜੁਸੁਖਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਇਕੁਆਰਾਧੇਸੰਤਨਰੇਣਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਤ

ਹਰਿਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਅਵਰਿਸਿਆਣਪਛਾਡਿਦੇਹ ਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਤੂ
ਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤੁਘਿਣਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬੇਦਪੜਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਤੀਰਥਿਨ
ਾਈਐ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈਐ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਕਿਤੈਸਿਆਣਪੈ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿ
ਵਸਿਬਹੁਤਾਦਾਨੁਦੇਇ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ॥ਤੂਭਗਤਾਕੈਵਸਿਭਗਤਾਤਾਣੁਤੇਰਾ॥
੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਆਪੇਵੈਦੁਆਪਿਨਾਰਾਇਣੁ॥ਏਹਿਵੈਦਜੀਅਕਾਦੁਖੁਲਾਇਣੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਖਾਇਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਿਸਕੇਸਭਿਦੂਖਮਿਟਾਇਣੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਹੁਕ
ਮਿਉਛਲੈਹੁਕਮੇਰਹੈ॥ਹੁਕਮੇਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਸਹੈ॥ਹੁਕਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਨਾਨਕਜਿ
ਸਨੋਹੋਵੈਦਾਤਿ॥ਹੁਕਮਿਮਰੈਹੁਕਮੇਹੀਜੀਵੈ॥ਹੁਕਮੇਨਾਨਾਵਡਾਥੀਵੈ॥ਹੁਕਮੇਸੋਗਹਰਖਆਨੰਦ
॥ਹੁਕਮੇਜਪੈਨਿਰੋਧਰਗੁਰਮੰਤ॥ਹੁਕਮੇਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਇ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਭਗਤੀਲਾਇ॥੨
॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਕੁਰਬਾਣੁਜਿਤੇਰਾਸੇਵਦਾਰੁ॥ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਬਲਿਹਾਰਿਜਿਗਾਵੈਗੁਣ
ਅਪਾਰੁ॥ਸੋਢਾਢੀਧਨੁਧੰਨੁਜਿਸੁਲੋੜੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸੋਢਾਢੀਭਾਗਠੁਜਿਸੁਸਚਾਦੁਆਰਬਾਰੁ॥ ਸੁ
ਓਹੁਢਾਢੀਤੁਧੁਧਿਆਇਕਲਾਣੇਦਿਨੁਰੈਣਚਾਰੁ॥ਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਆਵੈਕਦੇਹਾਰੁ॥ਸੋਢਾਢੀ
ਕਪੜੁਭੋਜਨੁਸਚੁਰਹਦਾਲਿਵੈਧਾਰ

ਗੁਣਵੰਤ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰ
ਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸ
ਹਜ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈ
ਐ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾ
ਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕ
ਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇੰ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾ [ਦਾ]
[ਕ] ਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨
ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਿ
ਣੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਰੋ
ਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹ
[ਬੇਅੰਤ] ਮੰਡਉ ਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪ

ਆਰਾਨਾਨਕਜੀਮੈਛਡਿਗਵਾਇਆਰੰਗਿਕਸੁੰਭੈਭੁਲੀਆ॥ਤਉਸਜਣਕੀਮੈਕੀਮਨਪਉਦੀਹਉ
ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਲਹਦੀਆ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਸੁਵਿਰਾਇਣਿਨਾਨਕਜੀਉਸਸੁਰਾਵਾਦੀਜੇਠੋਪਉਪਉ
ਲੂਹੈ॥ਹਭੇਭਸੁਪੁਣੇਦੇਵਤਨੁਜਾਂਮੈਸਜਣੁਤੂਹੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਤੂਵੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਦਰਦੁਨਿ
ਵਾਰਣੋ॥ਜਿਸੁਤੂਵੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਣੋ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਪੂਰਾਗੁਰੂਸੁਸਰਪਰਤਾਰਣੋ॥
ਜਿਸਨੋਲਾਏਸਚਿਤਿਸੁਸਚੁਸਮਾਲਣੋ॥ਜਿਸੁਆਇਆਹਥਿਨਿਧਾਨੁਸੁਰਹਿਆਭਾਲਣੋ॥ਜਿ
ਸਨੋਇਕੋਰੰਗੁਭਗਤੁਸੁਜਾਨਣੋ॥ਓਹੁਸਭਨਾਕੀਰੇਣੁਬਿਰਹੀਚਾਰਣੋ॥ਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣ
ਸਭੁਤੇਰਾਕਾਰਣੋ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਨਾਨਕਜੀਮੈਹਭਵਞਾਈਛੋੜਿਆਹਭੁਕਿਝੁ
ਤਿਆਗੀ॥ਹਭੇਸਾਕਕੂੜਾਵੇਡਿਠੇਤਉਪਲੈਤੈਡੈਲਾਗੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਨਾਨ
ਕਜੀਉਹਉਫਾਵੀਥੀਈਬਹੁਤੁਦਿਸੰਤਰਪੰਧਾ॥ਤਾਹਉਸੁਖਿਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀਜਾਗੁਰਮਿਲਿ
ਸਜਣੁਮੈਲਧਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੇਦੁਖਸੰਤਾਪਜਾਂਤੁਧਹੁਭੁਲੀਐ॥ਜੇਕੀਚਨਿਲਖਉਪਾਵ
ਤਾਂਕਹੀਨਘੁਲੀਐ॥ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਨਿਰਧਨੁਕਾਂਢੀਐ॥ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ
ਸੁਜੋਨੀਹਾਂਢੀਐ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮੁਡੰਡੁਦੇਇ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀ

ਤਰੰਗੀਸੇਵਕਾਣੇਗਜਿਸੁਖਸਮਨਾਆਵੀਚਿਤਿਮੁਖਰੋਅਹੰਕਾਰੀਆ॥ਸੋਈਦੁਹੇਲਾਜਗਜਿ
ਨਿਨਾਉਵਿਸਾਰਿਆ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਢੂੰਢੀਦੋਮੂਦਸਮੈਕੋਇਨਡਿਠਾਨੂਨਾਨਕਮਨਜਾਣੂ॥
ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤ੍ਰਵਿਚੋਲੇਜੈਮਿਲਿਕੰਤੁਪਛਾਣਾ॥੧॥ਮਃ੫॥ਪਾਵਸੁਹਾਵੇਜਾਂਤਉ
ਤ੍ਰ ਧਿਰਿਜੁਲਦੇਸੀਸੁਸੁਹਾਵਾਚਰਣੀ॥ਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜਾਂਤਉਜਸੁਗਾਵੈਜੀਉਪਇਆਤਉਸਰਣੀ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਿਲਿਨਾਰੀਸਤਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਵੀਆ॥ਘਰਕਾਹੋਆਬੰਧਾਨੁਬਹੁੜਿਨਧਾਵੀ
ਆ॥ਬਿਨਠੀਦੁਰਮਤਿਦੁਰਤੁਸੋਇਕੂੜਾਵੀਆ॥ਸੀਲਵੰਤਿਪਰਧਾਨਿਰਿਦੈਸਚਾਵੀਆ॥ਅੰ
ਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਇਕਰੀਤਾਵੀਆ॥ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਚਰਣਦਾਸਾਵੀਆ॥ਸੋਭਾਬ
ਣੀਸੀਗਾਰੁਖਸਮਿਜਾਂਰਾਵੀਆ॥ਮਿਲੀਆਆਇਸੰਜੋਗਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੀਆ॥੧੫॥ਸਲੋਕ
ਮਃ੫॥ਹਭਿਗੁਣਤੈਡੇਨਾਨਕਜੀਉਮੈਕੂਥੀਏਮੈਨਿਰਗੁਣਤੇਕਿਆਹੋਵੈ॥ਤਉਜੇਵਡੁਦਾਤਾਰੁ
ਨਕੋਈਜਾਚਕੁਸਦਾਜਾਚੋਵੈ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦੇਹਛਿਜੰਦੜੀਊਣਮਝੂਣਾਗੁਰਿਸਜਣਿਜੀਉਧਰਾ ॰
ਇਆ॥ਹਭੇਸੁਖਸੁਹੇਲੜਾਸੁਤਾਜਿਤਾਜਗੁਸਬਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਵਡਾਤੇਰਾਦਰਬਾ
ਰੁਸਚਾਤੁਧੁਤਖਤੁ॥ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁਨਿਹਚਲੁਚਉਰੁਛਤੁ॥ਜੋਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਈ

ਸਭਦੁਨਿਆਉ॥ਜੇਨਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਥਾਵੈਮਿਲੈਥਾਉ॥ਜੋਕੀਨੀਕਰਤਾਰਸਾਈਭਲੀਗ
ਲ॥ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਖਸਮੁਸੇਦਰਗਾਹਿਮਲ॥ਸਹੀਤੇਰਾਫੁਰਮਾਣੁਕਿਨੈਨਫੇਰੀਐ॥ਕਾਰਣਕ
ਰਣਕਰੀਮਕੁਦਰਤਤੇਰੀਐ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਜੋਇਸੁਣੰਦੀਦਿਨੀਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਆਨਾਮ
ਜਪੰਦੜੀਲਾਲੀ॥ਪੰਧਿਜੁਲੰਦੜੀਮੇਰਾਅੰਦਰੁਠੰਢਾਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਿਨਿਹਾਲੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਹ
ਠਮੰਝਾਹੂਮੈਮਾਣਕੁਲਧਾ॥ਮੁਲਿਨਘਿਧਾਮੈਕੂਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ॥ਢੂੰਢਵਞਾਈਥੀਆਥਿਤਾ॥ਜਨਮੁ
ਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਜਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹੋਇਸੁਸੇਵਾਲਗਾ॥ਜਿਸਗੁਰਮਿਲਿਕਮ ਕਰਮੁ
ਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ਲਗਾਰੰਗੁਚਰਣਾਰਬਿੰਦਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥ਆਤਮੁਜਿ
ਤਾਗੁਰਮਤੀਅਗੰਜਤਪਾਗਾ॥ਜਿਸਹਿਧਿਆਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਕਲਮਹਿਤਾਗਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿ
ਨਿਰਮਲਾਅਠਸਠਿਮਜਨੁਨਾਗਾ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਪਣਾਸੋਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ
੫॥ਜਾਪਿਰੁਅੰਦਰਿਤਾਧਨਬਾਹਰਿ॥ਜਾਪਿਰੁਬਾਹਰਿਤਾਧਨੁਮਾਹਰਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਫੇਰਫਿ
ਰਾਹਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਦਿਖਾਇਆਜਾਹਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚੇਸਚਿਸਮਾਹਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਆਹਰ
ਸਭਿਕਰਦਾਫਿਰੈਆਹਰੁਇਕੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਹਰਿਜਗੁਉਧਰੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥

ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਸੁਏਵਡਭਾਗਾ

॥ਪਉੜੀ॥ਵਡੀਹੂਵਡਾਅਪਾਰੁਤੇਰਾਮਰਤਬਾ॥ਰੰਗਪਰੰਗਅਨੇਕਨਜਾਪਨਿਕਰਤਬਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿ
ਜੀਉਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਵਸਿਤੇਰਾਘਰੁਭਲਾ॥ਤੇਰੈਘਰਿਆਨੰਦੁਵਧਾਈਤੁਧੁਘ
ਰਿ॥ਮਾਣੁਮਹਤਾਤੇਜੁਆਪਣਾਆਪਿਜਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੁਦਿਸੈਜਤਕਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾ
ਸੁਤੁਧੁਆਗੈਬਿਨਵਤਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਛਤੜੇਬਾਜਾਰਸੋਹਨਿਵਿਚਿਵਪਾਰੀਏ॥ਵਖਰੁਹਿਕੁਅ
ਪਾਰੁਨਾਨਕਖਟੇਸੋਧਣੀ॥੧॥ਮਹਲਾ੫॥ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁ
ਰਚਾਇਆ॥ਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਹਾਵੜਾਹਰਿਸਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥
ਮਨੁਲੋਚੈਉਨ੍ਹਮਿਲਣਨੋਕਿਉਵੰਞੈਘਿਤਾ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਓਹੁਅਗਮੁਅਜਿਤਾ॥ਓਹੁਪਿ
ਆਰਾਜੀਅਕਾਜੋਖੋਲ੍ਹੈਭਿਤਾ॥ਸੇਵਾਕਰੀਤੁਸਾੜੀਆਮੈਦਸਿਹੁਮਿਤਾ॥ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਞਾਵਾਰਣੈਬਲੇਬ
ਲਿਕਿਤਾ॥ਦਸਨਿਸੰਤਪਿਆਰਿਆਸੁਣਹੁਲਾਇਚਿਤਾ॥ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਨਾਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿਨ
ਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਣੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰ
ਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਹੀਵਡਪਰਵਾਰੁਆਪਿਇਕਾਤੀਆ॥ਆਪਣੀਕੀ

ਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੰਨਿਆ॥ਆਪਣਕੀਤਾਆਪਿਆ
ਪਿਵਰੰਨਿਆ॥ਧੰਨਿਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੈਤੂਵੁਠਾ॥ਧੰਨਿਸੁਤੇਰੇਭਗਤਜਿਨ੍ਹੀਸਚੁਤੂੰਡਿਠਾ॥ਜਿਸਨੋ
ਤੇਰੀਦਇਆਸਲਾਹੇਸੋਇਤੁਧੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰਭੇਟੇਨਾਨਕਨਿਰਮਲਸੋਈਸੁਧਾ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੫
ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥ਜੋਨਰਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨ੍ਹਾਅੰਚਨਲਾਗੁ॥
੧॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨ੍ਹਿਜਿਨ੍ਹਾਪਿਆ
ਰੇਨੇਹ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਦਇਆਧਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਅਗ
ਨਿਆਪਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮਪੁਰਖੁਇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕੈਆਸਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਲਾਏ॥ਅਉਗਣਕਟਿਮੁਖੁਉਜਲਾਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਭਉਕਟਿਓਨੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨਪਾਏ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਅਨੁਲੜੁਆਪਿਫੜਾਏ॥ਨਾਨਕਬਖ
ਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਰਖੇਗਲਿਲਾਏ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਮੁਹਬਤਿਜਿਸੁਖੁਦਾਇਦੀਰਤਾਰੰਗਿਚਲੂ
ਲਿ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀਮਨਮੂਲਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਅੰਦਰੁਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾ
ਹਰਿਭੀਸਚੁਡਿਠੋਮਿ॥ਨਾਨਕਰਵਿਆਹਭਥਾਇਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰੋਮਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆ

ਪੇਕੀਤੋਰਚਨੁਆਪੇਹੀਰਤਿਆ॥ਆਪੇਹੋਇਓਇਕੁਆਪੇਬਹੁਭਤਿਆ॥ਆਪੇਸਭਨਾਮੰਝਿ
ਆਪੇਬਾਹਰਾ॥ਆਪੇਜਾਣਹਿਦੂਰਿਆਪੇਹੀਜਾਹਰਾ॥ਆਪੇਹੋਵਹਿਗੁਪਤਿਆਪੇਪਰਗਟੀਐ॥ਕੀ
ਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਇਤੇਰੀਥਟੀਐ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਹੁਅਪਰਅਗਣਤੁਤੂੰ॥ਨਾਨਕਵਰਤੈ
ਇਕੁਇਕੋਇਕੁਤੂੰ॥੨੨॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਰਾਇਬਲਵੰਡਿਤ
ਥਾਸਤੈਡੂਮਆਖੀ॥ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲਿਹੋਵੈਜੋਖੀਵਦੈ॥ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੈਣਭਰਾਵ
ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁਪੜੀਵਦੈ॥ਨਾਨਕਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਟਿਸਤਾਣੀਨੀਵਦੈ॥ਲਹਣੈਧਰਿਓ
ਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਰਿਸਿਫਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਦੈ॥ਮਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖੜਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕੁਇਜੀ
ਅਦੈ॥ਗੁਰਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਕੀਈਨਾਨਕਿਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੈ॥ਸਹਿਟਿਕਾਦਿਤੋਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥ਲਹ
ਣੇਦੀਫੇਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੋਹੀਖਟੀਐ॥ਜੋਤਿਓਹਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਹਿਕਾਇਆਫੇਰਿਪਲਟੀਐ॥
ਝੁਲੈਸੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਹਟੀਐ॥ਕਰਹਿਜਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਸਿਲਜੋਗੁ
ਅਲੂਣੀਚਟੀਐ॥ਲੰਗਰੁਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਤੋਟਿਨਆਵੀਖਟੀਐ॥ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੰਮ

ਦੀਆਆਪਖਹਦੀਖੈਰਦਬਟੀਐ॥ਹੋਵੈਸਿਫਤਖਸੰਮਦੀਨੂਰਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁਝਟੀਐ॥ਤੁਧੁਡਿ
ਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ॥ਸਚੁਜਿਗੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉਏਦੂਬੋਲਹੁ
ਹਟੀਐ॥ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਓਕਰਿਪੀਰਹੁਕੰਨਮੁਰਟੀਐ॥ਦਿਲਖੋਟੈਆਕੀਫਿਰਨਿਬੰਨਿਭ
ਰੁਉਚਾਇਨਿਛਟੀਐ॥ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਣੁਹਾਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀ
ਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲੁਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀ॥ਧਰਮਰਾਇਹੈਦੇਵਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇਦ
ਲਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਬਾਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀਸਚੁਕਰਤੈਬੰ ਦੀ
ਧਿਬਹਾਲੀ॥ਨਾਨਕਕਾਇਆਪਲਟੁਕਰਿਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈਡਾਲੀ॥ਦਰਿਸੇਵੇਉਮਤਿਖੜੀਮਸ
ਕਲੈਹੋਇਜੰਗਾਲੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੰਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲਾਲੀ॥ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕ
ਜਨੁਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪਤ੍ਰਾਲੀ॥ਲੰਗਰਿਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀਰਿਘਿਆਲੀ॥ਗੁਰਸਿ
ਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾਲੀ॥ਪਏਕਬੂਲੁਖਸੰਮਨਾਲਿਜਾਂਘਾਲਮਰਦੀਘਾਲੀ॥
ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੋਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ॥੩॥ਹੋਰਿਂਓਗੰਗਵਹਾਈਐਦੁਨਿਆਈਆਖੈਕਿਕਿ
ਓਨੁ॥ਨਾਨਕਈਸਰਿਜਗਨਾਥਿਉਚਹਦੀਵੈਣੁਵਿਰਿਕਿਓਨੁ॥ਮਾਧਾਣਾਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਬਾਸ

ਆਨ

ਕੁਸਬਦਿਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ ਚਉਦਹਿਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿਆਵਾਗਉਣੁਚਲਿਕਿਓਨੁ ॥ ਕੁਦ
ਰਤਿਅਹਿਵਿਖਾਲੀਅਨੁਜਿਣਿਐਵਡਿਪਿਡਿਠਿਣਿਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤ੍ਰਸਿਰਿਅਸਮਾਨਕਿ
ਆੜਾਛਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਮਾਹਿਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂਘੋਖਿਕੈਸਭ
ਉਮਤਿਵੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂਸੁਧੋਸੁਤਾਂਲਹਣਾਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥ ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸ
ਤਿਗੁਰਖਾਡੂਰ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਨਾਲਿਤੁਧੁਹੋਰੁਮੁਚੁਗਰੂਰੁ ॥ ਲਬਵਿਣਾਹੇਮਾਣਸਾਜਿਉਪਾਣੀਬੂ
ਰੁ ॥ ਵਰਿਹਐਦਰਗਹਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੂਰੁ ॥ ਜਿਤੁਸੁਹਾਥਨਲਭਈਤੂੰਓਹੁਠਰੂਰੁ ॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾ
ਮਨਿਧਾਨੁਹੈਤੁਧੁਵਿਚਿਭਰਪੂਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੋਵੰਞੈਚੂਰੁ ॥ ਨੇੜੈਦਿਸੈਮਾਤਲੋਕਤੁਧੁਸੁ
ਝੈਦੂਰਿ ॥ ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਖਾਡੂਰ ॥੫॥ ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬ
ਣੁ ॥ ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿਬਾਸਕਨੇਤ੍ਰੈਘਤਿਆਕਰਿਨੇਹੀਤਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿਸਮੁੰ
ਦੁਵਿਰੋਲਿਆਕਰਿਮੇਰਮਧਾਣੁ ॥ ਚਉਦਹਿਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਣੁ ॥ ਘੋੜਾਕੀਤੋਸ
ਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁਚੜਾਇਓਸਤਦਾਜਸਹੰਦਾਬਾਣੁ ॥ ਕਲਿਵਿਚਿਧੂਅੰਧਾਰਸਾ
ਚੜਿਆਰੈਭਾਣੁ ॥ ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਹੁਛਾਵਾਣੁ ॥ ਨਿਤਰਸੋਈਤੇਰੀਐਘਿਉਮੈਦਾਖਾਣੁ ॥

ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰਵਾਣੁ।ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਓਕਰਨਦਰਨੀਸਾਣੁ।
ਅਉਤਰਿਆਅਉਤਾਰੁਲੈਸੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ।ਝਖੜੁਵਾਉਨਡੋਲਈਪਰਬਤੁਮੇਰਾਣੁ।ਜਾਣੈ
ਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੂਜਾਣੁ।ਕਿਆਸਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਂਤੂਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ।ਦਾਨਜਿ
ਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਣੁ।ਨਾਨਕਹੰਦਾਛਤ੍ਰੁਸਿਰਉਮਤਿਹੈਰਾਣੁ।ਸੋਟਿਕਾਸੋਬਹਣਾਸੋਈ
ਦੀਬਾਣੁ।ਪੀਊਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੁ।੬।ਧੰਨੁਧੰਨੁਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੂਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨੈਸ
ਵਾਰਿਆ।ਪੂਰੀਹੋਈਕਰਾਮਾਤਿਆਪਿਸਿਰਜਣਹਾਰੈਧਾਰਿਆ।ਸਿਖੀਅਤੈਸੰਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕ
ਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆ।ਅਟਲੁਅਥਾਹੁਅਤੋਲੁਤੂਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆ।ਜਿਨੀਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉ
ਸ ਕਰਿਸੇਤੁਧੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ।ਲਬੁਲੋਭੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮੋਹੁਮਾਰਿਕਢੇਤੁਧੁਸਪਰਵਾਰਿਆ।ਧੰਨੁਸੁ
ਤੇਰਾਥਾਨੁਹੈਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿਆ।ਨਾਨਕੁਤੂਲਹਣਾਤੂਹੈਗੁਰੁਅਮਰੁਤੂਵੀਚਾਰਿਆ।ਗੁਰੁਡਿ
ਠਾਤਾਂਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ।੭।ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੇਹੋਆ।ਆਪੀਨੈਆਪੁਸ
ਜਿਓਨੁਆਪੇਹੀਥੰਮਿਖਲੋਆ।ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆਪਿਲਿਖਣਹਾਰਾਹੋਆ।ਸਭਉਮ
ਤਿਆਵਣਜਾਵਣੀਆਪੇਹੀਨਵਾਨਿਰੋਆ।ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆ

ਉਗਵਣਹੁਤੈਅਥਵਣਹੁਚਹੁਚਕੀਕੀਅਨੁਲੋਆ॥ਜਿਨੀਗੁਰੂਨਸੇਵਿਓਮਨਮੁਖਾਪਇਆ
ਮੋਆ॥ਦੂਣੀਚਉਣੀਕਰਾਮਾਤਸਚੇਕਾਸਚਾਢੋਆ॥ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੇਹੋ
ਆ॥੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬਸੰਤਕੀਵਾਰਮਃ੫

ਹਰਿਕਾਨਾਮਧਿਆਇਕੈਹੋਹੁਹਰਿਆਭਾਈ॥ਕਰਮਿਲਿਖੰਤੈਪਾਈਐਇਹੁਰੁਤਿਸੁਹਾਈ॥ਵਣੁ
ਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਮਉਲਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਖੁਊਪਜੈਲਥੀਸਭਛਾਈ॥ਨਾ
ਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਮੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਧਾਈ॥੧॥ਪੰਜੇਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਚਾਢੋਆ॥ਆਪ
ਣੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਦਯੁਖੜੋਆ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਦਿ
ਨੁਰੈਣਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਫਿਰਿਪਾਇਨਮੋਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਨਾਨਕਾਸੋਈਫਿਰਿਹੋਆ॥ਕਿਥਹੁ
ਉਪਜੈਕਹਰਹੈਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣੁਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕਹਨਿਧਿਆਇ
ਨਿਸੁਣਨਿਨਿਤਿਸੇਭਗਤਸੁਹਾਵੈ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਦੂਸਰੁਲਵੈਨਲਾਵੈ॥ਸਚੁਪੂਰੈਗੁ
ਰਿਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕੁਸੁਣਾਵੈ॥੩॥੧॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ [illegible] ਸਲੋਕਮਃ੫॥

ਅੰਤਰਿਗੁਰੂਆਰਾਧਣਾਜਿਹਵਾਜਪਿਗੁਰਨਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪੇਖਣਾਸ੍ਰਵਣੀਸੁਨਣਾਗੁਰਨਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਿਪਾਈਐਠਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਨੋਇਹਵਥੁਦੇਇ॥
ਜਗਮਹਿਉਤਮਕਾਢੀਐਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਰਖੇਰਖਣਹਾਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਅਨੁ॥
ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ॥ਹੋਆਆਪਿਦਇਆਲੁਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰਿਅਨੁ॥ਸਾਧ
ਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਤਾਰਿਅਨੁ॥ਸਾਕਤਨਿੰਦਕਦੁਸਟਖਿਨਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁ॥ਤਿਸੁਸਾ
ਹਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਹਿ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਸਗਲੇਦੂਖਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅ
ਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਅਗਮੁਅਪਾਰੀਐ॥ਸਚੋਸਚਾਸਚੁਸਚੁਨਿਹਾਰੀਐ॥ਕੂੜੁਨਜਾਪੈਕਿਛੁ
ਤੇਰੀਧਾਰੀਐ॥ਸਭਸੈਦੇਦਾਤਾਰੁਜੇਤਉਪਾਰੀਐ॥ਇਕਤੁਸੂਤਿਪਰੋਇਜੋਤਿਸੰਜਾਰੀਐ॥ਹੁਕ
ਮੇਭਵਜਲਮੰਝਿਹੁਕਮੇਤਾਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਧੁਧਿਆਏਸੋਇਜਿਸੁਭਾਗੁਮਥਾਰੀਐ॥ਤੇਰੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇਹਉਤੁਧੁਬਲਿਹਾਰੀਐ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਜਾਤੂਠਾਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨੁਅ
ਚਿੰਤਵਸਹਿਮਨਮਾਹਿ॥ਜਾਤੂਠਾਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨੁਨਉਨਿਧਘਰਿਮਹਿਪਾਹਿ॥ਜਾਤੂਠਾਸਹਿਮਿਹਰ

ਵਾਨੁਤਗੁਰਕਾਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਹਿ॥ਜਾਤੂਤੁਸਹਿਮਿਹਰਿਵਾਨੁਤਾਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਮਃ੫॥ਕਿਤੀਬੈ
ਹਨਿਬੈਹਣੈਮੁਚੁਵਜਾਇਨਿਵਜ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਰਹੀਆਲਜ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁ
ਧਿਆਇਨਿਬੇਦਕਤੇਬਾਸਣੁਖੜੇ॥ਗਣਤੀਗਣੀਨਜਾਇਤੇਰੈਦਰਿਪੜੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਤੁਧੁਧਿਆਇ
ਨਿਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ॥ਸੰਕਰਬਿਸਨਅਵਤਾਰਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਣਾ॥ਪੀਰਪਿਕਾਬਰਸੇਖਮਸਾ
ਇਕਅਉਲੀਏ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਏ॥ਕੂੜਹੁਕਰੇਵਿਣਾਸੁਧਰਮੇਤਗੀ
ਐ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਹਿਆਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਚੰਗਿਆਈਆਲ
ਕੁਕਰੇਬੁਰਿਆਈਹੋਇਸੇਰੁ॥ਨਾਨਕਅਜੁਕਲਿਆਵਸੀਗਾਫਲਫਾਹੀਪੇਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਕਿਤੀਆਕੁਢੰਗਗੁਝਾਥੀਐਨਹਿਤੁ॥ਨਾਨਕਤੈਸਹਿਢਕਿਆਮਨਮਹਿਸਚਾਮਿਤੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਹਉਮਾਗਉਤੁਝੈਦਇਆਲਕਰਿਦਾਸਾਗੋਲਿਆ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਰਾਜੁਜੀਵਾਬੋਲਿਆ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾਘਰਿਘਣਾ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਸ੍ਰਵਣੀਜਸੁਸੁਣਾ॥ਕਮਾਵਾਤਿਨਕੀ
ਕਾਰਸਰੀਰੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ਪਖਾਪਾਣੀਪੀਸਿਬਿਗਸਾਪੈਰਧੋਇ॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਹੋਇਪ੍ਰਭਨਦਰਿਨਿ
ਹਾਲੀਐ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਦਿਚੈਥਾਉਸੰਤਿਧਰਮਸਾਲੀਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰ

ਨ

ਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਰਣਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਪਤਿਤਪੁਨੀ
ਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤਕਭਾਗੁ
੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਰਾਸਨਾਉਪਰਵਦਿਗਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਕਰੇਰਹੰਮਤਿਸਨਵਿਸ
ਰਦਾ॥ਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁਬੁਝਿਵੀਚਾਰਦਾ॥ਅਨਿਕ
ਰੂਪਖਿਨਮਾਹਿਕੁਦਰਤਧਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ॥ਜਿਸਦੈਹੋਵੈਵਲਿਸੁ
ਕਦੇਨਹਾਰਦਾ॥ਸਦਾਅਭਗੁਦੀਬਾਣੁਹੈਹਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋ ਸ
ਭੁਛੋਡੀਐਦੀਜੈਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਜੀਵਦਿਆਨਿਤਜਾਪੀਐਨਾਨਕਸਚਾਨਾਉ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਸਿਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਫਲਪਾਏਆਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਮਿ
ਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰਿਜਿਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇਅੰਦੇ
ਸਿਆ॥ਤਿਸਕਾਦਰਸਨਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਾਲੁਹੋਇ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਮੈਲੁਧੋਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਨਾਉਓਥੈਜਾਪੀਐ॥ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਭੁਖਾਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਆ
ਨਾਉਤਿਸੁਬੰਧਨਕਾਟੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਅਨ

ਅਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਉਠਿਨੀਤ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਉਆਹਰੋਹਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਕੇਮੀ
ਤ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਪ੍ਰਭਿਰਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਾਮੂਲਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਣੀਆਮਰਉਵਿਚ
ਰੀਸੂਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿਕਰਿ॥ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਸਗ
ਲਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ॥ਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿਜਾਇਜਰਿ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁ
ਤਰਿ॥ਸੇਵਹਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵਆਗੈਨਮਰਹੁਡਰਿ॥ਖਿਨਮਹਿਕਰੇਨਿਹਾਲੁਊਣੇਸੁਭਰਭਰਿ॥ਮਨਕਉ
ਹੋਇਸੰਤੋਖੁਧਿਆਈਐਸਦਾਹਰਿ॥ਸੋਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧੁਰਿ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੫
ਲਗੜੀਸੁਥਾਨਜੋੜਣਹਾਰੈਜੋੜੀਆ॥ਨਾਨਕਲਹਰੀਲਖਸੈਆਨਡੁਬਣਦੇਇਨਮਾਪਿਰੀ॥੧॥ਮਃ
੫॥ਬਨਿਭੀਹਾਵਲੈਹਿਕੁਸਾਥੀਲਧਮੁਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸੰਤਪਿਆਰੇਨ
ਨਕਪੂਰਨਕਾਮਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਿਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤਿਆ॥ਨਹੋਵੀਪਛੋਤਾਉਤੁਧ
ਨੋਜਪਤਿਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਸੁਖਲਹਾਚਿਤਾਰਿਮਨਾ॥
ਗੁਰਪਹਿਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰੁਕਰਮੀਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਨਿਹਾਲਬਹੁੜਿਨਧਾਈਐ॥ਰਖੈਆਪਿਦ
ਇਆਲੁਕਰਿਦਾਸਾਆਪਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਣਿਸੁਣੇ॥੭॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਪ੍ਰੇਮਪਟੋ

ਲਤੈਸਾਹਿਬਿਤਾਢਕਣੁਢਕ੍ਹਾਪਤਿਮੇਰੀ। ਦਾਨਾਬੀਨਾਜਾਣੀਐਡਾਨਾਨਕਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ।੧ ਮਃ੫
ਤੈਡੈਸਿਮਰਣਿਹਭੁਕਿਛੁਲਧਮੁਬਿਖਮੁਨਡਿਠਮੁਕੋਈ। ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਮੇਟਿ
ਨਸਕੈਕੋਈ।੨ ਪਉੜੀ। ਹੋਵੈਸੁਖੁਘਣਾਦਯੁਧਿਆਈਐ। ਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ।
ਅੰਦਰਿਵਰਤੈਠਾਢਿਪ੍ਰਭਿਚਿਤਿਆਈਐ। ਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸਨਾਇਮੰਨਿਵਸਾਈਐ। ਕੋਇਨਲ
ਗੈਬਿਘਨੁਆਪੁਗਵਾਈਐ। ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਮਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ। ਤਿਨਿਪਾਇਆਸਭੁਥੋਕੁਜਿ
ਸੁਆਪਿਦਿਵਾਈਐ। ਤੂਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਤੇਰੀਛਾਈਐ।੮ ਸਲੋਕਮਃ੫। ਨਦੀਤਰੰਦੜੀਮੈ
ਡਾਖੋਜੁਨਖੁੰਭੈਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿਤੇਰੀ। ਤਉਸਹਚਰਣੀਮੈਡਾਹੀਅੜਾਸੀਤਮੁਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਹਾਬੇ
ੜੀ।੧ ਮਃ੫। ਜਿਨਾਦਿਸੰਦੜੇਦੁਰਮਤਿਵੰਞੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜੇਸੇਈ। ਹਉਢੂਢੇਦੀਜਗੁਸ
ਬਾਇਆਜਨਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕੇਈ।੨ ਪਉੜੀ। ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿਆਭਗਤਾਡਿਠਿਆ।
ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁਸਾਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆ। ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟੀਐਜਨਕਾਸਬਦੁਜਪਿ।
ਬੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰਤਦੂਤਸਭਿਜਾਹਿਛਪਿ। ਤਿਸੁਸਿਉਲਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ। ਉ ਜ
ਚੀਹੂਉਚਾਥਾਨੁਅਗਮਅਪਾਰੀਆ। ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਿਜੋੜਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐ। ਜਾ ੦

ਪੋਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਨਗਤਿਸੰਗਿਪਾਣੀਐ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਬਾਰਿਵਿਡਾਨੜੈਹੁੰਮਸਧੁੰਮ
ਸਕੂਕਾਪਈਆਰਾਹੀ॥ਤਉਸਹਿਸੇਤੀਲਗੜੀਡੋਰੀਨਾਨਕਅਨਦਸੇਤੀਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਮਃ
੫॥ਸਚੀਬੈਸਕਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਉ॥ਤਿਨਸੰਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿ
ਨਾਆਪਣਾਸੁਆਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥ਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁਫਿ
ਨ ਰਿਦੂਖਿਤੇਟਿਆ॥ਪਾਇਆਨਿਹਚਲੁਥਾਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਲੇਟਿਆ॥ਨਦਰੀਆਇਆਇਕੁ
ਸਗਲਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਲਾਇਧਿਆਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਟਿਆ॥ਸਭੋਜਪੀਐਜਾਪੁ
ਜਿਮੁਖਹੁਬੋਲੇਟਿਆ॥ਹੁਕਮੇਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਸੁਖਿਸੁਖੇਟਿਆ॥ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਸੇਬਹੁ
ੜਿਨਖੋਟਿਆ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਵਿਛੋਹੇਜੰਬੂਰਖਵੇਨਵੰਞਨਿਗਾਖੜੇ॥ਜੇਸੋਧਣੀਮਿਲੰਨਿਨਾਨ
ਕਸੁਖਸੰਬੂਹਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਿਮੀਵਸੰਦੀਪਾਣੀਐਈਧਣੁਰਖੈਭਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਸਹੁਆ
ਹਿਜਾਕੈਆਢਲਿਹਭੁਕੋ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੰਮਤੁਧੈਹੀਗੋਚਰੇ॥ਸੋਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿ
ਕੀਆਤੁਧੁਧੁਰੇ॥ਬਿਸਮੁਭਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਤੇਰੀਦਾਸਕਰਿ
ਗਤਿਹੋਇਮੇਰੀਆ॥ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਧਾਨੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਹਿ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮ

ਸੋਇਲੇਹਿ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਧਣੀਅੰਤੁਅੰਤੁਨਪਾਈਐਓ॥ ਜਿਸਨੋਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਕੜਛੀਆਫਿਰੰਨਿਸੁਆਉਨਜਾਣਨਿਸੁੰਞੀਆ॥ ਸੇਈਮੁਖ
ਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਖੋਜੀਲਧਮੁਖੋਜੁਛਡੀਆਉਜਾੜਿ॥ ਤੈਸਹਿਦਿਤੀ
ਵਾੜਿਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਰਾਧਿਹੁਸਚਾਸੋਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ॥ ਦੁ ਨ
ਹਾਸਿਰਿਆਖਸਮੁਆਪਿਖਿਨਮਹਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ ਤਿਆਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਹੁ॥
ਪਉਸਰਣਾਈਭਜਿਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਲਹੁ॥ ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਾਸੰਗਿਹੋਇ॥ ਜਪੀਐ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ ਪਾ
ਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨੁਸਾਹਿਬਿਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਲਧਮੁਲਭਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰੰ
ਦੋਮਾਪਿਰੀ॥ ਇਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਪਾਪੜਿਆਪਛਾੜਿਬਾ
ਣੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿਕੈ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੜਾਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਵਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿ
ਰਜਣਹਾਰਿਪਾਈਅਨੁਠਾਢਿਆਪਿ॥ ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸਨੋਸਦਾਜਾਪਿ॥ ਦਇਆ
ਧਾਰੀਸਮਰਥਿਚੁਕੇਬਿਲਬਿਲਾਪਿ॥ ਨਠੇਤਾਪਦੁਖਰੋਗਪੂਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ ਕੀਤੀਅਨੁ

ਈ
ਅਘੰਰਖਣ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਥਾਪਿ।ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ।ਤਿਸਨ
ਬੁਝੀ ਆਸਿ ਪੁੰਨੀ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ।ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਪੁੰਨਿ ਪਾਪਿ
੧੩।ਸਲੋਕ ਮ: ੫।ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ।ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ
ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ।੧।ਮ: ੫।ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ
ਅਲਿ ਸੋਇ।ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧੀਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪ
ਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ।ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ।ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆ
ਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ।ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇ।ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ
ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ।ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ।ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇ
ਕੁ ਧਿਆਇ।ਪੀਵਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ।੧੪।ਸਲੋਕ ਮ: ੫।ਕੋਟਿ ਬਿ
ਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ।ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾ
ਉ।੧।ਮ: ੫।ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ।ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ
ਜਪੀਐ ਨਿਤਿ।੨।ਪਉੜੀ।ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ।ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚ
੧

ਜੋੜੀਆ।ਦਸਨਾਰੀਅਉਧੂਤਿਦੇਨਿਚਮੋੜੀਆ।ਜਿਨਿਜਿਨਿਲੈਨਿਰਲਾਇਏਹੁਏਨਾਲੋੜੀ
ਆ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਇਨਕੈਵਸਿਕਿਨੈਨਮੋੜੀਆ।ਭਰਮੁਕੋਟੁਮਾਇਆਖਾਈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤੋੜੀ
ਆ।ਗੁਰਪੂਰਾਆਰਾਧਿਬਿਖਮਦਲੁਫੋੜੀਆ।ਹਉਤਿਸੁਆਗੈਦਿਨਰਾਤਿਰਹਾਕਰਜੋੜੀਆ
੧੫।ਸਲੋਕਮ:੫।ਕਿਲਵਿਖਸਭੇਉਤਰਨਿਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਉ।ਕੋਟਿਕਲੇਸਾਊਪਜਹਿ
ਨਾਨਕਬਿਸਰੈਨਾਉ।੧।ਮ:੫।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟੀਐਪੂਰੀਹੋਵੈਜੁਗਤਿ।ਹਸੰਦਿਆਖੇਲ
ਦਿਆਪੈਨੰਦਿਆਖਾਵੰਦਿਆਵਿਚੇਹੋਵੈਮੁਕਤਿ।੨।ਪਉੜੀ।ਸੋਸਤਿਗੁਰਧਨਧੰਨਜਿਨ
ਭਰਮਗੜੁਤੋੜਿਆ।ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਨਹਰਿਸਿਉਜੋੜਿਆ।ਨਾਮਨਿਧਾਨਅਖ
ਟੁਗੁਰੁਦੇਇਦਾਰੂਓ।ਮਹਾਰੋਗੁਬਿਕਰਾਲੁਤਿਨੈਬਿਦਾਰੂਓ।ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਹੁਤੁਖਜਾ
ਨਿਆ।ਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁਆਪੁਪਛਾਨਿਆ।ਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵਦੀ।ਗੁ
ਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਲਖਅਭੇਵਦੀ।੧੬।ਸਲੋਕਮ:੫।ਉਦਮਕਰੇਦਿਆਜੀ
ਉਤੂੰਕਮਾਵਦਿਆਸੁਖਭੁੰਚੁ।ਧਿਆਇਦਿਆਤੂੰਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਚਿੰਤ।੧।ਮ:੫।ਸੁਭਚਿੰ
ਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗਿ।ਨਾਨਕਨਾਮਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਭਵੰਤੁ ਤਾ।੨।ਪਉੜੀ।ਤੇਰਾਕੀਤਾਹੋਇਤਕਾਹੇਡਰਪੀਐ।ਜਿਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀ
ਉਅਰਪੀਐ।ਆਇਐਚਿਤਿਨਿਹਾਲੁਸਾਹਿਬਬੇਸੁਮਾਰਾ।ਤਿਸਨੋਪੋਹੇਕਵਣੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿ
ਰੰਕਾਰੁ।ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵਸਿਨਕੋਈਬਾਹਰਾ।ਸੋਭਗਤਾਮਨਿਵੁਠਾਸਚਿਸਮਾਹਰਾ।ਤੇਰੇ
ਦਾਸਧਿਆਇਨਿਤੁਧੁਤੂਰਖਣਵਾਲਿਆ।ਸਿਰਸਭਨਾਸਮਰਥੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ।੧੭
ਸਲੋਕ ਮਃ੫।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਦੁਲੋਭੁਮੋਹੁਦੁਸਟਬਾਸਨਾਨਿਵਾਰਿ।ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪਣੇਨਾ
ਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿ।੧ਮਃ੫।ਖਾਂਦਿਆਖਾਂਦਿਆਮੁਹੁਘਠਾਪੈਨੰਦਿਆਸਭੁਅੰਗੁ।ਨਾਨ
ਕਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਸਚਿਨਲਗੋਰੰਗੁ।੨ਪਉੜੀ।ਜਿਉਜਿਉਤੇਰਾਹੁਕਮੁਤਿ
ਵੈਤਿਉਹੋਵਣਾ।ਜਹਜਹਰਖਹਿਆਪਿਤਹਜਾਇਖੜੋਵਣਾ।ਨਾਮਤੇਰੈਕੈਰੰਗਿਦੁਰਮਤਿ
ਧੋਵਣਾ।ਜਪਿਜਪਿਤੁਧੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉਖੋਵਣਾ।ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਸੇਜੋਨਿਨਜੋਵਣਾ
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਣਅਲੋਵਣਾ।ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਦੇਨਰੋਵਣਾ।ਨਾਉਨਾਨ
ਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ।੧੮।ਸਲੋਕ ਮਃ੫।ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦੜੋ
ਖਾਕ।ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੰਗਿਗੁਦਾਰਿਆਸਾਕਤਮੂੜਨਪਾਕ।੧ਮਃ੫।ਜੀਵੰਦਿਆਹਰਿ

ਰੋਤਿਆ ਮਰੰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ । ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ । ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਗਾ ੨ ਪਉੜੀ ।
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ । ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ । ਊਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋ
ਇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ । ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥੁ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ । ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇ ਸ
ਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ । ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ । ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅ
ਪਾਰਿਆ । ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸੰਮਾਲਿਆ ।੧੮। ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ । ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰ
ਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ । ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ । ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ । ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨਹ ਭਵੈ । ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ । ਨਾ ੦ ਤੇ
ਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ਤਰੈ ।੧। ਮਃ ੫ । ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ । ਜਿਨਿ ਜਨਿ
ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ । ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ । ਹੁ ਧਿ
ਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮੁ ਫੁਰਮਾਇਆ । ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ
ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ । ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤਾ । ਜਿ
ਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਤਾ ।੨। ਪਉੜੀ । ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ

ਦਿਤੋ।ਪ੍ਰਭੁਦਾਸਾਕਾਦੂਖਨਖਵਸਕੈਹਿਫੜਿਜੋਨੀਜੁਤੇ।ਮਥੇਵਾਲਿਪਛਾੜਿਅਨੁਜਮਮਾਰ
ਗਿਮੁਤੇ।ਦੂਖਲਗੇਬਿਲਲਾਣਿਆਨਰਕਿਘੋਰਿਸੁਤੇ।ਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸਰਖਿਅਨੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਸਤੇ।੭।ਸਲੋਕਮਃ੫।ਰਾਮਜਪਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ।ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ।੧।ਮਃ੫।ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸ
ਰੈਨਾਉ।ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ।੨।ਪਉੜੀ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾ
ਤਾਰੁਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆ।ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿਸੂਰਿਆ।ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਸ
ਨੋਭਾਲਦਾ।ਜੋਤਿਮਿਲੀਸੰਗਿਜੋਤਿਰਹਿਆਘਾਲਦਾ।ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਵੁਠੇਤਿਤੁਘਰਿ।
ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਜਨਮੁਨਤਾਹਿਮਰਿ।ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ।੮।੧॥ ਜੋ

ਸੁਧੁ ੴ।ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੫।ਵਾਰਸਲੋ
ਕਾਨਾਲਿ।ਸਲੋਕ।ਆਦਿਪੂਰਨਮਧਪੂਰਨਅੰਤਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਹ।ਸਿਮਰੰਤਸੰਤਸਰਬ
ਤ੍ਰਰਮਣੰਨਾਨਕਅਘਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹ।੧।ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੋਮਨਮਹਿਦ੍ਰਿੜੀ

ਪਉੜੀ

ਐਸਾਚੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਥਾਇ ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸ
ਤਿ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ
ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ ਮੁਖ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ
ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰ
ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿ
ਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਨ ਇ ਸਾਜਹਿ
ਛ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸ੍ਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਣਹ ॥ ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹ
ਦੂਰਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰੇ

ਤੇ

ਤਨੁ

ਨਾਨਕਜਿਨਸੁੰਦਰਰਚਿਆਧੋਹੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣੁਧਨੁਦੀਆਦੀਨੇਰਸਭੋ
ਗਾ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਰਥਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਵਕਦੀਏ
ਪ੍ਰਭੁਦੇਵਨਜੋਗਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿ
ਗੁਣਰਮਹੁਬਿਨਸੇਸਭਿਰੋਗਾ॥੩॥ਸਲੋਕ॥ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰਣੰਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦ
ਮਹ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਹ॥੧॥ਤੁਟੜੀਆਸਾਪ੍ਰੀ
ਸੇਤੀ ਤਿਜੋਲਾਈਬਿਅੰਨਸਿਉ॥ਨਾਨਕਸਚੀਰੀਤਿਸਾਈਂਰਤਿਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਬਿਸਰ
ਤਤਨੁਭਸਮਹੋਇਕਹਤੇਸਭਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ਖਿਨੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬਸਨਨਦੇਵਨੀਜਿਨਸਿਉਸੋਈਹੇ
ਤੁ॥ਕਰਿਅਨਰਥਦਰਬੁਸੰਚਿਆਸੋਕਾਰਜਕੇਤੁ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਇਹੁਖੇਤੁ॥
ਅਕਿਰਤਘਣਾਹਰਿਵਿਸਰਿਆਜੋਨੀਭ੍ਰਮੇਤੁ॥੪॥ਸਲੋਕ॥ਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੰਅਨਿਕਸੋ
ਧਨਪਵਿਤ੍ਰਤਹ॥ਉਚਰੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਸਰਬਪਾਪਬਿਮੁਚਤੇ॥੧॥ਈਧਣਕੀ
ਤੋਮੂਘਣਾਭੋਰੀਦਿਤੀਮੁਭਾਹਿ॥ਮਨਿਵਸੰਦੜੋਸਚੁਸਹੁਨਾਨਕਹਭੇਡੁਖੜੇਉਲਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਕੋਟਿਅਘਾਸਭਿਨਾਸਹੋਹਿਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਉ॥ਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਈਅਹਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾ
ਉ॥ਜਨਮਮਰਨਭੈਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚਲੁਸਚੁਥਾਉ॥ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਚਰਣ
ਸਮਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ॥੪॥ਸਲੋਕ॥ਗ੍ਰਿਹਰਚਨਾਅਪ
ਾਰੰਮਨਿਬਿਲਾਸੁਸੁਆਦੰਰਸਹ॥ਕਦਾਂਚਨਹਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਤੇਜੰਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਹ॥
੧॥ਮੁਚੁਅਡੰਬਰੁਹਭੁਕਿਹੁਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿਨੇਹ॥ਸੋਸਾਂਈਜੈਵਿਸਰੈਨਾਨਕਸੋਤਨੁਖੇਹ॥੨
॥ਪਉੜੀ॥ਸੁੰਦਰਸੇਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੋਗਣਪੂਰੇ॥ਗ੍ਰਿਹਸੋਇਨਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾਇਮੋਤੀ
ਹੀਰੇ॥ਮਨਇਛੇਸੁਖਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਵਿਸੂਰੇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਵਿਸਟਾਕੇਕੀ
ਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸਾਂਤਿਹੋਇਕਿਤੁਬਿਧਿਮਨੁਧੀਰੇ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਚਰਨਕਮਲਬਿਰਹੰ
ਖੋਜੰਤਬੈਰਾਗੀਦਹਦਿਸਹ॥ਤਿਆਗੰਤਕਪਟਰੂਪਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰ
ਗਮਹ॥੧॥ਮਨਿਸਾਂਈਮੁਖਿਉਚਰਾਵਤਾਹਭੇਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਭਿਅਡੰਬਰਕੂੜਿਆਸੁਣਿ
ਜੀਵਾਸਚੀਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਸਤਾਤੂਟੀਝੁੰਪੜੀਚੀਰਸਭਿਛਿੰਨਾ॥ਜਾਤਿਨਪਤਿਨਆ

ਦਰੋਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਣਾ॥ਮਿਤ੍ਰਨਇਠੰਧਨਰੂਪਹੀਣਕਿਛੁਸਾਕੁਨਸਿਙਾ॥ਰਾਜਾਸਗਲੀ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਹਰਿਨਾਮਿਮਨਿਭਿੰਨਾ॥ਤਿਸਕੀਧੂੜਿਮਨੁਉਧਰੈਪ੍ਰਭਿਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸਿੰਨਾ੧੪ ਸਲੋਕ
ਅਨਿਕਲੀਲਾਰਾਜਰਸਰੂਪੰਛਤ੍ਰਚਮਰਤਖਤਆਸਨੰ॥ਰਚੰਤਮੂੜਅਗਿਆਨਅੰਧਹ
ਨਾਨਕਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਪਨੈਹਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆਮਿਠਾਲਗੜਾਮੋਹੁ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆਸੁੰਦਰਿਮਾਇਆਧ੍ਰੋਹੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੁਪਨੇਸੇਤੀਚਿਤੁਮੂਰਖਿਲਾਇਆ
ਬਿਸਰੇਰਾਜਰਸਭੋਗਜਾਗਤਭਖਲਾਇਆ॥ਆਰਜਾਗਈਵਿਹਾਇਧੰਧੈਧਾਇਆ॥ਪੂਰ
ਨਭਏਨਕਾਮਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥ਕਿਆਵਿਚਾਰਾਜੰਤੁਜਾਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥੧੫॥ਸਲੋ
ਕੁ॥ਬਸੰਤਸ੍ਵਰਗਲੋਕਹਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨਵਖੰਡਣਹ॥ਬਿਸਰੰਤਹਰਿਗੋਪਾਲਹਨਾ
ਨਕਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਣਹ॥੧॥ਕਉਤਕਕੋਡਤਮਾਸਿਆਚਿਤਿਨਆਵਸੁਨਾਉ
ਨਾਨਕਕੋੜੀਨਰਕਬਰਾਬਰੇਉਜੜੁਸੋਈਥਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿਆਨ
ਨਗਰਕਰਮਾਨਿਆ॥+ [illegible] ਅਹੰਕਾਰਿਫਿਰਹਿਦਿਵਾਨਿਆ॥ਸਿਰਿਲਗਾਜਮਡੰਡ

+ਝੂਠਸਮਗ੍ਰੀਪੇਖਿਸਚੁਕਰਿਜਾਨਿਆ

ਤਾਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਬਿਨੁਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਫਿਰੈਸੈਤਾਨਿਆ॥੯॥ਸਲੋਕ॥ਰਾਜਕਪਟੰਰੂਪਕਪ
ਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਰਬਤਹ॥ਸੰਚੰਤਿਬਿਖਿਆਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਸੰਗਿਨਚ
ਲਤੇ॥੧॥ਪੇਖੰਦੜੋਕੀਭੁਲੁਤੁੰਮਾਦਿਸਮੁਸੋਹਣਾ॥ਅਢੁਨਲਹੰਦੜੋਮੁਲੁਨਾਨਕਸਾਥਿਨ
ਜੁਲਈਮਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸੋਕਿਉਸੰਜੀਐ॥ਤਿਸਕਾਕਹੁ
ਕਿਆਜਤਨੁਜਿਸਤੇਵੰਜੀਐ॥ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨੁਰੰਜੀਐ॥ਪ੍ਰਭੂਛੋ
ਡਿਅਨਲਾਗੈਨਰਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਨਾਨਕਭਉਭੰਜੀਐ॥੧੦॥ਸਲੋ
ਕ॥ਨਚਰਾਜਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚਭੋਗਰਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਸੁਖਮਾਇਆ॥ਮਿਸਟੰਸਾਧ
ਸੰਗਿਹਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪ੍ਰਭਦਰਸਨੰ॥੧॥ਲਗੜਾਸੋਨੇਹੁਮੰਨਮਞਾਹੂਰਤਿਆ
ਵਿਧੜੋਸਚਥੋਕਿਨਾਨਕਮਿਠੜਾਸੋਧਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਛੂਨਲਾਗਈਭਗਤ
ਨਕਉਮੀਠਾ॥ਆਨਸੁਆਦਸਭਿਫੀਕਿਆਕਰਿਨਿਰਨਉਡੀਠਾ॥ਅਗਿਆਨੁਭਰਮੁਦੁ
ਖੁਕਟਿਆ॥ਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆ॥ਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ਜੀਉ
ਪ੍ਰਾਣਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭੂਬਿਨਸੇਸਭਿਝੂਠਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਤਿਅਗਤਜਲੰਨਹਜੀਵਮੀਨੰ

ਮਨੁ

ਨਹਤਿਆਗਛਡਿਕਮੇਖਮੰਡਲਹ।ਬਾਣਬੇਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੰ।ਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮਬਾ
ਸਨਹ।ਚਰਨਕਮਲਰਚੰਤਿਸੰਤਹਨਾਨਕਆਨਨਰੁਚਤੇ੧।ਡਖਣਾ।ਮੁਖੁਡੇਖਾਊਪ
ਲਕਛਡਿਆਨਨਡੇਊਚਿਤੁ।ਜੀਵਨਸੰਗਾਮਤਿਸੁਧਣੀਹਰਿਨਾਨਕਸੰਤਾਮਿਤਾ੨।ਪਉੜੀ
ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣੁਪਾਵੈ।ਬੂੰਦਵਿਹੂਣਾਚਾਤ੍ਰਿਕੋਕਿਉਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ।
ਨਾਦਕੁਰੰਕਹਿਬੇਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਾਵੈ।ਭਵਰੁਲੋਭੀਕੁਸਮਬਾਸੁਕਾਮਿਲਿਆਪਿਬੰ
ਧਾਵੈ।ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਅਘਾਵੈ੧੨।ਸਲੋਕਮ:੫।ਚਿਤਵੰਤਿਚਰ
ਨਕਮਲੰਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਨਹ।ਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਾਨਕਆਸਪੂਰਨਪਰ
ਮੇਸਰਹ੧।ਡਖਣਾ।ਸੀਤੜਾਮੰਨਮੰਝਾਹਪਲਕਨਥੀਵੈਬਾਹਰਾ।ਨਾਨਕਆਸੜੀ
ਨਿਬਾਹਿਸਦਾਪੇਖੰਦੋਸਚੁਧਣੀ੨।ਪਉੜੀ।ਆਸਾਵੰਤੀਆਸਗੁਸਾਈਪੂਰੀਐ।ਮਿਲਿ
ਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨਕਬਹੂਝੂਰੀਐ।ਦੇਹੁਦਰਸਮਨਿਚਾਉਲਹਿਜਾਹਿਵਿਸੂਰੀਐ।ਹੋਇਪ
ਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਚਰਨਾਧੂਰੀਐ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਹਜੂਰੀਐ।੧੩।ਸਲੋਕਮ:੫।ਰਸ
ਨਾਉਚਰੰਤਿਨਾਮੰਸ੍ਰਵਣੰਸੁਨੰਤਿਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹ।ਨਾਨਕਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਿਨਾਧਿ

ਆਨਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥ ਡਖਣਾ ॥ ਹਭੁ ਕੁਝੁ ਡਿਠਮੁ ਹਿਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਧੰ
ਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਪੂ
ਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰਨ ਪੁ
ਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
: ੫ ॥ ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥ ਡਖਣਾ ॥ ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥
ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜ
ਈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬ
ਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦਹ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰ
ਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਡਖਣਾ ॥ ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚ
ਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇ

ਲੋ

ਆਲੁ ਛਹ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ਭਗਤਿ ਵ
ਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ਕ
ਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ੫ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਣ ਦਇਆ
ਠ ਲੰ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲੁ ਕੀਰਤਨਹ ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਚੰ
ਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਮ ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦ
ੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨਾ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈ
ਐ ਵਡੈ ਪੁਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ੫ ॥ ਦਇਆ
ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿ
ਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਡਖਣਾ ॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾ
ਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨ

ਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥
੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮ
ਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ
ਤਾਰਿਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ
ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ
ਨੀਚਹੁ ਊਚ ਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ਰਸ
ਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਿਹ ॥ ਨਾ
ਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇ
ਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦ
ਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾ
ਨੁ ਆਪੇ ਆਪਨ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੧੯ ॥ ॥